

THE WORDS OF THE BUDDHA

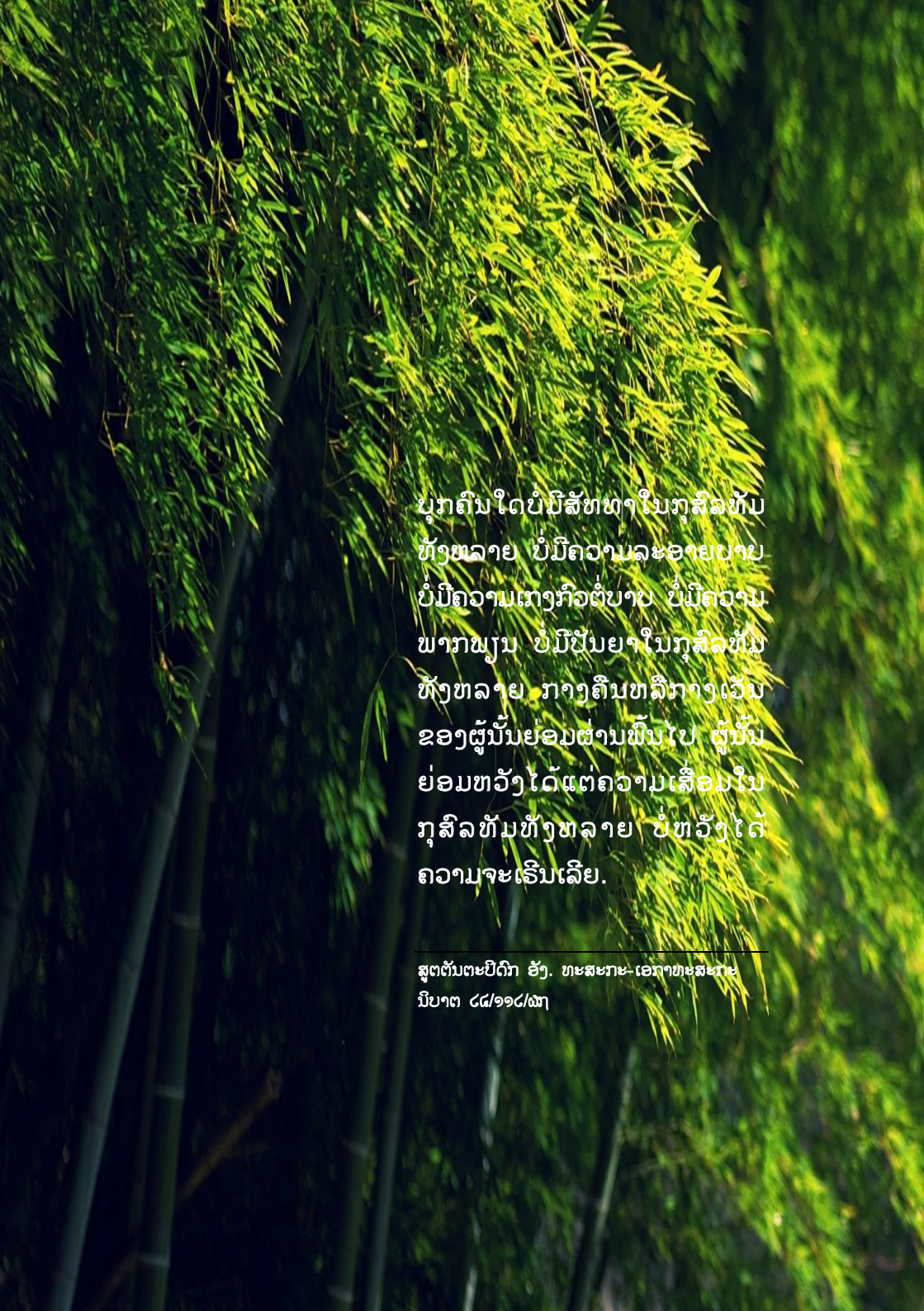
ສະຣະນະ ຂອງ ຊາວພຸດ

ຫລັກຖານສໍາຄັນທີ່ເພາະສົມແກ່ການດໍາລົງຊີວິດ
ແລະປະຕິປະທາເພື່ອຄວາມພົ້ນທຸກຂໍ້

Whoever has to the refuge
gone of Buddha, Dhamma and
of Church, four worthy truths
by fitting wisdom sees...this is
refuge a haven is, this is the
refuge supreme; to this refuge
when come is he from every ill
set free.

ສຶກສາ ປະຕິບັດ ແລະເສີຍແຜ່ຫັນວິນັຍຂອງຕະຖາຄົຕ

Learning, Practicing and Spreading the Words of the Buddha

ບຸກຄົນໃດບໍ່ມີສັກທາໃນກຸສົນທັມ
ທັງຫລາຍ ບໍ່ມີຄວາມລະອາຍບາບ
ບໍ່ມີຄວາມເກງກົວຕໍ່ບາບ ບໍ່ມີຄວາມ
ພາກພຽນ ບໍ່ມີຢັນຍາໃນກຸສົນທັມ
ທັງຫລາຍ ກາງຄືນຫລືກາງເວັນ
ຂອງຜູ້ນັ້ນຍ່ອມຜ່ານພົ້ນໄປ ຜູ້ນັ້ນ
ຍ່ອມຫວັງໄດ້ແຕ່ຄວາມເສື່ອມໃນ
ກຸສົນທັມທັງຫລາຍ ບໍ່ຫວັງໄດ້
ຄວາມຈະເຣີນເລີຍ.

ສູດຕັ້ນຕະປິດົກ ອັງ. ທະສະກະ-ເອກາທະສະກະ
ນິບາຕ ໒໔/໑໑໒/໙໗

~~ສ ະ ຣ ະ ນ ະ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ພຸ ທ~~
The True Refuge of the Buddhist

ຮຽບຮຽງໂດຍ: ວ. ວົງແສງສີ

ອານົນ ! ໃນກາລັດນີ້ກໍດີ
ໂດຍການລ່ວງໄປແຫ່ງເຮົາກໍດີ
ໃຜກໍຕາມ ຈັກຕ້ອງມີຕົນເປັນປະທັບ
ມີຕົນເປັນສະຣະນະ ບໍ່ມີສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ
ມີທັມເປັນປະທັບ ມີທັມເປັນສະຣະນະ
ບໍ່ມີສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ
ເປັນຢູ່.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍບຸກຄົນທີ່ຫລຸດພັນດ້ວຍສັທທາ
(ສັທທາວິມຸຕ)ເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກຕ້ອງ
ວິໂມກຂໍອັນລະອຽດເຊິ່ງບໍ່ມີຮູບເພາະລ່ວງຮູປສະມາບັດ
ດ້ວຍກາຍຢູ່ ແຕ່ອາສະວະບາງເຫລົ່າຂອງຜູ້ນັ້ນສິ້ນໄປ
ເພາະເຫັນດ້ວຍປັນຍາ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະ
ຕະຖາຄົຕຂອງຜູ້ນັ້ນຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວ ມີຮາກຢັ່ງລົງໝັ້ນແລ້ວ
ບຸກຄົນນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ: ສັທທາວິມຸຕບຸກຄົນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເຮົາກ່າວວ່າກິຈທີ່ຄວນທຳດ້ວຍຄວາມ
ບໍ່ປະໝາດຍ່ອມມີແກ່ພິກຂຸນີ້ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ?

ເພາະເຮົາເຫັນຜົນແຫ່ງຄວາມບໍ່ປະໝາດຂອງພິກຂຸນີ້ເຊັ່ນ
ນີ້ວ່າ ເມື່ອທ່ານຜູ້ນີ້ໃຊ້ສອຍເສນາສະນະທີ່ສົມຄວນ ຄົບ
ຫາກັລະຍານະມິຕ ກະທຳອິນຊີໃຫ້ສະເໝີຢູ່ ຍ່ອມທຳໃຫ້
ແຈ້ງເຊິ່ງທີ່ສຸດແຫ່ງພຣົມມະຈັນ ອັນບໍ່ມີທັມອື່ນຢຶ່ງກວ່າ ທີ່
ກຸລະບຸຕທັງຫລາຍຜູ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິຕ
ໂດຍຊອບຕ້ອງການດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງດ້ວຍຕົນເອງໃນ
ປັດຈຸບັນເຂົ້າເຖິງຢູ່ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ ກິຈທີ່ຄວນທຳດ້ວຍຄວາມ
ບໍ່ປະໝາດຍ່ອມມີແກ່ພິກຂຸນີ້.

ສູຕຕັນຕະປິດິກ ມັຊຊິມະນິກາຍ. ມັຊ. ໑໓/໑໘໐/໒໓໔

ຄຳນຳ

ໂດຍທັມຂອງພຣະຕະຖາຄົຕ

ອານົນ ! ...

ພວກທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງມີຕົນເປັນປະທິບ

ມີຕົນເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ;

ຈົ່ງມີທັມເປັນປະທິບ ມີທັມເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນ
ເປັນສະຣະນະເປັນຢູ່.

ອານົນ ! ພິກຂຸມີຕົນເປັນປະທິບ ມີຕົນເປັນສະຣະນະ
ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ, ມີທັມເປັນປະທິບ ມີທັມເປັນ
ສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ?

ອານົນ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້
 ພິຈາຣະນາເຫັນກາຍໃນກາຍເນື່ອງໆຢູ່,
 ພິຈາຣະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາທັງຫລາຍເນື່ອງໆຢູ່,
 ພິຈາຣະນາເຫັນຈິດໃນຈິດເນື່ອງໆຢູ່,
 ພິຈາຣະນາເຫັນທັມໃນທັມທັງຫລາຍເນື່ອງໆຢູ່
 ມີຄວາມພຽນເຜົາກິເລດ ມີຄວາມຮູ້ສຶກຕົວທົ່ວພ້ອມ
 ມີສະຕິ ຍ່ອມກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນໂລກ
 ອອກເສຍໄດ້.

ອານົນ ! ພິກຂຸຢ່າງນີ້ແລ ຊື່ວ່າມີຕົນເປັນປະທິບ ມີຕົນ
 ເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ; ມີທັມເປັນ
 ປະທິບ ມີທັມເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ
 ເປັນຢູ່.

ອານົນ ! ໃນກາລບັດນີ້ກໍດີ ໃນການລ່ວງໄປແຫ່ງເຮົາກໍດີ
 ໃຜກໍຕາມ ຈັກຕ້ອງມີຕົນເປັນປະທິບ ມີຕົນເປັນສະຣະນະ
 ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ; ມີທັມເປັນປະທິບ ມີທັມເປັນ
 ສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະເປັນຢູ່,
 ອານົນ ! ພິກຂຸພວກໃດ ເປັນຜູ້ໄຝ່ໃນສິກຂາ ພິກຂຸພວກ
 ນັ້ນ ຈັກເປັນຜູ້ຢູ່ໃນສະຖານະອັນເລີດທີ່ສຸດແລ.

Contents

ຄຳນຳ

ສາລະບານ

- ໑໔ ຄວາມເສື່ອມແລະຄວາມຈະເຣີນຂອງອຸປາສິກ
- ໑໘ ຫລັກທັມທີ່ເປັນເຄື່ອງຊີ້ວັດຄວາມເປັນຊາວພຸທ
- ໒໑ ລັກສະນະຂອງບຸກຄົນທີ່ມີສັທທາເຫລື້ອມໃສ
- ໒໓ ການອະນຸເຄາະຄົນອື່ນໂດຍການຊັກຊວນໃຫ້
ເຂົາເຂົ້າເຖິງພຣະພຸທທະເຈົ້າ ພຣະທັມ
ພຣະສົງຄຳເປັນສະຣະນະ
- ໒໘ ຕົວຢ່າງຂອງບຸກຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສຢ່າງຍິ່ງ
ໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ
- ໓໒ ສັທທາເຫລື້ອມໃສເພາະໄດ້ຟັງພຣະສັທທັມ
- ໓໘ ທີ່ເພິ່ງອັນສູງສຸດຂອງຊາວພຸທ
- ໔໕ ອະຣິຍະບຸກຄົນມີໃນທັມວິນັຍນີ້ເທົ່ານັ້ນ

- ໔໘ ມີຕົນເປັນທີ່ເພິ່ງ ມີທັມເປັນທີ່ເພິ່ງ
 ໑໐໐ ຂໍ້ປະຕິບັດໃນການເຊື່ອຖື
 ໑໑໒ ສຸຄະຕິຂອງເທວະດາ
 ໑໑໔ ເຮີກດີ ຍາມດີ ຕາມວິຖີພຸທ
 ໑໑໖ ຄວາມບໍ່ຮື້ສຸດບໍ່ມີໄດ້ເພາະນັ້ນ ແຕ່ສັຈຈະ
 ແລະທັມຕ່າງຫາກທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ຮື້ສຸດໄດ້
 ໑໑໘ ຄວາມບໍ່ຮື້ສຸດບໍ່ມີໄດ້ເພາະນັ້ນ
 ໑໒໓ ພຸທທະສາສນາຊົງສອນຫລັກແຫ່ງຄວາມເປັນ
 ມຸງຄຸນໄວ້ຢ່າງໃດ?
 ໑໒໘ ກັມກຳນົດຊີວິດ
 ໑໓໔ ຊາຍຜູ້ທຸກໄຮ້ແຕ່ໄດ້ດີ
 ໑໓໗ ເລື່ອງເສດຖີຂີ້ຖີ່
 ໑໔໓ ຄວາມໂລພເປັນທາງແຫ່ງຄວາມເສື່ອມ
 ເລື່ອງນາງພິກຂຸນິຖຸລະນັນທາ
 ໑໔໗ ພຣະເທວະທັຕມີຈິດອັນອະສັທທັມຍ່າຍື່ນແລ້ວ
 ຕ້ອງໄປເກີດໃນອະບາຍໃນນະຣົກແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້
 ໑໔໑ ການກະທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອການກໍ່ເວຣ
 ໑໔໔ ໂທດແຫ່ງສິລວິບັດຂອງບຸກຄົນຜູ້ທຸສິລ
 ແລະອານິສົງຂອງສິລສົມບັດຂອງບຸກຄົນ
 ຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິລ
 ໑໔໙ ຄວາມບໍ່ປະໝາດເປັນຍອດ
 ແຫ່ງກຸສິນທັມທັງຫລາຍ

- ໑໖໑ ສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນຄ້າຂາຍ ໕ ປະການ
 ໑໖໒ ຫລັກການປະຕິສຳພັນທາງສັງຄົມ
 ໑໗໐ ໂທດຂອງສຸຣາ ເມຣັຍ
 ໑໗໑ ໂທດຂອງການພະນັນ
 ໑໗໒ ຄວາມເປັນພາລນຳມາເຊິ່ງອຸປະສັກ
 ແລະບັນຫາ
 ໑໗໔ ຜູ້ນຳຄືບຸກຄົນທີ່ກຳນົດໂລກແລະຊີວິດ
 ໑໗໘ ຄວາມເສື່ອມແຫ່ງສິລແລະທິຕຖິ
 ເປັນເຫດໃຫ້ໄປສູ່ອະບາຍ
 ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ
 ໑໘໐ ການສື່ສານຂອງບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ
 ທີ່ປາກົດຢູ່ໃນໂລກ
 ໑໘໓ ທັມຂອງສັຕຕະບຸຣຸສກັບທັມຂອງ
 ອະສັຕຕະບຸຣຸສໄກກັນຢ່າງຍິ່ງ
 ໑໘໖ ຄິດຈະທຳບຸນແຕ່ກັບທຳບາບອະກຸສິລ
 ໑໙໔ ຫລັກແຫ່ງການສ້າງຄວາມສຸກໃນຊີວິດ
 ໑໙໙ ການຮັກສາສິລນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້
 ໒໐໒ ສາຍທານແຫ່ງບຸນກຸສົລອັນເປັນປັດໄຈທີ່ນຳ
 ມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ
 ໒໐໔ ວິທີການສ້າງຊີວິດໃຫ້ປຸງມລິນດ້ວຍຄວາມສຸກ
 ໒໐໖ ຂັນທ໌ ໕ ໃນພຸທທະສາສນາ
 ໒໐໙ ການຮູ້ຂັນທ໌ທັງຫ້າໂດຍຖານະ ໗ ປະການ

- ເປັນຜູ້ພິຈາຣະນາໂດຍ ໓ ວິທີ
- ໒໑໘ ການຮູ້ເຊິ່ງຄຸນ ໂທດ ແລະເຄື່ອງສະລັດອອກ
ຈາກຂັນທໍ ໕ ຍ່ອມສາມາດປ່ອຍວາງຂັນທໍ ໕
- ໒໒໒ ຄວາມເປັນອະນິຈຈັງຂອງຂັນທໍ ໕
- ໒໒໔ ປະຕິຈຈະສະມຸປບາທ
- ໒໒໗ ສັທທານຸສາຣີ ທັມມານຸສາຣີ
ແລະບຸກຄົນທີ່ບັນລຸໂສດາປັຕຕິຜົລ
- ໒໒໙ ລະຄວາມຍິນດີໃນຂັນທໍ ໕
ກໍຫລຸດພົ້ນຈາກຂັນທໍ ໕ ໄດ້
- ໒໓໑ ຄວາມເກີດຂຶ້ນ ຄວາມຕັ້ງຢູ່
ແລະຄວາມດັບໄປແຫ່ງທຸກຂໍ້
- ໒໓໓ ອຸປະກິເລດຂອງຈິດ
- ໒໓໕ ທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງສັງໂຍຊແລະສັງໂຍຊ
- ໒໓໖ ທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອຸປາທານແລະ
ອຸປາທານ
- ໒໓໗ ສັງໂຍຊເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການ
- ໒໓໘ ສັງໂຍຊເບື້ອງສູງ ໕ ປະການ
- ໒໔໑ ໂລກະທັມ
- ໒໔໕ ເຫດໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງປັນຍາ
- ໒໔໙ ປຽບບຸກຄົນເໝືອນບົວສາມເຫລົ່າ
- ໒໕໑ ການຮັກສາສິລອຸໂປສົດຕາມແບບອະຣະຫັນ
- ໒໕໗ ອານຸພາບແຫ່ງສະມາທິ

- ໒໔໘ ອານາປານະສະຕິສະມາທິ
- ໒໔໙ ກາຍະຄະຕາສະຕິ
- ໒໕໐ ຄວາມພໍດີຄືວິທີໃນການປະຕິບັດ
- ໒໕໑ ການແຜ່ເມຕຕາ
- ໒໕໒ ລັກສະນະຂອງບຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍເມຕຕາ
- ໒໕໓ ພຣະນາງສາມາວະດີຜູ້ມີປົກກະຕິ
ຢູ່ດ້ວຍເມຕຕາ
- ໒໕໔ ວິທີແກ້ຄວາມຢ້ານກົວ
- ໒໕໕ ຄຸນແຫ່ງການສັນອາຫານຄັ້ງດຽວ
- ໒໕໖ ຫລັກການບໍຣິໂພກອາຫານ
- ໒໕໗ ເຫດປັດຈັຍທີ່ເຮັດໃຫ້ອາຍຸສັ້ນ

ປຶ້ມຄູ່ມືສາທະຍາຍທັມ
ຕະຖາຄະເຕ ເອກັນຕະຄະໂຕ ອະພິປປະສັນໂນ
ເຫລື້ອມໃສຢ່າງຍິ່ງໃນຕະຖາຄິຕເຖິງທີ່ສຸດໂດຍສ່ວນດຽວ
The only strong belief in the Buddha

EP. 1

ຄວາມເສື່ອມແລະຄວາມຈະເຣີນຂອງອຸປາສິກ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທັມ ກຸ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ
ຄວາມເສື່ອມແກ່ອຸປາສິກ; ກຸ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ອຸປາສິກຂາດການຢັ້ງຢາມພຣະພິກຂຸ ໑

ລະເລີຍການຟັງທັມ ໑

ບໍ່ສຶກສາໃນອະທິສິລ (ສິລອັນເລີດ) ໑

ບໍ່ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຄວາມເຫລື່ອມໃສໃນພິກຂຸທັງທີ່

ເປັນເຖຣະ ທັງຜູ້ໃໝ່ ທັງປານກາງ ໑

ຕັ້ງຈິດຕິຕຽນຄອຍເພັງໂທດເມື່ອຟັງທັມ ໑

ສະແຫວງຫາບຸນພາຍນອກສາສນານີ້ ໑

ກະທຳການສັກກາຣະ ສະຫັບສະໝຸນເຂດບຸນພາຍນອກ

ສາສນານີ້ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທັມ ກຸ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປ
ເພື່ອຄວາມເສື່ອມແກ່ອຸປາສິກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທັມ ກຸ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ
 ຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ອຸປາສົກ; ກຸ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:
 ອຸປາສົກບໍ່ຂາດການຢັ້ງຢືນຢາມພຣະພິກຂຸ ໑
 ບໍ່ລະເລີຍການຟັງທັມ ໑
 ສຶກສາໃນອະທິສິລ (ສິລອັນເລີດ) ໑
 ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຄວາມເຫລື່ອມໃສໃນພິກຂຸທັງທີ່
 ເປັນເຖຣະ ທັງຜູ້ໃໝ່ ທັງປານກາງ ໑
 ບໍ່ຕັ້ງຈິດຕິຕຽນຄອຍເພັງໂທດເມື່ອຟັງທັມ ໑
 ບໍ່ສະແຫວງຫາບຸນພາຍນອກສາສນານີ້ ໑
 ກະທຳການສັກກາຣະ ສະໜັບສະໜູນເຂດບຸນພາຍໃນ
 ສາສນານີ້ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທັມ ກຸ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນໄປ
 ເພື່ອຄວາມບໍ່ເສື່ອມແກ່ອຸປາສົກ.

ອຸປາສົກຄົນໃດຂາດການຢັ້ງຢືນຢາມພິກຂຸຜູ້ອົບຮົມຕົນ,
 ລະເລີຍການຟັງອະຣິຍະທັມ, ບໍ່ສຶກສາໃນອະທິສິລ, ບໍ່ມີ
 ຄວາມເຫລື່ອມໃສໃຫ້ຈະເຣີນຍິ່ງໆຂຶ້ນໄປໃນພິກຂຸ
 ທັງຫລາຍ ຕັ້ງຈິດຕິຕຽນເມື່ອປາຖະໜາຟັງພຣະສັທທັມ
 ສະແຫວງຫາບຸນພາຍນອກສາສນານີ້ ແລະກະທຳການ
 ສັກກາຣະໃນເຂດບຸນພາຍນອກສາສນານີ້ ອຸປາສົກນັ້ນ

ຊ້ອງເສບທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມເສື່ອມ ອັນເຮົາ
ສະແດງແລ້ວ ກຸ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເສື່ອມຈາກສັທທັມ.

ອຸປາສິກໃດບໍ່ຂາດການຢັ້ງມຢາມພິກຂຸຜູ້ອົບຮົມຕົນ
ບໍ່ລະເລີຍການຟັງອະຣິຍະທັມ ສຶກສາຢູ່ໃນອະທິສິລ
ມີຄວາມເຫລື້ອມໃສໃຫ້ຈະເຣີນຍິ່ງໆຂຶ້ນໄປໃນພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ບໍ່ຕັ້ງຈິດຕິຕຽນເມື່ອປາຖະໜາຟັງພຣະສັທທັມ
ບໍ່ສະແຫວງຫາບຸນພາຍນອກສາສນານີ້ ແລະກະທຳການ
ສັກກາຣະໃນເຂດບຸນພາຍໃນສາສນານີ້ ອຸປາສິກນັ້ນຊ້ອງ
ເສບທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມບໍ່ເສື່ອມ ອັນເຮົາສະແດງ
ແລ້ວ ກຸ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມບໍ່ເສື່ອມຈາກສັທທັມ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ສັຕຕະກະ-ອັຖກະ-ນະວະກະນິບາຕ ພາສາໄທ
ສະບັບຫລວງ ໒໓/໒໗/໒໘

ອານົນ ! ພິກຂຸກໍຕາມ ພິກຂຸນີກໍຕາມ ອຸປາສົກ ຫລື
ອຸປາສົກາກໍຕາມ ເປັນຜູ້ປະພຶດທັມສົມຄວນແກ່ທັມ
ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຢ່າງຍິ່ງ ປະຕິບັດຕາມທັມຢູ່ ບຸກຄົນນັ້ນ
ແລະຊື່ວ່າ ສັກກາຣະ ເຄົາຣົບ ນັບຖື ແລະບູຊາຕະຖາຄົຕ
ດ້ວຍການບູຊາອັນສູງສຸດ.

(ພຸດທາ) ມະຫາປະຣິນິພພານສູຕ. ທິ. ໑໐/໑໖໐/໑໒໐

EP. 2

ຫລັກທັມທີ່ເປັນເຄື່ອງຊີ້ວັດຄວາມເປັນຊາວພຸທ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອຸປາສົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍທັມ ໕
ປະການ ຍ່ອມເປັນອຸປາສົກຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ ເລົ່າໝອງ ແລະ
ໜ້າລັງກຽດ. ທັມ ໕ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ອຸປາສົກເປັນຜູ້ບໍ່ມີສັທທາ ໑

ເປັນຜູ້ທຸສິລ ໑

ເປັນຜູ້ຖືມຸງຄຸນຕື່ນຂ່າວ ເຊື້ອມຸງຄຸນ ບໍ່ເຊື້ອກັມ ໑

**ສະແຫວງຫາບຸນພາຍນອກສາສນາ (ນອກທັມວິນັຍ
ຂອງພຣະຕະຖາຄົຕ) ໑**

ທຳການສະໜັບສະໜູນໃນທີ່ນອກສາສນາ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອຸປາສົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍທັມ ໕
ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນອຸປາສົກຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ ເລົ່າໝອງ
ແລະໜ້າລັງກຽດ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອຸປາສົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍທັມ ໕
ປະການ ຍ່ອມເປັນອຸປາສົກຣັຕະນະ ອຸປາສົກປະທຸມ
ອຸປາສົກບຸນທະຣິກ. ທັມ ໕ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ອຸປາສົກຍ່ອມເປັນຜູ້ມີສັທທາ ໑

ເປັນຜູ້ມີສິລ ໑

ເປັນຜູ້ບໍ່ຖືມຸງຄຸນຕົນຂ່າວ ເຊື່ອກັມ ບໍ່ເຊື່ອມຸງຄຸນ ໑

ບໍ່ສະແຫວງຫາບຸນພາຍນອກສາສນາ ໑

ທຳການສະໜັບສະໜູນໃນສາສນາ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອຸປາສົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍທັມ ໕
ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນອຸປາສົກຣັຕະນະ ອຸປາສົກປະທຸມ
ອຸປາສົກບຸນທະຣິກ.

ສູ່ຕັ້ນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ປັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ພາສາໄທ ສະບັບ
ຫລວງ ເທລັມທີ ໒໒/໑໘໔-໑໘໕/໑໗໔

EP. 3.

ລັກສະນະຂອງບຸກຄົນທີ່ມີສັທທາເຫລື້ອມໃສ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້
ປະກອບພ້ອມແລ້ວດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນຍັງລົງໝັ້ນ
ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າວ່າ:

ເພາະເຫດຢ່າງນີ້ໆ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້ານັ້ນ ເປັນຜູ້ໄກຈາກກິເລດ,

ຕຣັສຮູ້ຊອບໄດ້ໂດຍພຣະອົງຄ໌ເອງ,

ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊາຊາແລະຈາຣະນະ,

ເປັນຜູ້ໄປແລ້ວດ້ວຍດີ,

ເປັນຜູ້ຮູ້ໂລກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ,

ເປັນຜູ້ສາມາດຝຶກຄົນທີ່ຄວນຝຶກໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີໃຜຍິ່ງກວ່າ,

ເປັນຄຣູຂອງເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫລາຍ,

ເປັນຜູ້ຮູ້ ຜູ້ຕື່ນ ຜູ້ເບີກບານດ້ວຍທັມ,

ເປັນຜູ້ມີຄວາມຈຳເຣີນຈຳແນກທັມສັ່ງສອນສັດ ດັ່ງນີ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້
ເປັນຜູ້ປະກອບພ້ອມແລ້ວດ້ວຍຄວາມເຫລື່ອມໃສອັນຍິ່ງ
ລົງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທັມວ່າ:

ພຣະທັມເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສໄວ້ດີແລ້ວ,
ເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ສຶກສາແລະປະຕິບັດຍ່ອມເຫັນໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ
ເປັນສິ່ງທີ່ປະຕິບັດໄດ້ແລະໃຫ້ຜົນໄດ້ບໍ່ຈຳກັດກາລ,
ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນກ່າວກັບຜູ້ອື່ນວ່າ ທ່ານຈົ່ງມາເບິ່ງເຖິດ,
ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃສ່ຕົວ,
ເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ຮູ້ກໍຮູ້ໄດ້ສະເພາະຕົນ ດັ່ງນີ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນ
ຜູ້ປະກອບພ້ອມແລ້ວດ້ວຍຄວາມເຫລື່ອມໃສອັນຍິ່ງລົງໝັ້ນ
ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງຄຳວ່າ: ສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີແລ້ວ, ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ
ດົງແລ້ວ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດໃຫ້ຮູ້ທັມເຄື່ອງອອກຈາກທຸກຂໍ້
ແລ້ວ, ເປັນຜູ້ປະຕິບັດສົມຄວນແລ້ວ, ໄດ້ແກ່ບຸກຄົນເຫລົ່າ
ນີ້ຄື: ຄູ່ແຫ່ງບຸຣຸສສີ່ຄູ່ ນັບຮຽງຕົວບຸຣຸສໄດ້ ໘ ບຸຣຸສ
ນັ້ນແຫລະຄື ສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ,
ເປັນສົງຄຳຄວນແກ່ສັກກາຣະທີ່ເຂົານຳມາບູຊາ,
ເປັນສົງຄຳຄວນແກ່ສັກກາຣະທີ່ເຂົາຈັດໄວ້ຕອນຮັບ,
ເປັນສົງຄຳຄວນຮັບທັກຂີນາທານ, ເປັນສົງຄຳທີ່ບຸກຄົນທົ່ວໄປ
ຄວນທຳອັນຊະລີ, ເປັນສົງຄຳທີ່ເປັນນາບຸນຂອງໂລກ ບໍ່ມີນາບຸນ
ອື່ນຍິ່ງກວ່າ ດັ່ງນີ້. ພຸທທະວະຈະນະ ຄູ່ມີໂສດາບັນ ໜ້າທີ ໔-໔

ການອະນຸເຄາະຄົນອື່ນໂດຍການຊັກຊວນ
ໃຫ້ເຂົາເຂົ້າເຖິງພຣະພຸທທະເຈົ້າ ພຣະທັມ
ພຣະສົງຄຳເປັນສະຣະນະ

ອານິນ ! ທ່ານທັງຫລາຍຄວນອະນຸເຄາະຄົນອື່ນ ຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ວ່າຈະເປັນມິຕ ອະມາດ ຍາຕຫລືສາຍໂລຫິດ
ທີ່ສຳຄັນຖ້ອຍຄຳທີ່ຄວນຟັງ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນອັນທ່ານ
ທັງຫລາຍຄວນຊັກຊວນໃຫ້ເຂົາມາຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງຢູ່ໃນ
ຖານະ ໓ ປະການ, ໓ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ຄວນຊັກຊວນໃຫ້ເຂົາມາຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມ
ເຫລື້ອມໃສຢ່າງບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າວ່າ:
ເພາະເຫດຢ່າງນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້ານັ້ນ
ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕຣັສຮູ້ຊອບໄດ້ໂດຍພຣະອົງຄຳເອງ,
ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊາຊາແລະຈາຣະນະ,
ເປັນຜູ້ໄປແລ້ວດ້ວຍດີ,
ເປັນຜູ້ຮູ້ໂລກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ,

ເປັນຜູ້ສາມາດຝຶກຄົນທີ່ຄວນຝຶກໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີໃຜຍິ່ງກວ່າ,
ເປັນຄຣູຂອງເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫລາຍ,
ເປັນຜູ້ຮູ້ ຜູ້ຕື່ນ ຜູ້ເບີກບານດ້ວຍທັມ,
ເປັນຜູ້ມີຄວາມຈຳເຣີນຈຳແນກທັມສັງສອນສັດ ດັ່ງນີ້.

ຄວນຊັກຊວນໃຫ້ມາຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມເຫລື່ອມໃສຢ່າງ
ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທັມວ່າ:

ພຣະທັມເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສໄວ້ດີແລ້ວ,
ເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ສຶກສາແລະປະຕິບັດຍ່ອມເຫັນໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ
ເປັນສິ່ງທີ່ປະຕິບັດໄດ້ແລະໃຫ້ຜົນໄດ້ບໍ່ຈຳກັດກາລ,
ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນກ່າວກັບຜູ້ອື່ນວ່າ ທ່ານຈົ່ງມາເບິ່ງເຖິດ,
ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃສ່ຕົວ,
ເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ຮູ້ກຳລັງໄດ້ສະເພາະຕົນ ດັ່ງນີ້.

ຄວນຊັກຊວນໃຫ້ມາຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມເຫລື່ອມໃສຢ່າງ
ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງຄຳວ່າ:

ສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີແລ້ວ,
ເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕົງແລ້ວ,
ເປັນຜູ້ປະຕິບັດໃຫ້ຮູ້ທັມເຄື່ອງອອກຈາກທຸກຂໍ້ແລ້ວ,
ເປັນຜູ້ປະຕິບັດສົມຄວນແລ້ວ,
ໄດ້ແກ່ບຸກຄົນເຫລົ່ານີ້ຄື: ຄູ່ແຫ່ງບຸຣຸສສີຄູ່

ນັບຮຽງຕົວໄດ້ ໘ ບຸຣຸສ
 ນັ້ນແຫລະຄືສົງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
 ເປັນສົງຄ໌ຄວນແກ່ສັກກາຣະທີ່ເຂົານຳມາບູຊາ,
 ເປັນສົງຄ໌ຄວນແກ່ສັກກາຣະທີ່ເຂົາຈັດໄວ້ຕ້ອນຮັບ,
 ເປັນສົງຄ໌ຄວນຮັບທັກຂີນາທານ,
 ເປັນສົງຄ໌ທີ່ບຸກຄົນທົ່ວໄປຄວນທຳອັນຊະລີ,
 ເປັນສົງຄ໌ທີ່ເປັນນາບຸນຂອງໂລກ ບໍ່ມີນາບຸນອື່ນຍິ່ງກວ່າ ດັ່ງນີ້.

ອານົນ ! ມະຫາພູຕະທັງ ໔ ຄື ປະຖະວິທາຕ, ອາໂປ
 ທາຕ, ເຕໂຊທາຕ, ວາໂຍທາຕ ຍ່ອມເປັນຢ່າງອື່ນໄດ້
 ແຕ່ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສຢ່າງບໍ່
 ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ ຍ່ອມບໍ່ເປັນຢ່າງອື່ນໄປໄດ້
 ເລີຍ ຄວາມເປັນຢ່າງອື່ນນັ້ນ ຄືໃນຂໍ້ທີ່ອະຣິຍະສາວົກຜູ້
 ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະ
 ພຸທທະເຈົ້ານັ້ນຈັກເຂົ້າເຖິງນະຣົກ ກຳເນີດເດຣັຈສານ
 ຫລືເປຕວິສັຍ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຖານະທີ່ຈະມີໄດ້.

ອານົນ ! ມະຫາພູຕະທັງ ໔ ຄື ປະຖະວິທາຕ, ອາໂປ
 ທາຕ, ເຕໂຊທາຕ, ວາໂຍທາຕ ຍ່ອມເປັນຢ່າງອື່ນໄດ້
 ແຕ່ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສຢ່າງບໍ່
 ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທັມ ຍ່ອມບໍ່ເປັນຢ່າງອື່ນໄປໄດ້ເລີຍ
 ຄວາມເປັນຢ່າງອື່ນນັ້ນ ຄືໃນຂໍ້ທີ່ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ປະກອບ

ດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທັມນັ້ນຈັກ
ເຂົ້າເຖິງນະຣົກ ກຳເນີດເດຣັຈສານ ຫລືເປຕວິສັຍ ນີ້ບໍ່
ແມ່ນຖານະທີ່ຈະມີໄດ້.

ອານົນ ! ມະຫາພູຕະທັງ ໔ ຄື ປະຖະວິທາຕ, ອາໂປ
ທາຕ, ເຕໂຊທາຕ, ວາໂຍທາຕ ຍ່ອມເປັນຢ່າງອື່ນໄດ້
ແຕ່ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສຢ່າງບໍ່
ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງຄ໌ ຍ່ອມບໍ່ເປັນຢ່າງອື່ນໄປໄດ້ເລີຍ
ຄວາມເປັນຢ່າງອື່ນນັ້ນ ຄືໃນຂໍ້ທີ່ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ປະກອບ
ດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງຄ໌ນັ້ນ
ຈັກເຂົ້າເຖິງນະຣົກ ກຳເນີດເດຣັຈສານ ຫລືເປຕວິສັຍ ນີ້
ບໍ່ແມ່ນຖານະທີ່ຈະມີໄດ້.

ອານົນ ! ທ່ານທັງຫລາຍຄວນອະນຸເຄາະຄົນອື່ນ ຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ວ່າຈະເປັນມິຕ ອະມາດ ຍາຕຫລືສາຍໂລຫິດ
ທີ່ສຳຄັນຖ້ອຍຄຳທີ່ຄວນຟັງ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນອັນທ່ານ
ທັງຫລາຍຄວນຊັກຊວນໃຫ້ເຂົາມາຕັ້ງໝັ້ນ ດຳລົງຢູ່ໃນ
ຖານະ ໓ ປະການນີ້ແລ.

ຕົວຢ່າງຂອງບຸກຄົນ ທີ່ເຫລືອມໃສຢ່າງຍິ່ງໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ

ສະໄໝໜຶ່ງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນພຣະວິຫານ
ເວລຸວັນ ອັນເປັນທີ່ພຣະຣາຊະທານເຫຍື່ອແກ່ກະແຕ
ເຂດພຣະນະຄອນຣາຊະຄຶ ກໍໂດຍສະໄໝນັ້ນ ນາງພຣາມ
ມະນີຊີ້ ທະນັນຊານີແຫ່ງພຣາມ...ເປັນຜູ້ເຫລືອມໃສຢ່າງ
ຍິ່ງໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ ໃນພຣະທັມ ແລະພຣະລົງຄ໌;

ຄັ້ງນັ້ນ ນາງທະນັນຊານີພຣາມມະນີກຳລັງນຳພັດຕາທານ
ເຂົ້າໄປໃຫ້ທ່ານພຣາມພາຣະທະວາຊະໂຄຕ ກ້າວຂາພາດ
ຈຶ່ງເປັ່ງອຸທານ ໓ ຄັ້ງວ່າ ຂໍນອບນ້ອມແດ່ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກອະຣະຫັນຕະສັມມາສັມພຸທທະເຈົ້າ ພຣະອົງຄົນນັ້ນ
ຯລຯ ເມື່ອນາງທະນັນຊານີພຣາມມະນີກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ
ພຣາມພາຣະທະວາຊະໂຄຕໄດ້ກ່າວກັບນາງທະນັນຊາ
ນີພຣາມມະນີວ່າ ເຈົ້າຍິງຊົ່ວນີ້ ບໍ່ວ່າໃນທີ່ໃດໆ ກໍກ່າວຄຸນ

ຂອງສະມະນະໂລັນຢ່າງນຶ່ງ ເຈົ້າຍິງຊົ່ວ ບັດນີ້ເຮົາຈັກໄປ
ໂຕ້ວາທະກັບພຣະສາສດາຂອງເຈົ້ານັ້ນ.

ນາງທະນັນຊານີພຣາມມະນີກ່າວວ່າ ພຣາມ ! ຂ້ອຍຍັງບໍ່
ເຫັນບຸກຄົນໃດທີ່ຈະຍົກຖ້ອຍຄຳຕໍ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
ອະຣະຫັນຕະສັມມາສັມພຸທທະເຈົ້າພຣະອົງຄົນນັ້ນໃນໂລກ
ພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມາຣໂລກ ພຣົມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດ
ພ້ອມທັງສະມະນະພຣາມ ເທວະດາ ແລະ ມະນຸດ;
ຂ້າແຕ່ພຣາມ ! ເອົາເຖີດ ທ່ານຈະໄປກໍໄດ້ ເມື່ອໄປແລ້ວ
ກໍຈະຮູ້ເອງ.

ລຳດັບນັ້ນ ພຣາມພາຣະທະວາຊະໂຄຕໂກດຂັດໃຈ ເຂົ້າ
ໄປຫາພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖີງທີ່ປະທັບ...ເມື່ອພຣາມ
ພາຣະທະວາຊະໂຄຕນັ້ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງແລ້ວ
ໄດ້ກ່າວກັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດ້ວຍຄາຖາວ່າ:

ບຸກຄົນຂ້າອັນໃດໄດ້ ຍ່ອມນອນເປັນສຸກ ຂ້າອັນໃດໄດ້
ຈົ່ງບໍ່ເລົ່າໂສກ ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມ ພຣະອົງຄົນຍ່ອມຊອບ
ໃຈການຂ້າທັມອັນໃດວ່າເປັນທັມອັນເອກ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສຕອບວ່າ:

ບຸກຄົນຂ້າຄວາມໂກດໄດ້ຍ່ອມນອນເປັນສຸກ ຂ້າຄວາມ
ໂກດໄດ້ຈົ່ງບໍ່ເລົ່າໂສກ.

**ພຣາມ ! ພຣະອະຣິຍະເຈົ້າທັງຫລາຍຍ່ອມສັນລະເສີນ
ການຂ້າຄວາມໂກດອັນມີມູນເປັນພິດເປັນທີ່ສຸດ ເພາະວ່າ
ບຸກຄົນຂ້າຄວາມໂກດນັ້ນໄດ້ແລ້ວ ຍ່ອມບໍ່ເສົ້າໂສກ.**

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພຣາມ
ພາຣະທະວາຊະໂຄຕໄດ້ກຣາບທູນວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະ
ໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ພາສິດຂອງພຣະອົງຄ໌ແຈ່ມແຈ້ງຫລາຍ,
ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ພາສິດຂອງພຣະອົງຄ໌ແຈ່ມ
ແຈ້ງຫລາຍ ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນຊົງປະກາດທັມໂດຍ
ອະເນກປະຣິຍາຍ ປຽບເໝືອນບຸກຄົນທາງາຍຂອງທີ່ຂວ້າ
ເປີດຂອງທີ່ປິດ ບອກທາງແກ່ຄົນຫລົງທາງ ຫລືສ່ອງ
ປະທັບໂຄມໄຟໄວ້ໃນທີ່ມືດ ໂດຍຄິດວ່າ ຄົນມືດວງຕາຈັກ
ເຫັນຮູບໄດ້ ສັນນັ້ນ; ຂ້ານ້ອຍຂໍຖົງພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ
ກັບທັງພຣະທັມແລະພຣະພິກຂຸສົງຄ໌ວ່າເປັນສະຣະນະ
ຂ້ານ້ອຍຂໍບັນພະຊາ ແລະອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກ
ຂອງພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ.

ພຣາມພາຣະທະວາຊະໂຄຕໄດ້ບັນພະຊາ ໄດ້ອຸປະສົມບົດ
ແລ້ວໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເມື່ອທ່ານ
ພາຣະທະວາຊະອຸປະສົມບົດແລ້ວບໍ່ນານ ຫລືກໄປຢູ່ຜູ້
ດຽວບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີຕົນລົງໄປຢູ່ ບໍ່ນານ
ເທົ່າໃດກໍກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງຄຸນວິເສດອັນຍອດຢ້ຽມ ເປັນ

ທີ່ສຸດແຫ່ງພຣົມມະຈັນ ເຊິ່ງກຸລະບຸຕທັງຫລາຍຜູ້ອອກ
ຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິຕໂດຍຊອບ ມີຄວາມ
ຕ້ອງການ ດ້ວຍບັນຍາເປັນເຄື່ອງຮູ້ຍິ່ງເອງໃນປັດຈຸບັນ
ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ຊາຕສິນແລ້ວ ພຣົມມະຈັນຢູ່ຈົບແລ້ວ
ກິຈທີ່ຄວນທຳໄດ້ທຳສຳເລັດແລ້ວ ກິຈອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນ
ຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ມີອີກ ທ່ານພຣະພາຣະທະວາຊະໄດ້ເປັນພຣະ
ອະຣະຫັນອົງຄ໌ໜຶ່ງໃນບັນດາພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ.

ສັທທາເຫລື້ອມໃສເພາະໄດ້ຟັງພຣະສັທທັມ

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເວລຸວັນ ອັນເປັນທີ່ພຣະຣາຊະທານເຫຍື່ອແກ່ກະແຕ ເຂດພຣະນະຄອນຣາຊະຄຶ.

ອັກໂກສະກະພາຣະທະວາຊະພຣາມໄດ້ຍືນມາວ່າ ພຣາມພາຣະທະວາຊະໂຄຕອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິຕໃນສຳນັກຂອງພຣະສະມະນະໂຄດົມແລ້ວດັ່ງນີ້ ກໍໂກດຂັດໃຈ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຖິງທີ່ປະທັບ ຄັນແລ້ວ ກໍດຳວ່າ ບໍຣິພາສພຣະຜູ້ມີພຣະພາກດ້ວຍວາຈາອັນຫຍາບຄາຍ ອັນບໍ່ແມ່ນວາຈາຂອງສັຕຕະບຸຣຸສ ເມື່ອອັກໂກສະກະພາຣະທະວາຊະພຣາມກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໄດ້ຕຣັສກັບອັກໂກສະກະພາຣະທະວາຊະພຣາມວ່າ: ດູຣາພຣາມ ! ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ ມິຕ ອະມາດ ຍາຕສາຍໂລຫິດຜູ້ເປັນແຂກຂອງທ່ານມາຫາທ່ານຫລືບໍ່?

ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມ ! ມິຕ ອະມາດ ຍາຕຫລີສາຍໂລຫິດ
ຜູ້ເປັນແຂກຂອງຂ້ານ້ອຍຍ່ອມມາເປັນບາງຄັ້ງຄາວ.

ດູຣາພຣາມ ! ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ
ທ່ານຈັດຂອງຄຸ້ງຂອງບໍຣິໂພກ ຫລືເຄື່ອງດື່ມຕ້ອນຮັບ
ມິຕແລະອະມາດ ຍາຕຫລີສາຍໂລຫິດຜູ້ເປັນແຂກ
ເຫລົ່ານັ້ນຫລືບໍ່?

ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມ ! ຂ້ານ້ອຍຈັດຂອງຄຸ້ງຂອງບໍຣິໂພກ
ຫລືເຄື່ອງດື່ມຕ້ອນຮັບມິຕແລະອະມາດ ຍາຕຫລີ
ສາຍໂລຫິດຜູ້ເປັນແຂກເຫລົ່ານັ້ນໃນບາງຄັ້ງຄາວ.

ດູຣາພຣາມ ! ຖ້າວ່າມິຕແລະອະມາດ ຍາຕຫລີ
ສາຍໂລຫິດຜູ້ເປັນແຂກເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ຮັບ ຂອງຄຸ້ງຂອງບໍຣິ
ໂພກ ຫລືຂອງດື່ມນັ້ນຈະເປັນຂອງໃຜ?

ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມ ! ຖ້າວ່າມິຕແລະອະມາດ ຍາຕຫລີ
ສາຍໂລຫິດຜູ້ເປັນແຂກເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ຮັບ ຂອງຄຸ້ງຂອງບໍຣິ
ໂພກ ຫລືຂອງດື່ມນັ້ນ ກໍເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍເໝືອນເດີມ.

ດູຣາພຣາມ ! ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງດຽວກັນ ທ່ານດຳເນົາຜູ້ບໍ່ດຳ
ຕອບ ທ່ານໂກດເນົາຜູ້ບໍ່ໂກດຕອບ ທ່ານໝາຍໝັ້ນເນົາຜູ້

ບໍ່ໝາຍໝັ້ນຢູ່ ເຮົາບໍ່ຮັບເລື່ອງມີການດຳເປັນຕົ້ນຂອງທ່ານນັ້ນ.

ດູຣາພຣາມ ! ເລື່ອງມີການດຳເປັນຕົ້ນນັ້ນເປັນຂອງທ່ານຜູ້ດຽວ. ດູຣາພຣາມ ຜູ້ໃດດຳຕອບບຸກຄົນຜູ້ດຳຢູ່ ໂກດຕອບບຸກຄົນຜູ້ໂກດຢູ່ ໝາຍໝັ້ນຕອບບຸກຄົນຜູ້ໝາຍໝັ້ນຢູ່ ດູຣາພຣາມ ຜູ້ນີ້ເຮົາກ່າວວ່າ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ໂພກດ້ວຍກັນ ຍ່ອມກະທຳຕອບກັນ ເຮົານັ້ນບໍ່ບໍ່ຮູ້ໂພກຮ່ວມ ບໍ່ກະທຳຕອບກັບທ່ານເປັນອັນຂາດ.

ດູຣາພຣາມ ! ເລື່ອງມີການດຳເປັນຕົ້ນນັ້ນເປັນຂອງທ່ານຜູ້ດຽວ; ດູຣາພຣາມ ! ເລື່ອງມີການດຳເປັນຕົ້ນນັ້ນເປັນຂອງທ່ານຜູ້ດຽວ.

ພຣາມໄດ້ກ່າວວ່າ: ບໍ່ຮູ້ສັດພ້ອມດ້ວຍພຣະຣາຊາ ຍ່ອມຊາບພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນຢ່າງນີ້ວ່າ ພຣະສະມະນະໂຄດົມເປັນພຣະອະຣະຫັນ ກໍເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ເປັນຫຍັງພຣະໂຄດົມຈຶ່ງຍັງໂກດຢູ່?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ: ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມໂກດ ຝຶກຝົນຕົນແລ້ວ ມີຄວາມເປັນຢູ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ຫລຸດພົ້ນແລ້ວເພາະຮູ້ໂດຍຊອບ ມີຄວາມສະຫງົບ ຄົງທີ່ຢູ່ ຄວາມໂກດຈັກມີມາແຕ່ໃສ ຜູ້ໃດໂກດຕອບບຸກຄົນທີ່ໂກດແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ຊົ່ວກວ່າບຸກຄົນຜູ້ໂກດແລ້ວ ເພາະການໂກດຕອບນັ້ນ;

ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂກດຕອບບຸກຄົນຜູ້ໂກດແລ້ວ ຊື່ວ່າ ຊະນະ
ສົງຄາມອັນບຸກຄົນຊະນະໄດ້ຍາກ. ຜູ້ໃດຮູ້ວ່າຜູ້ອື່ນໂກດ
ແລ້ວ ເປັນຜູ້ມີສະຕິສະຫງົບຢູ່ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າ ຍ່ອມປະພຶດ
ປະໂຫຍດແກ່ທັງສອງຝ່າຍຄື ແກ່ຕົນແລະແກ່ບຸກຄົນອື່ນ
ເມື່ອຜູ້ນັ້ນຮັກສາປະໂຫຍດທັງສອງຝ່າຍ ຄືແກ່ຕົນແລະ
ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ ຊົນທັງຫລາຍຜູ້ບໍ່ສະຫລາດໃນທັມຍ່ອມ
ສຳຄັນບຸກຄົນນັ້ນວ່າ ເປັນຄົນໂງ່ເຂົາ ດັ່ງນີ້.

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສຢ່າງນີ້ແລ້ວ ອັກໂກສະ
ກະພາຣະທະວາຊະພຣາມໄດ້ກຣາບທູນວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະ
ໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ພາສິດຂອງພຣະອົງຄ໌ແຈ່ມແຈ້ງຫລາຍ,
ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ພາສິດຂອງພຣະອົງຄ໌ແຈ່ມ
ແຈ້ງຫລາຍ ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນຊົງປະກາດທັມໂດຍ
ອະເນກປະຣິຍາຍ ປຽບເໝືອນບຸກຄົນທາງາຍຂອງທີ່ຂວ້າ
ເປີດຂອງທີ່ປິດ ບອກທາງແກ່ຄົນຫລົງທາງ ຫລືສ່ອງ
ປະທັບໂຄມໄຟໄວ້ໃນທີ່ມືດ ໂດຍຄິດວ່າ ຄົນມືດວງຕາຈັກ
ເຫັນຮູບໄດ້ ສັນນັ້ນ; ຂ້ານ້ອຍຂໍເຖິງພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ
ກັບທັງພຣະທັມແລະພຣະພິກຂຸສົງຄ໌ວ່າເປັນສະຣະນະ
ຂ້ານ້ອຍຂໍບັນພະຊາ ແລະອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກ
ຂອງພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ.

ອັກໂກສະກະພາຣະທະວາຊະພຣາມໄດ້ບັນພະຊາ ໄດ້
ອຸປະສົມບົດແລ້ວໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ເມື່ອທ່ານອັກໂກສະກະພາຣະທະວາຊະພຣາມອຸປະສົມບົດ ແລ້ວບໍ່ນານ ຫລີກໄປຢູ່ຜູ້ດຽວບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີ ຕົນສົ່ງໄປຢູ່ ບໍ່ດົນເທົ່າໃດກໍກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງຄຸນວິເສດ ອັນຍອດຢ້ຽມ ເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພຣົມມະຈັນ ເຊິ່ງກຸລະບຸຕ ທັງຫລາຍຜູ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິຕໂດຍ ຊອບ ມີຄວາມຕ້ອງການ ດ້ວຍບັນຍາເປັນເຄື່ອງຮູ້ຍິ່ງເອງ ໃນປັດຈຸບັນເຂົ້າເຖິງຢູ່ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ຊາຕສິ້ນແລ້ວ ພຣົມມະ ຈັນຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່ຄວນທຳໄດ້ທຳສຳເລັດແລ້ວ ກິຈອື່ນ ເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ມີອີກ ທ່ານອັກໂກສະກະ ພາຣະທະວາຊະພຣາມໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນອົງຄ໌ໜຶ່ງໃນ ບັນດາພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ.

ທີ່ເພິ່ງອັນສູງສຸດຂອງຊາວພຸທ

ມະນຸດສ່ວນຫລວງຫລາຍຖືກຄວາມຢ້ານກົວຄຸກຄາມເອົາ
 ແລ້ວ ຍ່ອມຖືເອົາພູເຂົາແດ່ ປ່າໄມ້ທີ່ສັກສິດແດ່ ສວນ
 ສັກສິດແດ່ ຮຸກຂະເຈດີແດ່ວ່າເປັນທີ່ເພິ່ງຂອງຕົນໆ.
 ນັ້ນບໍ່ແມ່ນທີ່ເພິ່ງອັນທຳຄວາມກະເສມໃຫ້ໄດ້ເລີຍ,
 ນັ້ນບໍ່ແມ່ນທີ່ເພິ່ງອັນສູງສຸດ,
 ຜູ້ໃດຖືເອົາສິ່ງນັ້ນໆເປັນທີ່ເພິ່ງແລ້ວ
 ຍ່ອມບໍ່ຫລຸດພົ້ນໄປຈາກທຸກຂໍ້ທັງປວງໄດ້.
 ສ່ວນຜູ້ໃດທີ່ເຖິງພຣະພຸທ ພຣະທັມ ພຣະສົງຄ໌ເປັນທີ່ເພິ່ງ
 ແລ້ວ ເຫັນອະຣິຍະສັຈທັງສີ່ດ້ວຍປັນຍາອັນຖືກຕ້ອງຄື:
 ເຫັນທຸກຂໍ້,
 ເຫັນເຫດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງທຸກຂໍ້,
 ເຫັນຄວາມກ້າວລ່ວງເຊິ່ງທຸກຂໍ້ເສຍໄດ້,

ແລະເຫັນມັດອັນປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ແປດອັນປະເສີດ
 ອັນເປັນເຄື່ອງໃຫ້ເຖິງຄວາມສະຫງົບຣະງັບແຫ່ງທຸກຂ໌.
 ນັ້ນແຫລະ ຄືທີ່ເພິ່ງອັນກະເສມ,
 ນັ້ນຄືທີ່ເພິ່ງອັນສູງສຸດ,
 ຜູ້ໃດຖືເອົາທີ່ເພິ່ງນັ້ນແລ້ວ
 ຍ່ອມຫລຸດພົ້ນໄປຈາກທຸກຂ໌ທັງປວງໄດ້.

(ການເຫັນອະຣິຍະສັຈທັງ ໔ ດ້ວຍປັນຍາອັນຖືກຕ້ອງ
 ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຮູ້ຊັດເຈນຕາມທີ່ເປັນຈິງວ່າ:
 ນີ້ທຸກຂ໌,
 ນີ້ທຸກຂະສະມຸທັຍ (ເຫດໃຫ້ເກີດແຫ່ງທຸກຂ໌),
 ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທ (ຄວາມດັບບໍ່ເຫລືອແຫ່ງທຸກຂ໌),
 ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ (ທາງດຳເນີນໃຫ້ເຖິງ
 ຄວາມດັບບໍ່ເຫລືອແຫ່ງທຸກຂ໌).

ພິກຂຸທັງຫລາຍ !

ກໍທຸກຂະອະຣິຍະສັຈເປັນແນວໃດ?

ຄື ຊາຕກຳເປັນທຸກຂ໌, ຊະຣາກຳເປັນທຸກຂ໌, ມະຣະນະກຳເປັນ
 ທຸກຂ໌, ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກຂ໌ ໂທມະນັສ ອຸປາຍາສະ
 ກຳເປັນທຸກຂ໌, ຄວາມພົບພໍ້ກັບສິ່ງບໍ່ເປັນທີ່ຮັກກຳເປັນທຸກຂ໌,
 ຄວາມພັດພາກຈາກສິ່ງທີ່ຮັກກຳເປັນທຸກຂ໌, ປາຖະໜາສິ່ງ

ໃດບໍ່ໄດ້ສິ່ງນັ້ນກໍເປັນທຸກຂໍ້, ກ່າວໂດຍຫຍໍ້ ອຸປາທານ
ຂັ້ນທັ້ງ ໕ ເປັນທຸກຂໍ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍຊາຕເປັນແນວໃດ?

ຄວາມເກີດ, ຄວາມບັງເກີດ, ຄວາມຫຍັ້ງລົງເກີດ,
ເກີດຈຳເພາະ, ຄວາມປາກົດແຫ່ງຂັ້ນທັ້ງ, ຄວາມໄດ້
ອາຍະຕະນະຄົບໃນໝູ່ສັດນັ້ນໆ ຂອງເຫລົ່າສັດນັ້ນໆ
ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: ຊາຕ.

ກໍຊະຣາເປັນແນວໃດ?

ຄວາມແກ່, ພາວະຂອງຄວາມແກ່, ຄວາມມີແຂ້ວຫລ່ອນ,
ຜົມຫງອກ, ໜັງຢ່ອນຍານ, ຄວາມເສື່ອມແຫ່ງອາຍຸ,
ຄວາມແກ່ງອມແຫ່ງອິນຊີໃນໝູ່ສັດນັ້ນໆ ອັນນີ້ຮຽກວ່າ:
ຊະຣາ.

ກໍມະຣະນະເປັນແນວໃດ?

ຄວາມເຄື່ອນ, ພາວະຂອງຄວາມເຄື່ອນ, ຄວາມແຕກ
ທຳລາຍ, ຄວາມຫາຍໄປ, ຄວາມຕາຍ, ການທຳກາລະ,
ຄວາມທຳລາຍແຫ່ງຂັ້ນທັ້ງ, ຄວາມປ່ອຍຖິ້ມຊາກສົບໄວ້,
ຄວາມຂາດແຫ່ງຊີວິດອິນຊີໃນໝູ່ສັດນັ້ນໆ ອັນນີ້ຮຽກວ່າ:
ມະຣະນະ.

ກໍໂສກະເປັນແນວໃດ?

ຄວາມທຸ່ງແຫ້ງໃຈ, ກິຣິຍາທີ່ທຸ່ງແຫ້ງໃຈ, ພາວະຂອງ
ບຸກຄົນຜູ້ເລົ່າໃຈ, ຄວາມໂສກເລົ່າໃນພາຍໃນ, ຄວາມເລົ່າ
ໃຈໃນພາຍໃນຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມພິບັດ
ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຜູ້ຖືກທັມຄື ທຸກຂໍ້ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ
ກະທົບແລ້ວ ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: ໂສກະ.

ກໍປະຣິເທວະເປັນແນວໃດ?

ຄວາມຄຳຄວນ, ຄວາມອາໄລລຳພັນ, ກິຣິຍາທີ່ຄວນຄາງ,
ກິຣິຍາທີ່ຮຳໄຮລຳພັນ, ພາວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ຄຳຄວນ,
ພາວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ຮຳໄຮລຳພັນຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະກອບ
ດ້ວຍຄວາມພິບັດຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ, ຜູ້ຖືກທັມຄື ທຸກຂໍ້
ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງກະທົບແລ້ວ ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: ປະຣິເທວະ.

ກໍທຸກຂໍ້ເປັນແນວໃດ?

ຄວາມລຳບາກທາງກາຍ,
ຄວາມບໍ່ສຳລານທາງກາຍ,
ຄວາມສະເຫວີຍອາລົມອັນບໍ່ດີທີ່ເປັນທຸກຂໍ້
ເຊິ່ງເກີດແຕ່ກາຍສັມຜັດ
ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: ທຸກຂໍ້.

ກໍໂທມະນັສເປັນແນວໃດ?

ຄວາມທຸກຂໍ້ທາງຈິດ, ຄວາມບໍ່ສໍາລານທາງຈິດ, ຄວາມສະເຫວີຍອາລົມອັນບໍ່ດີທີ່ເປັນທຸກຂໍ້ ເຊິ່ງເກີດແຕ່ມະໂນສໍາຜັດ ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: ໂທມະນັສ.

ກໍອຸປາຍາສະເປັນແນວໃດ?

ຄວາມແຄ້ນ, ຄວາມຄັບແຄ້ນ, ພາວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ຄັບແຄ້ນ, ພາວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ຄັບແຄ້ນຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະກອບດ້ວຍໄພພິບັດຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ, ຜູ້ຖືກທັມຄືທຸກຂໍ້ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: ອຸປາຍາສະ.

ກໍຄວາມພົບພໍ້ກັບສິ່ງບໍ່ເປັນທີ່ຮັກກໍເປັນທຸກຂໍ້ເປັນແນວໃດ?

ຄວາມປະສົບ, ຄວາມເຖິງພ້ອມ, ຄວາມຮ່ວມ, ຄວາມປະສານດ້ວຍຮູບ ສຽງ ກິ່ນ ຣົສ ໂຜດຖັພພະ ອັນບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ໜ້າຮັກໃຄ່ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ຫລືດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ປາຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ປາຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ເກື້ອກູນ ປາຖະໜາຄວາມບໍ່ຜາສຸກ ປາຖະໜາຄວາມບໍ່ກະເສມຈາກໂຍຄະ ເຊິ່ງມີແກ່ຜູ້ນັ້ນ ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: ຄວາມພົບພໍ້ກັບສິ່ງບໍ່ເປັນທີ່ຮັກ ກໍເປັນທຸກຂໍ້.

ກໍຄວາມພັດພາກຈາກສິ່ງອັນເປັນທີ່ຮັກ ກໍເປັນທຸກຂໍ້ເປັນແນວໃດ?

ຄວາມບໍ່ປະສົບ, ຄວາມບໍ່ເຖິງພ້ອມ, ຄວາມບໍ່ຮ່ວມ, ຄວາມບໍ່ປະສານດ້ວຍ ຮູບ ສຽງ ກິ່ນ ຣົສ ໂຜດຖັພພະ ອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຮັກໃຄ້ ໜ້າພໍໃຈ ຫລືດ້ວຍບຸກຄົນ ຜູ້ປາຖະໜາປະໂຫຍດ ປາຖະໜາສິ່ງທີ່ເກື້ອກູນ ປາຖະໜາຄວາມຜາສຸກ ປາຖະໜາຄວາມກະເສມຈາກ ໂຍຄະ ເຊິ່ງມີແກ່ຜູ້ນັ້ນຄື: ມາຣດາ ບິດາ ອ້າຍ ນ້ອງຊາຍ ເອື້ອຍ ນ້ອງສາວ ມິຕ ອະມາດ ຍາຕຫລືສາຍໂລຫິດ ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: ຄວາມພັດພາກຈາກສິ່ງອັນເປັນທີ່ຮັກ ກໍເປັນທຸກຂໍ້.

ປາຖະໜາສິ່ງໃດ ບໍ່ໄດ້ສິ່ງນັ້ນ ກໍເປັນທຸກຂໍ້ເປັນແນວໃດ?

ຄວາມປາຖະໜາຍ່ອມເກີດແກ່ສັດຜູ້ມີຄວາມເກີດເປັນ ທຳມະດາຢ່າງນີ້ວ່າ: ໂອໝໍ ຂໍເຮົາຢ່າມີຄວາມເກີດເປັນທຳມະດາ ຂໍຄວາມເກີດຢ່າມາເຖິງເຮົາເລີຍ, ຂໍນັ້ນ ສັດຍ່ອມ ບໍ່ໄດ້ລົມປາຖະໜາ ໃນຂໍ້ນີ້ ກໍຊື່ວ່າ: ປາຖະໜາສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ສິ່ງນັ້ນ ກໍເປັນທຸກຂໍ້;

ຄວາມປາຖະໜາຍ່ອມເກີດມີແກ່ສັດຜູ້ມີຄວາມແກ່ເປັນ ທຳມະດາຢ່າງນີ້ວ່າ: ໂອໝໍ ຂໍເຮົາຢ່າມີຄວາມແກ່ເປັນ ທຳມະດາ ຂໍຄວາມແກ່ຢ່າມາເຖິງເຮົາເລີຍ, ຂໍນັ້ນ ສັດ

ຍ່ອມບໍ່ໄດ້ສົມປາຖະໜາ ໃນຂໍ້ນີ້ ກໍຊື່ວ່າ: ປາຖະໜາສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ສິ່ງນັ້ນ ນັ້ນກໍເປັນທຸກຂ໌;

ຄວາມປາຖະໜາຍ່ອມເກີດມີແກ່ສັດຜູ້ມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທຳມະດາຢ່າງນີ້ວ່າ: ໂອໝໍ ຂໍເຮົາຢ່າມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທຳມະດາ ຂໍຄວາມເຈັບໄຂ້ຢ່າມາເຖິງເຮົາເລີຍ, ຂໍນັ້ນ ສັດຍ່ອມບໍ່ໄດ້ສົມປາຖະໜາ ໃນຂໍ້ນີ້ ກໍຊື່ວ່າ: ປາຖະໜາສິ່ງໃດ ບໍ່ໄດ້ສິ່ງນັ້ນ ກໍເປັນທຸກຂ໌;

ຄວາມປາຖະໜາຍ່ອມເກີດມີແກ່ສັດຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທຳມະດາຢ່າງນີ້ວ່າ: ໂອໝໍ ຂໍເຮົາຢ່າມີຄວາມຕາຍເປັນທຳມະດາ ຂໍຄວາມຕາຍຢ່າມາເຖິງເຮົາເລີຍ, ຂໍນັ້ນ ສັດຍ່ອມບໍ່ໄດ້ສົມປາຖະໜາ ໃນຂໍ້ນີ້ກໍຊື່ວ່າ: ປາຖະໜາສິ່ງໃດ ບໍ່ໄດ້ສິ່ງນັ້ນ ກໍເປັນທຸກຂ໌;

ຄວາມປາຖະໜາຍ່ອມເກີດມີແກ່ສັດຜູ້ມີໂສກະ, ປະຣິເທວະ, ທຸກຂ໌, ໂທມະນັສ, ອຸປາຍາສະ ເປັນທຳມະດາຢ່າງນີ້ວ່າ: ໂອໝໍ ຂໍເຮົາຢ່າມີໂສກະ, ປະຣິເທວະ, ທຸກຂ໌, ໂທມະນັສ, ອຸປາຍາສະເປັນທຳມະດາ ຂໍໂສກະ, ປະຣິເທວະ, ທຸກຂ໌, ໂທມະນັສ, ອຸປາຍາສະ ຢ່າມາເຖິງເຮົາເລີຍ, ຂໍນັ້ນ ສັດຍ່ອມບໍ່ໄດ້ສົມປາຖະໜາ ໃນຂໍ້ນີ້ກໍຊື່ວ່າ ປາຖະໜາສິ່ງໃດ ບໍ່ໄດ້ສິ່ງນັ້ນ ກໍເປັນທຸກຂ໌;

ກ່າວໂດຍຫຍໍ້

ອຸປາທານຂັນທັງ ໔ ເປັນທຸກຂໍ້ເປັນແນວໃດ?

ອຸປາທານຂັນທັງ ໔ ຮູບ, ເວທະນາ, ສັນຍາ, ສັງຂາຣ, ວິນຍານ ເຫລົ່ານີ້ຮຽກວ່າ: ກ່າວໂດຍຫຍໍ້ອຸປາທານຂັນທັງ ໔ ເປັນທຸກຂໍ້, ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: ທຸກຂະອະຣິຍະສັຈ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ !

ກໍທຸກຂະສະມຸທຍອະຣິຍະສັຈເປັນແນວໃດ?

ຕັນຫານີ້ແລ ອັນເປັນໄປເພື່ອຄວາມເກີດອີກ ປະກອບດ້ວຍຄວາມກຳໜົດດ້ວຍອຳນາດແຫ່ງຄວາມເພີນເພີດເພີນຢ່າງຍິ່ງໃນອາຣົມນັ້ນໆ ຄື ກາມຕັນຫາ ພະວະຕັນຫາ ວິພະວະຕັນຫາ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍຕັນຫານີ້ນັ້ນ ເມື່ອຈະເກີດຍ່ອມເກີດໃນທີ່ໃດ? ເມື່ອຈະຕັ້ງຢູ່ຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ໃດ? ທີ່ໃດເປັນທີ່ຮັກເປັນທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ ຕັນຫານີ້ ເມື່ອຈະເກີດຍ່ອມເກີດໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະຕັ້ງຢູ່ຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ນີ້.

ອັນໃດເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ?

ຕາ ຫຼ ດັງ ລິນ ກາຍ ໃຈ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ ຕັນຫາເມື່ອຈະເກີດຍ່ອມເກີດໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະຕັ້ງຢູ່ຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ນີ້.

ຮູບ ສຽງ ກິ່ນ ຣົສ ໂຜດຖັພພະ ທັມມາຣົມ ເປັນທີ່ຮັກທີ່
ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ ຕັນຫາເມື່ອຈະເກີດຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໃນ
ທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະຕັ້ງຢູ່ຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ນີ້.

ຈັກຊວິນຍານ ໂສຕະວິນຍານ ຄານະວິນຍານ ຊິວຫາວິນ
ຍານ ກາຍວິນຍານ ມະໂນວິນຍານ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນ
ໃຈໃນໂລກ ຕັນຫາເມື່ອຈະເກີດຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ນີ້
ເມື່ອຈະຕັ້ງຢູ່ຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ນີ້.

ຈັກຊສັມຜັສ ໂສຕະສັມຜັສ ຄານະສັມຜັສ ຊິວຫາສັມຜັສ
ກາຍສັມຜັສ ມະໂນສັມຜັສ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈ
ໃນໂລກ ຕັນຫາເມື່ອຈະເກີດຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະ
ຕັ້ງຢູ່ຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ນີ້.

ຈັກຊສັມຜັສສະຊາເວທະນາ ໂສຕະສັມຜັສສະຊາ
ເວທະນາ ຄານະສັມຜັສສະຊາເວທະນາ ຊິວຫາສັມຜັສ
ສະຊາເວທະນາ ກາຍສັມຜັສສະຊາເວທະນາ ມະໂນ
ສັມຜັສສະຊາເວທະນາ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ
ຕັນຫາເມື່ອຈະເກີດຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະຕັ້ງຢູ່
ຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ນີ້.

ຮູປສັນຍາ ສັທທະສັນຍາ ຄັນທະສັນຍາ ຣະສະສັນຍາ
ໂຜດຖັພພະສັນຍາ ທັມມະສັນຍາ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈ

ໃນໂລກ ຕັນຫາເມື່ອຈະເກີດຢ່ອມເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະຕັ້ງຢູ່ຢ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ນີ້.

ຮູປສັນເຈຕະນາ ສັທທະສັນເຈຕະນາ ຄັນທະສັນເຈຕະນາ ຣະສະສັນເຈຕະນາ ໂຜດຖັພພະສັນເຈຕະນາ ທັມມະສັນເຈຕະນາ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ ຕັນຫາເມື່ອຈະເກີດຢ່ອມເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະຕັ້ງຢູ່ຢ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ນີ້.

ຮູປຕັນຫາ ສັທທະຕັນຫາ ຄັນທະຕັນຫາ ຣະສະຕັນຫາ ໂຜດຖັພພະຕັນຫາ ທັມມະຕັນຫາ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ ຕັນຫາເມື່ອຈະເກີດຢ່ອມເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະຕັ້ງຢູ່ຢ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ນີ້.

ຮູປວິຕົກ ສັທທະວິຕົກ ຄັນທະວິຕົກ ຣະສະວິຕົກ ໂຜດຖັພພະວິຕົກ ທັມມະວິຕົກ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ ຕັນຫາເມື່ອຈະເກີດຢ່ອມເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະຕັ້ງຢູ່ຢ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ນີ້.

ຮູປວິຈາຣ ສັທທະວິຈາຣ ຄັນທະວິຈາຣ ຣະສະວິຈາຣ ໂຜດຖັພພະວິຈາຣ ທັມມະວິຈາຣ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ ຕັນຫາເມື່ອຈະເກີດຢ່ອມເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະຕັ້ງຢູ່ຢ່ອມຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ນີ້. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອັນນີ້ຮຽກວ່າ ທຸກຂະສະມຸທິຍອະຣິຍະສັຈ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ !

ກໍທຸກຂະນີໂຣທະອະຣິຍະສັຈເປັນແນວໃດ?

ຄວາມລະເສຍ ຄວາມດັບໂດຍບໍ່ເຫລືອ ຄວາມສະລະ
ຄວາມສົ່ງຄືນ ຄວາມປ່ອຍວາງ ຄວາມບໍ່ອາໄລໃນຕັນຫາ
ນັ້ນ; ກໍຕັນຫານັ້ນ ເມື່ອບຸກຄົນຈະລະ ຍ່ອມລະເສຍໄດ້ໃນ
ທີ່ໃດ? ເມື່ອຈະດັບ ຍ່ອມດັບເສຍໄດ້ໃນທີ່ໃດ?

ທີ່ໃດເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ ຕັນຫານັ້ນເມື່ອ
ບຸກຄົນຈະລະ ຍ່ອມລະເສຍໄດ້ໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະດັບຍ່ອມ
ດັບໃນທີ່ນີ້.

ອັນໃດເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ?

ຕາ ທູ ດັງ ລີ້ນ ກາຍ ໃຈ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນ
ໂລກ ຕັນຫານັ້ນເມື່ອບຸກຄົນຈະລະ ຍ່ອມລະເສຍໄດ້ໃນ
ທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະດັບຍ່ອມດັບໃນທີ່ນີ້.

ຮູບ ສຽງ ກິ່ນ ຣົສ ໄຜດຖ້ພພະ ທັມມາຣົມ ເປັນທີ່ຮັກທີ່
ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ ຕັນຫານັ້ນເມື່ອບຸກຄົນຈະລະ
ຍ່ອມລະເສຍໄດ້ໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະດັບຍ່ອມດັບໃນທີ່ນີ້.

ຈັກຊຸວິນຍານ ໂສຕະວິນຍານ ຄານະວິນຍານ ຊິວຫາວິນ
ຍານ ກາຍວິນຍານ ມະໂນວິນຍານ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນ

ໃຈໃນໂລກ ຕັນຫານັ້ນເມື່ອບຸກຄົນຈະລະ ຍ່ອມລະເສຍ
ໄດ້ໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະດັບຍ່ອມດັບໃນທີ່ນີ້.

**ຈັກຊຸສັມຜັສ ໂສຕະສັມຜັສ ຄານະສັມຜັສ ຊິວຫາສັມຜັສ
ກາຍສັມຜັສ ມະໂນສັມຜັສ** ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈ
ໃນໂລກ ຕັນຫານັ້ນເມື່ອບຸກຄົນຈະລະ ຍ່ອມລະເສຍໄດ້
ໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະດັບຍ່ອມດັບໃນທີ່ນີ້.

**ຈັກຊຸສັມຜັສສະຊາເວທະນາ ໂສຕະສັມຜັສສະຊາ
ເວທະນາ ຄານະສັມຜັສສະຊາເວທະນາ ຊິວຫາສັມຜັສ
ສະຊາເວທະນາ ກາຍສັມຜັສສະຊາເວທະນາ
ມະໂນສັມຜັສສະຊາເວທະນາ** ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈ
ໃນໂລກ ຕັນຫານັ້ນເມື່ອບຸກຄົນຈະລະ ຍ່ອມລະເສຍໄດ້
ໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະດັບຍ່ອມດັບໃນທີ່ນີ້.

**ຣູປສັນຍາ ສັທທະສັນຍາ ຄັນທະສັນຍາ ຣະສະສັນຍາ
ໂຜດຖັພພະສັນຍາ ທັມມະສັນຍາ** ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈ
ໃນໂລກ ຕັນຫານັ້ນເມື່ອບຸກຄົນຈະລະ ຍ່ອມລະເສຍໄດ້
ໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະດັບຍ່ອມດັບໃນທີ່ນີ້.

**ຣູປສັນເຈຕະນາ ສັທທະສັນເຈຕະນາ ຄັນທະສັນ
ເຈຕະນາ ຣະສະສັນເຈຕະນາ ໂຜດຖັພພະສັນເຈຕະນາ**

ທັມມະສັນເຈຕະນາ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈໃນໂລກ
ຕັນຫານັ້ນເມື່ອບຸກຄົນຈະລະ ຍ່ອມລະເສຍໄດ້ໃນທີ່ນີ້
ເມື່ອຈະດັບຍ່ອມດັບໃນທີ່ນີ້.

ຮູປຕັນຫາ ສັທທະຕັນຫາ ຄັນທະຕັນຫາ ຣະສະຕັນຫາ
ໂຜດຖັພພະຕັນຫາ ທັມມະຕັນຫາ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈ
ໃນໂລກ ຕັນຫານັ້ນເມື່ອບຸກຄົນຈະລະ ຍ່ອມລະເສຍໄດ້
ໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະດັບຍ່ອມດັບໃນທີ່ນີ້.

ຮູປວິຕົກ ສັທທະວິຕົກ ຄັນທະວິຕົກ ຣະສະວິຕົກ
ໂຜດຖັພພະວິຕົກ ທັມມະວິຕົກ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈ
ໃນໂລກ ຕັນຫານັ້ນເມື່ອບຸກຄົນຈະລະ ຍ່ອມລະເສຍໄດ້
ໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະດັບຍ່ອມດັບໃນທີ່ນີ້.

ຮູປວິຈາຣ ສັທທະວິຈາຣ ຄັນທະວິຈາຣ ຣະສະວິຈາຣ
ໂຜດຖັພພະວິຈາຣ ທັມມະວິຈາຣ ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຈະເຣີນໃຈ
ໃນໂລກ ຕັນຫານັ້ນເມື່ອບຸກຄົນຈະລະ ຍ່ອມລະເສຍໄດ້
ໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອຈະດັບຍ່ອມດັບໃນທີ່ນີ້. **ພິກຂຸທັງຫລາຍ !**
ອັນນີ້ຮຽກວ່າ ທຸກຂະນີໂຣທະອະຣິຍະສັຈ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍທຸກຂະນີໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ
ອະຣິຍະສັຈເປັນແນວໃດ?

ຄືມັດປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ແປດອັນປະເສີດນັ້ນເອງ ໄດ້ແກ່:
ສັມມາທິຕຖິ, ສັມມາສັງກັປປະ, ສັມມາວາຈາ, ສັມມາກັມ
ມັນຕະ, ສັມມາອາຊີວະ, ສັມມາວາຍາມະ, ສັມມາສະຕິ,
ສັມມາສະມາທິ.

ກໍສັມມາທິຕຖິເປັນແນວໃດ?

ຄວາມຮູ້ໃນທຸກຂ໌,
 ຄວາມຮູ້ໃນທຸກຂະສະມຸທັຍ,
 ຄວາມຮູ້ໃນທຸກຂະນິໂຣທ,
 ຄວາມຮູ້ໃນທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ,
 ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: **ສັມມາທິຕຖິ.**

ສັມມາສັງກັປປະເປັນແນວໃດ?

ຄວາມຄຶດໃນການອອກຈາກກາມ,
 ຄວາມຄຶດໃນການບໍ່ພະຍາບາທ,
 ຄວາມຄຶດໃນການບໍ່ບຸງດບຽນ,
 ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: **ສັມມາສັງກັປປະ.**

ສັມມາວາຈາເປັນແນວໃດ?

ການງົດເວັ້ນຈາກການເວົ້າຕົວະ,
 ການງົດເວັ້ນຈາກການເວົ້າສໍ້ສຽດ,
 ການງົດເວັ້ນຈາກການເວົ້າຄໍາຫຍາບ,

ການງົດເວັ້ນຈາກການເວົ້າຄຳບໍ່ມີປະໂຫຍດ,
ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: **ສັມມາວາຈາ**.

ສັມມາກັມມັນຕະເປັນແນວໃດ?

ການງົດເວັ້ນຈາກການຂ້າສັດ,
ການງົດເວັ້ນຈາກການຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້,
ການງົດເວັ້ນຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມ,
ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: **ສັມມາກັມມັນຕະ**.

ສັມມາອາຊີວະເປັນແນວໃດ?

ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້
ລະການລ້ຽງຊີບໃນທາງທີ່ຜິດເສຍ
ສຳເລັດການລ້ຽງຊີບດ້ວຍການລ້ຽງຊີບໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ
ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: **ສັມມາອາຊີວະ**.

ສັມມາວາຍາມະເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເກີດສັນທະພະຍາຍາມ ປາຣົບ
ຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິດໄວ້ ຕັ້ງຈິດໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອະກຸສົລ
ທັມອັນເປັນບາບທີ່ຍັງບໍ່ເກີດບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອລະອະກຸສົລ
ທັມອັນເປັນບາບທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ເພື່ອໃຫ້ກຸສົລທັມທີ່ຍັງ
ບໍ່ເກີດບັງເກີດຂຶ້ນ, ເພື່ອຄວາມຕັ້ງຢູ່ ຄວາມບໍ່ສູນຫາຍ

ຄວາມງອກງາມຂຶ້ນ ຄວາມໄພບູນ ຄວາມຈະເຣີນ
ຄວາມພ້ອມພຽງແຫ່ງກຸສົນທັມທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: **ສັມມາວາຍາມະ**.

ສັມມາສະຕິເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ພິຈາຣະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່
ມີຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ຍ່ອມກຳຈັດອະພິຊ
ຊາແລະໂທມະນັສໃນໂລກອອກເສຍໄດ້; ພິຈາຣະນາເຫັນ
ເວທະນາໃນເວທະນາທັງຫລາຍຢູ່; ພິຈາຣະນາເຫັນຈິດໃນ
ຈິດຢູ່; ພິຈາຣະນາເຫັນທັມໃນທັມທັງຫລາຍຢູ່ ມີ
ຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ຍ່ອມກຳຈັດອະພິຊ
ຊາແລະໂທມະນັສໃນໂລກອອກເສຍໄດ້ ອັນນີ້ຮຽກວ່າ:
ສັມມາສະຕິ.

ສັມມາສະມາທິເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ສະຫງົບຈາກກາມ ສະຫງົບຈາກອະ
ກຸສົນທັມ **ບັນລຸປະຖົມຊານ** ມີວິຕົກວິຈາຣ ມີປິຕິແລະສຸກ
ອັນເກີດແຕ່ວິເວກ ແລ້ວແລຢູ່;

ທ່ານບັນລຸ **ທຸຕິຍະຊານ** ມີຄວາມຜ່ອງໃສແຫ່ງຈິດໃນ
ພາຍໃນ ອັນເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ເພາະວິຕົກວິຈາຣ

ສະຫງົບໄປ ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈາຣ ມີແຕ່ປິຕິແລະສຸກອັນ
ເກີດແຕ່ສະມາທິ ແລ້ວແລຢູ່;

ທ່ານມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິ ມີສັມປະຊັນຍະ ສະເຫວີຍສຸກ
ດ້ວຍນາມກາຍ ເພາະປິຕິດັບສິ້ນໄປ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານ
ທີ່ພຣະອະຣິຍະເຈົ້າທັງຫລາຍສັນລະເສີນ ຜູ້ໄດ້ບັນລຸວ່າ
ເປັນຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິຢູ່ເປັນສຸກ ແລ້ວແລຢູ່;

ທ່ານບັນລຸ **ຈະຕຸຕຖະຊານ** ບໍ່ມີທຸກຂໍ້ບໍ່ມີສຸກ ເພາະລະສຸກ
ລະທຸກຂໍ້ ແລະເພາະຄວາມດັບຫາຍໄປແຫ່ງໂສມະນັສ
ແລະໂທມະນັສໃນກາລກ່ອນ ມີແຕ່ອຸເປກຂາ ແລ້ວແລຢູ່;
ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: **ສັມມາສະມາທິ**.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອັນນີ້ຮຽກວ່າ: **ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີ**
ປະຕິປະທາອະຣິຍະສັຈ.

ພຣະໂຕຣປິດົກພາສາໄທ ສະບັບຫລວງ ເທລັມທີ ໑໒

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ມັຊຊິມະນິກາຍ ມູລປັນນາສກ໌ ໜ້າທີ ໘໒-໘໔ ຂໍ້ທີ ໑໔໖

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ທິຄະນິກາຍ ມະຫາວັກ ໜ້າທີ ໒໒໙-໒໓໐ ຂໍ້ທີ ໒໙໖-໒໙໗

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ທິຄະນິກາຍ ມະຫາວັກ ໜ້າທີ ໒໓໐-໒໓໑ ຂໍ້ທີ ໒໙໘ (ພຣະໂຕຣປິ
ດົກພາສາໄທ ສະບັບຫລວງ)

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ທິຄະນິກາຍ ມະຫາວັກ ໜ້າທີ ໒໓໓ ຂໍ້ທີ ໓໐໐

ພຣະໂຕຣປິດົກພາສາໄທ ສະບັບຫລວງ ເທລັມທີ ໒໐

ອະຣິຍະບຸກຄົນມີໃນທັມວິນັຍນີ້ເທົ່ານັ້ນ

ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ! ສະມະນະພຣາມເຫລົ່ານີ້
ເປັນເຈົ້າໝູ່ ເຈົ້າຄະນະ ເປັນຄະນາຈາຣຍ໌ທີ່ມີຊື່ສຽງ ມີຍົສ
ເປັນເຈົ້າລັດທິ ຊົນທັງຫລາຍກ່າວກັນວ່າເປັນຄົນດີຄື:
ບຸຣະນະກັສສະປະ, ມັກຂະລິໂຄສາລ, ອະຊິຕະເກສະ
ກັມພິລ, ປະກຸທະກັຈຈາຍະນະ, ສັນຊັຍເວລັຕຖະບຸຕ,
ນິໂຄຣນນາຕະບຸຕ ສະມະນະພຣາມເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດ
ໄດ້ຕຣັສຮູ້ຕາມປະຕິນຍາຂອງຕົນ ຫລືວ່າທັງໝົດບໍ່
ໄດ້ຕຣັສຮູ້ ຫລືວ່າບາງພວກບໍ່ໄດ້ຕຣັສຮູ້?

ຢ່າເລີຍສຸພັທທະ ຂໍ້ທີ່ຖາມນັ້ນຈົ່ງງົດໄວ້ເສຍເຖິດ.
ດູຣາສຸພັທທະ ! ເຮົາຈັກສະແດງທັມແກ່ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງ
ຕັ້ງໃຈຟັງທັມນັ້ນ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີເຮົາຈັກກ່າວ.

ດູຣາສຸພັທທະ ! ໃນທັມວິນັຍໃດບໍ່ມີອະຣິຍະມັຄປະກອບ
ດ້ວຍອົງຄ໌ ໘ ໃນທັມວິນັຍນັ້ນບໍ່ມີສະມະນະທີ ໑,
ສະມະນະທີ ໒, ສະມະນະທີ ໓, ສະມະນະທີ ໔.

ໃນທັມວິນັຍໃດມີອະຣິຍະມັຄປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໘ ໃນ
ທັມວິນັຍນັ້ນມີສະມະນະທີ ໑, ສະມະນະທີ ໒, ສະມະນະ
ທີ ໓, ສະມະນະທີ ໔.

ດູຣາສຸພັທທະ ! ໃນທັມວິນັຍນີ້ ມີອະຣິຍະມັຄປະກອບ
ດ້ວຍອົງຄ໌ ໘ ໃນທັມວິນັຍນີ້ເທົ່ານັ້ນ ມີສະມະນະທີ ໑,
ສະມະນະທີ ໒, ສະມະນະທີ ໓, ສະມະນະທີ ໔.
ລັດທິອື່ນໆວ່າງຈາກສະມະນະຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງ ກໍພິກຂຸເຫລົ່າ
ໃດມີຄວາມເປັນຢູ່ໂດຍຊອບ ໂລກຈັກບໍ່ວ່າງຈາກພຣະ
ອະຣະຫັນທັງຫລາຍ.

ດູຣາສຸພັທທະ ! ເຮົາໂດຍໄວໄດ້ ໒໙ ປີ ບວດແລ້ວ ຕາມ
ສະແຫວງຫາຢູ່ວ່າ ອັນໃດເປັນກຸສົລ ເຮົາບວດມາໄດ້ ໕໑
ປີ ຍັງບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ສະມະນະທີ ໑ ຜູ້ສະແດງທັມເປັນ
ເຄື່ອງນຳອອກຈາກທຸກຂໍ້ພາຍນອກທັມວິນັຍນີ້. ບໍ່ມີແມ່ນ
ແຕ່ສະມະນະທີ ໒, ສະມະນະທີ ໓, ສະມະນະທີ ໔.
ລັດທິອື່ນໆວ່າງຈາກສະມະນະຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງ ກໍພິກຂຸເຫລົ່າ
ໃດມີຄວາມເປັນຢູ່ໂດຍຊອບ ໂລກຈັກບໍ່ວ່າງຈາກພຣະ
ອະຣະຫັນທັງຫລາຍ.

ບຸກຄົນກະທຳກັມໃດດ້ວຍກາຍ
ດ້ວຍວາຈາ ດ້ວຍໃຈ ກັມນັ້ນແຫລະ
ເປັນຂອງໆເຂົາ ແລະເຂົາຍ່ອມ
ພາເອົາກັມນັ້ນໄປ.

ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ກັມນັ້ນຍ່ອມຕິດຕາມເຂົາໄປ
ເໝືອນດັ່ງເງົາຕິດຕາມຕົນ ສັນນັ້ນ;
ເພາະເຫດນັ້ນ, ບຸກຄົນຄວນກະທຳກັມດີ
ສະສົມໄວ້ສຳລັບພົບໜ້າ
ບຸນທັງຫລາຍຍ່ອມເປັນທີ່ເພິ່ງຂອງສັດ
ທັງຫລາຍໃນໂລກໜ້າ.

ສູຕຕັນຕະປິດິກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ

ສະຄາຖະວັກ ພາສາໄທ ສະບັບຫລວງ ເຫລັ້ມທີ ໑໔

ມິຕິນເປັນທີ່ເພິ່ງ ມິທັມເປັນທີ່ເພິ່ງ

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ເມືອງ
ມາຕຸລາໃນແຄວ້ນມັຄຄົທ ໃນທີ່ນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກຕຣັສຮຽກພິກຂຸທັງຫລາຍວ່າ ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ !
ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນທູນຮັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກແລ້ວ ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກຈຶ່ງຊົງຕຣັສດັ່ງນີ້ວ່າ:

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງມິຕິນເປັນ
ປະທິບ ມິຕິນເປັນສະຣະນະ ຢ່າເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະ
ນະ; ຈຶ່ງມິທັມເປັນປະທິບ ມິທັມເປັນສະຣະນະ ຢ່າເອົາ
ສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະເປັນຢູ່.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍພິກຂຸມິຕິນເປັນປະທິບ ມິຕິນເປັນ
ສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ ມິທັມເປັນປະທິບ

ມີທັມເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະເປັນຢູ່
ເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ພິຈາຣະນາເຫັນ
ກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ
ຍ່ອມກຳຈັດຄວາມຍືນດີ ຄວາມຍືນຮ້າຍໃນໂລກອອກເສຍ
ໄດ້ ໑.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ພິຈາຣະນາເຫັນ
ເວທະນາໃນເວທະນາທັງຫລາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ
ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ຍ່ອມກຳຈັດຄວາມຍືນດີ ຄວາມ
ຍືນຮ້າຍໃນໂລກອອກເສຍໄດ້ ໑.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ພິຈາຣະນາເຫັນ
ຈິດໃນຈິດເນື່ອງໆຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ
ມີສະຕິ ຍ່ອມກຳຈັດຄວາມຍືນດີ ຄວາມຍືນຮ້າຍໃນໂລກ
ອອກເສຍໄດ້ ໑.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ພິຈາຣະນາເຫັນ
ທັມໃນທັມທັງຫລາຍເນື່ອງໆຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີ
ສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ຍ່ອມກຳຈັດຄວາມຍືນດີ ຄວາມ
ຍືນຮ້າຍໃນໂລກອອກເສຍໄດ້ ໑.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸມີຕົນເປັນປະທິບ ມີຕົນເປັນ
ສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ ມີທັມເປັນປະທິບ
ມີທັມເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະເປັນຢູ່
ຢ່າງນີ້ແລ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງທ່ຽວໄປໃນ
ໂຄຈອຣເຊິ່ງເປັນວິສັຍອັນສືບເນື່ອງມາຈາກບິດາຂອງຕົນ
ມາຣຈະບໍ່ໄດ້ໂອກາດ ມາຣຈະບໍ່ໄດ້ອາລົມ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ! ບຸນນີ້ຈະເຣີນຂຶ້ນຢ່າງນີ້ ເພາະເຫດແຫ່ງການ
ປະພຶດທັມອັນເປັນກຸສິລທັງຫລາຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ມີພຣະຣາຊາ
ຈັກກະພັດ ພຣະນາມວ່າ ທັລຫະເນມິຜູ້ຊົງທັມ ເປັນພຣະ
ຣາຊາໂດຍທັມ ເຊິ່ງເປັນໃຫຍ່ໃນແຜ່ນດິນ ມີມະຫາສະ
ໝຸດທັງສີ່ເປັນຂອບເຂດ ຊົງຊະນະແລ້ວ ມີຣາຊະ
ອານາຈັກອັນໝັ້ນຄົງ ສົມບູນດ້ວຍແກ້ວ ກຸ ປະການຄື
ຈັກແກ້ວ ຊ້າງແກ້ວ ມ້າແກ້ວ ແກ້ວມະນີ ນາງແກ້ວ
ຄະຫະບໍດີແກ້ວ ຊຸນພົນແກ້ວເປັນທີເຈັດ ພຣະຣາຊະບຸຕ
ຂອງພຣະອົງຄົນຫລາຍກວ່າພັນ ລ້ວນເປັນຜູ້ກ້າຫານ ມີ
ຮູບຊົງສົມເປັນວິຣະກະສັດ ສາມາດຍ່າຍີເສນາຂອງ
ຂ້າເສິກໄດ້ ພຣະອົງຄົນຊົງຊະນະໂດຍທັມ ບໍ່ຕ້ອງໃຊ້

ອາດຍາ ບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ສາດຕາຄອບຄອງແຜ່ນດິນ ໂດຍມີ
ສາຄອນເປັນຂອບເຂດ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນກາລະຄັ້ງນັ້ນ ໂດຍລ່ວງໄປ
ຫລາຍປີ ຫລາຍຮ້ອຍປີ ຫລາຍພັນປີ ພຣະຣາຊາພຣະ
ອົງຄົນນັ້ນຕຣັສຮຽກບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງມາຮັບສັ່ງວ່າ ບຸຣຸສຜູ້ຈະ
ເຮີນ ! ທ່ານເຫັນຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບຖອຍເຄື່ອນຈາກທີ່
ໃນກາລໃດ ຈົ່ງບອກແກ່ເຮົາໃນກາລນັ້ນເຖິດ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ບຸຣຸສນັ້ນທູນສະໜອງພຣະຣາຊ
ດຳຣັດຂອງພຣະອົງຄ໌ແລ້ວ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ໂດຍການ
ລ່ວງໄປອີກຫລາຍປີ ຫລາຍຮ້ອຍປີ ຫລາຍພັນປີ ບຸຣຸສ
ນັ້ນໄດ້ເຫັນຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບຖອຍເຄື່ອນຈາກທີ່ ຈົ່ງ
ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຣາຊາເຖິງທີ່ປະທັບ ແລ້ວໄດ້ກຣາບທູນ
ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ ຂ້ານ້ອຍ ຂໍພຣະອົງຄ໌ຊົງຊາບ ຈັກ
ແກ້ວອັນເປັນທິບຂອງພຣະອົງຄ໌ຖອຍເຄື່ອນຈາກທີ່ແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຣາຊາຕຣັສຮຽກພຣະ
ຣາຊະກຸມາຣອົງຄ໌ໃຫຍ່ມາຮັບສັ່ງວ່າ: ດູກ່ອນຣາຊະກຸມາຣ
ໄດ້ຍິນວ່າຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບຂອງພໍ່ຖອຍເຄື່ອນຈາກທີ່
ແລ້ວ ກໍພໍ່ໄດ້ສະດັບມາດັ່ງນີ້ວ່າ ຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບ
ຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດອົງຄ໌ໃດຖອຍເຄື່ອນຈາກທີ່ ພຣະ
ເຈົ້າຈັກກະພັດພຣະອົງຄ໌ນັ້ນຈັກຊົງມີພຣະຊົນຢູ່ໄດ້ບໍ່ນານ

ໃນບັດນີ້ ກໍກາມທັງຫລາຍອັນເປັນຂອງມະນຸດ ພໍ່ໄດ້ບໍຣິໂພກແລ້ວ ບັດນີ້ເປັນສະໄໝທີ່ຈະສະແຫວງຫາກາມທັງຫລາຍອັນເປັນທິບຂອງພໍ່; ມາເຖິດຣາຊະກຸມາຣ ເຈົ້າຈົ່ງປົກຄອງແຜ່ນດິນອັນມີສະໝຸດເປັນຂອບເຂດນີ້ ຝ່າຍພໍ່ຈັກປົງຜົມແລະໜວດ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າຍ້ອມຝາດ ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິຕ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຣາຊາຊົງສັ່ງສອນຣາຊະກຸມາຣອົງຄົໄທຍ໌ໃນຣາຊະສົມບັດຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ກໍຊົງປົງພຣະເກສາແລະພຣະມັສສຸ ຊົງຄອງຜ້າຍ້ອມນ້ຳຝາດສະເດັດອອກຈາກເຮືອນ ຊົງບວດເປັນບັນພະຊິຕແລ້ວ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ເມື່ອພຣະຣາຊະວິສິຊົງບວດໄດ້ ກຸ ວັນ ຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບກໍໄດ້ອັນຕະທານຫາຍໄປ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄັ້ງນັ້ນ ຣາຊະບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຣາຊາຜູ້ເປັນກະສັດ ເຊິ່ງໄດ້ມູຣະທາພິເສກແລ້ວເຖິງທີ່ປະທັບ ຄັນແລ້ວໄດ້ກຣາບທູນວ່າ ຂໍເດຊະຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງຄົຈົ່ງຊົງຊາບເຖິດ ຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບອັນຕະທານໄປແລ້ວ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ລຳດັບນັ້ນ ເມື່ອຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບອັນຕະທານຫາຍໄປ ພຣະອົງຄົໄດ້ຊົງເສຍພຣະທັຍ ແລະຊົງສະເຫວີຍແຕ່ຄວາມທຸກຂ໌ ທ່ານ

ເຂົ້າໄປຫາພຣະຣາຊະວິສິເຖິງທີ່ປະທັບ ແລ້ວໄດ້ກຣາບ
ທູນວ່າ ຂໍເດຊະຂ້ານ້ອຍ ຂໍພຣະອົງຄຳຊົງຊາບວ່າ ຈັກ
ແກ້ວອັນເປັນທິບອັນຕະຫານຫາຍໄປແລ້ວ.

ດູກ່ອນຣາຊະກຸມາຣ ! ເມື່ອທ່ານກຣາບທູນຢ່າງນີ້ແລ້ວ
ພຣະຣາຊະວິສິຈຶ່ງຕຣັສກັບທ່ານວ່າ ດູກ່ອນຣາຊະກຸມາຣ
ຢ່າເສຍໃຈໄປເຖາະ ແລະຢ່າໄດ້ສະເຫວີຍແຕ່ຄວາມເສຍ
ໃຈໄປເລີຍ ໃນເມື່ອຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບອັນຕະຫານໄປ
ແລ້ວ; ດູກ່ອນຣາຊະກຸມາຣ ຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບບໍ່ແມ່ນ
ສົມບັດອັນສືບທອດມາຈາກບິດາຂອງພໍ່ເລີຍ. ດູກ່ອນຣາ
ຊະກຸມາຣ ຈົ່ງປະພຶດໃນຈັກກະວັຕ ວັຕອັນປະເສີດເຖິດ
ຂໍ້ນີ້ເປັນຖານະທີ່ຈະມີໄດ້ແລ ເມື່ອເຈົ້າປະພຶດໃນຈັກກະວັຕ
ອັນປະເສີດ ຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບເຊິ່ງມີກຳພັນໜຶ່ງ ມີກົງ
ມີດຸມ ບໍຣິບູນດ້ວຍອາການທຸກຢ່າງຈັກປາກົດມີແກ່ເຈົ້າຜູ້
ສະຣະພຣະສຽນ ແລ້ວຮັກສາອຸໂປສົດຢູ່ທີ່ປະສາດອັນ
ປະເສີດຊັ້ນເທິງໃນວັນອຸໂປສົດ ໑໕ ຄ່ຳ.

ຂໍເດຊະຂ້ານ້ອຍ ! ກໍຈັກກະວັຕອັນປະເສີດນັ້ນ
ເປັນແນວໃດ?

ຣາຊະກຸມາຣ ! ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງອາໄສທັມເທົ່ານັ້ນ
ສັກກາຣະທັມ ທຳຄວາມເຄົາລົບທັມ ນັບຖືທັມ ບູຊາທັມ
ຍຳເກງທັມ ມີທັມເປັນທຸງໄຊ ມີທັມເປັນຍອດ ມີທັມເປັນ

ໃຫຍ່ ຈົ່ງຈັດການຮັກສາປ້ອງກັນແລະຄຸ້ມຄອງໂດຍທັມໃນ
ຄົນພາຍໃນ ໃນໝູ່ພົນ ໃນພວກກະສັດຜູ້ຕາມສະເດັດ ໃນ
ໝູ່ພຣາມແລະຄະຫະບໍດີ ໃນຊາວນິຄົມແລະຊາວ
ຊົນນະບົດທັງຫລາຍ ໃນພວກສະມະນະພຣາມ ໃນເຫລົ່າ
ສັດຈຳພວກເນື້ອແລະນົກ.

ດູກ່ອນຣາຊະກຸມາຣ ! ສິ່ງທີ່ເປັນອະທັມຢ່າໃຫ້ມີໄດ້ໃນ
ແວ່ນແຄ້ວນຂອງລູກເລີຍ. ດູກ່ອນຣາຊະກຸມາຣ ອີກຢ່າງ
ໜຶ່ງ ບຸກຄົນເຫລົ່າໃດໃນແວ່ນແຄ້ວນຂອງລູກ ບໍ່ມີຊັບ
ລູກຄວນໃຫ້ຊັບແກ່ບຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍ.

ດູກ່ອນຣາຊະກຸມາຣ ! ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ສະມະນະພຣາມ
ເຫລົ່າໃດໃນແວ່ນແຄ້ວນຂອງລູກ ງົດເວ້ນຈາກຄວາມ
ມົວເມົາແລະຄວາມປະໝາດ ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຂັນຕີແລະ
ໂສຣ້າຈະ ຝຶກຕົນແຕ່ຜູ້ດຽວ ສະຫງົບຕົນແຕ່ຜູ້ດຽວ ເປັນ
ຜູ້ດັບກິເລດຢູ່ແຕ່ຜູ້ດຽວ ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາສະມະນະພຣາມ
ເຫລົ່ານັ້ນໂດຍກາລອັນຄວນ ແລ້ວໂຕ່ຖາມສອບຖາມວ່າ
ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ ກຸສົລຄືອັນໃດ; ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ ອະກຸສົລຄື
ອັນໃດ; ກັມທີ່ມີໂທດຄືອັນໃດ? ກັມທີ່ບໍ່ມີໂທດຄືອັນໃດ?;
ກັມອັນໃດຄວນເສບ ກັມອັນໃດບໍ່ຄວນເສບ; ກັມອັນໃດທີ່
ຂ້ານ້ອຍກະທຳຢູ່ທີ່ບໍ່ປະກອບດ້ວຍປະໂຫຍດ ເພື່ອ
ຄວາມທຸກຂໍ້ສົ້ນກາລນານ ຫລືວ່າກັມອັນໃດທີ່ຂ້ານ້ອຍ

ກະທຳຢູ່ທີ່ປະກອບດ້ວຍປະໂຫຍດ ເພື່ອຄວາມສຸກສິ້ນ
ກາລນານ; ລູກໄດ້ຟັງຄຳສອນຂອງສະມະນະພຣາມ
ເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ ສິ່ງໃດເປັນອະກຸສົລຈົ່ງລະເວັ້ນສິ່ງນັ້ນເສຍ
ສິ່ງໃດເປັນກຸສົລຈົ່ງຢຶດຖືເອົາສິ່ງນັ້ນມາປະພຶດ, ດູກ່ອນຣາ
ຊະກຸມາຣ ນີ້ແລຄື ຈັກກະວັຕອັນປະເສີດນັ້ນ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພຣະຣາຊາຮັບສະໜອງພຣະດຳ
ຣັສພຣະຣາຊະວິສິດແລ້ວ ຊົງປະພຶດຕົນໃນຈັກກະວັຕອັນ
ປະເສີດ ເມື່ອພຣະອົງຄົ້ນຊົງປະພຶດຈັກກະວັຕອັນປະເສີດຢູ່
ຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບເຊິ່ງມີກຳພັນໜຶ່ງ ມີກົງ ມີດຸມ ບໍຣິບູນ
ດ້ວຍອາການທຸກຢ່າງກຳປາກົດມີແກ່ພຣະຣາຊາຜູ້
ສະລະພຣະສຽນ ຊົງຮັກສາອຸໂປສົດຢູ່ທີ່ປາສາດອັນ
ປະເສີດຊັ້ນເທິງໃນວັນອຸໂປສົດ ໑໕ ຄຳ ເມື່ອພຣະອົງຄົ້ນ
ທອດພຣະເນດເຫັນແລ້ວ ກໍມີຄວາມດຳຣິວ່າ ກໍເຮົາໄດ້
ສະດັບມາວ່າ ຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບເຊິ່ງມີກຳພັນໜຶ່ງ ມີກົງ
ມີດຸມ ບໍຣິບູນດ້ວຍອາການທຸກຢ່າງປາກົດມີແກ່ພຣະຣາຊາ
ຜູ້ເປັນກະສັດພຣະອົງຄົ້ນໃດ ຜູ້ໄດ້ມູຣະທາພິເສກ
ສະລະພຣະສຽນ ຊົງຮັກສາອຸໂປສົດຢູ່ທີ່ປາສາດອັນ
ປະເສີດຊັ້ນເທິງໃນວັນອຸໂປສົດ ໑໕ ຄຳ ພຣະຣາຊາພຣະ
ອົງຄົ້ນນັ້ນເປັນພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດ; ເຮົາໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າ
ຈັກກະພັດແລ້ວຫລືໜ້າ?

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຣາຊາສະເດັດ
ຈາກທີ່ນັ້ງແລ້ວ ຊົງທຳຜ້າອຸຕຕະຣາສົງບຸ່ງປ່າຂ້າງໜຶ່ງ
ຈັບເຕົ້ານ້ຳດ້ວຍມືຂ້າງຊ້າຍ ຊົງປະຄອງຈັກແກ້ວດ້ວຍມື
ຂວາ ແລ້ວກ່າວວ່າ ຂໍຈັກແກ້ວອັນປະເສີດຈົ່ງຊະນະໂລກ
ທັງປວງເຖິດ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຂະນະນັ້ນ ຈັກແກ້ວນັ້ນກໍມຸ້ງໄປ
ທາງທິດບູຣະພາ ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດພ້ອມດ້ວຍ
ຈະຕຸຣົງຄືນີເສນາກໍສະເດັດຕິດຕາມໄປ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຝ່າຍພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ທາງ
ທິດບູຣະພາພາກັນສະເດັດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດ
ແລະໄດ້ກຣາບທູນຢ່າງນີ້ວ່າ ຂໍເຊີນສະເດັດມາເຖິດມະຫາ
ຣາຊເຈົ້າ ພຣະອົງຄຳສະເດັດມາດີແລ້ວ ຣາຊະອານາຈັກ
ເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງພຣະອົງຄຳທັງສິ້ນ ຂໍພຣະອົງຄຳພຣະຣາ
ຊະທານພຣະບໍຣົມຣາໂຊວາທເຖິດມະຫາຣາຊເຈົ້າ ພຣະ
ຣາຊາຈົ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ:

ພວກທ່ານບໍ່ຄວນຂ້າສັດ,
ບໍ່ຄວນຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້,
ບໍ່ຄວນປະພຶດຜິດໃນກາມທັງຫລາຍ,
ບໍ່ຄວນກ່າວຄຳຕົວະ,
ບໍ່ຄວນດື່ມນ້ຳເມົາ,
ຈົ່ງບໍຣິໂພກຕາມເດີມເຖິດ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ທາງ
ທິດບູຣະພາໄດ້ພາກັນຕາມສະເດັດພຣະຣາຊາໄປ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ຈັກແກ້ວນັ້ນກໍລົງໄປສູ່
ສະໝຸດສາຄອນດ້ານບູຣະພາ ແລ້ວໄຜ່ຂຶ້ນ ໄປລົງທີ່ສະ
ໝຸດດ້ານທັກຂີນ ແລ້ວໄຜ່ຂຶ້ນໄປສູ່ທິດປັຈຈິມ ພຣະຣາຊາ
ແລະຈະຕຸຣົງຄືນີເສນາກໍສະເດັດຕິດຕາມໄປ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຈັກແກ້ວປະດິດສະຖານຢູ່ທີ່ປະເທດໃດ
ພຣະຣາຊາກໍສະເດັດເຂົ້າໄປພັກຢູ່ທີ່ປະເທດນັ້ນ ພ້ອມ
ດ້ວຍຈະຕຸຣົງຄືນີເສນາ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຝ່າຍພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ທາງທິດປັຈ
ຈິມກໍພາກັນສະເດັດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະອົງຄ໌ ແລະໄດ້ກຣາບ
ທູນຢ່າງນີ້ວ່າ ຂໍເຊີນສະເດັດມາເຖິດມະຫາຣາຊເຈົ້າ ພຣະ
ອົງຄ໌ສະເດັດມາດີແລ້ວ ມະຫາຣາຊເຈົ້າ ອານາຈັກເຫລົ່າ
ນີ້ເປັນຂອງພຣະອົງຄ໌ທັງສິ້ນ, ມະຫາຣາຊເຈົ້າ ຂໍພຣະ
ອົງຄ໌ພຣະຣາຊະທານພຣະບໍຣົມຣາໂຊວາທເຖິດ ພຣະຣາ
ຊາຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ:

ພວກທ່ານບໍ່ຄວນຂ້າສັດ,
ບໍ່ຄວນຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້,
ບໍ່ຄວນປະພຶດຜິດໃນກາມທັງຫລາຍ,

ບໍ່ຄວນກ່າວຄໍາຕົວະ,
ບໍ່ຄວນຕື່ມນໍ້າເມົາ,
ຈົ່ງບໍ່ຮືໂພກຕາມເດີມເຖິດ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພວກພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ທາງ
ທິດອຸດອນໄດ້ພາກັນສະເດັດຕາມພຣະອົງຄົໄປ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ຈັກແກ້ວນັ້ນໄດ້ຊະນະອັນ
ວິເສດຢ່າງຍິ່ງເຊິ່ງແຜ່ນດິນທີ່ມີສະໝຸດເປັນຂອບເຂດໄດ້
ແລ້ວ ຈຶ່ງກັບຄືນສູ່ຣາຊະທານີ ໄດ້ຢຸດຢູ່ທີ່ປະຕູພຣະຣາຊະ
ວັງຂອງພຣະອົງຄ໌ ເຊິ່ງປາກົດມີເໝືອນເຄື່ອງປະດັບຢູ່ທີ່
ມຸກໃຫ້ສະຫວ່າງສະໄຫວຢູ່ທົ່ວພາຍໃນພຣະຣາຊະວັງ
ຂອງພຣະອົງຄ໌.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດອົງຄ໌ທີ ໒ ກໍດີ
ອົງຄ໌ທີ ໓, ອົງຄ໌ທີ ໔, ໕, ໖, ອົງຄ໌ທີ ໗ ກໍດີ ໂດຍການ
ລ່ວງໄປຫລາຍປີ ຫລາຍຮ້ອຍປີ ຫລາຍພັນປີ ພຣະຣາ
ຊາພຣະອົງຄ໌ນັ້ນຕຣັສຮຽກບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງມາຮັບສິ່ງວ່າ:
ບຸຣຸສຜູ້ຈະເຣີນ ທ່ານເຫັນຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບຖອຍເຄື່ອນ
ຈາກທີ່ໃນກາລໃດ ຈົ່ງບອກແກ່ເຮົາໃນກາລນັ້ນເຖິດ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ບຸຣຸສນັ້ນທູນສະໜອງພຣະຣາຊ
ດຳຣັດຂອງພຣະອົງຄ໌ແລ້ວ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ໂດຍການ
ລ່ວງໄປອີກຫລາຍປີ ຫລາຍຮ້ອຍປີ ຫລາຍພັນປີ ບຸຣຸສ
ນັ້ນໄດ້ເຫັນຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບຖອຍເຄື່ອນຈາກທີ່ ຈຶ່ງ
ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຣາຊາເຖິງທີ່ປະທັບ ແລ້ວໄດ້ກຣາບທູນ
ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ຂ້ານ້ອຍ ຂໍພຣະອົງຄ໌ຊົງຊາບ ຈັກ
ແກ້ວອັນເປັນທິບຂອງພຣະອົງຄ໌ຖອຍເຄື່ອນຈາກທີ່ແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຣາຊາຕຣັສຮຽກພຣະ
ຣາຊະກຸມາຣອົງຄ໌ໃຫຍ່ມາຮັບສັງວ່າ: ດູກ່ອນຣາຊະກຸມາຣ
ໄດ້ຍິນວ່າຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບຂອງພໍ່ຖອຍເຄື່ອນຈາກທີ່
ແລ້ວ ກໍພໍ່ໄດ້ສະດັບມາດັ່ງນີ້ວ່າ ຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບ
ຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດອົງຄ໌ໃດຖອຍເຄື່ອນຈາກທີ່ ພຣະ
ເຈົ້າຈັກກະພັດພຣະອົງຄ໌ນັ້ນຈັກຊົງມີພຣະຊົນຢູ່ໄດ້ບໍ່ນານ
ໃນບັດນີ້ ກໍການທັງຫລາຍອັນເປັນຂອງມະນຸດ ພໍ່ໄດ້ບໍຣິ
ໂພກແລ້ວ ບັດນີ້ເປັນສະໄໝທີ່ຈະສະແຫວງຫາກາມ
ທັງຫລາຍອັນເປັນທິບຂອງພໍ່; ມາເຖີດຣາຊະກຸມາຣ ເຈົ້າ
ຈົ່ງປົກຄອງແຜ່ນດິນອັນມີສະໝຸດເປັນຂອບເຂດນີ້ ຝ່າຍພໍ່
ຈັກປົງຜົມແລະໜວດ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າຍ້ອມຝາດ ອອກຈາກ
ເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິຕ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຣາຊາຊົງ
ສັ່ງສອນຣາຊະກຸມາຣອົງຄ໌ໃຫຍ່ໃນຣາຊະສົມບັດຮຽບຮ້ອຍ
ແລ້ວ ກໍຊົງປົງພຣະເກສາແລະພຣະມັສສຸ ຊົງຄອງຜ້າ
ຍ້ອມນ້ຳຝາດສະເດັດອອກຈາກເຮືອນ ຊົງບວດເປັນບັນ
ພະຊິຕແລ້ວ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ເມື່ອພຣະຣາຊະຣິສິຊົງ
ບວດໄດ້ ກຸ ວັນ ຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບກໍໄດ້ອັນຕະທານ
ຫາຍໄປ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄັ້ງນັ້ນ ຣາຊະບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງເຂົ້າ
ໄປເຝົ້າພຣະຣາຊາຜູ້ເປັນກະສັດ ເຊິ່ງໄດ້ມູຣະທາພິເສກ
ແລ້ວເຖິງທີ່ປະທັບ ຄັນແລ້ວໄດ້ກຣາບທູນວ່າ ຂໍເດຊະ
ຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງຄ໌ຈົ່ງຊົງຊາບເຖິດ ຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບ
ອັນຕະທານໄປແລ້ວ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ລຳດັບນັ້ນ ເມື່ອ
ຈັກແກ້ວອັນເປັນທິບອັນຕະທານໄປແລ້ວ ພຣະອົງຄ໌ໄດ້
ຊົງເສຍພຣະທັຍ ແລະຊົງສະເຫວີຍແຕ່ຄວາມທຸກຂ໌ ແຕ່ບໍ່
ໄດ້ສະເດັດໄປເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊະຣິສິທູນຖາມເຖິງຈັກກະ
ວັຕອັນປະເສີດ ໃນເມື່ອພຣະຣາຊາພຣະອົງຄ໌ນັ້ນປົກຄອງ
ປະຊາຣາຊະດອນຕາມພຣະມະຕິຂອງພຣະອົງຄ໌ເອງ
ປະຊາຣາຊະດອນກໍບໍ່ຈະເຣີນຕໍ່ໄປ ບໍ່ເໝືອນກັບກະສັດ
ອົງຄ໌ກ່ອນໆທີ່ຊົງໄດ້ປະພຶດໃນຈັກກະວັຕອັນປະເສີດຢູ່.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄັ້ງນັ້ນຄະນະອະມາດຂ້າຣາຊະ
 ບໍຣິພານໂຫຣາຈາຣຍ໌ ແລະມະຫາອະມາດ ນາຍກອງ
 ຊ້າງ ນາຍກອງມ້າເປັນຕົ້ນ ຕະຫລອດຈົນຄົນຮັກສາປະຕູ
 ແລະຄົນລ້ຽງຊີບດ້ວຍປັນຍາໄດ້ປະຊຸມກັນກຣາບທູນພຣະ
 ອົງຄຳວ່າ ຂໍເດຊະຂ້ານ້ອຍ ! ໄດ້ຍິນວ່າເມື່ອພຣະອົງຄຳ
 ປົກຄອງປະຊາຣາຊະດອນຕາມມະຕິຂອງພຣະອົງຄຳເອງ
 ປະຊາຣາຊະດອນກໍບໍ່ຈະເຣີນເໝືອນເກົ່າກ່ອນ ບໍ່ເໝືອນ
 ກັບກະສັດພຣະອົງຄຳກ່ອນໆທີ່ຊົງໄດ້ປະພຶດໃນຈັກກະວັຕ
 ອັນປະເສີດຢູ່. ຂໍເດຊະຂ້ານ້ອຍ ! ໃນແວ່ນແຄວ້ນ
 ຂອງພຣະອົງຄຳມີຄະນະອະມາດຂ້າຣາຊະບໍຣິພານໂຫຣາ
 ຈາຣຍ໌ ແລະມະຫາອະມາດ ນາຍກອງຊ້າງ ນາຍກອງມ້າ
 ເປັນຕົ້ນ ຕະຫລອດຈົນຄົນຮັກສາປະຕູ ແລະຄົນລ້ຽງຊີບ
 ດ້ວຍປັນຍາຢູ່ພ້ອມພຽງກັນ ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍ
 ແລະປະຊາຣາຊະດອນເຫລົ່າອື່ນດ້ວຍ ຍັງຊົງຈຳຈັກກະ
 ວັຕອັນປະເສີດໄດ້ຢູ່ ຂໍພຣະອົງຄຳໂປດຕຣັສຖາມຈັກກະ
 ວັຕອັນປະເສີດເຖິດ ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍ ອັນພຣະ
 ອົງຄຳຕຣັສຖາມແລ້ວ ຈັກກະຣາບທູນແກ້ຈັກກະວັຕອັນ
 ປະເສີດຖວາຍພຣະອົງຄຳ ຂ້ານ້ອຍ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຣາຊາໄດ້ໂປດໃຫ້
 ປະຊຸມອະມາດຣາຊະບໍຣິພານ ໂຫຣາຈາຣຍ໌ ແລະມະຫາ
 ອະມາດ ນາຍກອງຊ້າງ ນາຍກອງມ້າເປັນຕົ້ນ

ຕະຫລອດຄົນຮັກສາປະຕູ ແລະຄົນລ້ຽງຊີບດ້ວຍປັນຍາ ແລ້ວຕຣັສຖາມຈັກກະວັຕອັນປະເສີດກັບພວກເຂົາ ເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນອັນພຣະອົງຄ໌ຕຣັສຖາມຈັກກະວັຕອັນປະເສີດ ແລ້ວ ຈຶ່ງກຣາບທູນຖວາຍຖ້ອຍຄຳແກ່ພຣະອົງຄ໌ ພຣະ ອົງຄ໌ໄດ້ຟັງຂໍ້ຄວາມຂອງພວກເຂົາແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງຮັກສາ ປ້ອງກັນແລະຄຸ້ມຄອງອັນຊອບທັມ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ພຣະຣາຊະ ທານຊັບໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີຊັບ ເມື່ອບໍ່ພຣະຣາຊະທານຊັບ ໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີຊັບ ຄວາມຂັດສົນຈຶ່ງໄດ້ເຖິງຄວາມແພ່ ຫລາຍ ເມື່ອຄວາມຂັດສົນເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ບຸຣຸດຄົນ ໜຶ່ງຈຶ່ງຂະໂມຍຊັບຂອງຄົນອື່ນໄປ ເຂົາຊ່ວຍກັນຈັບບຸຣຸດ ນັ້ນໄດ້ແລ້ວ ສະແດງແກ່ພຣະຣາຊາ ແລ້ວກຣາບທູນວ່າ ຂໍເດຊະຂ້ານ້ອຍ ບຸຣຸດຄົນນີ້ຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງຄົນອື່ນ ໄປ;

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອເຂົາພາກັນກຣາບທູນຢ່າງນີ້ ແລ້ວ ພຣະຣາຊາຈຶ່ງຕຣັສຄຳນີ້ກັບບຸຣຸສນັ້ນວ່າ:

ດູກ່ອນທ່ານ ໄດ້ຍິນວ່າ ທ່ານຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງຄົນອື່ນ ໄປຈົງຫລືບໍ່?

ຈົງຂ້ານ້ອຍ !

ເພາະເຫດໃດ?

ເພາະຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີອັນໃດຈະລ້ຽງຊີບ !

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ພຣະອົງຄົງຈົ່ງພຣະຣາ
 ຊະທານຊັບໃຫ້ແກ່ເຂົາ ແລ້ວຮັບສັ່ງວ່າ: ດູກ່ອນທ່ານ
 ທ່ານຈົ່ງລ້ຽງຊີບ ຈົ່ງລ້ຽງມາຣດາ ບິດາ ຈົ່ງລ້ຽງບຸຕພັລລະ
 ຍາ ຈົ່ງປະກອບການງານທັງຫລາຍ ຈົ່ງທຳທັກຂີນາທານ
 ອັນມີຜົນໃນເບື້ອງສູງ ອັນເກື້ອກູນແກ່ສະຫວັນ ມີສຸກເປັນ
 ຜົນ ເປັນໄປເພື່ອສະຫວັນ ໃນສະມະນະພຣາມທັງຫລາຍ
 ດ້ວຍຊັບນີ້ເຖິດ. ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເຂົາກໍໄດ້ສະ
 ໜອງພຣະຣາຊະດຳຣັດຂອງພຣະຣາຊານັ້ນ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຕໍ່ມາກໍມີບຸຣຸສອີກຄົນໜຶ່ງກໍໄດ້
 ຂະໂມຍຊັບຂອງຄົນອື່ນໄປ ເຂົາຊ່ວຍກັນຈັບບຸຣຸດນັ້ນໄດ້
 ແລ້ວ ສະແດງແກ່ພຣະຣາຊາ ແລ້ວກຣາບທູນວ່າ ຂໍ
 ເດຊະຂ້ານ້ອຍ ບຸຣຸສຄົນນີ້ຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງຄົນອື່ນ
 ໄປ; ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອເຂົາພາກັນກຣາບທູນ
 ຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພຣະຣາຊາຈຶ່ງຕຣັສຄຳນີ້ກັບບຸຣຸສນັ້ນວ່າ:
 ດູກ່ອນທ່ານ ໄດ້ຍິນວ່າ ທ່ານຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງຄົນອື່ນ
 ໄປຈົງຫລືບໍ່?

ຈົງຂ້ານ້ອຍ !

ເພາະເຫດໃດ?

ເພາະຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີອັນໃດຈະລ້ຽງຊີບ !

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຈົ່ງພຣະຣາ
 ຊະທານຊັບໃຫ້ແກ່ເຂົາ ແລ້ວຮັບສັ່ງວ່າ: ດູກ່ອນທ່ານ
 ທ່ານຈົ່ງລ້ຽງຊີບ ຈົ່ງລ້ຽງມານດາ ບິດາ ຈົ່ງລ້ຽງບຸຕພັລລະ
 ຍາ ຈົ່ງປະກອບການງານທັງຫລາຍ ຈົ່ງທຳທັກຂີນາທານ
 ອັນມີຜົນໃນເບື້ອງສູງ ອັນເກື້ອກູນແກ່ສະຫວັນ ມີສຸກເປັນ
 ຜົນ ເປັນໄປເພື່ອສະຫວັນ ໃນສະມະນະພຣາມທັງຫລາຍ
 ດ້ວຍຊັບນີ້ເຖິດ. ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເຂົາໄດ້ສະ
 ໜອງພຣະຣາຊະດຳຣັດຂອງພຣະຣາຊານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ມະນຸດທັງຫລາຍໄດ້ຟັງມາວ່າ ດູກ່ອນ
 ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນທັງຫລາຍ ໄດ້ຍິນວ່າ ຄົນຂະໂມຍຊັບຂອງ
 ຄົນອື່ນໄປ ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນຍັງຊົງພຣະຣາຊະທານຊັບ
 ໃຫ້ອີກ ເຂົາໄດ້ຍິນມາ ຈົ່ງພາກັນຄິດເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າ
 ເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາທັງຫລາຍກໍຄວນຂະໂມຍຊັບຂອງຄົນອື່ນ
 ເໝືອນກັນເທາະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງໄດ້ຂະໂມຍ
 ເອົາຊັບຂອງຄົນອື່ນໄປ ເຂົາຊ່ວຍກັນຈັບບຸຣຸດນັ້ນໄດ້ແລ້ວ
 ສະແດງແກ່ພຣະຣາຊາ ແລ້ວກຣາບທູນວ່າ ຂໍເດຊະ
 ຂ້ານ້ອຍ ບຸຣຸສຄົນນີ້ຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງຄົນອື່ນໄປ;

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອເຂົາພາກັນກຣາບທູນຢ່າງນີ້
 ແລ້ວ ພຣະຣາຊາຈົ່ງຕຣັສຄຳນີ້ກັບບຸຣຸສນັ້ນວ່າ:

ດູກ່ອນທ່ານ ໄດ້ຍິນວ່າ ທ່ານຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງຄົນອື່ນ
ໄປຈົງຫລືບໍ່?

ຈົງຂ້ານ້ອຍ !

ເພາະເຫດໃດ?

ເພາະຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີອັນໃດຈະລ້ຽງຊີບ !

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຣາຊາຈົ່ງຊົງດຳຣິ
ຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮົາຈະໃຫ້ຊັບແກ່ຄົນຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງ
ຄົນອື່ນສະເໝີໄປ ອະທິນນາທານນີ້ຈັກຈະເຣີນທະວີຂຶ້ນ
ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້ ບໍ່ຄວນເລີຍ ເຮົາຈະໃຫ້ຄຸມຕົວບຸຣຸສ
ຜູ້ນີ້ຢ່າງແຂງແຮງ ແລ້ວທຳການຕັດຕົ້ນຄໍ ຕັດຫົວຂອງ
ບຸຣຸສນັ້ນເສຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຣາຊາຕຣັສສັງຣາ
ຊະບຸຣຸສທັງຫລາຍວ່າ ດູກ່ອນທ່ານ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງ
ເອົາເຊືອກໜຽວໆມັດບຸຣຸສນີ້ໂດຍເອົາມືໄຂ່ວຫລັງໃຫ້
ແໜ້ນ ເອົາມືດແຖແຖຫົວໃຫ້ໂລ້ນ ແລ້ວພາຕະເວນຕາມ
ຖະໜົນ ຕາມທາງຮ່ອມ ດ້ວຍການຕີກອງໃຫ້ດັງສະ
ໜ້ນອອກທາງປະຕູດ້ານທັກຂຶ້ນ ຈົ່ງຄຸມຕົວໃຫ້ແຂງແຮງ
ທຳການຕັດຕົ້ນຄໍ ຕັດຫົວບຸຣຸສນັ້ນເສຍນອກພຣະນະຄອນ
ທິດທັກຂຶ້ນ ຣາຊະບຸຣຸດທັງຫລາຍຮັບພຣະຣາຊະດຳຣັດ
ຂອງພຣະອົງຄໍ້າແລ້ວ ຈົ່ງເອົາເຊືອກໜຽວມັດບຸຣຸສນີ້ໂດຍ

ເອົາມືໄຂ່ວຫລັງໃຫ້ແໜ້ນ ເອົາມືດແຖແຖຫົວໃຫ້ໂລ້ນ ແລ້ວພາຕະເວນຕາມຖະໜົນ ຕາມທາງຮ່ອມ ດ້ວຍການຕີກອງໃຫ້ດັງສະໝັ່ນອອກທາງປະຕູດ້ານທັກຂຶ້ນ ຄຸມຕົວໃຫ້ແຂງແຮງ ທຳການຕັດຕົ້ນຄໍ ຕັດຫົວບຸຣຸສນັ້ນເສຍ ນອກພຣະນະຄອນທິດທັກຂຶ້ນນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ມະນຸດທັງຫລາຍໄດ້ຟັງມາວ່າ ດູກ່ອນທ່ານຜູ້ຈະເຣີນທັງຫລາຍ ໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນໃຫ້ຄຸມຕົວບຸກຄົນຜູ້ລັກຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງບຸກຄົນອື່ນຢ່າງແຂງແຮງ ແລ້ວທຳການຕັດຄໍ ຕັດຫົວພວກເຂົາເສຍ ດ້ວຍເຫດທີ່ໄດ້ຟັງມາ ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຄິດເຫັນຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຮົາຄວນໃຫ້ຊ່າງທຳອາວຸດໃຫ້ຄົມ ຄັນແລ້ວກໍຄຸມຕົວບຸຣຸສທີ່ເຮົາຈະຂະໂມຍເອົາຊັບໃຫ້ແຂງແຮງ ແລ້ວທຳການຕັດຄໍ ຕັດຫົວພວກມັນເສຍ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໃຫ້ຊ່າງທຳອາວຸດໃຫ້ຄົມ ຄັນແລ້ວຈຶ່ງເລີ່ມທຳການປຸ້ນບ້ານແດ່ ປຸ້ນນິຄົມແດ່ ປຸ້ນພຣະນະຄອນແດ່ ປຸ້ນຕາມຖະໜົນຫົນທາງແດ່ ຄຸມຕົວບຸກຄົນທີ່ເຂົາຈະລັກຂະໂມຍເອົາຊັບໄວ້ຢ່າງແຂງແຮງ ແລ້ວທຳການຕັດຄໍ ຕັດຫົວບຸກຄົນນັ້ນເສຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ດ້ວຍປະການດັ່ງພັນລະນາມານີ້ ເມື່ອພຣະຣາຊາບໍ່ພຣະຣາຊະທານຊັບໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີຊັບ

ຄວາມຂັດສົນກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອຄວາມຂັດສົນ
ເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ອະທິນນາທານກໍເຖິງຄວາມແພ່
ຫລາຍ ເມື່ອອະທິນນາທານເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ
ສາດຕາອາວຸດກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອສາດຕາອາວຸດ
ເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ປານາຕິບາຕກໍເຖິງຄວາມແພ່
ຫລາຍ ເມື່ອປານາຕິບາຕເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ມຸສາວາທ
ກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອມຸສາວາທເຖິງຄວາມແພ່
ຫລາຍ ອາຍຸຂອງສັດເຫລົ່ານັ້ນກໍເສື່ອມຖອຍ ວັນນະກໍ
ເສື່ອມຖອຍ ເມື່ອພວກເຂົາເສື່ອມຖອຍຈາກອາຍຸແດ່ ຈາກ
ວັນນະແດ່ ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸ ໘໐.໐໐໐ ປີ ກໍມີອາຍຸ
ຖອຍລົງ ໔໐.໐໐໐ ປີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໔໐.໐໐໐ ປີ
ບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງຄົນອື່ນໄປ ເຂົາຊ່ວຍຈັບ
ບຸຣຸສນັ້ນໄດ້ແລ້ວ ຈຶ່ງສະແດງແກ່ພຣະຣາຊາຜູ້ເປັນກະສັດ
ພ້ອມດ້ວຍກຣາບທູນວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຂ້ານ້ອຍ
ບຸກຄົນນີ້ຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງຄົນອື່ນໄປ ຂ້ານ້ອຍ; ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ເມື່ອເຂົາພາກັນກຣາບທູນຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພຣະຣາ
ຊາຈຶ່ງຕຣັສຄຳນີ້ກັບບຸຣຸສຄົນນັ້ນວ່າ ທ່ານເອີຍ ໄດ້ຍິນວ່າ
ທ່ານໄດ້ຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງຄົນອື່ນໄປຈົງຫລີ? ບຸຣຸສນັ້ນ
ຈຶ່ງໄດ້ກຣາບທູນດ້ວຍຄຳຕົວະທັງໆທີ່ຮູ້ຢູ່ວ່າ: ບໍ່ຈົງເລີຍ
ຂ້ານ້ອຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ດ້ວຍປະການດັ່ງພັນລະນາມານີ້ ເມື່ອພຣະຣາຊາບໍ່ພຣະຣາຊະທານຊັບໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີຊັບ ຄວາມຂັດສົນກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອຄວາມຂັດສົນ ເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ອະທິນນາທານກໍເຖິງຄວາມແພ່ ຫລາຍ ເມື່ອອະທິນນາທານເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ສາດຕາອາວຸດກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອສາດຕາອາວຸດ ເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ປານາຕິບາຕກໍເຖິງຄວາມແພ່ ຫລາຍ ເມື່ອປານາຕິບາຕເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ມຸສາວາທ ກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອມຸສາວາທເຖິງຄວາມແພ່ ຫລາຍ ອາຍຸຂອງສັດເຫລົ່ານັ້ນກໍເສື່ອມຖອຍ ວັນນະກໍ ເສື່ອມຖອຍ ເມື່ອພວກເຂົາເສື່ອມຖອຍຈາກອາຍຸແດ່ ຈາກ ວັນນະແດ່ ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸ ໔໐.໐໐໐ ປີ ກໍມີອາຍຸ ຖອຍລົງ ໒໐.໐໐໐ ປີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໒໐.໐໐໐ ປີ ບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງຂະໂມຍເອົາຊັບຂອງຄົນອື່ນໄປ ບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງ ຈິ່ງກຣາບທູນແກ່ພຣະຣາຊາຜູ້ເປັນກະສັດເປັນການສໍ້ສູດ ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົນນັ້ນ ບຸຣຸສຊື່ນີ້ຂະໂມຍເອົາຊັບ ຂອງຄົນອື່ນໄປ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ດ້ວຍປະການດັ່ງພັນລະນາມານີ້ ເມື່ອພຣະຣາຊາບໍ່ພຣະຣາຊະທານຊັບໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີຊັບ ຄວາມຂັດສົນກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອຄວາມຂັດສົນ ເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ປີສຸນາວາຈາກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອປີສຸນາວາຈາເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ອາຍຸຂອງສັດ ເຫລົ່ານັ້ນກໍເສື່ອມຖອຍ ວັນນະກໍເສື່ອມຖອຍ ເມື່ອພວກ ເຂົາເສື່ອມຖອຍຈາກອາຍຸແດ່ ຈາກວັນນະແດ່ ບຸຸຕຂອງ ມະນຸດທີ່ມີອາຍຸ ໒໐.໐໐໐ ປີ ກໍມີອາຍຸຖອຍລົງ ໑໐.໐໐໐ ປີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໑໐.໐໐໐ ປີ ສັດ ບາງພວກມີວັນນະດີ ສັດບາງພວກມີວັນນະບໍ່ດີ ໃນສັດ ທັງສອງພວກນັ້ນ ສັດພວກທີ່ມີວັນນະບໍ່ດີກໍເພິ່ງເລັງສັດ ພວກທີ່ມີວັນນະດີ ກໍມີຄວາມປະພຶດລ່ວງເກີນໃນພັນລະ ຍາຂອງຄົນອື່ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ດ້ວຍປະການດັ່ງພັນລະນາມານີ້ ເມື່ອພຣະຣາຊາບໍ່ພຣະຣາຊະທານຊັບໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີຊັບ ຄວາມຂັດສົນກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອຄວາມຂັດສົນ ເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ອະທິນນາທານກໍເຖິງຄວາມແພ່ ຫລາຍ ເມື່ອອະທິນນາທານເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ກາເມສຸ ມິຈສາຈາຣກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອກາເມສຸມິຈສາ ຈາຣເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ອາຍຸຂອງສັດເຫລົ່ານັ້ນກໍເສື່ອມ

ຖອຍ ວັນນະກໍເສື່ອມຖອຍ ເມື່ອພວກເຂົາເສື່ອມຖອຍ
ຈາກອາຍຸແດ່ ຈາກວັນນະແດ່ ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸ
໑໐.໐໐໐ ປີ ກໍມີອາຍຸຖອຍລົງ ໕.໐໐໐ ປີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໕.໐໐໐ ປີ ທັມ ໒
ປະການຄື ຜະຣຸສາວາຈາ ແລະສັມຜັປປລາປາກໍເຖິງ
ຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອທັມ ໒ ປະການເຖິງຄວາມແພ່
ຫລາຍ ອາຍຸຂອງສັດເຫລົ່ານັ້ນກໍເສື່ອມຖອຍ ວັນນະກໍ
ເສື່ອມຖອຍ ເມື່ອພວກເຂົາເສື່ອມຖອຍຈາກອາຍຸແດ່ ຈາກ
ວັນນະແດ່ ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸ ໕.໐໐໐ ປີ ບາງພວກ
ມີອາຍຸ ໒.໕໐໐ ປີ ບາງພວກມີອາຍຸ ໒.໐໐໐ ປີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໒.໕໐໐ ປີ ອະພິຊ
ຊາແລະພະຍາບາທກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອອະພິຊ
ຊາແລະພະຍາບາທເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ອາຍຸຂອງສັດ
ເຫລົ່ານັ້ນກໍເສື່ອມຖອຍ ວັນນະກໍເສື່ອມຖອຍ ເມື່ອພວກ
ເຂົາເສື່ອມຖອຍຈາກອາຍຸແດ່ ຈາກວັນນະແດ່ ບຸຕຂອງ
ມະນຸດທີ່ມີອາຍຸ ໒.໕໐໐ ປີ ກໍມີອາຍຸຖອຍລົງ ໑.໐໐໐ ປີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໑.໐໐໐ ປີ ມິຈ
ສາທິຕຖິ ກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອມິຈສາທິຕຖິເຖິງ
ຄວາມແພ່ຫລາຍ ອາຍຸຂອງສັດເຫລົ່ານັ້ນກໍເສື່ອມຖອຍ

ວັນນະກຳເສື່ອມຖອຍ ເມື່ອພວກເຂົາເສື່ອມຖອຍຈາກອາຍຸ
ແດ່ ຈາກວັນນະແດ່ ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸ ໑.໐໐໐ ປີ
ກໍມີອາຍຸຖອຍລົງ ໕໐໐ ປີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໕໐໐ ປີ ທັມ ໓
ປະການຄື ອະທັມມະຣາຄະ ວິສະມະໂລພະ ມິຈສາທັມ
ກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອທັມ ໓ ປະການເຖິງຄວາມ
ແພ່ຫລາຍ ອາຍຸຂອງສັດເຫລົ່ານັ້ນກໍເສື່ອມຖອຍ ວັນນະກຳ
ເສື່ອມຖອຍ ເມື່ອພວກເຂົາເສື່ອມຖອຍຈາກອາຍຸແດ່ ຈາກ
ວັນນະແດ່ ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸ ໕໐໐ ປີ ບາງພວກມີ
ອາຍຸ ໒໕໐ ປີ ບາງພວກມີອາຍຸ ໒໐໐ ປີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໒໕໐ ປີ ທັມ
ເຫລົ່ານີ້ຄື ຄວາມບໍ່ປະຕິບັດຊອບໃນມາຣດາ ຄວາມບໍ່
ປະຕິບັດຊອບໃນປິດາ ຄວາມບໍ່ປະຕິບັດຊອບໃນ
ສະມະນະ ຄວາມບໍ່ປະຕິບັດຊອບໃນພຣາມ ຄວາມບໍ່
ອ່ອນນ້ອມຕໍ່ທ່ານຜູ້ໃຫຍ່ໃນຕະກຸນ ກໍໄດ້ເຖິງຄວາມແພ່
ຫລາຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ດ້ວຍປະການດັ່ງພັນລະນາມານີ້
ເມື່ອພຣະຣາຊາບໍ່ພຣະຣາຊະທານຊັບໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີຊັບ
ຄວາມຂັດສົນກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອຄວາມຂັດສົນ

ເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ອະທິນນາທານກໍເຖິງຄວາມແພ່
ຫລາຍ ເມື່ອອະທິນນາທານເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ
ສາດຕາອາວຸດກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອສາດຕາອາວຸດ
ເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ປານາຕິບາຕກໍເຖິງຄວາມແພ່
ຫລາຍ ເມື່ອປານາຕິບາຕເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ມຸສາວາທ
ກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອມຸສາວາທເຖິງຄວາມແພ່
ຫລາຍ ປິສຸນາວາຈາກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອປິສຸ
ນາວາຈາເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ກາເມສຸມິຈສາຈາຣກໍເຖິງ
ຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອກາເມສຸມິຈສາຈາຣເຖິງຄວາມແພ່
ຫລາຍ ທັມ ໒ ປະການຄື ຜະຣຸສາວາຈາ ແລະ
ສັມຜັປປລາປາກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອທັມ ໒
ປະການເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ອະພິຊຊາແລະພະຍາບາທ
ກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອອະພິຊຊາແລະພະຍາບາທ
ເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ມິຈສາທິຕຖິ ກໍເຖິງຄວາມແພ່
ຫລາຍ ເມື່ອມິຈສາທິຕຖິເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ທັມ ໓
ປະການຄື ອະທັມມະຣາຄະ ວິສະມະໂລພະ ມິຈສາທັມ
ກໍເຖິງຄວາມແພ່ຫລາຍ ເມື່ອທັມ ໓ ປະການເຖິງຄວາມ
ແພ່ຫລາຍ; ທັມເຫລົ່ານີ້ຄື ຄວາມບໍ່ປະຕິບັດຊອບໃນມາຣ
ດາ ຄວາມບໍ່ປະຕິບັດຊອບໃນບິດາ ຄວາມບໍ່ປະຕິບັດ
ຊອບໃນສະມະນະ ຄວາມບໍ່ປະຕິບັດຊອບໃນພຣາມ
ຄວາມບໍ່ອ່ອນນ້ອມຕໍ່ທ່ານຜູ້ໃຫຍ່ໃນຕະກຸນ ກໍໄດ້ເຖິງ
ຄວາມແພ່ຫລາຍ. ອາຍຸຂອງສັດເຫລົ່ານັ້ນກໍເສື່ອມຖອຍ

ວັນນະກຳເສື່ອມຖອຍ ເມື່ອພວກເຂົາເສື່ອມຖອຍຈາກອາຍຸ
ແດ່ ຈາກວັນນະແດ່ ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸ ໒໕໐ ປີ ກໍ
ມີອາຍຸຖອຍລົງ ໑໐໐ ປີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຈັກກີສະໄໝທີ່ມະນຸດເຫລົ່ານີ້ມີບຸຕອາຍຸ
໑໐ ປີ ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໑໐ ປີ ເດັກຍິງທີ່ມີອາຍຸ ໕
ປີ ກໍຈັກກີສາມີ;

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໑໐ ປີ ຣົສ
ເຫລົ່ານີ້ຄື ເນີຍໃສ ເນີຍຊັນ ນ້ຳມັນ ນ້ຳເຜິ້ງ ນ້ຳອ້ອຍ
ແລະເກືອຈັກອັນຕະຫານຫາຍໄປ; ພິກຂຸທັງຫລາຍ ໃນ
ເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸໄຂ ໑໐ ປີ ຫຍ້າກັບແກ້ຈັກເປັນອາຫານ
ຊັນດີ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ປຽບເໝືອນເຂົ້າສຸກ ເຂົ້າສາລີ
ປະສົມໃສ່ກັບເນື້ອສັດ ຈັກເປັນອາຫານຊັນດີໃນປັດນີ້
ສັນໃດ; ພິກຂຸທັງຫລາຍ ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸໄຂ ໑໐ ປີ
ຫຍ້າກັບແກ້ກໍຈັກເປັນອາຫານຊັນດີ ສັນນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸໄຂ ໑໐ ປີ ກຸສົລ
ກັມມະບົດ ໑໐ ຈັກອັນຕະຫານຫາຍໄປ ອະກຸສົລ
ກັມມະບົດ ໑໐ ຈັກຮຸ່ງເຮືອງແພ່ໄພສານ; ພິກຂຸທັງຫລາຍ
ເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸໄຂ ໑໐ ປີ ແມ່ນແຕ່ຄຳວ່າ ກຸສົລ ກໍຈັກບໍ່
ມີ ແລະຄົນທີ່ທຳກຸສົລນັ້ນຈັກມີມາແຕ່ໃສ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸໄຂ ໑໐ ປີ ຄົນທັງຫລາຍຈັກບໍ່ປະຕິບັດຊອບໃນມາຣດາ ຈັກບໍ່ປະຕິບັດຊອບໃນປິດາ ຈັກບໍ່ປະຕິບັດຊອບໃນສະມະນະ ຈັກບໍ່ປະຕິບັດຊອບໃນພຣາມ ຈັກບໍ່ມີຄວາມປະພຶດອ່ອນນ້ອມຕໍ່ທ່ານຜູ້ໃຫຍ່ໃນຕະກຸນ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈັກໄດ້ຮັບການບູຊາ ແລະການສັນລະເສີນເໝືອນຄົນປະຕິບັດຊອບໃນມາຣດາ ປະຕິບັດຊອບໃນປິດາ ປະຕິບັດຊອບໃນສະມະນະ ປະຕິບັດຊອບໃນພຣາມ ປະພຶດອ່ອນນ້ອມຕໍ່ທ່ານຜູ້ໃຫຍ່ໃນຕະກຸນເໝືອນໃນບັດນີ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸໄຂ ໑໐ ປີ ເຂົາຈັກບໍ່ມີຈິດຄິດເຄົາລົບຍຳແກງວ່າ ນີ້ມາຣດາ ນີ້ນ້ຳສາວ ນີ້ພໍ່ ນີ້ອາ ນີ້ບ້າ ນີ້ພັນລະຍາຂອງອາຈານ ຫລືວ່ານີ້ພັນລະຍາຂອງທ່ານທີ່ເຄົາລົບທັງຫລາຍ ສັດໂລກຈັກເຖິງຄວາມສົມສູ່ປະປົນກັນໝົດ ເໝືອນດັ່ງແບ້ ໄກ່ ໝາ ໝາຈອກ ສັນນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸໄຂ ໑໐ ປີ ສັດເຫລົ່ານັ້ນຕ່າງກໍເກີດຄວາມອາຄາດ ຄວາມພະຍາບາທ ຄວາມຄິດຮ້າຍ ຄວາມຄິດທີ່ຈະຂ້າຢ່າງແຮງກ້າໃນກັນ ແລະກັນ ມາຣດາກັບບຸຕກໍດີ ບຸຕກັບມາຣດາກໍດີ ປິດາກັບ

ບຸຕກໍດີ ບຸຕກັບບິດາກໍດີ ອ້າຍກັບນ້ອງສາວກໍດີ ນ້ອງສາວກັບອ້າຍກໍດີ ຈັກເກີດຄວາມອາຄາດ ຄວາມພະຍາບາທ ຄວາມຄິດຮ້າຍ ຄວາມຄິດທີ່ຈະຂ້າຢ່າງແຮງກ້າໃນກັນແລະກັນ ເໝືອນນາຍພານເຫັນສັດເຂົ້າ ກໍເກີດຄວາມອາຄາດ ຄວາມພະຍາບາທ ຄວາມຄິດຮ້າຍ ຄວາມຄິດທີ່ຈະຂ້າຢ່າງແຮງກ້າ ສັນໃດກໍສັນນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸໄຂ ໑໐ ປີ ຈັກມີສັຕຕັນຕະຣະກັບສິນ ໗ ວັນ ມະນຸດເຫລົ່ານັ້ນຈັກມີຄວາມສຳຄັນກັນເອງວ່າເປັນເນື້ອ ອາວຸດທີ່ມີຄົມທັງຫລາຍຈັກປາກົດໃນມືຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາຈັກຂ້າກັນເອງດ້ວຍອາວຸດອັນຄົມນັ້ນ ໂດຍສຳຄັນວ່າ ນີ້ເນື້ອ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄັ້ງນັ້ນ ສັດເຫລົ່ານັ້ນບາງພວກມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ພວກເຮົາຢ່າຂ້າໃຜໆ ແລະໃຜໆກໍຢ່າຂ້າເຮົາ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາຄວນເຂົ້າໄປຕາມປ່າຫຍ້າປ່າໄມ້ລະຫວ່າງເກາະ ຫລືປ່າເຂົາທີ່ມີຮາກໄມ້ແລະຫາໝາກໄມ້ໃນປ່າເປັນອາຫານລ້ຽງຊີວິດຢູ່ເທາະ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນເຂົ້າໄປໃນປ່າຕາມປ່າຫຍ້າປ່າໄມ້ລະຫວ່າງເກາະ ຫລືປ່າເຂົາທີ່ມີຮາກໄມ້ ແລະຫາໝາກໄມ້ໃນປ່າເປັນອາຫານລ້ຽງຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດ ໗ ວັນ; ເມື່ອລ່ວງ ໗ ວັນໄປ ເຂົາພາກັນອອກຈາກປ່າຫຍ້າປ່າໄມ້ລະຫວ່າງເກາະ ຫລືປ່າ

ເຂົາ ແລ້ວຕ່າງສວມກອດກັນແລະກັນ ມີຄວາມຮ້ອງໂຮດີໃຈຢ່າງເຫລືອປະມານໃນທີ່ປະຊຸມວ່າ ສັດຜູ້ຈະເຣີນເອີຍເຮົາພົບເຫັນກັນແລ້ວ ທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່ຫລື ດັ່ງນີ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ສັດເຫລົ່ານັ້ນມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາເຖິງຄວາມສິ້ນຍາຕຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຫັນປານນີ້ ເພາະເຫດທີ່ຖືເອົາທັມອັນເປັນອະກຸສົລ ທາງທີ່ດີ ເຮົາຄວນທຳກຸສົລ ຄວນທຳກຸສົລຢ່າງໃດດີ? ເຮົາຄວນງົດເວັ້ນຈາກປານາຕິບາຕ ຄວນສະມາທານປະພຶດກຸສົລທັມນີ້ ແລ້ວກໍພາກັນງົດເວັ້ນຈາກປານາຕິບາຕ ເພາະສະມາທານກຸສົລທັມເປັນເຫດ ພວກເຂົາຈຶ່ງຈະເຣີນດ້ວຍອາຍຸ ຈະເຣີນດ້ວຍວັນນະ ເມື່ອພວກເຂົາຈະເຣີນດ້ວຍອາຍຸແດ່ ຈະເຣີນດ້ວຍວັນນະແດ່ ບຸຕຂອງມະນຸດທັງຫລາຍທີ່ມີອາຍຸ ໑໐ ປີ ກໍມີອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ ໒໐ ປີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນ ມະນຸດເຫລົ່ານັ້ນປຶກສາກັນຢ່າງນີ້ວ່າ ພວກເຮົາຈະເຣີນດ້ວຍອາຍຸແດ່ ຈະເຣີນດ້ວຍວັນນະແດ່ ເພາະສະມາທານກຸສົລທັມເປັນເຫດ ເພາະເຫດນັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນທຳກຸສົລທັມໃຫ້ຍິ່ງໆຂຶ້ນໄປ ຄວນທຳກຸສົລທັມຢ່າງໃດແດ່? ພວກເຮົາຄວນງົດເວັ້ນຈາກອະທິນນາທານ, ຄວນງົດເວັ້ນຈາກກາເມສຸມິຈສາຈາຣ, ຄວນງົດເວັ້ນຈາກມຸສາວາທ, ຄວນງົດເວັ້ນຈາກປິສຸ

ນາວາຈາ(ການເວົ້າຈາສື່ສຽດ), ຄວນງົດເວັ້ນຈາກຜະນຸ
ສະວາຈາ(ການເວົ້າຄຳຫຍາບ), ຄວນງົດເວັ້ນຈາກ
ສັມຜັປປລາປາ(ການເວົ້າຄຳທີ່ບໍ່ປະກອບດ້ວຍປະໂຫຍດ
) , ຄວນລະອະພິຊຊາ(ຄວາມໂລບຢາກໄດ້ຂອງເຂົາ),
ຄວນລະພະຍາບາທ, ຄວນລະມິຈສາທິຕຖິ, ຄວນລະທັມ
໓ ປະການຄື ອະທັມມະຣາຄະ ວິສະມະໂລພະ ແລະມິຈ
ສາທັມ, ພວກເຮົາຄວນເກື້ອກູນແກ່ມາຣດາ ຄວນເກື້ອກູນ
ແກ່ບິດາ ຄວນເກື້ອກູນແກ່ສະມະນະ ຄວນເກື້ອກູນ
ແກ່ພຣາມ ແລະຄວນປະພຶດອ່ອນນ້ອມຕໍ່ທ່ານຜູ້ໃຫຍ່ໃນ
ຕະກຸນ ຄວນສະມາທານປະພຶດກຸສົລທັມນີ້ ດັ່ງນີ້.
ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍປະພຶດເກື້ອກູນແກ່ມາຣດາ ເກື້ອກູນແກ່
ບິດາ ເກື້ອກູນແກ່ສະມະນະ ເກື້ອກູນແກ່ພຣາມ ແລະມີ
ຄວາມປະພຶດອ່ອນນ້ອມຕໍ່ທ່ານຜູ້ໃຫຍ່ໃນຕະກຸນ
ສະມາທານປະພຶດກຸສົລທັມນີ້.

ເພາະສະມາທານປະພຶດກຸສົລທັມເປັນເຫດ ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ຈະເຣີນດ້ວຍອາຍຸແດ່ ຈະເຣີນດ້ວຍວັນນະແດ່
ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸໄຂ ໒໐ ປີ ກໍມີອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ
໔໐ ປີ; ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸໄຂ ໔໐ ປີ ກໍມີອາຍຸເພີ່ມ
ຂຶ້ນເປັນ ໘໐ ປີ; ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸໄຂ ໘໐ ປີ ກໍມີ
ອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ ໑໒໐ ປີ; ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸໄຂ
໑໒໐ ປີ ກໍມີອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ ໓໒໐ ປີ; ບຸຕຂອງມະນຸດ

ທີ່ມີອາຍຸໄຂ ໓໒໐ ປີ ກໍມີອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ ໖໔໐ ປີ; ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸໄຂ ໖໔໐ ປີ ກໍມີອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ ໒.໐໐໐ ປີ; ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸໄຂ ໒.໐໐໐ ປີ ກໍມີອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ ໔.໐໐໐ ປີ; ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸໄຂ ໔.໐໐໐ ປີ ກໍມີອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ ໘.໐໐໐ ປີ; ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸໄຂ ໘.໐໐໐ ປີ ກໍມີອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ ໒໐.໐໐໐ ປີ; ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸໄຂ ໒໐.໐໐໐ ປີ ກໍມີອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ ໔໐.໐໐໐ ປີ; ບຸຕຂອງມະນຸດທີ່ມີອາຍຸໄຂ ໔໐.໐໐໐ ປີ ກໍມີອາຍຸເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ ໘໐.໐໐໐ ປີ; ເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸໄຂ ໘໐.໐໐໐ ປີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຍິງສາວທີ່ມີອາຍຸ ໔໐໐ ປີ ຈຶ່ງຈະມີສາມີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໘໐.໐໐໐ ປີ ຈັກເກີດອາພາດ ໓ ຢ່າງຄື ຄວາມຢາກກິນ, ຄວາມບໍ່ຢາກກິນ ແລະຄວາມຊະຣາ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໘໐.໐໐໐ ປີ ຊຸມພູທະວີບນີ້ມີຄວາມຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ ມີບ້ານນິຄົມແລະຣາຊະທານີພໍຊົ່ວໄກ່ບິນຕົກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໘໐.໐໐໐ ປີ ຊຸມພູທະວີບນີ້ ເໝືອນຢ່າງວ່າອະເວຈີນະຣົກອັນເຕັມໄປ ດ້ວຍຜູ້ຄົນທັງຫລາຍ ປຽບເໝືອນປ່າໄມ້ອໍ້ ຫລືປ່າສາລະ ສັນນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໘໐.໐໐໐ ປີ ເມືອງພາຣານະສີຈັກເປັນຣາຊະທານີ ມີນາມວ່າ ເກຕຸມະ ດີ ເປັນເມືອງທີ່ມີຄວາມຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ ມີພົນລະເມືອງ ຫລາຍ ມີຜູ້ຄົນຄັບຄັ້ງ ແລະມີອາຫານສົມບູນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໘໐.໐໐໐ ປີ ໃນ ຊຸມພູທະວີບນີ້ ຈັກມີເມືອງ ໘໔.໐໐໐ ເມືອງ ມີເກຕຸມະ ດີຣາຊະທານີເປັນປະມຸກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໘໐.໐໐໐ ປີ ຈັກ ມີພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຊົງພຣະນາມວ່າ ສັງຂະ ຊົງອຸບັດ ຂຶ້ນທີ່ເກຕຸມະດີຣາຊະທານີ ເປັນຜູ້ຊົງທັມ ເປັນພຣະຣາຊາ ໂດຍທັມ ເປັນໃຫຍ່ໃນແຜ່ນດິນ ມີມະຫາສະໝຸດທັງ ໔ ເປັນຂອບເຂດ ຊົງຊະນະແລ້ວ ມີພຣະຣາຊະອານາຈັກ ອັນໝັ້ນຄົງ ສົມບູນດ້ວຍແກ້ວ ໗ ປະການຄື: ຈັກແກ້ວ ຊ້າງແກ້ວ ມ້າແກ້ວ ມະນີແກ້ວ ນາງແກ້ວ ຄະຫະບໍດີ ແກ້ວ ຊຸນພົນແກ້ວເປັນທີເຈັດ, ພຣະຣາຊະບຸຕຂອງພຣະ

ອົງຄ໌ມີຫລາຍກວ່າພັນ ລ້ວນເປັນຜູ້ກ້າຫານ ມີຮູບຊົງສົມ
ເປັນວິຣະກະສັດ ສາມາດຍ່າຍີເສນາຂອງຂ້າເສິກໄດ້
ພຣະອົງຄ໌ຊົງຊະນະໂດຍທັມ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ອາດຍາ ບໍ່
ຕ້ອງໃຊ້ສາດຕາອາວຸດ ຄອບຄອງແຜ່ນດິນມີສາຄອນເປັນ
ຂອບເຂດ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເມື່ອມະນຸດມີອາຍຸ ໘໐.໐໐໐ ປີ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງພຣະນາມວ່າ ເມຕໂຕຍ໌ ຈັກ
ສະເດັດອຸບັດຂຶ້ນໃນໂລກ ພຣະອົງຄ໌ເປັນພຣະອະຣະຫັນ
ຕຣັສຮູ້ຊອບໄດ້ໂດຍພຣະອົງຄ໌ເອງ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊຊາ
ແລະຈາຣະນະ ເປັນຜູ້ໄປແລ້ວດ້ວຍດີ ເປັນຜູ້ຮູ້ໂລກຢ່າງ
ແຈ່ມແຈ້ງ ເປັນສາຣະຖິຝຶກບຸຣຸສທີ່ຄວນຝຶກໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີໃຜ
ຍິ່ງກວ່າ ເປັນສາສດາຂອງເທວະດາ ແລະມະນຸດ
ທັງຫລາຍ ເປັນຜູ້ເບີກບານແລ້ວ ເປັນຜູ້ຈຳແນກທັມ
ເໝືອນຕະຖາຄົຕອຸບັດຂຶ້ນແລ້ວໃນໂລກໃນປັດຈຸບັນ
ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕຣັສຮູ້ເອງໂດຍຊອບ ເຖິງພ້ອມ
ດ້ວຍວິຊຊາແລະຈາຣະນະ ເປັນຜູ້ໄປແລ້ວດ້ວຍດີ ເປັນຜູ້
ຮູ້ໂລກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ເປັນສາຣະຖິຝຶກບຸຣຸສທີ່ຄວນຝຶກໄດ້
ຢ່າງບໍ່ມີໃຜຍິ່ງກວ່າ ເປັນສາສດາຂອງເທວະດາແລະ
ມະນຸດທັງຫລາຍ ເປັນຜູ້ເບີກບານແລ້ວ ເປັນຜູ້ຈຳແນກ
ທັມ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຣະນາມວ່າ ເມຕໂຕຍ໌ພຣະອົງຄ໌
ນັ້ນ ຊົງທຳໂລກນີ້ ພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມາຣໂລກ ພຣົມ

ມະໂລກໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງດ້ວຍພຣະອົງຄົນເອງ
ແລ້ວ ຊົງສອນໝູ່ສັດ ພ້ອມທັງສະມະນະພຣາມ ເທວະ
ດາແລະມະນຸດ ໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງຕາມ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
ເຈົ້າພຣະນາມວ່າ ເມຕໂຕຍ໌ພຣະອົງຄົນນັ້ນ ຈັກຊົງສະແດງ
ທັມໃຫ້ງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ງາມໃນທ່າມກາງ ງາມໃນທີ່ສຸດ
ຊົງປະກາດພຣົມມະຈັນ ພ້ອມທັງອັດຖະ ພ້ອມທັງ
ພະຍັນຊະນະ ບໍຣິສຸດບໍຣິບູນສິນເຊີງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
ເຈົ້າພຣະນາມວ່າ ເມຕໂຕຍ໌ ພຣະອົງຄົນນັ້ນ ຈັກຊົງບໍຣິ
ຫານພິກຂຸສົງຄ໌ຫລາຍພັນ ເໝືອນຕະຖາຄົຕຊົງບໍຣິຫານ
ພິກຂຸສົງຄ໌ຫລາຍຮ້ອຍໃນປັດນີ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າສັງຂະຈັກຮັບສັ່ງໃຫ້
ຍົກປາສາດທີ່ພຣະເຈົ້າມະຫາປະນາທະໂປດໃຫ້ສ້າງໄວ້
ແລ້ວປະທັບຢູ່ ຈັກຊົງສະລະ ຊົງບຳເພັນທານ ແກ່
ສະມະນະພຣາມ ຄົນກຳພ້າ ຄົນເດີນທາງ ວະນີພິກແລະ
ຍາຈົກທັງຫລາຍ ຈັກຊົງປົງພຣະເກສາແລະພຣະມັສສຸ
ຊົງຄອງຜ້າກາສາວະພັຕ ສະເດັດອອກຈາກເຮືອນບວດ
ເປັນປັນພະຊິຕໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະ
ນາມວ່າ ເມຕໂຕຍ໌ ເມື່ອພຣະອົງຄົນອອກບວດແລ້ວ ຊົງ
ຫລີກໄປຢູ່ແຕ່ຜູ້ດຽວ ບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີຕົນສົ່ງ
ໄປຢູ່ ບໍ່ນານກໍໄດ້ທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງປະໂຫຍດອັນຍອດຍິ່ງມ
ອັນເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພຣົມມະຈັນ ທີ່ເຫລົ່າກຸລະບຸຕຜູ້ອອກ

ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິຕໂດຍຊອບມີຄວາມ
ຕ້ອງການດ້ວຍພຣະບັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນ
ປັດຈຸບັນ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງມີຕົນເປັນ
ປະທິບ ມີຕົນເປັນສະຣະນະ ຢ່າເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະ
ນະ; ຈົ່ງມີທັມເປັນປະທິບ ມີທັມເປັນສະຣະນະ ຢ່າເອົາ
ສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະເປັນຢູ່.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍພິກຂຸມີຕົນເປັນປະທິບ ມີຕົນເປັນ
ສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ ມີທັມເປັນປະທິບ
ມີທັມເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະເປັນຢູ່
ເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ພິຈາຣະນາເຫັນ
ກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ
ຍ່ອມກຳຈັດຄວາມຍືນດີ ຄວາມຍືນຮ້າຍໃນໂລກອອກເສຍ
ໄດ້ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ພິຈາຣະນາເຫັນ
ເວທະນາໃນເວທະນາທັງຫລາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີ

ສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ຍ່ອມກຳຈັດຄວາມຍືນດີ ຄວາມ
ຍືນຮ້າຍໃນໂລກອອກເສຍໄດ້ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ພິຈາຣະນາເຫັນ
ຈິດໃນຈິດເນື່ອງໆຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີ
ສະຕິ ຍ່ອມກຳຈັດຄວາມຍືນດີ ຄວາມຍືນຮ້າຍໃນໂລກ
ອອກເສຍໄດ້ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ພິຈາຣະນາເຫັນ
ທັມໃນທັມທັງຫລາຍເນື່ອງໆຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີ
ສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ຍ່ອມກຳຈັດຄວາມຍືນດີ ຄວາມຍືນ
ຮ້າຍໃນໂລກອອກເສຍໄດ້ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸມີຕົນເປັນປະທິບ ມີຕົນເປັນ
ສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ ມີທັມເປັນປະທິບ
ມີທັມເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະເປັນຢູ່
ຢ່າງນີ້ແລ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງທ່ຽວໄປໃນ
ໂຄຈອຣເຊິ່ງເປັນວິສັຍອັນສືບເນື່ອງມາຈາກບິດາຂອງຕົນ
ຈັກຈະເຮີນດ້ວຍອາຍຸ ຈັກຈະເຮີນດ້ວຍວັນນະ ຈັກຈະເຮີນ

ດ້ວຍສຸກ ຈັກຈະເຣີນດ້ວຍໂພຄະ ຈັກຈະເຣີນດ້ວຍ
ພະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເລື່ອງອາຍຸຂອງພິກຂຸມີຄຳ
ອະທິບາຍຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້

ຈະເຣີນອິທທິບາທປະກອບດ້ວຍ

ສັນທະສະມາທິປະທານະສັງຂາຣ;

ຈະເຣີນອິທທິບາທປະກອບດ້ວຍ

ວິຣິຍະສະມາທິປະທານະສັງຂາຣ;

ຈະເຣີນອິທທິບາທປະກອບດ້ວຍ

ຈິຕຕະສະມາທິປະທານະສັງຂາຣ;

ຈະເຣີນອິທທິບາທປະກອບດ້ວຍ

ວິມັງສາສະມາທິປະທານະສັງຂາຣ;

ທ່ານນັ້ນ ເພາະຈະເຣີນອິທທິບາທ ໔ ເຫລົ່ານີ້ ເພາະ
ກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງອິທທິບາທ ໔ ເຫລົ່ານີ້ ເມື່ອປາຖະ
ໜາຈະຢູ່ກ່ອມຢູ່ໄດ້ ໑ ກັບ ຫລືເກີນກວ່າ ໑ ກັບ.
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ແລເປັນຄຳອະທິບາຍໃນເລື່ອງອາຍຸ
ຂອງພິກຂຸ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເລື່ອງວັນນະຂອງພິກຂຸມີຄຳ
ອະທິບາຍຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ມີສິລ
ສັງຮວມໃນປາຕິໂມກຂ໌ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍມາຣະຍາດແລະ
ໂຄຈອຣ ເປັນຜູ້ມີປົກກະຕິເຫັນພັຍໃນໂທດແມ່ນພຽງເລັກ
ນ້ອຍ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົດທັງຫລາຍ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ນີ້ແລເປັນຄຳອະທິບາຍໃນເລື່ອງວັນນະຂອງ
ພິກຂຸ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເລື່ອງຄວາມສຸກຂອງພິກຂຸມີ
ອະທິບາຍໄວ້ຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ສະຫງົບຈາກກາມ
ສະຫງົບຈາກອະກຸສິລທັມ ບັນລຸປະຖົມຊານ ມີວິຕົກ
ວິຈາຣ ມີປິຕິແລະສຸກອັນເກີດແຕ່ວິເວກ ແລ້ວແລຢູ່;

ທ່ານບັນລຸ ທຸຕິຍະຊານ ມີຄວາມຜ່ອງໃສແຫ່ງຈິດໃນ
ພາຍໃນ ອັນເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ເພາະວິຕົກວິຈາຣ
ສະຫງົບໄປ ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈາຣ ມີປິຕິແລະສຸກອັນເກີດ
ແຕ່ສະມາທິ ແລ້ວແລຢູ່;

ທ່ານມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິ ມີສັມປະຊັນຍະ ສະເຫວີຍສຸກ
ດ້ວຍນາມກາຍ ເພາະປິຕິດັບສິ້ນໄປ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານ

ທີ່ພຣະອະຣິຍະເຈົ້າທັງຫລາຍສັນລະເສີນຜູ້ໄດ້ບັນລຸວ່າ
ເປັນຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິຢູ່ເປັນສຸກ ແລ້ວແລຢູ່;

ທ່ານບັນລຸ **ຈະຕຸຕຖະຊານ** ບໍ່ມີທຸກຂໍ້ບໍ່ມີສຸກ ເພາະລະສຸກ
ລະທຸກຂໍ້ ແລະເພາະຄວາມດັບຫາຍໄປແຫ່ງໂສມະນັສ
ແລະໂທມະນັສໃນກາລກ່ອນ ມີແຕ່ອຸເປກຂາ ແລ້ວແລຢູ່;
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ນີ້ແລເປັນເລື່ອງອະທິບາຍໃນເລື່ອງ
ຄວາມສຸກຂອງພິກຂຸ.

**ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເລື່ອງໂພຄະຂອງພິກຂຸມີຄຳ
ອະທິບາຍໄວ້ຢ່າງໃດ?**

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ **ມີຈິດປະກອບ
ດ້ວຍເມຕຕາ** ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໑ ຢູ່ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໒
ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໓ ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປສູ່ທິດ
ທີ ໔ ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປທັງເບື້ອງເທິງ ເບື້ອງລຸ່ມ
ເບື້ອງຂວາງ ດ້ວຍຈິດປະກອບດ້ວຍເມຕຕາອັນໄພບູນ
ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີເວຣ ບໍ່ມີພະຍາບາທ ແຜ່
ໄປຕະຫລອດໂລກ ທົ່ວສັດທຸກໝູ່ເຫລົ່າໃນທີ່ທຸກສະຖານ.

ດ້ວຍຈິດປະກອບດ້ວຍກະຣຸນາ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໑ ຢູ່ ແຜ່
ໄປສູ່ທິດທີ ໒ ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໓ ກໍເໝືອນ
ກັນ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໔ ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປທັງເບື້ອງເທິງ

ເບື້ອງລຸ່ມ ເບື້ອງຂວາງ ດ້ວຍຈິດປະກອບດ້ວຍກະຣຸນາ ອັນໄພບູນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີເວຣ ບໍ່ມີ ພະຍາບາທ ແຜ່ໄປຕະຫລອດໂລກ ທົ່ວສັດທຸກໝູ່ເຫລົ່າ ໃນທີ່ທຸກສະຖານ.

ດ້ວຍຈິດປະກອບດ້ວຍມຸທິຕາ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໑ ຢູ່ ແຜ່ ໄປສູ່ທິດທີ ໒ ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໓ ກໍເໝືອນ ກັນ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໔ ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປທັງເບື້ອງເທິງ ເບື້ອງລຸ່ມ ເບື້ອງຂວາງ ດ້ວຍຈິດປະກອບດ້ວຍມຸທິຕາອັນ ໄພບູນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີເວຣ ບໍ່ມີພະຍາ ບາທ ແຜ່ໄປຕະຫລອດໂລກ ທົ່ວສັດທຸກໝູ່ເຫລົ່າໃນທີ່ທຸກ ສະຖານ.

ດ້ວຍຈິດປະກອບດ້ວຍອຸເປກຂາ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໑ ຢູ່ ແຜ່ ໄປສູ່ທິດທີ ໒ ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໓ ກໍເໝືອນ ກັນ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໔ ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປທັງເບື້ອງເທິງ ເບື້ອງລຸ່ມ ເບື້ອງຂວາງ ດ້ວຍຈິດປະກອບດ້ວຍອຸເປກຂາ ອັນໄພບູນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີເວຣ ບໍ່ມີ ພະຍາບາທ ແຜ່ໄປຕະຫລອດໂລກ ທົ່ວສັດທຸກໝູ່ເຫລົ່າ ໃນທີ່ທຸກສະຖານ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ແລເປັນຄວາມ ອະທິບາຍໃນເລື່ອງໂພຄະຂອງພິກຂຸ.

**ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນເລື່ອງພະລະຂອງພິກຂຸມີຄວາມ
ອະທິບາຍໄວ້ຢ່າງໃດ?**

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ
ເຊິ່ງເຈໂຕວິມຸຕ ປັນຍາວິມຸຕ ອັນຫາອາສະວະບໍ່ໄດ້
ເພາະອາສະວະສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງດ້ວຍຕົນເອງ
ໃນທິຕຖະທັມເຂົ້າເຖິງຢູ່.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ນີ້ແລເປັນຄວາມອະທິບາຍໃນເລື່ອງ
ພະລະຂອງພິກຂຸ.

**ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເຮົາມອງບໍ່ເຫັນກຳລັງແມ່ນແຕ່ຢ່າງ
ດຽວທີ່ຂົ່ມໄດ້ແສນຍາກເໝືອນກຳລັງຂອງມາຣນີ້ເລີຍ.**

**ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ບຸນນີ້ຈະເຮັດຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງນີ້ ເພາະ
ສະມາທານກຸສົລທັມເປັນເຫດ.**

ຂໍ້ປະຕິບັດໃນການເຊື່ອຖື

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍ ! ມີສະມະນະພຣາມພວກໜຶ່ງມາຍັງເກສະປຸຕຕະນິຄົມ ສະມະນະພຣາມພວກນັ້ນເວົ້າປະກາດແຕ່ສະເພາະວາທະຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນວາທະຂອງຜູ້ອື່ນຊ່ວຍກັນຕຳນິຕິຕຽນ ດູໝິ່ນຢຽບຫຍາມ ກະທຳໃຫ້ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖື ຂ້ານ້ອຍ.

ແລະມີສະມະນະພຣາມອີກພວກໜຶ່ງ ມາຍັງເກສະປຸຕຕະນິຄົມ ສະມະນະພຣາມພວກນັ້ນກໍເວົ້າປະກາດແຕ່ສະເພາະວາທະຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນວາທະຂອງຜູ້ອື່ນກໍຊ່ວຍກັນຕຳນິຕິຕຽນ ດູໝິ່ນຢຽບຫຍາມ ກະທຳໃຫ້ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖື ຂ້ານ້ອຍ. ພວກຂ້ານ້ອຍມີຄວາມເຄືອບແຄງສົງໃສໃນສະມະນະພຣາມເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ວ່າ ສະມະນະພຣາມເຫລົ່ານັ້ນ ໃຜເວົ້າຈິງ ໃຜເວົ້າບໍ່ຈິງ.

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ສົມຄວນແລ້ວທີ່ພວກ
ທ່ານທັງຫລາຍມີຄວາມເຄືອບແຄງສົງໃສ ແລະທ່ານ
ທັງຫລາຍເກີດຄວາມເຄືອບແຄງສົງໃສໃນຖານະທີ່ຄວນ
ແລ້ວ. ມາເຖີດທ່ານທັງຫລາຍ !

ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຟັງຕາມງຸ້ນມາ;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຖືສືບງຸ້ນມາ;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍຂ່າວລືວ່າ ໄດ້ຟັງມາຢ່າງນີ້;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການອ້າງຕຳລາ;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຄາດເລົ່າເອົາເອງ;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຄາດຄະເນ;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຕຶກຕອງຕາມອາການ;
ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍຄິດວ່າ ສອດຄ່ອງກັບທິຕຖີຂອງຕົນ;
ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍເຊື່ອວ່າ ຜູ້ເວົ້າສົມຄວນເຊື່ອຖືໄດ້;
ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍນັບຖືວ່າ ສະມະນະນີ້ເປັນຄຣູຂອງເຮົາ;

ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ ທັມເຫລົ່ານີ້
ເປັນອະກຸສົລ ທັມເຫລົ່ານີ້ມີໂທດ ທັມເຫລົ່ານີ້ທ່ານຜູ້ຮູ້
ຕິຕຽນ ທັມເຫລົ່ານີ້ໃຜສະມາທານໃຫ້ບໍ່ຮິບູນແລ້ວ ຍ່ອມ
ເປັນໄປເພື່ອສິ່ງບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ເພື່ອຄວາມທຸກຂໍ້
ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງລະທັມເຫລົ່ານັ້ນເສຍ.

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ທ່ານທັງຫລາຍຈະສຳຄັນ
ຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ ຄວາມໂລພເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍໃນ
ບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອປະໂຫຍດ ຫລືເພື່ອສິ່ງບໍ່ເປັນ
ປະໂຫຍດ?

ເພື່ອສິ່ງບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ບຸກຄົນຜູ້ໂລພ ຖືກຄວາມ
ໂລພຄອບງຳ ມີຈິດອັນຄວາມໂລພທີ່ທຸ້ມແລ້ວ ຍ່ອມຂ້າ
ສັດກໍໄດ້, ລັກຊັບກໍໄດ້, ປະພຶດຜິດໃນກາມກໍໄດ້, ເວົ້າ
ຕົວະກໍໄດ້, ສິ່ງໃດບໍ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອ
ຄວາມທຸກຂໍ້ສິ້ນກາລນານ ບຸກຄົນຜູ້ໂລພຍ່ອມຊັກຊວນຜູ້
ອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນັ້ນກໍໄດ້.

ຈົງຢ່າງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ !

ທ່ານທັງຫລາຍຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ ຄວາມ
ໂຣດເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອ
ປະໂຫຍດ ຫລືເພື່ອສິ່ງບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ?

ເພື່ອສິ່ງບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ບຸກຄົນຜູ້ໂຣດ ຖືກຄວາມ
ໂຣດຄອບງຳ ມີຈິດອັນຄວາມໂຣດທີ່ທຸ້ມແລ້ວ ຍ່ອມຂ້າ
ສັດກໍໄດ້, ລັກຊັບກໍໄດ້, ປະພຶດຜິດໃນກາມກໍໄດ້, ເວົ້າ
ຕົວະກໍໄດ້, ສິ່ງໃດບໍ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອ

ຄວາມທຸກຂໍສິນກາລນານ ບຸກຄົນຜູ້ໂກດຍ່ອມຊັກຊວນຜູ້
ອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນັ້ນກໍໄດ້.

ຈິງຢ່າງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ !

ທ່ານທັງຫລາຍຈະສໍາຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ ຄວາມ
ຫລົງເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອ
ປະໂຫຍດ ຫລືເພື່ອສິ່ງບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ?

ເພື່ອສິ່ງບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ບຸກຄົນຜູ້ຫລົງ ຖືກຄວາມ
ຫລົງຄອບງໍາ ມີຈິດອັນຄວາມຫລົງຫໍ່ຫຸ້ມແລ້ວ ຍ່ອມຂ້າ
ສັດກໍໄດ້, ລັກຊັບກໍໄດ້, ປະພຶດຜິດໃນກາມກໍໄດ້, ເວົ້າ
ຕົວະກໍໄດ້, ສິ່ງໃດບໍ່ເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອ
ຄວາມທຸກຂໍສິນກາລນານ ບຸກຄົນຜູ້ຫລົງຍ່ອມຊັກຊວນຜູ້
ອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນັ້ນກໍໄດ້.

ຈິງຢ່າງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ !

ທ່ານທັງຫລາຍຈະສໍາຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ

ທັມເຫລົ່ານີ້ເປັນກຸສົລ ຫລືອະກຸສົລ?

ເປັນອະກຸສົລ ຂ້ານ້ອຍ !

ມີໂທດຫລືບໍ່ມີໂທດ?

ມີໂທດ ຂ້ານ້ອຍ !

ທ່ານຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ຫລືທ່ານຜູ້ຮູ້ສັນລະເສີນ?

ທ່ານຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ຂ້ານ້ອຍ !

ໃຜສະມາທານໃຫ້ບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອສິ່ງບໍ່
ເປັນປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອຄວາມທຸກຂໍ້ຫລືບໍ່ ໃນຂໍ້ນີ້
ທ່ານທັງຫລາຍມີຄວາມເຫັນຢ່າງໃດ?

ໃຜສະມາທານໃຫ້ບໍລິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອສິ່ງບໍ່
ເປັນປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອຄວາມທຸກຂໍ້ ໃນຂໍ້ນີ້ພວກ
ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມເຫັນຢ່າງນີ້ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

ດູຣາກາລາມະຊົນທັງຫລາຍ ! ມາເຖີດທ່ານທັງຫລາຍ
ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຟັງຕາມງຸ້ນມາ;

ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຖືສືບງຸ້ນມາ;

ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍຂ່າວລືວ່າ ໄດ້ຟັງມາຢ່າງນີ້;

ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການອ້າງຕຳລາ;

ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຄາດເລົ່າເອົາເອງ;

ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຄາດຄະເນ;

ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຕຶກຕອງຕາມອາການ;

ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍຄິດວ່າ ສອດຄ່ອງກັບທິຕຖືຂອງຕົນ;

ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍເຊື່ອວ່າ ຜູ້ເວົ້າສົມຄວນເຊື່ອຖືໄດ້;

ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍນັບຖືວ່າ ສະມະນະນີ້ເປັນຄຣູຂອງເຮົາ;

ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ: ທັມເຫລົ່ານີ້
ເປັນອະກຸສິລ ທັມເຫລົ່ານີ້ມີໂທດ ທັມເຫລົ່ານີ້ທ່ານຜູ້ຮູ້
ຕິຕຽນ ທັມເຫລົ່ານີ້ໃຜສະມາທານໃຫ້ບໍ່ຮືບູນແລ້ວ ຍ່ອມ
ເປັນໄປເພື່ອສິ່ງບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ເພື່ອຄວາມທຸກຂໍ້
ເມື່ອນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງລະທັມເຫລົ່ານັ້ນເສຍ ເພາະ
ອາໄສຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ເຮົາຈົ່ງກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້.

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:
ດູຣາກາລາມະຊົນທັງຫລາຍ ! ມາເຖີດທ່ານທັງຫລາຍ
ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຟັງຕາມງຸ້ນມາ;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຖືສືບງຸ້ນມາ;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍຂ່າວລືວ່າ ໄດ້ຟັງມາຢ່າງນີ້;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການອ້າງຕຳລາ;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຄາດເລົ່າເອົາເອງ;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຄາດຄະເນ;
ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຕຶກຕອງຕາມອາການ;
ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍຄິດວ່າ ສອດຄ່ອງກັບພິຕຖືຂອງຕົນ;
ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍເຊື່ອວ່າ ຜູ້ເວົ້າສົມຄວນເຊື່ອຖືໄດ້;
ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍນັບຖືວ່າ ສະມະນະນີ້ເປັນຄຣູຂອງເຮົາ;

ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ: ທັມເຫລົ່ານີ້
ເປັນກຸສິລ ທັມເຫລົ່ານີ້ບໍ່ມີໂທດ ທັມເຫລົ່ານີ້ທ່ານຜູ້ຮູ້

ສັນລະເສີນ ທັມເຫລົ່ານີ້ໃຜສະມາທານໃຫ້ບໍລິບູນແລ້ວ
ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອຄວາມສຸກ ເມື່ອນັ້ນ
ທ່ານທັງຫລາຍຄວນເຂົ້າເຖິງທັມເຫລົ່ານັ້ນຢູ່.

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ທ່ານທັງຫລາຍຈະສຳຄັນ
ຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ ຄວາມບໍ່ໂລພເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍ
ໃນບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອປະໂຫຍດ ຫລືເພື່ອສິ່ງບໍ່
ເປັນປະໂຫຍດ?

ເພື່ອສິ່ງອັນເປັນປະໂຫຍດ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂລພ ບໍ່ຖືກ
ຄວາມໂລພຄອບງຳ ມີຈິດບໍ່ຖືກຄວາມໂລພທໍ້ຫຸ້ມແລ້ວ
ຍ່ອມບໍ່ຂ້າສັດ, ບໍ່ລັກຊັບ, ບໍ່ປະພຶດຜິດໃນກາມ, ບໍ່ເວົ້າ
ຕົວະ, ສິ່ງໃດອັນເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອ
ຄວາມສຸກສິ້ນກາລນານ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂລພຍ່ອມຊັກຊວນຜູ້
ອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນັ້ນ.

ຈົງຢ່າງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ທ່ານທັງຫລາຍຈະສຳຄັນ
ຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ ຄວາມບໍ່ໂຣດເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍ
ໃນບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອປະໂຫຍດ ຫລືເພື່ອສິ່ງບໍ່
ເປັນປະໂຫຍດ?

ເພື່ອສິ່ງອັນເປັນປະໂຫຍດ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂກດ ບໍ່ຖືກ
ຄວາມໂກດຄອບງຳ ມີຈິດບໍ່ຖືກຄວາມໂກດທີ່ຫຸ້ມແລ້ວ
ຍ່ອມບໍ່ຂ້າສັດ, ບໍ່ລັກຊັບ, ບໍ່ປະພຶດຜິດໃນກາມ, ບໍ່ເວົ້າ
ຕົວະ, ສິ່ງໃດອັນເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອ
ຄວາມສຸກສິ້ນກາລນານ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ໂກດຍ່ອມຊັກຊວນຜູ້
ອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນັ້ນ.

ຈິງຢ່າງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ທ່ານທັງຫລາຍຈະສຳຄັນ
ຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ ຄວາມບໍ່ຫລົງເມື່ອເກີດຂຶ້ນພາຍ
ໃນບຸກຄົນ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອປະໂຫຍດ ຫລືເພື່ອສິ່ງບໍ່
ເປັນປະໂຫຍດ?

ເພື່ອສິ່ງອັນເປັນປະໂຫຍດ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຫລົງ ບໍ່ຖືກ
ຄວາມຫລົງຄອບງຳ ມີຈິດບໍ່ຖືກຄວາມຫລົງທີ່ຫຸ້ມແລ້ວ
ຍ່ອມບໍ່ຂ້າສັດ, ບໍ່ລັກຊັບ, ບໍ່ປະພຶດຜິດໃນກາມ, ບໍ່ເວົ້າ
ຕົວະ, ສິ່ງໃດອັນເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອ
ຄວາມສຸກສິ້ນກາລນານ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຫລົງຍ່ອມຊັກຊວນຜູ້
ອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນັ້ນ.

ຈິງຢ່າງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ !

ທ່ານທັງຫລາຍຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ

ທັມເຫລົ່ານີ້ເປັນກຸສົລ ຫລືອະກຸສົລ?

ເປັນກຸສົລ ຂ້ານ້ອຍ !

ມີໂທດຫລືບໍ່ມີໂທດ?

ບໍ່ມີໂທດ ຂ້ານ້ອຍ !

ທ່ານຜູ້ຮູ້ຕິຕຽນ ຫລືທ່ານຜູ້ຮູ້ສັນລະເສີນ?

ທ່ານຜູ້ຮູ້ສັນລະເສີນ ຂ້ານ້ອຍ !

ໃຜສະມາທານໃຫ້ບໍຣິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອສິ່ງອັນ

ເປັນປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອຄວາມສຸກຫລືບໍ່ ໃນຂໍ້ນີ້ທ່ານ

ທັງຫລາຍມີຄວາມເຫັນຢ່າງໃດ?

ໃຜສະມາທານໃຫ້ບໍຣິບູນແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອສິ່ງອັນ

ເປັນປະໂຫຍດເກື້ອກູນ ເພື່ອຄວາມສຸກ ໃນຂໍ້ນີ້ພວກ

ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມເຫັນຢ່າງນີ້ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາຊາວກາລາມະທັງຫລາຍ ! ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

ດູຣາກາລາມະຊົນທັງຫລາຍ ! ມາເຖີດທ່ານທັງຫລາຍ

ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຟັງຕາມງຸ້ນມາ;

ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຖືສືບງຸ້ນມາ;

ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍຂ່າວລືວ່າ ໄດ້ຟັງມາຢ່າງນີ້;

ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການອ້າງຕຳລາ;

ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຄາດເລົ່າເອົາເອງ;

ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຄາດຄະເນ;
 ຢ່າໄດ້ຖືເອົາໂດຍການຕຶກຕອງຕາມອາການ;
 ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍຄິດວ່າ ສອດຄ່ອງກັບທິດຖືຂອງຕົນ;
 ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍເຊື່ອວ່າ ຜູ້ເວົ້າສົມຄວນເຊື່ອຖືໄດ້;
 ຢ່າໄດ້ຢຶດຖືໂດຍນັບຖືວ່າ ສະມະນະນີ້ເປັນຄຣູຂອງເຮົາ;

ເມື່ອໃດ ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ: ທັມເຫລົ່ານີ້
 ເປັນກຸສົລ ທັມເຫລົ່ານີ້ບໍ່ມີໂທດ ທັມເຫລົ່ານີ້ທ່ານຜູ້ຮູ້
 ສັນລະເສີນ ທັມເຫລົ່ານີ້ໃຜສະມາທານໃຫ້ບໍຣິບູນແລ້ວ
 ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອຄວາມສຸກ ເມື່ອນັ້ນ
 ທ່ານທັງຫລາຍຄວນເຂົ້າເຖິງທັມເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ ເພາະອາໄສ
 ຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້.

ດູຣາກາລາມະຊົນທັງຫລາຍ ! ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ
 ປາສະຈາກຄວາມໂລພ ປາສະຈາກຄວາມພະຍາບາທ
 ປາສະຈາກຄວາມຫລົງແລ້ວຢ່າງນີ້ ມີສະຕິສັມປະຊັນຍະ
 ມີສະຕິໝັ້ນຄົງ ມີໃຈປະກອບດ້ວຍເມຕຕາ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ
 ໑ ຢູ່ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໒ ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໓
 ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໔ ກໍເໝືອນກັນ ແລະທ່ານມີ
 ຈິດປະກອບດ້ວຍເມຕຕາອັນໄພບູນ ເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່
 ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີເວຣ ບໍ່ມີພະຍາບາທ ແຜ່ໄປທັງ

ເບື້ອງເທິງ ເບື້ອງລຸ່ມ ເບື້ອງຂວາງ ທົ່ວທຸກທາງ ສະເໝີ
ໜ້າກັນຕະຫລອດໂລກທັງປວງທີ່ມີຢູ່.

ມີໃຈປະກອບດ້ວຍກະຣຸນາ...ມີໃຈປະກອບດ້ວຍມຸທິຕາ...
ມີໃຈປະກອບດ້ວຍອຸເປກຂາ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໑ ຢູ່ ແຜ່ໄປ
ສູ່ທິດທີ ໒ ກໍເໝືອນກັນ ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໓ ກໍເໝືອນກັນ
ແຜ່ໄປສູ່ທິດທີ ໔ ກໍເໝືອນກັນ ແລະທ່ານມີຈິດປະກອບ
ດ້ວຍອຸເປກຂາອັນໄພບູນ ເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ຫາປະມານ
ບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີເວຣ ບໍ່ມີພະຍາບາທ ແຜ່ໄປທັງເບື້ອງເທິງ
ເບື້ອງລຸ່ມ ເບື້ອງຂວາງ ທົ່ວທຸກທາງ ສະເໝີໜ້າກັນ
ຕະຫລອດໂລກທັງປວງທີ່ມີຢູ່.

ດູອາກາລາມະຊົນທັງຫລາຍ ! ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ມີຈິດບໍ່
ມີເວຣຢ່າງນີ້ ມີຈິດບໍ່ພະຍາບາທຢ່າງນີ້ ມີຈິດບໍ່ເສົ້າໝອງ
ຢ່າງນີ້ ມີຈິດຜ່ອງໃສຢ່າງນີ້ ຍ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມອຸ່ນໃຈ ໔
ປະການໃນປັດຈຸບັນວ່າ ຖ້າຊາຕໜ້າມີຈິງ ຜົນວິບາກຂອງ
ກັມທີ່ທຳດີທຳຊົ່ວມີ ເຫດນີ້ເປັນເຄື່ອງໃຫ້ເຮົາເມື່ອແຕກ
ກາຍຕາຍໄປ ຈັກເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນ ດັ່ງນີ້,
ຄວາມອຸ່ນໃຈຂໍ້ທີ ໑ ນີ້ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນໄດ້ແລ້ວ; ກໍຖ້າ
ຊາຕໜ້າບໍ່ມີ ຜົນວິບາກຂອງກັມດີກັມຊົ່ວບໍ່ມີ ເຮົາກໍບໍ່ມີ
ເວຣ ບໍ່ມີຄວາມພະຍາບາທ ບໍ່ມີທຸກຂໍ້ ມີຄວາມຢູ່ເປັນສຸກ
ບໍ່ຮືກຮຸກຮ້າຍຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ດັ່ງນີ້, ຄວາມອຸ່ນໃຈຂໍ້ທີ ໒
ນີ້ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນໄດ້ແລ້ວ; ກໍຖ້າເມື່ອບຸກຄົນທຳຢູ່

ຊື່ວ່າທຳບາບ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຄິດທຳຊົ່ວໃຫ້ກັບໃຜໆເລີຍ ທຸກຂໍ້ຈັກມາຖືກຕ້ອງເຮົາຜູ້ບໍ່ທຳບາບກັນນັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ ດັ່ງນີ້, ຄວາມອຸ່ນໃຈຂໍ້ທີ ໓ ນີ້ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນໄດ້ແລ້ວ; ກໍຖ້າເມື່ອບຸກຄົນທຳຢູ່ ບໍ່ຊື່ວ່າທຳບາບ ເຮົາກໍໄດ້ພິຈາລະນາເຫັນຕົນວ່າ ເປັນຄົນບໍ່ຮື້ສຸດແລ້ວທັງສອງສ່ວນ ດັ່ງນີ້. ຄວາມອຸ່ນໃຈຂໍ້ທີ ໔ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນໄດ້ແລ້ວ.

ດູຣາກາລາມະຊົນທັງຫລາຍ ! ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ມີຈິດບໍ່ມີເວຣຢ່າງນີ້ ມີຈິດບໍ່ພະຍາບາທຢ່າງນີ້ ມີຈິດບໍ່ເສົ້າໝອງຢ່າງນີ້ ມີຈິດຜ່ອງໃສຢ່າງນີ້ ຍ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມອຸ່ນໃຈ ໔ ປະການໃນປັດຈຸບັນ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ; ຂ້າແຕ່ພຣະສຸຄິດ ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ ພຣະອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ມີຈິດບໍ່ມີເວຣຢ່າງນີ້ ມີຈິດບໍ່ພະຍາບາທຢ່າງນີ້ ມີຈິດບໍ່ເສົ້າໝອງຢ່າງນີ້ ມີຈິດຜ່ອງໃສຢ່າງນີ້ ຍ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມອຸ່ນໃຈ ໔ ປະການໃນປັດຈຸບັນ...ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ ພາສີດຂອງພຣະອົງຄົ້ນແຈ້ມແຈ້ງຫລາຍ ຯລຯ ຂໍພຣະອົງຄົ້ນໄປດຊົງຈຳພວກຂ້ານ້ອຍໄວ້ວ່າ ເປັນອຸປາສົກຜູ້ເຂົ້າເຖິງສະຣະນະຕະຫລອດຊີວິດ ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສຸຣະຕິຂອງເທວະດາ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອໃດ ເທວະດາຈະຕ້ອງຈຸຕິຈາກ
ເທບນິກາຍ ເມື່ອນັ້ນ ນິມິຕ ໕ ປະການ ຍ່ອມປາກົດແກ່
ເທວະດານັ້ນ ຄື:

ດອກໄມ້ຍ່ອມຫຼົງແຫ້ງ ໑

ເສື້ອຜ້າຍ່ອມເສົ້າໝອງ ໑

ເຫື່ອຍ່ອມໄຫລອອກຈາກກັສສະ ໑

ຜົວພັນອັນເສົ້າໝອງຍ່ອມປາກົດທິກາຍ ໑

ເທວະດາຍ່ອມບໍ່ຍືນດີໃນທິບພຣະອາສຂອງຕົນ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເທວະດາທັງຫລາຍຊາບວ່າ ເທວະບຸຕ
ນີ້ຈະເຄື່ອນຈາກເທບນິກາຍ ຍ່ອມພອຍຍືນດີກັບເທວະບຸຕ
ນັ້ນດ້ວຍຖ້ອຍຄຳ ໓ ຢ່າງວ່າ: ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນເອີຍ ເມື່ອ
ທ່ານຈາກເທວະໂລກນີ້ແລ້ວ ຈົ່ງໄປສູ່ສຸຣະຕິ ໑,

ຄັນໄປສູ່ສຸຄະຕິແລ້ວ ຂໍຈົ່ງໄດ້ລາພທີ່ທ່ານໄດ້ດີແລ້ວ ໑,
ຄັນໄດ້ລາພທີ່ທ່ານໄດ້ດີແລ້ວ ຂໍຈົ່ງເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດີ ໑,

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພິກຂຸອົງຄ໌
ໜຶ່ງໄດ້ທູນຖາມວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ຜູ້ຈະເຮີນ ອັນໃດໜ້
ເປັນສ່ວນແຫ່ງການໄປສູ່ສຸຄະຕິຂອງເທວະດາທັງຫລາຍ?
ອັນໃດໜ້ ເປັນສ່ວນແຫ່ງລາພທີ່ເທວະດາທັງຫລາຍໄດ້ດີ
ແລ້ວ? ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ອັນໃດເປັນສ່ວນແຫ່ງການຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍ
ດີຂອງເທວະດາທັງຫລາຍ ຂ້ານ້ອຍ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄວາມເປັນມະນຸດແລ ເປັນສ່ວນແຫ່ງ
ການໄປສູ່ສຸຄະຕິຂອງເທວະດາທັງຫລາຍ;
ເມື່ອເທວະດາໄດ້ຄວາມເປັນມະນຸດແລ້ວ ມີສັທທາໃນທັມ
ວິນັຍທີ່ພຣະຕະຖາຄົຕປະກາດແລ້ວ ນີ້ແລ ເປັນສ່ວນ
ແຫ່ງລາພທີ່ເທວະດາທັງຫລາຍໄດ້ດີແລ້ວ;
ກໍສັທທາຂອງເທວະດານັ້ນ ຢັ່ງລົງ ປະດິດສະຖານໝັ້ນຄົງ
ອັນສະມະນະ ພຣາມ ເທວະດາ ມາຣ ພຣົມ ຫລືໃຜຼ່າງໃນ
ໂລກບໍ່ສາມາດຊັກນຳໄປໄດ້. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ແລ ເປັນ
ສ່ວນແຫ່ງການຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດີຂອງເທວະດາທັງຫລາຍ.

ເຮີກດີ ຍາມດີ ຕາມວິຖີພຸທ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສັດເຫລົ່າໃດປະພຶດຊອບດ້ວຍກາຍ
ປະພຶດຊອບດ້ວຍວາຈາ ປະພຶດຊອບດ້ວຍໃຈ ໃນເວລາ
ເຊົ້າ ເວລາເຊົ້າກໍເປັນເວລາເຊົ້າທີ່ດີຂອງສັດເຫລົ່ານັ້ນ;

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສັດເຫລົ່າໃດປະພຶດຊອບດ້ວຍກາຍ
ປະພຶດຊອບດ້ວຍວາຈາ ປະພຶດຊອບດ້ວຍໃຈ ໃນເວລາ
ທຸ່ງ ເວລາທຸ່ງກໍເປັນເວລາທຸ່ງທີ່ດີຂອງສັດເຫລົ່ານັ້ນ;

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສັດເຫລົ່າໃດປະພຶດຊອບດ້ວຍກາຍ
ປະພຶດຊອບດ້ວຍວາຈາ ປະພຶດຊອບດ້ວຍໃຈ ໃນເວລາ
ຄ່ຳ ເວລາຄ່ຳກໍເປັນເວລາຄ່ຳທີ່ດີຂອງສັດເຫລົ່ານັ້ນ.

ສັດທັງຫລາຍປະພຶດຊອບໃນເວລາໃດ ເວລານັ້ນ
ຊື່ວ່າເປັນເຮົາດີ ມຸງຄຸນດີ ສະຫວ່າງດີ ຮຸ່ງດີ
ຂະນະດີ ຍາມດີ ແລະບູຊາດີໃນພຣົມມະຈາຣີ
ບຸກຄົນທັງຫລາຍ.

ກາຍກັມເປັນສ່ວນເບື້ອງຂວາ ຄວາມປາຖະໜາຂອງທ່ານ
ເປັນສ່ວນເບື້ອງຂວາ ສັດທັງຫລາຍກະທຳກັມອັນເປັນ
ສ່ວນເບື້ອງຂວາແລ້ວ ຍ່ອມໄດ້ຜົນປະໂຫຍດອັນເປັນສ່ວນ
ເບື້ອງຂວາ ທ່ານເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ປະໂຫຍດແລ້ວ ຍ່ອມໄດ້
ຮັບຄວາມສຸກ ຍ່ອມງອກງາມໃນພຸທທະສາສນາ ຍ່ອມບໍ່
ມີໂຣຄ ເຖິງຄວາມສຸກພ້ອມດ້ວຍຍາຕທັງມວນ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ເອກະ-ທຸກ-ຕິກະນິບາຕ ພາສາໄທ ສະບັບ
ຫລວງ ເຫລັ້ມທີ ໒໐/໒໘໔-໒໘໖/໔໙໔

ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດມີບໍ່ໄດ້ເພາະນ້ຳ ແຕ່ສັຈຈະແລະທັມຕ່າງຫາກທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ຮູ້ສຸດໄດ້

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ຄະຍາສີສະ
ປະເທດໃກ້ໝູ່ບ້ານຄະຍາ ກໍໃນສະໄໝນັ້ນພວກຊະດິນ
ຈຳນວນຫລາຍພາກັນຜຸດຂຶ້ນ ມຸດລົງ ຜຸດຂຶ້ນແລະມຸດລົງ
ໃນນ້ຳ ລົດນ້ຳແດ່ ບູຊາໄຟແດ່ໃນແມ່ນ້ຳຄະຍາ ໃນ
ທ່າມກາງທີ່ມະຕິກກະໜ້າຕະຫລອດ ກຸ ວັນໃນຣາຕິແຫ່ງ
ຄວາມເໝັນໜາວ ດ້ວຍຄິດວ່າ: ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຍ່ອມມີໄດ້
ດ້ວຍວິທີນີ້. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ທອດພຣະເນດ
ເຫັນພວກຊະດິນເຫລົ່ານັ້ນ ຜຸດຂຶ້ນ ມຸດລົງ ຜຸດຂຶ້ນແລະ
ມຸດລົງໃນນ້ຳ ລົດນ້ຳແດ່ ບູຊາໄຟແດ່ໃນແມ່ນ້ຳຄະຍາ ໃນ
ທ່າມກາງທີ່ມະຕິກກະໜ້າຕະຫລອດ ກຸ ວັນໃນຣາຕິແຫ່ງ
ຄວາມເໝັນໜາວ ດ້ວຍຄິດວ່າ: ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຍ່ອມມີໄດ້

ດ້ວຍວິທີນີ້. ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊາບເນື້ອ
ຄວາມນີ້ແລ້ວ ຊົງເບິ່ງອຸທານໃນເວລານັ້ນວ່າ:

“ ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຢ່ອມມີບໍ່ໄດ້ເພາະນ້ຳ ແຕ່ຊົນຈຳນວນ
ຫລາຍກໍຍັງອາບຢູ່ໃນນ້ຳນີ້; ສັຈຈະ ແລະທັມມີຢູ່ໃນຜູ້ໃດ
ຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດສະອາດ ແລະເປັນພຣາມ. ”

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ຊຸທທະກະນິກາຍ ຊຸທທະກະປາຖະ-ທັມມະບິທ-ອຸທານ-ອິຕິວຸຕຕະ
ກະ-ສຸຕຕະນິບາຕ ໒໔/໔໗/໔໖

ຄວາມບໍຣິສຸດມີບໍ່ໄດ້ເພາະນ້ຳ

ເລື່ອງເກີດຂຶ້ນທີ່ນະຄອນສາວັຕຖື

ສະໄໝນັ້ນ ສັງຄະຣະວະພຣາມອາໄສຢູ່ໃນນະຄອນສາວັຕຖື ມີລັດທິທີ່ເຊື່ອຖືຄວາມບໍຣິສຸດດ້ວຍນ້ຳ ປາຖະໜາຄວາມບໍຣິສຸດດ້ວຍນ້ຳ ຖືການລົງອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍທັງເວລາຄ່ຳແລະເວລາເຊົ້າເປັນປະຈຳ.

ຄັນເວລາເຊົ້າ ພຣະອານົນຄອງຜ້າອັນຕະຣະວາສົກ ຖືບາຕແລະຈົວອຣ ເຂົ້າໄປບິນທະບາຕຍັງນະຄອນສາວັຕຖື ກັບຈາກບິນທະບາຕພາຍຫລັງສັນພັດຕາຫານສຳເລັດແລ້ວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບຖວາຍອະພິວາທແລ້ວນັ້ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ໄດ້ກວາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ! ສັງຄະຣະວະພຣາມອາໄສຢູ່
ໃນນະຄອນສາວັຕຖິ ເຂົາມີລັດທິທີ່ເຊື່ອຖືຄວາມບໍ່ຮື້ສຸດ
ດ້ວຍນ້ຳ ປາຖະໜາຄວາມບໍ່ຮື້ສຸດດ້ວຍນ້ຳ ຖືການລົງ
ອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍທັງເວລາຄ່ຳແລະເວລາເຊົ້າເປັນ
ປະຈຳ ຂໍພຣະອົງຄຳປະທານໂອກາດ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
ເຈົ້າໂປດອະນຸເຄາະສະເດັດເຂົ້າໄປຫາສັງຄະຣະວະພຣາມ
ເຖິງທີ່ຢູ່ດ້ວຍເຖີດ ຂ້ານ້ອຍ; ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຮັບ
ນິມົນດ້ວຍດູສະນີພາບ.

ຄັນເວລາເຊົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຄອງຜ້າອັນຕະຣະວາ
ສົກ ຖືປາຕແລະຈິວອຣສະເດັດເຂົ້າໄປຫາສັງຄະຣະ
ວະພຣາມເຖິງທີ່ຢູ່ ແລ້ວປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດ
ໄວ້ແລ້ວ.

ລຳດັບນັ້ນ ສັງຄະຣະວະພຣາມເຂົ້າໄປຫາພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ໄດ້ສົນທະນາປາສັຍພໍໃຫ້ເປັນທີ່
ບັນເທີງໃຈ ພໍໃຫ້ລະນຶກເຖິງກັນແລ້ວ ກໍນັ່ງໃນທີ່ຄວນ
ສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສຖາມສັງຄະຣະ
ວະພຣາມວ່າ:

ດູຣາພຣາມ ! ເຂົາກ່າວກັນວ່າ ທ່ານໄດ້ຊື່ວ່າຖືຄວາມບໍ່ຮື້
ສຸດດ້ວຍນ້ຳ ປາຖະໜາຄວາມບໍ່ຮື້ສຸດດ້ວຍນ້ຳ ຖືການລົງ
ອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍທັງເວລາຄ່ຳ ແລະເວລາເຊົ້າເປັນ
ປະຈຳຈົງຫລືບໍ່?

ຈິງຢ່າງນັ້ນ ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ.

ດູຣາພຣາມ ! ທ່ານມອງເຫັນອຳນາດປະໂຫຍດອັນໃດ
ຈິ່ງໄດ້ຊື່ວ່າ ມີລັດທິຖືຄວາມບໍ່ຮືສຸດດ້ວຍນ້ຳ ປາຖະໜາ
ຄວາມບໍ່ຮືສຸດດ້ວຍນ້ຳ ຖືການລົງອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍ
ທັງເວລາຄ່ຳ ແລະເວລາເຊົ້າເປັນປະຈຳຢ່າງນັ້ນ?

ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ! ບາບກັມໃດທີ່ຂ້ານ້ອຍທຳ
ໃນເວລາກາງເວັນ ຂ້ານ້ອຍກໍລອຍບາບກັມນັ້ນດ້ວຍການ
ອາບນ້ຳໃນເວລາຄ່ຳ; ບາບກັມໃດທີ່ຂ້ານ້ອຍທຳໃນເວລາ
ກາງຄືນ ຂ້ານ້ອຍກໍລອຍບາບກັມນັ້ນດ້ວຍການອາບນ້ຳໃນ
ເວລາເຊົ້າ.

ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂ້ານ້ອຍມອງເຫັນອຳນາດ
ປະໂຫຍດນີ້ແລ ຈິ່ງໄດ້ຊື່ວ່າມີລັດທິຖືຄວາມບໍ່ຮືສຸດດ້ວຍ
ນ້ຳ ປາຖະໜາຄວາມບໍ່ຮືສຸດດ້ວຍນ້ຳ ຖືການລົງອາບນ້ຳ
ຊຳລະຮ່າງກາຍທັງເວລາຄ່ຳແລະເວລາເຊົ້າເປັນປະຈຳ.

ພຣາມ ! ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງເວທທັງຫລາຍນັ້ນຍ່ອມ
ອາບໃນສາຍນ້ຳຄືທັມຂອງສັຕຕະບຸຣຸສທັງຫລາຍ
ເຊິ່ງມີທ່າຄືສິລບໍ່ຊຸ່ນມົວ ອັນສັຕຕະບຸຣຸສ
ທັງຫລາຍສັນລະເສີນແລ້ວ ເປັນຜູ້ມີຕົວບໍ່ປຽກຊຸ່ມ
ຍ່ອມຂ້າມເຖິງຝັ່ງໄດ້.

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສຢ່າງນີ້ແລ້ວ ສັງຄະຣະ
ວະພຣາມໄດ້ກຣາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ:
ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ພາສິຕຂອງພຣະອົງຄ໌ແຈ່ມ
ແຈ້ງຫລາຍ, ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ພາສິຕ
ຂອງພຣະອົງຄ໌ແຈ່ມແຈ້ງຫລາຍ ພຣະອົງຄ໌ຊົງປະກາດທັມ
ໂດຍອະເນກປະຣິຍາຍ ເໝືອນການທຽາຍຂອງທີ່ຂວ້າ
ເປີດຂອງທີ່ປິດ ບອກທາງແກ່ຄົນຫລົງທາງ ຫລືສ່ອງ
ປະທັບໄວ້ໃນທີ່ມືດ ດວ້ຍຄຶດວ່າ ຄົນມີຕາດີຈັກເຫັນຮູບ
ດັ່ງນີ້.

ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂ້ານ້ອຍຂໍເຖິງພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະທັມ ແລະພຣະສົງຄ໌ວ່າເປັນສະຣະ
ນະ ຂໍພຣະອົງຄ໌ຊົງຈຳຂ້ານ້ອຍໄວ້ວ່າ ເປັນອຸປາສົກ ຜູ້
ເຖິງສະຣະນະຕະຫລອດຊີວິດ ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສູຕຕັນຕະບິດົກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ສະຄາຖະວັດ ໑໔/໒໒໑-໒໒໓/໗໑໙-໗໒໓

30/01/2015 15:47

ພູທທະສາສນາຊົງສອນຫລັກ ແຫ່ງຄວາມປະພຶດອັນເປັນມຸງຄຸນໄວ້ຢ່າງໃດ?

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະດັບມາແລ້ວຢ່າງນີ້
ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິທາຣເຊຕະວັນ
ອາຣາມຂອງທ່ານບິນດິກະເສດຖີ ໃກ້ພະນະຄອນສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນແລ
ເທວະດາອົງຄ໌ໜຶ່ງ ເມື່ອປະຖົມຍາມລ່ວງໄປ ມີຣັສມີອັນງົດງາມຢ່າງ
ຍິ່ງ ກະທຳພຣະວິທາຣເຊຕະວັນທັງສິ້ນໃຫ້ສວ່າງສະໄຫວ ເຂົ້າໄປ
ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍບັງຄົມແລ້ວຍືນຢູ່ໃນ
ທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວໄດ້ກຣາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກດ້ວຍ
ຄາຖາວ່າ: ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫລາຍ ຜູ້ຫວັງຄວາມສະຫວັດດີ
ໄດ້ພາກັນຄິດເລື່ອງມຸງຄຸນທັງຫລາຍ ຂໍພຣະອົງຄ໌ໄດ້ໂປດຕຣັສອຸດົມ
ມຸງຄຸນເຖິດ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສຕອບດ້ວຍຄາຖາວ່າ:

ການບໍ່ຄົບຄົນພາລ ໑

ການຄົບປັນດິຕ ໑

ການບູຊາບຸກຄົນທີ່ຄວນບູຊາ ໑

ນີ້ເປັນອຸດົມມຸງຄຸນ.

ການຢູ່ໃນປະເທດອັນສົມຄວນ ໑
 ຄວາມເປັນຜູ້ມີບຸນອັນກະທຳໄວ້ແລ້ວໃນກາລກ່ອນ ໑
 ການຕັ້ງຕົນໄວ້ຊອບ ໑
 ນີ້ເປັນອຸດົມມຸງຄຸນ.

ພະຫຸສັຈຈະ (ຄວາມເປັນຜູ້ໄດ້ຮຽນໄດ້ຟັງຫລາຍ) ໑
 ຄວາມມີສິລະປະດີ ໑
 ວິນັຍທີ່ສຶກສາດີແລ້ວ ໑
 ວາຈາສຸພາສິດ ໑
 ນີ້ເປັນອຸດົມມຸງຄຸນ.

ການບຳລຸງມາຣດາ ປິດາ ໑
 ການສົງເຄາະບຸຕພັນລະຍາ ໑
 ການງານອັນບໍ່ຄ້າງຄາ ໑
 ນີ້ເປັນອຸດົມມຸງຄຸນ.

ການບຳເພັນທານ ໑
 ການປະພຶດທັມ ໑
 ການສົງເຄາະຍາຕ ໑
 ການກະທຳກັມອັນບໍ່ມີໂຫດ ໑
 ນີ້ເປັນອຸດົມມຸງຄຸນ.

ການງົດເວັ້ນຈາກບາບ ໑
 ຄວາມສຳຮວມຈາກການຕື່ມນ້ຳເມົາ ໑
 ຄວາມບໍ່ປະໝາດໃນທັມທັງຫລາຍ ໑
 ນີ້ເປັນອຸດົມມຸງຄຸນ.

ຄວາມເຄົາຮົບ ໑
 ຄວາມອ່ອນນ້ອມຖ່ອມຕົນ ໑
 ຄວາມສັນໂດດ ໑
 ຄວາມກະຕັນຍູ ໑
 ການຟັງທັມຕາມກາລ ໑
 ນີ້ເປັນອຸດົມມຸງຄຸນ.

ຄວາມອົດທົນ ໑
 ຄວາມເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍສອນງ່າຍ ໑
 ການໄດ້ເຫັນສະມະນະທັງຫລາຍ ໑
 ການສົນທະນາທັມຕາມກາລ ໑
 ນີ້ເປັນອຸດົມມຸງຄຸນ.

ຄວາມພຽນ ໑
 ການປະພຶດພຣົມມະຈັນ ໑
 ການເຫັນອະຣິຍະສັຈ ໑
 ການກະທຳນິພພານໃຫ້ແຈ້ງ ໑ ນີ້ເປັນອຸດົມມຸງຄຸນ.

ຈິດຂອງຜູ້ໃດອັນໂລກະທັມຖືກຕ້ອງແລ້ວຍ່ອມບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ
ບໍ່ເລົ້າໂສກ ປາສະຈາກທຸລີ ເປັນຈິດອັນກະເສມ ນີ້ເປັນ
ອຸດົມມຸງຄຸນ.

ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫລາຍ ກະທຳມຸງຄຸນເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ
ຍ່ອມເປັນຜູ້ບໍ່ປຣາໄຊໃນຂ້າເສິກທຸກໝູ່ເຫລົ່າ ຍ່ອມເຖິງ
ຄວາມສະຫວັດດີໃນທີ່ທຸກສະຖານ ນີ້ເປັນມຸງຄຸນຂອງ
ເທວະດາ ແລະ ມະນຸດທັງຫລາຍ.

ສູ່ຕຕັນຕະປິດົກ ຊຸທທະກະນິກາຍ ຊຸທທະກະປາຖະ-ທັມມະບົດ-ອຸ...ຕິວຸຕຕະກະ
ສູ່ຕຕະນິບາຕ ສະບັບຫລວງ ເທລັມທີ ໒໕/໒໘໘-໒໘໙/໓໑໗-໓໑໘

24/01/2015 10:49

ກັມກຳນົດຊີວິດ

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ປາວາຣິກອັມພະວັນ ໃກ້ເມືອງນາລັນທາ, ຄັ້ງນັ້ນ ນາຍບ້ານນາມວ່າ ອະສິພັນທະກະບຸດ ເຂົ້າໄປຫາພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບກຣາບອະພິວາທແລ້ວນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ແລ້ວໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ! ພວກພຣາມຊາວປັດສາພູມ ມີໂຖນ້ຳຕິດໂຕ ປະດັບພວງມາໄລ ອາບນ້ຳທຸກເຊົ້າຄ່ຳ ບູຊາໄຟພຣາມເຫລົ່ານັ້ນຊື່ວ່າ ກະທຳສັດທີ່ຕາຍແລ້ວໃຫ້ເປັນຂຶ້ນ ໃຫ້ຮູ້ຮອບ ຊວນໃຫ້ເຂົ້າສະຫວັນ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນກໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກອະຣະຫັນຕະສັມມາສັມພຸທທະເຈົ້າຊົງສາມາດກະທຳໃຫ້ສັດໂລກທັງໝົດເມື່ອຕາຍແລ້ວ ເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນໄດ້ບໍ່ ຂ້ານ້ອຍ? ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສຕອບວ່າ:

ດູຣາຄາມະນີ ! ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ເຮົາຈັກຢ້ອນຖາມທ່ານໃນຂໍ້ນີ້ ບັນຫາຄວນແກ່ທ່ານດ້ວຍປະການໃດ ທ່ານຈົ່ງພະຍາກອນບັນຫາຂໍ້ນັ້ນດ້ວຍປະການນັ້ນ. ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນີ້ວ່າແນວໃດ? ຄື:

ບຸກຄົນໃນໂລກນີ້ ຂ້າສັດ ລັກຊັບ ປະພຶດຜິດໃນກາມເວົ້າຕົວະ ເວົ້າສຽດສີ ເວົ້າຄຳຫຍາບ ເວົ້າຄຳທີ່ບໍ່ມີສາຣະປະໂຫຍດ ເຕັມໄປດ້ວຍອະພິຊຊາ (ຄວາມໂລບຢາກໄດ້ຂອງເຂົາ), ມີຈິດພະຍາບາທ, ມີຄວາມເຫັນຜິດ, ໝູ່ມະຫາຊົນມາປະຊຸມກັນແລ້ວກໍສູດອ້ອນວອນ ສັນລະເສີນປະນົມມີເດີນວຽນຮອບຜູ້ນັ້ນວ່າ ຂໍບຸກຄົນນີ້ເມື່ອຕາຍໄປຈົ່ງເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນ; ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ ບຸກຄົນນັ້ນ ເມື່ອຕາຍໄປຈະເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນເພາະເຫດແຫ່ງການອ້ອນວອນເພາະເຫດແຫ່ງການສັນລະເສີນ ຫລືເພາະເຫດແຫ່ງການປະນົມມີເດີນວຽນຮອບດັ່ງນີ້ຫລື?

ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ! ຄາມະນີຕອບ.

ດູຣາຄາມະນີ ! ປຽບເໝືອນບຸກຄົນໂຍນຫີນກ້ອນໜາແລະໃຫຍ່ລົງໄປໃນແມ່ນ້ຳເລິກ ແລະມີໝູ່ມະຫາຊົນມາປະຊຸມກັນແລ້ວກໍສູດອ້ອນວອນ ສັນລະເສີນ ປະນົມມີເດີນວຽນ

ຮອບຫີນນັ້ນວ່າ ຂໍກ້ອນຫີນຈົ່ງພູຂຶ້ນເຖິດ ຂໍກ້ອນຫີນຈົ່ງຂຶ້ນເທິງບົກເຖິດ. ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນີ້ວ່າແນວໃດ? ກ້ອນຫີນນັ້ນຈະພູຂຶ້ນ ລອຍຂຶ້ນ ຫລືຂຶ້ນເທິງບົກເພາະເຫດແຫ່ງການອ້ອນວອນ ເພາະເຫດແຫ່ງການສັນລະເສີນ ຫລືເພາະເຫດແຫ່ງການປະນົມມີເດີນວຽນຮອບດັ່ງນີ້ຫລື?

ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ! ຄາມະນິຕອບ.

ດູຣາຄາມະນິ ! ສັນນັ້ນເໝືອນກັນ ບຸກຄົນໃດຂ້າສັດ ລັກຊັບ ປະພຶດຜິດໃນກາມ ເວົ້າຕົວະ ເວົ້າສຽດສີ ເວົ້າຄຳຫຍາບ ເວົ້າຄຳທີ່ບໍ່ມີສາຣະປະໂຫຍດ ເຕັມໄປດ້ວຍອະພິຊຊາ(ຄວາມໂລບຢາກໄດ້ຂອງເຂົາ), ມີຈິດພະຍາບາທ, ມີຄວາມເຫັນຜິດ, ໝູ່ມະຫາຊົນມາປະຊຸມກັນແລ້ວກໍສູດອ້ອນວອນ ສັນລະເສີນ ປະນົມມີເດີນວຽນຮອບຜູ້ນັ້ນວ່າ ຂໍບຸກຄົນນີ້ເມື່ອຕາຍໄປຈົ່ງເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນກໍຈົ່ງ ແຕ່ບຸກຄົນນັ້ນເມື່ອຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ.

ຄາມະນິ ! ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນີ້ວ່າແນວໃດ? ຄື: ບຸກຄົນໃນໂລກນີ້ ເວັ້ນຈາກການຂ້າສັດ ເວັ້ນຈາກການລັກຊັບ ເວັ້ນຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມ ເວັ້ນຈາກການເວົ້າຕົວະ ເວັ້ນຈາກການເວົ້າສຽດສີ ເວັ້ນຈາກການເວົ້າຄຳ

ຫຍາບ ເວັ້ນຈາກການເວົ້າຄຳທີ່ບໍ່ມີສາຣະປະໂຫຍດ ບໍ່
ຫລາຍໄປດ້ວຍອະພິຊຊາ(ຄວາມໂລບຢາກໄດ້ຂອງເຂົາ),
ບໍ່ມີຈິດພະຍາບາທ, ມີຄວາມເຫັນຖືກຕ້ອງ, ໝູ່ມະຫາຊົນ
ມາປະຊຸມກັນແລ້ວກໍສູດອ້ອນວອນ ສັນລະເສີນ ປະນົມມີ
ເດີນວຽນຮອບຜູ້ນັ້ນວ່າ ຂໍບຸກຄົນນີ້ເມື່ອຕາຍໄປຈົ່ງເຂົ້າ
ເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ; ທ່ານຈະສຳຄັນ
ຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ ບຸກຄົນນັ້ນ ເມື່ອຕາຍໄປຈະເຂົ້າ
ເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ເພາະເຫດແຫ່ງ
ການອ້ອນວອນ ເພາະເຫດແຫ່ງການສັນລະເສີນ ຫລື
ເພາະເຫດແຫ່ງການປະນົມມີເດີນວຽນຮອບດັ່ງນີ້ຫລື?

ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ! ຄາມະນິຕອບ.

ຄາມະນິ ! ປຽບເໝືອນບຸກຄົນລົງໄປໃນແມ່ນ້ຳເລິກ ແລ້ວ
ທຸບໝໍ້ເນີຍໃສຫລືໝໍ້ນ້ຳມັນ ກ້ອນກວດຫລືກ້ອນຫີນທີ່ມີຢູ່
ໃນໝໍ້ນັ້ນຍ່ອມຈົມລົງ ສ່ວນເນີຍໃສຫລືນ້ຳມັນທີ່ມີຢູ່ໃນໝໍ້
ນັ້ນຍ່ອມລອຍຂຶ້ນ ແລະມີໝູ່ມະຫາຊົນມາປະຊຸມກັນແລ້ວ
ກໍສູດອ້ອນວອນ ສັນລະເສີນ ປະນົມມີເດີນວຽນຮອບເນີຍ
ໃສ ຫລືນ້ຳມັນນັ້ນວ່າ ຂໍເນີຍໃສແລະນ້ຳມັນຈົ່ງຈົມລົງເຖິດ
ຂໍເນີຍໃສແລະນ້ຳມັນຈົ່ງມຸດລົງເຖິດ ຂໍເນີຍໃສແລະນ້ຳມັນ
ຈົ່ງຈົມລົງໄປໃນພື້ນນ້ຳເຖິດດັ່ງນີ້; ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້
ນີ້ວ່າແນວໃດ? ເນີຍໃສແລະນ້ຳມັນຈະຈົມລົງ ມຸດລົງ ຈົມ

ລົງໄປໃນພື້ນນ້ຳເພາະເຫດແຫ່ງການອ້ອນວອນ ເພາະ
ເຫດແຫ່ງການສັນລະເສີນ ຫລືເພາະເຫດແຫ່ງການປະນົມ
ມີເດີນວຽນຮອບດັ່ງນີ້ຫລື?

ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ! ຄາມະນິຕອບ.

ຄາມະນິ ! ສັນນັ້ນເໝືອນກັນ ບຸກຄົນໃດເວັ້ນຈາກການຂ້າ
ສັດ ເວັ້ນຈາກການລັກຊັບ ເວັ້ນຈາກການປະພຶດຜິດໃນ
ກາມ ເວັ້ນຈາກການເວົ້າຕົວະ ເວັ້ນຈາກການເວົ້າສຽດສີ
ເວັ້ນຈາກການເວົ້າຄຳຫຍາບ ເວັ້ນຈາກການເວົ້າຄຳທີ່ບໍ່ມີ
ສາຣະປະໂຫຍດ ບໍ່ຫລາຍໄປດ້ວຍອະພິຊຊາ, ບໍ່ມີຈິດ
ພະຍາບາທ ມີຄວາມເຫັນຖືກຕ້ອງ, ໝູ່ມະຫາຊົນມາ
ປະຊຸມກັນແລ້ວກໍສູດອ້ອນວອນ ສັນລະເສີນ ປະນົມມີ
ເດີນວຽນຮອບຜູ້ນັ້ນວ່າ ຂໍບຸກຄົນນີ້ເມື່ອຕາຍໄປຈົ່ງເຂົ້າ
ເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກກໍຈົງ ແຕ່ບຸກຄົນ
ນັ້ນເມື່ອຕາຍໄປຍ່ອມເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນ.

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສຢ່າງນີ້ແລ້ວ ນາຍບ້ານນາມວ່າ
ອະສິພັນທະກະບຸຕໄດ້ກຣາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ ຂ້າ
ແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ, ພຣະທັມມະເທສນາຂອງພຣະອົງຄົ້ນ
ແຈ່ມແຈ້ງຫລາຍ, ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ, ພຣະທັມມະ
ເທສນາຂອງພຣະອົງຄົ້ນແຈ່ມແຈ້ງຫລາຍ, ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ

ເຈົ້າຊົງປະກາດທັມໂດຍອະເນກປະຣິຍາຍ ປຽບເໝືອນຫງາຍ
ຂອງທີ່ຂວ້າ ເປີດຂອງທີ່ປິດ ບອກທາງແກ່ຄົນຫລົງທາງ ຫລື
ສ່ອງປະທົບໄວ້ໃນທີ່ມືດ ດ້ວຍຫວັງວ່າ ຄົນມີຕາດີຈັກເຫັນຮູບ
ດັ່ງນີ້; ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຮຽກເຮີນ ຂ້ານ້ອຍຂໍເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າ ກັບທັງພຣະທັມແລະພຣະພິກຂຸສົງຄຳວ່າ ເປັນສະຣະ
ນະ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຈຳຂ້ານ້ອຍໄວ້ວ່າ ເປັນອຸປາ
ສົກຜູ້ເຖິງສະຣະນະຕະຫລອດຊີວິດ ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ສະລາຍະຕະນະວັກ
ພາສາໄທ ສະບັບຫລວງ ໑໘/໓໑໙-໓໒໒/໔໙໘-໖໐໒

ຊາຍຜູ້ທຸກໄຮ້ແຕ່ໄດ້ດີ

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫານ ເວລຸ້ນກລັນທະກະນິວາປະສະຖານ ເຂດພຣະນະຄອນ ຣາຊະຄຶ ໃນກາລຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຮຽກພິກຂຸ ທັງຫລາຍວ່າ:

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນທູນຮັບພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ ໂດຍຂ້ານ້ອຍ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ໃນພຣະ ນະຄອນຣາຊະຄຶນີ້ແລ ໄດ້ມີບຸຣຸດຄົນໜຶ່ງເປັນມະນຸດ ຂັດສົນ ເປັນບຸກຄົນກຳພ້າ ເປັນບຸກຄົນຍາກໄຮ້ ແຕ່ເຂົາ ຢຶດໝັ້ນໃນສັທທາ ສິລ ສຸຕະ ຈາຄະ ປັນຍາ ໃນທັມ

ວິນັຍທີ່ຕະຖາຄົຕປະກາດແລ້ວ ຄັນເຂົ້າຢຶດໝັ້ນໃນສັທທາ ສິລ ສຸຕະ ຈາຄະ ປັນຍາ ໃນທັມວິນັຍທີ່ຕະຖາຄົຕປະກາດແລ້ວ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ໄດ້ໄປບັງເກີດຍັງ ສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນ ຄື ຄວາມເປັນສະຫາຍຂອງເທວະດາຊັ້ນດາວະດິງ ເທວະບຸຕນັ້ນຮຸ່ງເຮືອງກວ່າເທວະດາເຫລົ່າອື່ນດ້ວຍວັນນະແລະຍົສ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໃນກາລຄັ້ງນັ້ນ ພວກເທວະດາຊັ້ນດາວະດິງພາກັນຍົກໂທດຕຳນິຕິຕຽນວ່າ: ດູກ່ອນທ່ານຜູ້ຈະເຮີນທັງຫລາຍ ໜ້າອັດສະຈັນຫລາຍ ດູກ່ອນທ່ານຜູ້ຈະເຮີນທັງຫລາຍ ຍັງບໍ່ເຄີຍມີມາເລີຍ ເທວະບຸຕຜູ້ນີ້ເມື່ອຍັງເປັນມະນຸດຢູ່ໃນກາລກ່ອນ ເປັນມະນຸດຂັດສົນ ເປັນມະນຸດກຳພ້າ ເປັນມະນຸດຍາກໄຮ້ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍແລ້ວ ເຂົາອຸບັດຍັງສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນ ຄື ຄວາມເປັນສະຫາຍຂອງເທວະດາຊັ້ນດາວະດິງ ຮຸ່ງເຮືອງກວ່າເທວະດາເຫລົ່າອື່ນດ້ວຍວັນນະແລະຍົສ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ້າວສັກກະຈອມເທພຕຣັສກັບເທວະດາຊັ້ນດາວະດິງວ່າ: ດູກ່ອນທ່ານຜູ້ນີ້ຣະທຸກຂໍ້ທັງຫລາຍ ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າຍົກໂທດຕໍ່ເທວະບຸຕນີ້ເລີຍ ທ່ານຜູ້ນີ້ຣະທຸກຂໍ້ທັງຫລາຍ ເທວະບຸຕນີ້ແລ ເມື່ອຍັງເປັນມະນຸດຢູ່ໃນກາລກ່ອນ ເຂົາຢຶດໝັ້ນໃນສັທທາ ສິລ ສຸຕະ

ຈາຄະ ປັນຍາ ໃນທັມວິນັຍທີ່ພຣະຕະຖາຄົຕປະກາດແລ້ວ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຈິ່ງອຸບັດຍັງສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນ ຄື ຄວາມເປັນສະຫາຍຂອງເທວະດາຊັ້ນດາວະດິງ ຍ່ອມຮຸ່ງເຮືອງກວ່າເທວະດາເຫຼົ່າອື່ນດ້ວຍວັນນະແລະຍົສ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລຳດັບນັ້ນແລ ທ້າວສັກກະຈອມເທພກຳ ພອຍຍິນດີກັບພວກເທວະດາຊັ້ນດາວະດິງ ໄດ້ກ່າວຄາຖາ ໃນເວລານັ້ນວ່າ:

“ ບຸກຄົນໃດ ມີສັທທາຕັ້ງໝັ້ນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະຕະຖາຄົຕ ມີສິລອັນງາມທີ່ພຣະອະຣິຍະເຈົ້າພໍໃຈ ສັນລະເສີນ ມີຄວາມເຫຼື້ອມໃສໃນພຣະສົງຄ໌ ແລະມີຄວາມເຫັນດີ ບັນດິຕທັງຫລາຍຮຽກບຸກຄົນນັ້ນວ່າ ເປັນຄົນບໍ່ຂັດສົນ ຊີວິດຂອງບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ເປົ່າປະໂຫຍດ ເພາະເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ມີປັນຍາ ເມື່ອລະນຶກເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະພຸທທະເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄວນປະກອບເນື່ອງໆ ເຊິ່ງສັທທາ ສິລ ຄວາມເຫຼື້ອມໃສ ແລະຄວາມເຫັນທັມເຖິດ.

ເລື່ອງເສດຖີຂີ້ຖີ່

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິນ ສະເດັດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາກເຖິງທີ່ປະທັບ ໃນເວລາທ່ຽງ...
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໄດ້ຕຣັສກັບພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິນ
ຜູ້ປະທັບນັ້ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງວ່າ ເຊີນເຖີດມະຫາບໍພິດ
ພຣະອົງຄຳສະເດັດມາແຕ່ໃສໝໍໃນເວລາທ່ຽງ?

ພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິນກຣາບທູນວ່າ:
ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ! ຄະຫະບໍດີຜູ້ເປັນເສດຖີໃນ
ນະຄອນສາວັຕຖີນີ້ ທຳກາລະກິຣິຍາແລ້ວ (ເສຍຊີວິດແລ້ວ)
ຂ້ານ້ອຍສັ່ງໃຫ້ຂົນຊັບສົມບັດອັນບໍ່ມີບຸຕຣັບມໍຣະດົກນັ້ນ ມາໄວ້
ໃນພຣະຣາຊະວັງແລ້ວກໍມາ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ
ສະເພາະເງິນເທົ່ານັ້ນມີ ໑໐,໐໐໐,໐໐໐ ສ່ວນເຄື່ອງຮູປິຍະ

ບໍ່ຕ້ອງເວົ້າເຖິງ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຈະເຣີນ ກໍຄະຫະບໍດີຜູ້ເປັນ
ເສດຖີນັ້ນ ບໍ່ຣິໂພກອາຫານເຊັ່ນນີ້ຄື ບໍ່ຣິໂພກເຂົ້າປາຍກັບນ້ຳ
ລົ້ມຜັກ ໄດ້ໃຊ້ຜ້າເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມເນື້ອຫຍາບງູທີ່ຕັດເປັນສາມ
ຊັ້ນຍົບຕໍ່ກັນ ໄດ້ໃຊ້ຍານພາຫະນະຄື ລົດເກົ່າໆຫລັງຄາເຮັດ
ດ້ວຍໃບໄມ້.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ:

ດູຣາມະຫາບໍພິດ ! ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ

ດູຣາມະຫາບໍພິດ ! ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ

ດູຣາມະຫາບໍພິດ ! ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ຄະຫະບໍດີຜູ້
ເປັນເສດຖີນັ້ນ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຈັດອາຫານບິນທະບາຕ
ຖວາຍພຣະປັຈເຈກສັມພຸທທະເຈົ້ານາມວ່າ ຕະຄະຣະສີຂີ
ວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຖວາຍບິນທະບາຕແກ່ສະມະນະ
ແລ້ວລຸກຈາກອາສະນະເດີນຫລີກໄປ ເມື່ອຖວາຍແລ້ວ ກໍ
ມີຄວາມເສຍດາຍໃນພາຍຫລັງວ່າ ບິນທະບາຕນີ້ໃຫ້ທາສ
ຫລີກຳມະກອນບໍ່ຣິໂພກຍັງດີກວ່າ; ນອກຈາກນີ້ ເຂົາຍັງ
ປິດຊີວິດບຸຕນ້ອຍຄົນດຽວຂອງອ້າຍເພາະເຫດແຫ່ງຊັບ
ສົມບັດອີກດ້ວຍ.

ມະຫາບໍພິດ ! ດ້ວຍຜົນແຫ່ງກັມທີ່ຄະຫະບໍດີຜູ້ເປັນເສດຖີ
ນັ້ນສັ່ງໃຫ້ຈັດຕຽມອາຫານບິນທະບາຕຖວາຍພຣະປັຈເຈກ
ສັມພຸທທະເຈົ້າພຣະນາມວ່າ ຕະຄະຣະສີຂີ ເຂົາຈົ່ງໄດ້ໄປ

ບັງເກີດໃນສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນ ກຸ ຄັ້ງ; ດ້ວຍເສດຜົນຂອງກຳມນັ້ນເໝືອນກັນ ກໍໄດ້ມາເປັນເສດຖີໃນນະຄອນສາວັຕຖີນີ້ເຖິງ ກຸ ຄັ້ງ.

ມະຫາບໍພິດ ! ດ້ວຍຜົນຂອງກຳມທີ່ຄະຫະບໍດີເສດຖີນັ້ນ ຖວາຍອາຫານບິນທະບາຕແລ້ວພາຍຫລັງໄດ້ມີຄວາມເສຍດາຍວ່າ ອາຫານບິນທະບາຕນີ້ໃຫ້ທາສຫລືກຳມະກອນບໍຣິໂພກຍັງດີກວ່າ ຈິດຂອງເຂົາຈຶ່ງບໍ່ນ້ອມໄປ ເພື່ອບໍຣິໂພກອາຫານອັນດີ, ຈິດຂອງເຂົາຈຶ່ງບໍ່ນ້ອມໄປ ເພື່ອໃຊ້ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມອັນດີ, ຈິດຂອງເຂົາຈຶ່ງບໍ່ນ້ອມໄປ ເພື່ອໃຊ້ຍານພາຫະນະອັນດີ, ຈິດຂອງເຂົາຈຶ່ງບໍ່ນ້ອມໄປ ເພື່ອບໍຣິໂພກກາມຄຸນ ໔ ອັນດີ.

ມະຫາບໍພິດ ! ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ເພາະເຫດທີ່ຄະຫະບໍດີຜູ້ເປັນເສດຖີນັ້ນ ຂ້າຊີວິດບຸຕນ້ອຍຄົນດຽວຂອງອ້າຍ ເພາະເຫດແຫ່ງຊັບສົມບັດ ດ້ວຍວິບາກຂອງກຳມນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງຖືກໄຟເຜົາຢູ່ໃນນະຣົກຫລາຍປີ ຫລາຍຮ້ອຍປີ ຫລາຍພັນປີ ຫລາຍແສນປີ ດ້ວຍວິບາກອັນເປັນສ່ວນທີ່ເຫລືອຂອງກຳມນັ້ນເໝືອນກັນ ຊັບສົມບັດອັນບໍ່ມີບຸຕຮັບມໍຣະດົກຂອງເຂົານີ້ ຈຶ່ງຖືກຂົນເຂົ້າພຣະຄັງຫລວງເປັນຄັ້ງທີ ກຸ.

ດູຣາມະຫາບໍພິດ ! ກໍບຸນເກົ້າຂອງຄະຫະບໍດີຜູ້ເປັນເສດຖີ
ນັ້ນໝົດສິ້ນແລ້ວ ແລະບຸນໃໝ່ກໍບໍ່ໄດ້ສັງສົມໄວ້.

ດູຣາມະຫາບໍພິດ ! ກໍໃນວັນນີ້ ຄະຫະບໍດີຜູ້ເປັນເສດຖີ
ຖືກໄຟເຜົາຢູ່ໃນ ມະຫາໂຣຣຸວະນະຣົກ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຊື່ຈະເຣີນ ! ຄະຫະບໍດີຜູ້ເປັນເສດຖີເຂົ້າ
ເຖິງມະຫາໂຣຣຸວະນະຣົກຊັ້ນຫລື?
ຢ່າງນັ້ນ ມະຫາບໍພິດ, ຄະຫະບໍດີຜູ້ເປັນເສດຖີເຂົ້າເຖິງ
ມະຫາໂຣຣຸວະນະຣົກແລ້ວ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຣະສຸຄິຕສາສດາຄັນຕຣັສໄວຍາກອນ
ພາສິດນີ້ຈົບແລ້ວ ກໍໄດ້ຕຣັສຄາຖາຕໍ່ໄປອີກວ່າ:

ເຂົ້າເປືອກ ຊັບ ເງິນທອງ ຫລືເຂົ້າຂອງທີ່ຫວງແຫນ
ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງມີຢູ່ ທາສ ກຳມະກອນ ຄົນໃຊ້ ແລະຜູ້
ອາໄສຂອງເຂົາ ຍ່ອມພາເອົາໄປບໍ່ໄດ້ທັງໝົດ ຈະຕ້ອງ
ເຖິງເຊິ່ງການສະລະຖິ້ມໄວ້ທັງມວນ.

ບຸກຄົນທຳກັມໃດດ້ວຍກາຍ ດ້ວຍວາຈາ ດ້ວຍໃຈ ກັມນັ້ນ
ແຫລະເປັນຂອງໆເຂົາ ແລະເຂົາຍ່ອມພາເອົາກັມນັ້ນໄປ.
ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ກັມນັ້ນຍ່ອມຕິດຕາມເຂົາໄປ ເໝືອນດັ່ງເງົາ

ຕິດຕາມຕົນສັນນັ້ນ; ເພາະເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຄວນກະທຳ
ກັມດີ ສະສົມໄວ້ສຳລັບພົບໜ້າ ບຸນທັງຫລາຍຍ່ອມເປັນທີ່
ເພິ່ງຂອງສັດທັງຫລາຍໃນໂລກໜ້າ (ປຸນຍານິ ປະຣະໂລ
ກັສມິງ ປະຕິຕຖາ ໂຫນຕິ ປານິນັນຕິ.)

ສູ່ຕັ້ງຕະບິດົກ ສັງຄຸດຕະນິກາຍ ສະຄາຖະວັກ ພາສາໄທ ສະບັບຫລວງ ເຫລັ້ມທີ
໑໔/໑໑໔-໑໑໔/໖໙໐໖໙໒

ຄວາມໂລພເປັນທາງແຫ່ງຄວາມເສື່ອມ ເລື່ອງນາງພິກຂຸນິຖຸລະນັນທາ

ໂດຍສະໄໝນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະ
ເຊຕະວັນ ອາຣາມຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ
ເຂດພຣະນະຄອນສາວັຕຖິ ຄັ້ງນັ້ນ ອຸປາສິກຄົນໜຶ່ງ ໄດ້
ປະວາຣະນາຜັກທຽມໄວ້ແກ່ພິກຂຸນິສົງຄ໌ວ່າ ພິກຂຸນິເຫລົ່າ
ໃດຕ້ອງການຜັກທຽມ ຂ້ານ້ອຍຂໍປະວາຣະນາ ແລະຍັງ
ໄດ້ສັ່ງຄົນເຝົ້າໄຮ່ໄວ້ດ້ວຍວ່າ ຖ້າພິກຂຸນິທັງຫລາຍມາຂໍ
ຈົ່ງຖວາຍທ່ານໄປອົງຄ໌ລະ ໒-໓ ກຳ.

ກໍສະໄໝນັ້ນ ໃນເມືອງສາວັຕຖິກຳລັງມີງານມະຫໍຣະສົພ
ຜັກທຽມເທົ່າທີ່ເຂົານຳມາຂາຍໄດ້ໝົດ ພິກຂຸນິທັງຫລາຍ

ພາກັນເຂົ້າໄປຫາອຸປາສິກຄົນນັ້ນ ແລ້ວໄດ້ກ່າວຄຳນີ້ວ່າ
ອາວຸໂສ ພວກອາຕະມາຕ້ອງການຜັກທຽມ.

ອຸປາສິກກ່າວວ່າ: ບໍ່ມີຂ້ານ້ອຍ ຜັກທຽມທີ່ນຳມານັ້ນໝົດ
ແລ້ວ ຂໍທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ໄປດໄປທີ່ໄຮ່ເຖີດ ຂ້ານ້ອຍ.

ພິກຂຸນິຖຸລະນັນທາໄດ້ໄປທີ່ໄຮ່ ຂົນຜັກທຽມໄປເປັນ
ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານ ຄົນເຝົ້າໄຮ່ຈິ່ງເພິ່ງ
ໂທດຕິຕຽນ ຕຳນິວ່າ ເຫດໃດພິກຂຸນິທັງຫລາຍໄປເຖິງໄຮ່
ແລ້ວຈິ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານ ຂົນຜັກທຽມໄປເປັນຈຳນວນ
ຫລາຍແທ້.

ພິກຂຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍືນຄົນເຝົ້າໄຮ່ເພິ່ງໂທດ ຕິຕຽນ ຕຳນິ
ຢູ່ ບັນດາຜູ້ທີ່ມັກນ້ອຍ...ຕ່າງກໍເພິ່ງໂທດ ຕິຕຽນ ຕຳນິວ່າ
ເຫດໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈິ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານ ຂົນ
ຜັກທຽມໄປເປັນຈຳນວນຫລາຍແທ້.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງສອບຖາມພິກຂຸທັງຫລາຍວ່າ: ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ຂ່າວວ່າພິກຂຸນິຖຸລະນັນທາ ບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານ
ຂົນຜັກທຽມໄປເປັນຈຳນວນຫລາຍຈິງຫລື?

ພິກຂຸທັງຫລາຍທູນຮັບວ່າ ຈິງຂ້ານ້ອຍ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຕິຕຽນວ່າ: ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເຫດໃດພິກຂຸນິຖຸລະນັນທາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານ ຂົນ ຜັກທຽມໄປເປັນຈຳນວນຫລາຍ ການກະທຳຂອງນາງນັ້ນ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເຫລື້ອມໃສຂອງຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມ ໃສ ຫລືເພື່ອຄວາມເຫລື້ອມໃສຢ່າງຍິ່ງຂອງຄົນທີ່ເຫລື້ອມ ໃສແລ້ວ ໂດຍທີ່ແທ້ ການກະທຳຂອງນາງນັ້ນ ເປັນໄປ ເພື່ອຄວາມບໍ່ເຫລື້ອມໃສຂອງຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ ແລະ ເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງອື່ນຂອງບຸກຄົນບາງພວກທີ່ເຫລື້ອມ ໃສແລ້ວ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເລື່ອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ພິກຂຸນິຖຸລະນັນທາໄດ້ເຄີຍເປັນປະຊາບໍດີຂອງພຣາມຄົນໜຶ່ງ ມີ ທິດາສາມຄົນ ຊື່ ນັນທາ ໑ ນັນທະວະດີ ໑ ສຸນທະວີ ນັນທາ ໑ ຄັນພຣາມຜູ້ເປັນສາມີທຳກາລະລົງ ກໍໄປ ບັງເກີດໃນກຳເນີດທົງຕະກູນໜຶ່ງ ເຊິ່ງມີຂົນເປັນຄຳທັງຕົວ ທົງນັ້ນໄດ້ສະລັດຂົນໃຫ້ແກ່ສະຕຣີເຫລົ່ານັ້ນຄົນລະຂົນ ແຕ່ພິກຂຸນິຖຸລະນັນທາຄິດວ່າ ທົງຕົວນີ້ສະລັດຂົນໃຫ້ແກ່ ພວກເຮົາຄົນລະຂົນເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ຈັບພະຍາທົງນັ້ນຖອນ ຂົນຈົນກຽງ ຂົນຂອງພະຍາທົງທີ່ງອກຂຶ້ນໃໝ່ໄດ້ກາຍເປັນ ສີຂາວໄປ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄັ້ງນັ້ນພິກຂຸນິຖຸລະນັນທາໄດ້
ເສື່ອມຈາກຄຳເພາະຄວາມໂລພມາກ ມາບັດນີ້ໄດ້ເສື່ອມ
ຈາກຜັກທຽມ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍແລພິກຂຸນິທັງຫລາຍຈຶ່ງຍົກ
ສິກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງຢ່າງນີ້ ວ່າດັ່ງນີ້:
ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ພິກຂຸນິໄດ ສັນຜັກທຽມ ເປັນປາຈິຕຕິຍ໌.

ວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ ພາສາໄທ ສະບັບຫລວງ ເທລັມທີ ໓/໙໓-໙໔/໑໔໗-໑໔

ເທວະທັຕຕມິຈິດອັນອະສັທທັມ
ຍໍາຍີແລ້ວຕ້ອງໄປເກີດໃນອະບາຍ
ໃນນະຣົກຊົ່ວກັບ ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້

ໃນສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກປະທັບຢູ່ທີ່ພູເຂົາຄືຊຸຂະກູຕ
ໃກ້ພຣະນະຄອນຣາຊະຄຶ ເມື່ອພຣະເທວະທັຕຫລີກໄປແລ້ວບໍ່
ນານ, ໃນທີ່ນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງປາຣົບເຖິງພຣະ
ເທວະທັຕ ໄດ້ຕຣັສກັບພິກຂຸທັງຫລາຍວ່າ:

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເປັນຄວາມດີແລ້ວ ທີ່ພິກຂຸພິຈາ
ຣະນາຄວາມວິປັດຂອງຕົນໂດຍກາລອັນຄວນ, ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ເປັນຄວາມດີແລ້ວ ທີ່ພິກຂຸພິຈາຣະນາຄວາມ
ວິປັດຂອງຜູ້ອື່ນໂດຍກາລອັນຄວນ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເປັນຄວາມດີແລ້ວ ທີ່ພິກຂຸພິຈາ
ຣະນາເຖິງສົມປັດຂອງຕົນໂດຍກາລອັນຄວນ, ພິກຂຸ

ທັງຫລາຍ ເປັນຄວາມດີແລ້ວ ທີ່ພິກຂຸພິຈາຣະນາເຖິງ
ສົມບັດຂອງຄົນອື່ນໂດຍກາລອັນຄວນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພຣະເທວະທັຕມິຈິດອັນອະສັທທັມ ຕູ
ປະການຄອບງຳຢ່າຍິແລ້ວ ຕ້ອງໄປບັງເກີດໃນອະບາຍ
ໃນນະຣົກຢູ່ຊົ່ວກັບ ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້. ອະສັທທັມ ຕູ ປະການ
ເປັນແນວໃດ? ຄື:

ລາພ ໑

ຄວາມເສື່ອມລາພ ໑

ຍົສ ໑

ຄວາມເສື່ອມຍົສ ໑

ສັກກາຣະ ໑

ຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະ ໑

ຄວາມປາຖະໜາລາມິກ ໑

ຄວາມເປັນຜູ້ມີມິຕຊົ່ວ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພຣະເທວະທັຕມິຈິດອັນອະສັທທັມ ຕູ
ປະການນີ້ແລ ຄອບງຳຢ່າຍິແລ້ວ ຕ້ອງໄປບັງເກີດໃນ
ອະບາຍ ໃນນະຣົກ ຢູ່ຊົ່ວກັບ ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເປັນຄວາມດີແລ້ວ ທີ່ພິກຂຸຄວນຄອບ
ງຳຢ່າຍິລາພທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ເປັນຄວາມດີແລ້ວທີ່ພິກຂຸ

ຄວນຄອບງຳຍ່າຍີຄວາມເສື່ອມລາພ...ຍີສ...ຄວາມ
ເສື່ອມຍີສ...ສັກກາຣະ...ຄວາມເສື່ອມສັກກາຣະ...ຄວາມ
ເປັນຜູ້ປາຖະໜາລາມົກ...ຄວາມເປັນຜູ້ມີມິຕຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸອາໄສອຳນາດປະໂຫຍດອັນໃດ
ຈຶ່ງຄວນຄອບງຳຍ່າຍີລາພທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ພິກຂຸ
ອາໄສອຳນາດປະໂຫຍດອັນໃດ ຈຶ່ງຄວນຄອບງຳຍ່າຍີ
ຄວາມເປັນຜູ້ມີມິຕຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ເພາະວ່າເມື່ອພິກຂຸ
ບໍ່ຄອບງຳຍ່າຍີລາພທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ອາສະວະທີ່ກະທຳໃຫ້
ເກີດຄວາມຄັບແຄ້ນ ເດືອດຮ້ອນຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ເມື່ອ
ພິກຂຸຄອບງຳຍ່າຍີລາພທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ອາສະວະທີ່ກະທຳ
ໃຫ້ເກີດຄວາມຄັບແຄ້ນ ຄວາມເດືອດຮ້ອນເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມ
ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ..., ເພາະວ່າເມື່ອພິກຂຸບໍ່ຄອບງຳຍ່າຍີຄວາມ
ເປັນຜູ້ມີມິຕຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ອາສະວະທີ່ກະທຳໃຫ້ເກີດ
ຄວາມຄັບແຄ້ນ ເດືອດຮ້ອນຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ເມື່ອພິກຂຸ
ຄອບງຳຍ່າຍີຄວາມເປັນຜູ້ມີມິຕຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ອາສະ
ວະທີ່ກະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຄັບແຄ້ນ ຄວາມເດືອດຮ້ອນ
ເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມບໍ່ເກີດຂຶ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸອາໄສອຳນາດປະໂຫຍດນີ້ແລ
ຈິ່ງຄວນຄອບງຳຍຳຍີລາພທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ...ຈິ່ງຄວນຄອບ
ງຳຍຳຍີຄວາມເປັນຜູ້ມີມິຕຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເພາະເຫດນັ້ນແລ ທ່ານທັງຫລາຍຈິ່ງ
ສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍຈັກຄອບງຳຍຳຍີລາພທີ່
ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ...ຈັກຄອບງຳຍຳຍີຄວາມເປັນຜູ້ມີມິຕຊົ່ວທີ່
ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ທ່ານທັງຫລາຍຈິ່ງສຶກສາ
ຢ່າງນີ້ແລ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ສັຕຕະກະ-ອັຕຖະກະ-ນະວະກະນິບາຕ ພາສາ
ໄທ ສະບັບຫລວງ ເຫລັ້ມທີ໒໓/໑໒໕-໑໒໖/໙໗

ການກະທຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອການກໍ່ເວຣ

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ກຣາບອະພິວາທແລ້ວນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ, ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຕຣັສວ່າ:

ດູຣາຄະຫະບໍດີ ! ອຸປາສົກບໍ່ລະພັຍເວຣ ໕ ປະການ ເຮົາຮຽກວ່າ ຜູ້ທຸສິລດ້ວຍ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງນະຣົກດ້ວຍ. ພັຍເວຣ ໕ ປະການນັ້ນເປັນແນວໃດ? ຄື: ການຂ້າສັດ, ການລັກຊັບ, ການປະພຶດຜິດໃນກາມ, ການເວົ້າຕົວະ, ການດື່ມນໍ້າເມົາຄື ສຸຣາແລະເມຣັຍ ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີ ! ອຸປາສົກບໍ່ລະພັຍເວຣ ໕ ປະການນີ້ແລ ເຮົາຮຽກວ່າ ຜູ້ທຸສິລດ້ວຍ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງນະຣົກດ້ວຍ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີ ! ອຸປາສົກຜູ້ລະພັຍເວຣ ໕ ປະການ ເຮົາ
ຮຽກວ່າ ຜູ້ມີສິລດ້ວຍ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິດ້ວຍ. ພັຍ
ເວຣ ໕ ປະການນັ້ນເປັນແນວໃດ? ຄື: ການຂ້າສັດ,
ການລັກຊັບ, ການປະພຶດຜິດໃນກາມ, ການເວົ້າຕົວະ,
ການດື່ມນໍ້າເມົາຄື ສຸຣາແລະເມຣັຍ ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງ
ຄວາມປະໝາດ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີ ! ອຸປາສົກຜູ້ລະພັຍເວຣ ໕ ປະການນີ້ແລ
ເຮົາຮຽກວ່າ ຜູ້ມີສິລດ້ວຍ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິດ້ວຍ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີ ! ອຸປາສົກຜູ້ຂ້າສັດຍ່ອມປະສົບພັຍເວຣ
ໃດ ທັງໃນປັດຈຸບັນ ທັງໃນສັມປະຣາຍະພົບ ຍ່ອມ
ສະເຫວີຍທຸກຂ໌ໂທມະນັສໃດ ເພາະເຫດແຫ່ງການຂ້າສັດ
ອຸປາສົກຜູ້ງົດເວັ້ນຈາກປານາຕິບາຕ ຍ່ອມບໍ່ປະສົບພັຍ
ເວຣນັ້ນ ທັງໃນປັດຈຸບັນ ທັງໃນສັມປະຣາຍະພົບ ຍ່ອມບໍ່
ສະເຫວີຍທຸກຂ໌ໂທມະນັສ ພັຍເວຣຂອງອຸປາສົກຜູ້ງົດເວັ້ນ
ຈາກປານາຕິບາຕ ຍ່ອມສະຫງົບຣະງັບດ້ວຍປະການຢ່າງ
ນີ້.

ອຸປາສົກຜູ້ລັກຊັບ...ປະພຶດຜິດໃນກາມ, ເວົ້າຕົວະ, ດື່ມນໍ້າ
ເມົາຄື ສຸຣາແລະເມຣັຍອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດ
ຍ່ອມປະສົບພັຍເວຣໃດ ທັງໃນປັດຈຸບັນ ທັງໃນສັມປະຣາ
ຍະພົບ ຍ່ອມໄດ້ສະເຫວີຍທຸກຂ໌ໂທມະນັສໃດ ເພາະເຫດ

ແຫ່ງການດື່ມນ້ຳເມົາຄື ສຸຣາແລະເມຣັຍອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງ
ຄວາມປະໝາດ ອຸປາສົກຜູ້ງົດເວັ້ນຈາກການດື່ມນ້ຳເມົາຄື
ສຸຣາແລະເມຣັຍ ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດ ຍ່ອມ
ບໍ່ປະສົບພິຍເວຣນັ້ນ ທັງໃນປັດຈຸບັນ ທັງໃນສັມປະຣາຍະ
ພົບ ຍ່ອມບໍ່ໄດ້ເຫວີຍທຸກຂ໌ໂທມະນັສ ພິຍເວຣນັ້ນຂອງອຸ
ປາສົກຜູ້ງົດເວັ້ນຈາກການດື່ມນ້ຳເມົາຄື ສຸຣາແລະເມຣັຍ
ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດ ຍ່ອມສະຫງົບຣະງັບ
ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້.

ໂທດແຫ່ງສິລວິບັດຂອງບຸກຄົນຜູ້ທຸສິລ ແລະອານິສົງຂອງສິລສົມບັດຂອງບຸກຄົນ ຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິລ

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກສະເດັດຈາຣິກໄປໃນ
ແຄວ້ນມະຄົທ ພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸສົງຄ໌ໝູ່ໃຫຍ່ ໄດ້ສະເດັດ
ເຖິງປາຕະລິຄາມ ອຸປາສົກຊາວບ້ານປາຕະລິຄາມໄດ້
ສະດັບຂ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກສະເດັດຈາຣິກມາໃນ
ແຄວ້ນມະຄົທ ພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸສົງຄ໌ໝູ່ໃຫຍ່ ໄດ້ສະເດັດ
ເຖິງປາຕະລິຄາມແລ້ວ ລຳດັບນັ້ນ ອຸປາສົກຊາວປາຕະລິ
ຄາມພາກັນເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຖິງທີ່ປະທັບ
ກຣາບອະພິວາທ ແລ້ວນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ແລະ
ໄດ້ກຣາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກວ່າ: ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ຜູ້
ຈະເຣີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຮັບເຮືອນສຳລັບພັກຂອງ
ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍເຖິດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຮັບ
ໂດຍດູສະນິພາບ ລຳດັບນັ້ນ ອຸປາສົກຊາວປາຕະລິຄາມ

ຊາບວ່າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຮັບແລ້ວ ກໍລຸກຈາກ ອາສະນະ ກຣາບອະພິວາທພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເດີນວຽນ ຂວາ ແລ້ວເຂົ້າໄປຍັງເຮືອນສຳລັບພັກ ຄັນແລ້ວກໍປູສາດ ປູອາສະນະ ຕັ້ງໝໍ້ນ້ຳແລະປະທິບນ້ຳມັນແລ້ວ ເຂົ້າໄປ ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສະແດງຄວາມນອບນ້ອມ ແລ້ວໄດ້ຢືນຢູ່ໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວໄດ້ກຣາບ ທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຮີນ ເຮືອນສຳລັບພັກ ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍປູສາດ ປູ ອາສະນະ ຕັ້ງໝໍ້ນ້ຳ ແລະປະທິບນ້ຳມັນແລ້ວ ບັດນີ້ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງສຳຄັນກາລອັນຄວນເຖິດ. ຄັ້ງນັ້ນ ເປັນເວລາເຊົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງນຸ່ງຫົ່ມ ຖືບາຕແລະ ຈົວອຣສະເດັດໄປຍັງເຮືອນສຳລັບພັກ ພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸ ສົງຄ໌ ຄັນແລ້ວຊົງລ້າງພຣະບາທ ສະເດັດເຂົ້າໄປຍັງ ເຮືອນສຳລັບພັກ ປະທັບນັ່ງອີງເສົາກາງ ຜົນພຣະພັກໄປ ທາງທິດບູຣະພາ ແມ່ນແຕ່ພິກຂຸສົງຄ໌ເມື່ອລ້າງປາທາແລ້ວ ກໍເຂົ້າໄປຍັງເຮືອນສຳລັບພັກ ນັ່ງອີງຝາດ້ານຫລັງ ຜົນ ໜ້າໄປທາງທິດບູຣະພາ(ທິດຕາເວັນອອກ) ນັ່ງແວດ ລ້ອມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຢູ່ ສ່ວນອຸປາສົກຊາວປາຕະລິ ຄາມກໍລ້າງຕີນແລ້ວເຂົ້າໄປຍັງເຮືອນສຳລັບພັກ ນັ່ງອີງຝາ ດ້ານໜ້າ ຜົນໜ້າໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແວດລ້ອມພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຢູ່. ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສ ກັບອຸປາສົກຊາວປາຕະລິຄາມວ່າ:

ດູຣາຄະຫະບໍດີທັງຫລາຍ ! ໂທດແຫ່ງສິລວິບັດຂອງ
ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິລ ໔ ປະການນີ້; ໔ ປະການເປັນແນວໃດ?
ຄື: ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິລ ຜູ້ມີສິລວິບັດໃນໂລກນີ້ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງ
ຄວາມເສື່ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບອັນໃຫຍ່ຫລວງເພາະເຫດ
ແຫ່ງຄວາມປະໝາດ ນີ້ເປັນໂທດແຫ່ງສິລວິບັດຂອງຄົນ
ທຸສິລ ປະການທີ ໑.

ອີກປະການໜຶ່ງ, ກຽດຕິສັບອັນຕໍ່າຊາມຂອງບຸກຄົນຜູ້ທຸ
ສິລ ຜູ້ມີສິລວິບັດຍ່ອມຟຸ່ງຂະຈອນໄປ ນີ້ເປັນໂທດແຫ່ງ
ສິລວິບັດຂອງຄົນທຸສິລ ປະການທີ ໒.

ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິລ ຜູ້ມີສິລວິບັດ ເຂົ້າໄປຫາບໍຣິສັດໃດ ຄື ຂັຕ
ຕິຍະບໍຣິສັດ ພຣາມມະນະບໍຣິສັດ ຄະຫະບໍດີບໍຣິສັດ
ສະມະນະບໍຣິສັດ ຍ່ອມເປັນຜູ້ບໍ່ອາດຫານ ເກີ້ເຂີນເມື່ອ
ເຂົ້າໄປຫາບໍຣິສັດນັ້ນໆ ນີ້ເປັນໂທດແຫ່ງສິລວິບັດຂອງຄົນ
ທຸສິລ ປະການທີ ໓.

ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິລ ຜູ້ມີສິລວິບັດ ຍ່ອມເປັນຜູ້ຫລົງທຳກາລະ
(ຫລົງສະຕິໃນເວລາຕາຍ) ນີ້ເປັນໂທດແຫ່ງສິລວິບັດຂອງ
ຄົນທຸສິລ ປະການທີ ໔.

ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິລ ຜູ້ມີສິລວິບັດ ເມື່ອຕາຍໄປຍ່ອມເຂົ້າເຖິງ
ອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ນີ້ເປັນໂທດແຫ່ງສິລ
ວິບັດຂອງຄົນທຸສິລ ປະການທີ ໕.

ດູຣາຄະຫະບໍດີທັງຫລາຍ ! ອານິສົງແຫ່ງສິລ
ສົມບັດຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສິລ ໔ ປະການນີ້; ໔
ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ບຸກຄົນຜູ້ມີສິລ ຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິລໃນໂລກນີ້ ຍ່ອມໄດ້
ມາເຊິ່ງໂພຄະຊັບອັນໃຫຍ່ຫລວງເພາະເຫດແຫ່ງຄວາມບໍ່
ປະໝາດ ນີ້ເປັນອານິສົງຂອງສິລສົມບັດຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີ
ສິລ ປະການທີ ໑.

ອີກປະການໜຶ່ງ, ກຽດຕິສັບອັນງາມຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສິລ ຜູ້
ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິລ ຍ່ອມແຜ່ຂະຈອນໄປ ນີ້ເປັນອານິສົງ
ຂອງສິລສົມບັດຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສິລ ປະການທີ ໒.

ບຸກຄົນຜູ້ມີສິລ ຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິລ ເຂົ້າໄປຫາບໍຣິສັດໃດ
ເຊັ່ນ: ຂັຕຕິຍະບໍຣິສັດ ພຣາມມະນະບໍຣິສັດ ຄະຫະບໍດີ
ບໍຣິສັດ ສະມະນະບໍຣິສັດ ຍ່ອມເປັນຜູ້ອາດຫານ ບໍ່ເກີ

**ເຂົນເມື່ອເຂົ້າໄປຫາບໍຣິສັດນັ້ນໆ ນີ້ເປັນອານິສົງຂອງສິລ
ສົມບັດຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສິລ ປະການທີ ໓.**

**ບຸກຄົນຜູ້ມີສິລ ຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິລ ຍ່ອມເປັນຜູ້ບໍ່ຫລົງ
ທຳກາລະ ນີ້ເປັນອານິສົງຂອງສິລສົມບັດຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີ
ສິລ ປະການທີ ໔.**

**ບຸກຄົນຜູ້ມີສິລ ຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິລ ເມື່ອຕາຍໄປຍ່ອມ
ເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນ ນີ້ເປັນອານິສົງຂອງສິລ
ສົມບັດຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີສິລ ປະການທີ ໕.**

**ດູຣາຄະຫະບໍດີທັງຫລາຍ ! ອານິສົງແຫ່ງສິລສົມບັດຂອງ
ບຸກຄົນຜູ້ມີສິລ ໕ ປະການນີ້ແລ.**

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ຊຸທທະກະນິກາຍ ຊຸທທະກະປາຖະ-ທັມມະບິທ-ອຸທານ-ອິຕິຈຸຕຕະ
ກະ-ສູຕຕະນິປາຕ ໒໔/໑໔໙-໑໔໐/໑໕໙-໑໗໑

ຄວາມບໍ່ປະໝາດ ເປັນຍອດແຫ່ງກຸສົນທັມທັງຫລາຍ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ແມ່ນ້ຳສາຍໃຫຍ່ໆ ສາຍໃດສາຍໜຶ່ງຄື
ແມ່ນ້ຳຄົງຄາ ຍະມຸນາ ອະຈິຣະວະດີ ສະຣະພູ ມະຫິ
ແມ່ນ້ຳທັງໝົດເຫລົ່ານັ້ນ ຍ່ອມເປັນສາຍນ້ຳທີ່ໄຫລໄປຫາ
ສະໝຸດ ໂນ້ມໄປສູ່ສະໝຸດ ນ້ອມໄປສູ່ສະໝຸດ ເທື່ອງໄປ
ສູ່ສະໝຸດ ມະຫາສະໝຸດ ໂລກກ່າວວ່າ ເປັນຍອດແຫ່ງ
ແມ່ນ້ຳເຫລົ່ານັ້ນ ສັນໃດ;

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກຸສົນທັມເຫລົ່າໃດເຫລົ່າໜຶ່ງກໍສັນນັ້ນ
ເໝືອນກັນ ກຸສົນທັມເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດ ມີຄວາມບໍ່
ປະໝາດເປັນມູລ ມີຄວາມບໍ່ປະໝາດເປັນທີ່ປະຊຸມລົງ
ຄວາມບໍ່ປະໝາດບັນດິຕກ່າວວ່າ ເປັນຍອດແຫ່ງກຸສົນທັມ
ເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍມີຈສາ
ອາຊີວະເປັນແນວໃດ? ຄື
ການໂກງ ການຫລອກລວງ
ການໃຊ້ເລ່ກິນອຸບາຍ ການ
ຍອມມອບຕົນໃນທາງຜິດ
ການເອົາລາພຕໍ່ລາພ ນີ້ຄື
ມີຈສາອາຊີວະ.

ສູດຕັ້ນຕະປືດົກ. ມັຊ. ອຸ. ໑໔/໑໔໙/໒໐໒

ສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນຄ້າຂາຍ ໕ ປະການ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ການຄ້າຂາຍ ໕ ປະການນີ້ເປັນສິ່ງທີ່
ອຸປາສິກບໍ່ຄວນກະທຳ, ໕ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ການຄ້າຂາຍອາວຸດ ໑ (ສັຕຖະວະນິຊຊາ)

ການຄ້າຂາຍສັດ ໑ (ສັຕຕະວະນິຊຊາ)

ການຄ້າຂາຍຊີ້ນສັດ ໑ (ມັງສະວະນິຊຊາ)

ການຄ້າຂາຍນ້ຳເມົາ ໑ (ມັຊຊະວະນິຊຊາ)

ການຄ້າຂາຍຢາພິດ ໑ (ວິສະວະນິຊຊາ)

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ການຄ້າຂາຍ ໕ ປະການນີ້ແລ ເປັນ
ສິ່ງທີ່ອຸປາສິກບໍ່ຄວນກະທຳ.

ຫລັກການປະຕິສຳພັນທາງສັງຄົມ (ຫລັກໃນການຄົບຫາສະມາຄົມ)

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ !

ຄົນ ໔ ຈຳພວກເຫລົ່ານີ້ຄື:

ຄົນນຳແຕ່ສິ່ງຂອງໆເພື່ອນໄປທ່າດຽວ

(ຄົນຫວັງແຕ່ໄດ້ຢ່າງດຽວ) ໑

ຄົນດີແຕ່ເວົ້າ ໑

ຄົນປະຈົບສໍ້ໝໍ ໑

ຄົນຊັກຊວນໃນທາງຈົບຫາຍ ໑

ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນມິຕ ເປັນແຕ່ຄົນທຽມມິຕ.

ຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ຄົນນຳແຕ່ສິ່ງຂອງໆເພື່ອນໄປທ່າດຽວ
ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນມິຕ ເປັນແຕ່ຄົນທຽມມິຕ ໂດຍມີ ໔
ສະຖານະຄື

- ເປັນຄົນຄິດເອົາແຕ່ໄດ້ຝ່າຍດຽວ ໑
- ຍອມເສຍນ້ອຍ ແຕ່ຫວັງຢາກໄດ້ຫລາຍ ໑
- ບໍ່ຮັບກະທຳກິຈຂອງເພື່ອນໃນຄາວມີໄພ ໑
- ຄົບເພື່ອນເພາະເຫັນແກ່ປະໂຫຍດຂອງຕົນ ໑

ຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ຄົນນຳແຕ່ສິ່ງຂອງໆເພື່ອນໄປທ່າດຽວ
ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນມິຕ ເປັນແຕ່ຄົນທຽມມິຕ ໂດຍມີ ໔
ສະຖານະເຫລົ່ານີ້ແລ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ຄົນດີແຕ່ເວົ້າ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນ
ມິຕ ເປັນແຕ່ຄົນທຽມມິຕ ໂດຍມີ ໔ ສະຖານະຄື

- ເກັບເອົາຂອງທີ່ລ່ວງແລ້ວມາປາໄສ ໑
- ອ້າງເອົາຂອງທີ່ຍັງມາບໍ່ເຖິງມາປາໄສ ໑
- ສົງເຄາະດ້ວຍສິ່ງທີ່ຫາປະໂຫຍດບໍ່ໄດ້ ໑
- ເມື່ອມີກິຈທຸລະກຳສະແດງຄວາມຂັດຂ້ອງ ໑

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ຄົນດີແຕ່ເວົ້າ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນ
ມິຕ ເປັນແຕ່ຄົນທຽມມິຕ ໂດຍມີ ໔ ສະຖານະເຫລົ່ານີ້
ແລ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ຄົນປະຈົບສໍພໍ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ເຖິດວ່າ
ບໍ່ແມ່ນມິຕ ເປັນແຕ່ຄົນທຽມມິຕ ໂດຍມີ ໔ ສະຖານະຄື:

- ຕາມໃຈເພື່ອນທີ່ທໍາຄວາມຊົ່ວ,
(ຈະທໍາຄວາມຊົ່ວກໍຄ້ອຍຕາມ)
- ຕາມໃຈເພື່ອນທີ່ທໍາຄວາມດີ,
(ຈະທໍາດີກໍຄ້ອຍຕາມ)
- ຕໍ່ໜ້າສັນລະເສີນ,
- ລັບຫລັງນິນທາ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ຄົນປະຈົບສໍພໍ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ເຖິດວ່າ
ບໍ່ແມ່ນມິຕ ເປັນແຕ່ຄົນທຽມມິຕ ໂດຍມີ ໔ ສະຖານະ
ເຫລົ່ານີ້ແລ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ຄົນທີ່ຊັກຊວນໃນທາງຈົບຫາຍ
ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນມິຕ ເປັນແຕ່ຄົນທຽມມິຕ ໂດຍມີ ໔
ສະຖານະຄື:

- ຊັກຊວນໃຫ້ດື່ມນໍ້າເມົາຄື ສຸຣາແລະເມຣັຍ
ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດ.
- ຊັກຊວນທຽວຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ
ໃນເວລາວິກາລ.
- ຊັກຊວນໃຫ້ທຽວເບິ່ງການຫລິ້ນມະຫໍຣະສົບຕ່າງໆ

- ຊັກຊວນໃຫ້ຫລິ້ນການພະນັນ ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ຄົນທີ່ຊັກຊວນໃນທາງຈົບຫາຍ ທ່ານຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນມິຕ ເປັນແຕ່ຄົນທຽມມິຕ ໂດຍມີ ໔ ສະຖານະເຫລົ່ານີ້ແລ.

ບັນດິຕຮູ້ແຈ້ງມິຕ ໔ ຈຳພວກເຫລົ່ານີ້ຄື ມິຕປອກລອກ ໑ ມິຕດີແຕ່ເວົ້າ ໑ ມິຕປະຈົບສໍ້ໝໍ ໑ ມິຕແນະນຳໃນທາງຈົບຫາຍ ໑ ວ່າບໍ່ແມ່ນມິຕດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍເວັ້ນເສຍໃຫ້ທ່າງໄກ ເໝືອນຄົນເດີນທາງເວັ້ນທາງທີ່ມີໄພ ສັນນັ້ນ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ມິຕ ໔ ຈຳພວກເຫລົ່ານີ້ຄື:

- ມິຕທີ່ມີອຸປະກາຣະ ໑
 - ມິຕຮ່ວມສຸກຮ່ວມທຸກຂໍ້ ໑
 - ມິຕແນະນຳປະໂຫຍດ ໑
 - ມິຕມີຄວາມຮັກໃຄ້ ໑
- ທ່ານຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນມິຕແທ້.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ມິຕທີ່ມີອຸປະກາຣະ ທ່ານຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນມິຕແທ້ ໂດຍມີ ໔ ສະຖານະຄື:

- ຮັກສາເພື່ອນຜູ້ປະໝາດແລ້ວ ໑

- ຮັກສາຊັບສົມບັດຂອງເພື່ອນຜູ້ປະໝາດແລ້ວ ໑
- ເມື່ອມີໄພກໍເພິ່ງພາອາໄສໄດ້ ໑
- ເມື່ອມີກິຈທຸລະທີ່ຈະຕ້ອງກະທຳກໍເພີ່ມຊັບໃຫ້ສອງເທົ່າ (ເມື່ອມີທຸລະກໍຊ່ວຍຊັບເກີນທີ່ໄດ້ບອກໄວ້).

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ມິຕທີ່ມີອຸປະກາຣະ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນມິຕແທ້ ໂດຍມີ ໔ ສະຖານະເຫລົ່ານີ້ແລ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ມິຕຮ່ວມສຸກຮ່ວມທຸກຂໍ້ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນມິຕແທ້ ໂດຍມີ ໔ ສະຖານະຄື:

- ບອກຄວາມລັບແກ່ເພື່ອນ ໑
- ປິດຄວາມລັບຂອງເພື່ອນ ໑
- ບໍ່ປະຖິ້ມໃນຄາວມີໄພ ໑
- ແມ່ນແຕ່ຊີວິດກໍສາມາດສະລະເພື່ອປະໂຫຍດຂອງເພື່ອນໄດ້ ໑

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ມິຕຮ່ວມສຸກຮ່ວມທຸກຂໍ້ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນມິຕແທ້ ໂດຍມີ ໔ ສະຖານະເຫລົ່ານີ້ແລ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ມິຕແນະນຳປະໂຫຍດ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນມິຕແທ້ ໂດຍສະຖານະ ໔ ຄື:

- ຫ້າມປາມຈາກຄວາມຊົ່ວ ໑
- ແນະນຳໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມດີ ໑

- ໃຫ້ໄດ້ຟັງໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຟັງ ໑
- ບອກທາງສະຫວັນໃຫ້ ໑

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ມິຕແນະນຳປະໂຫຍດ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນມິຕແທ້ ໂດຍມີ ໔ ສະຖານະເຫລົ່ານີ້ແລ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ມິຕທີ່ມີຄວາມຮັກໃຄ່ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນມິຕແທ້ ໂດຍສະຖານະ ໔ ຄື:

- ບໍ່ຍືນດີກັບຄວາມເສື່ອມຂອງເພື່ອນ ໑
- ຍືນດີກັບຄວາມຈະເຣີນຂອງເພື່ອນ ໑
- ຫ້າມຄົນທີ່ກ່າວຕິຕຽນເພື່ອນ ໑
- ສັນລະເສີນຄົນທີ່ສັນລະເສີນເພື່ອນ ໑

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ມິຕທີ່ມີຄວາມຮັກໃຄ່ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ວ່າ ເປັນມິຕແທ້ ໂດຍສະຖານະ ໔ ເຫລົ່ານີ້ແລ.

ບັນດິຕຮູ້ແຈ້ງມິຕ ໔ ຈຳພວກເຫລົ່ານີ້ຄື ມິຕທີ່ມີອຸປະກາຣະ, ມິຕຮ່ວມສຸກຮ່ວມທຸກຂ໌, ມິຕແນະນຳປະໂຫຍດ, ມິຕທີ່ມີຄວາມຮັກໃຄ່ ວ່າເປັນມິຕແທ້ຢ່າງນີ້ແລ້ວ ກໍເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ໂດຍເຄົາລົບເໝືອນມາຣດາກັບບຸຕ ສັນນັ້ນ. ບັນດິຕຜູ້ສົມບູນດ້ວຍສິລ ຍ່ອມຮຸ່ງເຮືອງສ່ອງສະວ່າງເໝືອນດັ່ງໄຟ ເມື່ອບຸກຄົນຮັກສາໂພຄະສົມບັດຢູ່ເໝືອນແມງເຜິ້ງຜະນວກຮັງ ໂພຄະສົມບັດຍ່ອມເຖິງເຊິ່ງການສັ່ງ

ສົມ ເໝືອນຈອມປວກທີ່ຕົວປວກກໍຂຶ້ນ ສັນນັ້ນ. ຄະຣິຫັດ
ໃນຕະກຸນຜູ້ສາມາດ ຄັນສັ່ງສົມໂພຄະສົມບັດໄດ້ຢ່າງນີ້
ແລ້ວ ຍ່ອມແບ່ງໂພຄະສົມບັດອອກເປັນ ໔ ສ່ວນ ເຂົາ
ຍ່ອມສະໝານມິຕໄວ້ໄດ້ ຍ່ອມໃຊ້ສອຍໂພຄະສົມບັດດ້ວຍ
ສ່ວນໜຶ່ງ, ຍ່ອມປະກອບການງານສອງສ່ວນ ແລະກໍເກັບ
ຮັກສາສ່ວນທີສີ່ໄວ້ ໂດຍໝາຍວ່າ ຈັກເກັບໄວ້ໃນຍາມມີ
ໄພອັນຕະລາຍ ດັ່ງນີ້.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ທິຄະນິກາຍ ປາຕິກະວັກ ພາສາໄທ ສະບັບຫລວງ ໑໑/໑໔໓-໑໔໔/
໑໙໑-໑໙໗

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ !

ຄົນທີ່ຊັກຊວນໃນທາງຈົບຫາຍ ທ່ານຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນມິຕ
ເປັນແຕ່ຄົນທຽມມິຕ ໂດຍມີ ໔ ສະຖານະຄື:

ຊັກຊວນໃຫ້ດື່ມນໍ້າເມົາຄື ສຸຣາແລະເມຣັຍ

ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດ,

ຊັກຊວນທ່ຽວຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆໃນເວລາອີກາລ,

ຊັກຊວນໃຫ້ທ່ຽວເບິ່ງການຫລິ້ນມະຫໍຣະສົບຕ່າງໆ

ຊັກຊວນໃຫ້ຫລິ້ນການພະນັນ ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງ

ຄວາມປະໝາດ.

ໂທດຂອງສຸຣາ ເມຣັຍ ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດ

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ໂທດໃນການປະກອບເນື່ອງໆເຊິ່ງ
ການດື່ມນໍ້າເມົາຄື ສຸຣາ ແລະ ເມຣັຍ ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງ
ຄວາມປະໝາດ ພໍ ປະການນີ້ ຄື:

໑. ຄວາມເສື່ອມຊັບອັນຜູ້ດື່ມຍ່ອມເຫັນເອງ.

໒. ກໍ່ບັນຫາວິວາດ.

໓. ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງໂຣຄ.

໔. ເປັນເຫດໃຫ້ເສຍຊື່ສຽງ.

໕. ເປັນເຫດບໍ່ຮູ້ຈັກອາຍ.

໖. ເປັນເຫດບັນທອນກຳລັງປັນຍາ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ໂທດ ພໍ ປະການ ໃນການປະກອບ
ເນື່ອງໆເຊິ່ງການດື່ມນໍ້າເມົາຄື ສຸຣາ ແລະ ເມຣັຍ ອັນ
ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດເຫລົ່ານີ້ແລ.

ໂທດຂອງການພະນັນ ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດ

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ໂທດໃນການປະກອບເນື່ອງໆເຊິ່ງ
ການພະນັນອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດ ພໍ ປະການ
ເຫລົ່ານີ້ ຄື:

໑. ຜູ້ຊະນະຍ່ອມກໍ່ເວຣ,
໒. ຜູ້ພ່າຍແພ້ຍ່ອມເສຍດາຍຊັບທີ່ເສຍໄປ,
໓. ຊັບຍ່ອມເສື່ອມໄປໃນປັດຈຸບັນ,
໔. ຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນຫລິ້ນການພະນັນເຊິ່ງໄປເວົ້າໃນທີ່
ປະຊຸມຍ່ອມຟັງບໍ່ຂຶ້ນ,
໕. ຖືກມິຕອະມາດໝິ່ນປະໝາດ,
໖. ບໍ່ມີໃຜປະສົງຈະແຕ່ງງານນຳ ເພາະເຫັນວ່າຊາຍ
ນັກເລງຫລິ້ນການພະນັນບໍ່ສາມາດລ້ຽງດູພັນລະຍາໄດ້.

ດູຣາຄະຫະບໍດີບຸຕ ! ໂທດໃນການປະກອບເນື່ອງໆເຊິ່ງ
ການພະນັນອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດ ພໍ ປະການ
ເຫລົ່ານີ້ແລ.

ຄວາມເປັນພາລນຳມາ ເຊິ່ງອຸປະສັກ ແລະ ບັນຫາ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ !

ໄພ ບໍ່ວ່າຊະນິດໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດນັ້ນ
ເກີດຈາກຄົນພາລ ບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກບັນດິຕ,
ອຸປັທທະວະ(ອຸບາດ) ບໍ່ວ່າຊະນິດໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດ
ນັ້ນ ເກີດຈາກຄົນພາລ ບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກບັນດິຕ,
ອຸປະສັກ ບໍ່ວ່າຊະນິດໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດນັ້ນ
ເກີດຈາກຄົນພາລ ບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກບັນດິຕ;

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ປຽບເໝືອນໄຟທີ່ລຸກລາມຈາກເຮືອນ
ຫຍ້າ ຍ່ອມໄໝ້ໄດ້ກະທັ້ງເຮືອນຍອດທີ່ໂບກດ້ວຍປູນ
ທີ່ມີບານປະຕູອັດແຈບສະໜິດ ສັນໃດ,
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍສັນນັ້ນເໝືອນກັນແລ,

ໄພ ບໍ່ວ່າຊະນິດໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດນັ້ນ
 ເກີດຈາກຄົນພາລ ບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກບັນດິຕ,
 ອຸປັທທະວະ ບໍ່ວ່າຊະນິດໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດນັ້ນ
 ເກີດຈາກຄົນພາລ ບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກບັນດິຕ,
 ອຸປະສັກ ບໍ່ວ່າຊະນິດໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດນັ້ນ
 ເກີດຈາກຄົນພາລ ບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກບັນດິຕ;

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເພາະເຫດນັ້ນແລ, ຄົນພາລຈຶ່ງມີໄພ
 ສະເພາະໜ້າ ບັນດິຕບໍ່ມີໄພສະເພາະໜ້າ; ຄົນພາລຈຶ່ງມີ
 ອຸປັທທະວະ ບັນດິຕບໍ່ມີອຸປັທທະວະ; ຄົນພາລຈຶ່ງມີ
 ອຸປະສັກ ບັນດິຕບໍ່ມີອຸປະສັກ. ໄພ, ອຸປັທທະວະ,
 ອຸປະສັກ ບໍ່ໄດ້ມາຈາກບັນດິຕ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເພາະເຫດນັ້ນ, ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງສຶກ
 ສາໄວ້ຢ່າງມີເຖີດວ່າ: ເຮົາຈັກເປັນບັນດິຕ.

ຜູ້ນຳ ຄືບຸກຄົນທີ່ກຳນົດໂລກແລະຊີວິດ

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສະໄໝໃດ ພຣະຣາຊາເປັນຜູ້ບໍ່ຕັ້ງ
ຢູ່ໃນທັມ ສະໄໝນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ພວກຂ້າຣາຊະການກໍເປັນ
ຜູ້ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ ເມື່ອພວກຂ້າຣາຊະການບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ
ສະໄໝນັ້ນ ພຣາມແລະຄະຫະບໍດີ ກໍເປັນຜູ້ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ
ເມື່ອພຣາມແລະຄະຫະບໍດີບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ ສະໄໝນັ້ນ
ຊາວບ້ານ ຊາວຊົນນະບົດກໍເປັນຜູ້ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ, ດວງ
ຈັນແລະດວງອາທິດຍ່ອມໝູນວຽນບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ເມື່ອ
ດວງຈັນແລະດວງອາທິດໝູນວຽນບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ໝູ່
ດາວທັງຫລາຍກໍຍ່ອມໝູນວຽນບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ເມື່ອໝູ່
ດາວທັງຫລາຍໝູນວຽນບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ເດືອນໜຶ່ງແລະ
ເຄິ່ງເດືອນກໍໝູນວຽນບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ເມື່ອເດືອນໜຶ່ງແລະ
ເຄິ່ງເດືອນໝູນວຽນບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ລະດູແລະປີກໍ

ໝູນວຽນບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ເມື່ອລະດູແລະບິໝູນວຽນບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ລົມຍ່ອມພັດບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ເມື່ອລົມພັດບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ລົມກໍພັດໄປຜິດທາງບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ຍ່ອມພັດວຽນໄປ ເມື່ອລົມພັດໄປຜິດທາງບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ພັດວຽນໄປ ເທວະດາກໍກຳເຣີບ ເມື່ອເທວະດາກໍກຳເຣີບ ຝົນຍ່ອມບໍ່ຕົກຕ້ອງຕາມລະດູກາລ ເມື່ອຝົນບໍ່ຕົກຕ້ອງຕາມລະດູກາລ ເຂົ້າກ້າທັງຫລາຍຍ່ອມສຸກບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ມະນຸດຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພກເຂົ້າທີ່ບໍ່ສຸກສະໝໍ່າສະເໝີກັນ ຍ່ອມເປັນຜູ້ມີອາຍຸນ້ອຍ ມີຜົວພັນເລົ່າໜອງ ມີກຳລັງນ້ອຍ ມີອາພາດຫລາຍ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສະໄໝໃດ ພຣະຣາຊາເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ ສະໄໝນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ພວກຂ້າຣາຊະການກໍເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ ເມື່ອພວກຂ້າຣາຊະການຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ ສະໄໝນັ້ນ ພຣາມແລະຄະຫະບໍດີກໍເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ ເມື່ອພຣາມແລະຄະຫະບໍດີຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ ສະໄໝນັ້ນ ຊາວບ້ານ ຊາວຊົນນະບົດກໍເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ, ດວງຈັນແລະດວງອາທິດກໍຍ່ອມໝູນວຽນສະໝໍ່າສະເໝີ ເມື່ອດວງຈັນແລະດວງອາທິດໝູນວຽນສະໝໍ່າສະເໝີ ໝູ່ດາວທັງຫລາຍກໍຍ່ອມໝູນວຽນສະໝໍ່າສະເໝີ ເມື່ອໝູ່ດາວ

ທັງຫລາຍໝູນວງນສະໝໍ່າສະເໝີ ເດືອນໜຶ່ງແລະເຄິ່ງ
ເດືອນກໍໝູນວງນສະໝໍ່າສະເໝີ ເມື່ອເດືອນໜຶ່ງແລະເຄິ່ງ
ເດືອນໝູນວງນສະໝໍ່າສະເໝີ ລະດູແລະປີກໍໝູນວງນ
ສະໝໍ່າສະເໝີ ເມື່ອລະດູແລະປີໝູນວງນສະໝໍ່າສະເໝີ
ລົມຍ່ອມພັດສະໝໍ່າສະເໝີ ເມື່ອລົມພັດສະໝໍ່າສະເໝີ ລົມ
ກໍພັດໄປຖືກທາງສະໝໍ່າສະເໝີ ເມື່ອລົມພັດໄປຖືກທາງ
ສະໝໍ່າສະເໝີ ເທວະດາຍ່ອມບໍ່ກຳເຣີບ ເມື່ອເທວະດາບໍ່
ກຳເຣີບ ຝົນຍ່ອມຕົກຕ້ອງຕາມລະດູກາລ ເມື່ອຝົນຕົກ
ຕ້ອງຕາມລະດູກາລ ເຂົ້າກ້າທັງຫລາຍຍ່ອມສຸກສະໝໍ່າ
ສະເໝີກັນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ມະນຸດຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພກເຂົ້າທີ່ສຸກສະໝໍ່າສະ
ເໝີກັນ ຍ່ອມເປັນຜູ້ມີອາຍຸຍືນ ມີຜົວພັນດີ ມີກຳລັງ
ມີອາພາດນ້ອຍ.

ຄາຖາທ້າຍພຣະສູຕ

ເມື່ອຝູງງົວຂ້າມນ້ຳໄປ ຖ້າງົວຜູ້ນຳຝູງໄປຄົດ ງົວ
ເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມລອຍໄປຄົດທັງໝົດ ລັນໃດ; ໃນໝູ່ມະນຸດ
ກໍສັນນັ້ນ ຜູ້ໃດໄດ້ຮັບສົມມຸດໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ ຖ້າເປັນຜູ້
ປະພຶດອະທັມ ປະຊາຊົນເຫລົ່ານັ້ນກໍເປັນຜູ້ປະພຶດອະທັມ
ແວ່ນແຄວ້ນທັງມວນກໍຈະປະສົບກັບຄວາມທຸກຂໍ້
ເມື່ອພຣະຣາຊາບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນທັມ.

ເມື່ອຜູງງົວຂ້າມນ້ຳໄປ ຖ້າງົວຜູ້ນຳຜູງໄປຕົງ ງົວເຫລົ່ານັ້ນ
ຍ່ອມລອຍໄປຕົງທັງໝົດ ສັນໃດ; ໃນໝູ່ມະນຸດກໍສັນນັ້ນ
ຜູ້ໃດໄດ້ຮັບສົມມຸດໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ ຖ້າເປັນຜູ້ປະພຶດທັມ
ປະຊາຊົນເຫລົ່ານັ້ນກໍເປັນຜູ້ປະພຶດທັມ ແວ່ນແຄວ້ນທັງ
ມວນກໍຈະປະສົບກັບຄວາມສຸກ ເມື່ອພຣະຣາຊາຕັ້ງຢູ່ໃນ
ທັມ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ຈະຕຸກກະນິບາຕ ໒໑/໗໔-໗໕/໗໐

ຄວາມເສື່ອມແຫ່ງສິລແລະທິຕຖິ
ເປັນເຫດໃຫ້ໄປສູ່ອະບາຍ ທຸຄະຕິ
ວິນິບາຕ ນະຣົກ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄວາມເສື່ອມ ໕ ປະການນີ້;
໕ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ຄວາມເສື່ອມຍາຕ ໑

ຄວາມເສື່ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບ ໑

ຄວາມເສື່ອມເພາະໂຣຄ ໑

ຄວາມເສື່ອມແຫ່ງສິລ ໑

ຄວາມເສື່ອມແຫ່ງທິຕຖິ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສັດທັງຫລາຍເມື່ອຕາຍໄປ ຍ່ອມບໍ່ເຂົ້າ
ເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ເພາະເຫດແຫ່ງ
ຄວາມເສື່ອມຍາຕ ເພາະເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມໂພຄະຊັບ
ຫລືເພາະເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມເພາະໂຣຄ ແຕ່ສັດ

ທັງຫລາຍເມື່ອຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ
ວິນິບາຕ ນະຣົກ ເພາະເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມສິລ ຫລື
ເພາະເຫດແຫ່ງຄວາມເສື່ອມແຫ່ງທິຕຖິ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ
ຄວາມເສື່ອມ ໕ ປະການນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄວາມເຖິງພ້ອມ ໕ ປະການນີ້;
໕ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງຍາຕ ໑

ຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບ ໑

ຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງຄວາມບໍ່ມີໂຣຄ ໑

ຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງສິລ ໑

ຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງທິຕຖິ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສັດທັງຫລາຍເມື່ອຕາຍໄປ ຍ່ອມບໍ່ເຂົ້າ
ເຖິງສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນ ເພາະຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງຍາຕ
ເປັນເຫດ, ເພາະຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງໂພຄະຊັບເປັນເຫດ
ຫລືເພາະຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງຄວາມບໍ່ມີໂຣຄເປັນເຫດ,
ແຕ່ສັດທັງຫລາຍເມື່ອຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິ
ໂລກສະຫວັນ ເພາະຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງສິລເປັນເຫດ,
ເພາະຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງທິຕຖິເປັນເຫດ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ຄວາມເຖິງພ້ອມ ໕ ປະການນີ້ແລ.

ການສື່ສານຂອງບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກ ທີ່ປາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ບຸກຄົນ ໓ ຈຳພວກນີ້ມີປາກົດຢູ່ໃນ
ໂລກ; ໓ ຈຳພວກເປັນແນວໃດ? ຄື:

ບຸກຄົນທີ່ເວົ້າຖ້ອຍຄຳເຜັນເໝືອນຄູດ ໑
ບຸກຄົນທີ່ເວົ້າຖ້ອຍຄຳຫອມເໝືອນດອກໄມ້ ໑
ບຸກຄົນທີ່ເວົ້າຖ້ອຍຄຳຫວານປານນ້ຳເຜິ້ງ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍບຸກຄົນທີ່ເວົ້າຖ້ອຍຄຳເຜັນເໝືອນຄູດ
ເປັນແນວໃດ? ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄປໃນ
ສະພາກໍດີ ໄປໃນບໍລິສັດກໍດີ ໄປໃນທ່າມກາງໝູ່ຍາຕກໍດີ

ໄປໃນທ່າມກາງເສນາກໍດີ ໄປໃນທ່າມກາງຣາຊະສະກຸນກໍດີ ຖືກເຂົາອ້າງເປັນພະຍານ ຖາມວ່າ ທ່ານຜູ້ຈະເຮັນທ່ານຮູ້ຢ່າງໃດ ຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນັ້ນ ເຂົາບໍ່ຮູ້ກ່າວວ່າຮູ້, ຫລືຮູ້ຢູ່ກ່າວວ່າບໍ່ຮູ້, ບໍ່ເຫັນກ່າວວ່າເຫັນ ຫລືເຫັນກ່າວວ່າບໍ່ເຫັນ, ແກ້ງກ່າວຕົວະທັງໆທີ່ຮູ້ຢູ່ ເພາະເຫດແຫ່ງຕົນແດ່ ເພາະເຫດແຫ່ງຄົນອື່ນແດ່ ຫລືເພາະເຫັນແກ່ອາມິສພຽງເລັກນ້ອຍ ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້; ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ: ບຸກຄົນທີ່ເວົ້າຖ້ອຍຄຳເພິນເພືອນຄູດ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ບຸກຄົນທີ່ເວົ້າຖ້ອຍຄຳຫອມເພືອນດອກໄມ້ເປັນແນວໃດ? ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄປໃນສະພາກໍດີ ໄປໃນບໍຣິສັດກໍດີ ໄປໃນທ່າມກາງໝູ່ຍາຕກໍດີ ໄປໃນທ່າມກາງເສນາກໍດີ ໄປໃນທ່າມກາງຣາຊະສະກຸນກໍດີ ຖືກເຂົາອ້າງເປັນພະຍານ ຖາມວ່າ ທ່ານຜູ້ຈະເຮັນທ່ານຮູ້ຢ່າງໃດ ຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນັ້ນ ເມື່ອເຂົາບໍ່ຮູ້ກ່າວວ່າບໍ່ຮູ້, ຫລືຮູ້ຢູ່ກ່າວວ່າຮູ້, ເມື່ອບໍ່ເຫັນກ່າວວ່າບໍ່ເຫັນ ຫລືເມື່ອເຫັນຢູ່ກ່າວວ່າເຫັນ, ບໍ່ແກ້ງກ່າວຕົວະທັງໆທີ່ຮູ້ຢູ່ ເພາະເຫດແຫ່ງຕົນແດ່ ເພາະເຫດແຫ່ງຄົນອື່ນແດ່ ຫລືເພາະເຫັນແກ່ອາມິສພຽງເລັກນ້ອຍ ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້; ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ: ບຸກຄົນທີ່ເວົ້າຖ້ອຍຄຳຫອມເພືອນດອກໄມ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍບຸກຄົນທີ່ກ່າວຖ້ອຍຄໍາຫວານປານ
ນ້ຳເຜິ້ງເປັນແນວໃດ? ຄື ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນ
ຜູ້ລະຄໍາຫຍາບ ເວັ້ນຂາດຈາກຄໍາຫຍາບ ເວົ້າແຕ່ວາຈາທີ່
ບໍ່ມີໂທດ ມ່ວນໝູ ເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈ ເປັນວາຈາຂອງ
ຊາວເມືອງ ເປັນຖ້ອຍຄໍາທີ່ຄົນທັງຫລາຍຮັກໃຄ່ຊອບໃຈ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ນີ້ຮຽກວ່າ ບຸກຄົນທີ່ເວົ້າຖ້ອຍຄໍາຫວານ
ປານນ້ຳເຜິ້ງ. ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ບຸກຄົນ ຂ
ຈຳພວກນີ້ແລ ມີປາກົດຢູ່ໃນໂລກ.

ທັມຂອງສັຕຕະບຸຣຸສ
ກັບທັມຂອງອະສັຕຕະບຸຣຸສ
ໄກກັນຢ່າງຍິ່ງ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສິ່ງທີ່ໄກກັນແສນໄກ ໔ ປະການນີ້; ໔
ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:
ພ້າກັບດິນ ເປັນສິ່ງທີ່ໄກກັນແສນໄກ ປະການທີ ໑,
ຝັງນີ້ກັບຝັງນັ້ນແຫ່ງສະໝຸດ
ເປັນສິ່ງທີ່ໄກກັນແສນໄກ ປະການທີ ໒,
ພະອາທິດຍາມຂຶ້ນກັບຍາມອັດສະດົງ
ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໄກກັນແສນໄກ ປະການທີ ໓,
ທັມຂອງສັຕຕະບຸຣຸສກັບທັມຂອງອະສັຕຕະບຸຣຸສ
ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໄກກັນແສນໄກ ປະການທີ ໔.
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສິ່ງທີ່ໄກກັນແສນໄກ ໔ ປະການນີ້ແລ.

ນັກປຣາຊຍ໌ທັງຫລາຍກ່າວວ່າ: ຟ້າກັບດິນໄກກັນ ຝັ່ງ
ມະຫາສະໝຸດກໍໄກກັນ ພະອາທິດສ່ອງແສງຍາມອຸໄທກັບ
ຍາມອັດສະດົງກໍໄກກັນ; ບັນດິຕກ່າວວ່າ ທັມຂອງສັຕຕະ
ບຸຣຸສກັບທັມຂອງອະສັຕຕະບຸຣຸສໄກກັນຢຶ່ງກວ່ານັ້ນ.
ການສະມາຄົມຂອງສັຕຕະບຸຣຸສໝັ້ນຄົງຍືດຍາວ ຍ່ອມ
ເປັນຢ່າງນັ້ນຕາບເທົ່າໄລຍະເວລາທີ່ດຳລົງຢູ່; ສ່ວນການ
ສະມາຄົມຂອງອະສັຕຕະບຸຣຸສ ຍ່ອມຈືດຈາງໄວ
ເພາະສະນັ້ນ, ທັມຂອງສັຕຕະບຸຣຸສ ຈຶ່ງໄກຈາກທັມຂອງ
ອະສັຕຕະບຸຣຸສ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ຈະຕຸກກະນິບາຕ໒໑/໕໐/໔໗

ຄິດຈະທຳບຸນແຕ່ກັບທຳບາບອະກຸສົລ

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫານ ເຊຕະວັນ ອາຣາມຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີສ້າງ ຖວາຍ ໃກ້ກັບພຣະນະຄອນສາວັຕຖີ ກໍສະໄໝນັ້ນ, ອຸຄຄະຕະ ສະຣິຣະພຣາມໄດ້ກະກຽມການບູຊາຍັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ເຊິ່ງມີ ງົວຜູ້ ໕໐໐ໂຕ, ລູກງົວຜູ້ ໔໐໐ໂຕ, ລູກງົວແມ່ ໔໐໐ໂຕ, ແບ້ ໔໐໐ໂຕ, ແກະ ໔໐໐ໂຕ ຖືກນຳເຂົ້າໄປຜູກໄວ້ທີ່ຫລັກເພື່ອ ບູຊາຍັນ ລຳດັບນັ້ນ ອຸຄຄະຕະສະຣິຣະພຣາມເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ໄດ້ປາໄສກັບພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າ ຄັນຜ່ານການປາໄສພໍໃຫ້ລະນຶກເຖິງກັນແລ້ວ ຈຶ່ງນັ່ງ ໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ແລະກໍໄດ້ກຣາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກວ່າ: ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສະດັບມາ ດັ່ງນີ້ວ່າ ການກໍ່ໄຟ ການປັກຫລັກບູຊາຍັນ ຍ່ອມມີຜົນຫລາຍ ມີອານິສົງຫລາຍ; ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ:

ພຣາມ ! ເຮົາກໍໄດ້ຟັງມາວ່າ ການກໍ່ໄຟ ການປັກຫລັກ
ບູຊາຍັນ ມີຜົນຫລາຍ ມີອານິສົງຫລາຍ; ແມ່ນແຕ່ຄັ້ງທີ ໒
໑໒໑ ແມ່ນແຕ່ຄັ້ງທີ ໓ ອຸຄຄະຕະສະຣິຣະພຣາມກໍໄດ້ກຣາບ
ທູນວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສະດັບມາ
ດັ່ງນີ້ວ່າ ການກໍ່ໄຟ ການປັກຫລັກບູຊາຍັນ ຍ່ອມມີຜົນຫລາຍ
ມີອານິສົງຫລາຍ; ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ:

ພຣາມ ! ເຮົາກໍໄດ້ຟັງມາວ່າ ການກໍ່ໄຟ ການປັກຫລັກ
ບູຊາຍັນ ມີຜົນຫລາຍ ມີອານິສົງຫລາຍ;
ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂໍຄວາມທັງໝົດຂອງ
ຂ້ານ້ອຍ ເຂົ້າກັນກັບຂໍຄວາມຂອງທ່ານພຣະໂຄດົມ.

ເມື່ອອຸຄຄະຕະສະຣິຣະພຣາມກຣາບທູນຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະ
ອານົນໄດ້ກ່າວກັບອຸຄຄະຕະສະຣິຣະພຣາມວ່າ ດູກ່ອນພຣາມ
! ທ່ານບໍ່ຄວນຖາມພຣະຕະຖາຄົຕຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້
ຈະເຣີນ ! ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສະດັບມາດັ່ງນີ້ວ່າ ການກໍ່ໄຟ ການປັກ
ຫລັກບູຊາຍັນ ຍ່ອມມີຜົນຫລາຍ ມີອານິສົງຫລາຍ; ແຕ່ທ່ານ
ຄວນຖາມພຣະຕະຖາຄົຕຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ
ກໍຂ້ານ້ອຍປະສົງຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫລັກບູຊາຍັນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກໂປດຕັກເຕືອນສັ່ງສອນຂໍທີ່ຄວນຈະເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດ
ເກື້ອກູນ ເພື່ອຄວາມສຸກຕະຫລອດກາລນານແກ່ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ
ເຖິດ. ລຳດັບນັ້ນ ອຸຄຄະຕະສະຣິຣະພຣາມກໍໄດ້ກຣາບ
ທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ ກໍ
ຂ້ານ້ອຍປະສົງຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫລັກບູຊາຍັນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະ

ພາກໂປດຕັກເຕືອນສັ່ງສອນຂໍ້ທີ່ຄວນຈະເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດ
ເກື້ອກູນ ເພື່ອຄວາມສຸກຕະຫລອດກາລນານແກ່ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ
ເຖິດ.

ດູກ່ອນພຣາມ ! ເມື່ອບຸກຄົນຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫລັກບູຊາຍັນ
ໃນການບູຊາຍັນເບື້ອງຕົ້ນຍ່ອມໃຊ້ສາດຕາ ໓ ຊະນິດ
ອັນເປັນອະກຸສົລ ມີທຸກຂໍ້ເປັນກຳໄລ ມີທຸກຂໍ້ເປັນວິບາກ
ສາດຕາ ໓ ຊະນິດເປັນແນວໃດ? ຄື ສາດຕາທາງກາຍ,
ສາດຕາທາງວາຈາ, ສາດຕາທາງໃຈ.

ດູກ່ອນພຣາມ ! ເມື່ອບຸກຄົນຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫລັກບູຊາຍັນ
ໃນການບູຊາຍັນເບື້ອງຕົ້ນຍ່ອມເກີດຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ
ຕ້ອງຂ້າງົວຜູ້ເທົ່ານີ້ໂຕ ລູກງົວຜູ້ເທົ່ານີ້ໂຕ ລູກງົວແມ່ເທົ່າ
ນີ້ໂຕ ແບະເທົ່ານີ້ໂຕ ແກະເທົ່ານີ້ໂຕ ເພື່ອບູຊາຍັນ ເຂົາ
ຄິດວ່າຈະທຳບຸນ ແຕ່ກັບທຳບາບ ຄິດວ່າຈະທຳກຸສົລ ແຕ່
ກັບທຳອະກຸສົລ ຄິດວ່າຈະສະແຫວງຫາທາງສຸຄະຕິ ແຕ່
ກັບສະແຫວງຫາທາງທຸຄະຕິ. ພຣາມ ! ເມື່ອບຸກຄົນຈະກໍ່
ໄຟ ປັກຫລັກບູຊາຍັນ ໃນການບູຊາຍັນເບື້ອງຕົ້ນ ຍ່ອມ
ໃຊ້ສາດຕາຂໍ້ທີໜຶ່ງນີ້ ອັນເປັນອະກຸສົລ ມີທຸກຂໍ້ເປັນກຳໄລ
ມີທຸກຂໍ້ເປັນວິບາກ.

ອີກປະການໜຶ່ງ ເມື່ອບຸກຄົນຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫລັກບູຊາຍັນ
ໃນການບູຊາຍັນເບື້ອງຕົ້ນ ຍ່ອມກ່າວວາຈາຢ່າງນີ້ວ່າ ຈົ່ງ
ຂ້າງົວຜູ້ເທົ່ານີ້ໂຕ ລູກງົວຜູ້ເທົ່ານີ້ໂຕ ລູກງົວແມ່ເທົ່ານີ້ໂຕ
ແບ້ເທົ່ານີ້ໂຕ ແກະເທົ່ານີ້ໂຕ ເພື່ອບູຊາຍັນ ເຂົາກ່າວວ່າ
ຈະທຳບຸນ ແຕ່ກັບທຳບາບ ເຂົາກ່າວວ່າຈະທຳກຸສົນ ແຕ່
ກັບໄປທຳອະກຸສົນ ເຂົາກ່າວວ່າຈະສະແຫວງຫາທາງ
ສຸຄະຕິ ແຕ່ກັບສະແຫວງຫາທາງທຸຄະຕິ. ດູກ່ອນພຣາມ !
ເມື່ອບຸກຄົນຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫລັກບູຊາຍັນ ໃນການບູຊາຍັນ
ເບື້ອງຕົ້ນ ຍ່ອມໃຊ້ສາດຕາທາງວາຈາຂໍ້ທີສອງນີ້ ອັນເປັນ
ອະກຸສົນ ມີທຸກຂໍ້ເປັນກຳໄລ ມີທຸກຂໍ້ເປັນວິບາກ.

ອີກປະການໜຶ່ງ ເມື່ອບຸກຄົນຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫລັກບູຊາຍັນ
ໃນການບູຊາຍັນເບື້ອງຕົ້ນ ຍ່ອມລົງມືດ້ວຍຕົນເອງກ່ອນ
ຄືຕ້ອງຂ້າງົວຜູ້ ລູກງົວຜູ້ ລູກງົວແມ່ ແບ້ ແກະ ເພື່ອ
ບູຊາຍັນ ເຂົາລົງມືວ່າຈະທຳບຸນ ແຕ່ກັບທຳບາບ ລົງມືວ່າ
ຈະທຳກຸສົນ ແຕ່ກັບທຳອະກຸສົນ ລົງມືວ່າຈະສະແຫວງຫາ
ທາງສຸຄະຕິ ແຕ່ກັບສະແຫວງຫາທາງທຸຄະຕິ.

ດູກ່ອນພຣາມ ! ເມື່ອບຸກຄົນຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫລັກບູຊາຍັນ
ໃນການບູຊາຍັນເບື້ອງຕົ້ນ ຍ່ອມໃຊ້ສາດຕາທາງກາຍຂໍ້ທີ
ສາມນີ້ ອັນເປັນອະກຸສົນ ມີທຸກຂໍ້ເປັນກຳໄລ ມີທຸກຂໍ້ເປັນ
ວິບາກ.

ດູກ່ອນພຣາມ ! ເມື່ອບຸກຄົນຈະກໍ່ໄຟ ປັກຫລັກບູຊາຍັນ
ໃນການບູຊາຍັນເບື້ອງຕົ້ນຍ່ອມໃຊ້ສາດຕາ ໓ ຢ່າງນີ້ແລ
ອັນເປັນອະກຸສິລ ມີທຸກຂໍ້ເປັນກຳໄລ ມີທຸກຂໍ້ເປັນວິບາກ.

ພຣາມ ! ທ່ານຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບໄຟ ໓
ກອງນີ້, ໄຟ ໓ ກອງເປັນແນວໃດ?

- ໄຟຄື ຣາຄະ
- ໄຟຄື ໂທສະ
- ໄຟຄື ໂມຫະ

ພຣາມ ! ເພາະເຫດໃດຈຶ່ງຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນ
ເສບໄຟຄື ຣາຄະນີ້? ເພາະບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມກຳນັດ
ອັນຣາຄະຄອບງຳຍ່າຍິຈິດແລ້ວ ຍ່ອມປະພຶດກາຍທຸ
ຈະຣິຕ ວະຈິທຸຈະຣິຕ ມະໂນທຸຈະຣິຕໄດ້ ຄັນປະພຶດຊົ່ວ
ທາງກາຍ ທາງວາຈາ ທາງໃຈແລ້ວ ເມື່ອຕາຍໄປຍ່ອມ
ເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ສະນັ້ນຈຶ່ງ
ຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບໄຟຄື ຣາຄະນີ້.

ເພາະເຫດໃດຈຶ່ງຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບໄຟຄື
ໂທສະນີ້? ເພາະບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມໂກດ ມີໂທສະຄອບງຳ
ຍ່າຍິຈິດແລ້ວ ຍ່ອມປະພຶດກາຍທຸຈະຣິຕ ວະຈິທຸຈະຣິຕ
ມະໂນທຸຈະຣິຕໄດ້ ຄັນປະພຶດຊົ່ວທາງກາຍ ທາງວາຈາ

ທາງໃຈແລ້ວ ເມື່ອຕາຍໄປຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ
ວິນິບາຕ ນະຣົກ ສະນັ້ນຈຶ່ງຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນ
ເສບໄຟຣີ ໂທສະນີ.

ເພາະເຫດໃດຈຶ່ງຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບໄຟຣີ
ໂມຫະນີ? ເພາະບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມຫລົງ ອັນໂມຫະຄອບ
ງຳຍຳຍິຈິດແລ້ວ ຍ່ອມປະພຶດກາຍທຸຈະຣິຕ ວະຈິທຸຈະຣິຕ
ມະໂນທຸຈະຣິຕໄດ້ ຄັນປະພຶດຊົ່ວທາງກາຍ ທາງວາຈາ
ທາງໃຈແລ້ວ ເມື່ອຕາຍໄປຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ
ວິນິບາຕ ນະຣົກ ສະນັ້ນຈຶ່ງຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນ
ເສບໄຟຣີ ໂມຫະນີ.

ພຣາມ ! ທ່ານຄວນລະ ຄວນເວັ້ນ ບໍ່ຄວນເສບໄຟ ລ
ກອງນີ້ແລ.

ດູກ່ອນພຣາມ ! ໄຟ ລ ກອງນີ້ຄວນສັກກາຣະ ຄວນເຄົາ
ຣົບນັບຖື ຄວນບູຊາ ຄວນບໍຣິຫານໃຫ້ເປັນສຸກໂດຍຊອບ;
ໄຟ ລ ກອງເປັນແນວໃດ? ຄື:

- ໄຟຣີ ອະທຸເນີຍຍະບຸກຄົນ ໑
- ໄຟຣີ ຄະຫະບໍດີ ໑
- ໄຟຣີ ທັກຂີເນີຍຍະບຸກຄົນ ໑

ດູກ່ອນພຣາມ ! ກໍໄຟຄື ອະທຸເນີຍຍະບຸກຄົນເປັນ
ແນວໃດ? ຄື:

ດູກ່ອນພຣາມ ! ບຸກຄົນໃນໂລກນີ້ຄື ມາຣດາ ບິດາ ຮຽກ
ວ່າ: ໄຟຄື ອະທຸເນີຍຍະບຸກຄົນ ຂໍ້ນັ້ນເພາະເຫດໃດ?
ເພາະບຸກຄົນທີ່ເກີດມາຍ່ອມເກີດຈາກມາຣດາ ບິດາ
ສະນັ້ນ ໄຟຄື ອະທຸເນີຍຍະບຸກຄົນ ຈຶ່ງຄວນສັກກາຣະ
ເຄົາຣົບ ນັບຖື ບູຊາ ຄວນບໍຣິຫານໃຫ້ເປັນສຸກໂດຍຊອບ.

ກໍໄຟຄື ຄະຫະບໍດີເປັນແນວໃດ?

ບຸກຄົນໃນໂລກນີ້ຄື ບຸຕ, ພັນລະຍາ, ທາສ, ຫລືຄົນໃຊ້
ຮຽກວ່າ: ໄຟຄືຄະຫະບໍດີ; ສະນັ້ນ ໄຟຄືຄະຫະບໍດີຈຶ່ງ
ຄວນສັກກາຣະ ເຄົາຣົບ ນັບຖື ບູຊາ ຄວນບໍຣິຫານໃຫ້
ເປັນສຸກໂດຍຊອບ.

ກໍໄຟຄື ທັກຂີເນີຍຍະບຸກຄົນເປັນແນວໃດ?

ສະມະນະພຣາມໃນໂລກນີ້ ງົດເວ້ນຈາກຄວາມມົວເມົາປະ
ໝາດ ຕັ້ງຢູ່ໃນຂັນຕີແລະໂສຣັຈຈະ ຝຶກຝົນຈິດໃຈໃຫ້
ສະຫງົບ ດັບຮ້ອນໄດ້ເປັນເອກ ນີ້ຮຽກວ່າ ໄຟຄືທັກຂີເນີຍ
ຍະບຸກຄົນ; ສະນັ້ນ ໄຟຄືທັກຂີເນີຍຍະບຸກຄົນຈຶ່ງຄວນສັກ
ກາຣະ ເຄົາຣົບ ນັບຖື ບູຊາ ຄວນບໍຣິຫານໃຫ້ເປັນສຸກ
ໂດຍຊອບ.

ດູກ່ອນພຣາມ ! ໄຟ ໓ ກອງນີ້ແລ ຄວນສັກກາຣະ ເຄົາ
ຣົບນັບຖື ບູຊາ ຄວນບໍຣິຫານໃຫ້ເປັນສຸກໂດຍຊອບ.
ສ່ວນໄຟເກີດແຕ່ໄມ້ ຄວນກໍ່ໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ຄວນເບິ່ງ ຄວນ
ດັບ ຄວນເກັບໄວ້ຕາມກາລອັນສົມຄວນ.

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສຢ່າງນີ້ແລ້ວ ອຸຄຄະຕະ
ສະຣີຣະພຣາມໄດ້ກຣາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະ
ອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ພາສິດຂອງພຣະອົງຄຳແຈ້ມແຈ້ງຫລາຍ ຯລຯ
ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນໂປດຈຳຂ້ານ້ອຍໄວ້ວ່າ ເປັນອຸປາ
ສົກຜູ້ເຖິງສະຣະນະຕະຫລອດຊີວິດ ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂ້ານ້ອຍຈະປ່ອຍງົວຜູ້ ໕໐໐ໂຕ,
ລູກງົວຜູ້ ໕໐໐ໂຕ, ລູກງົວແມ່ ໕໐໐ໂຕ, ແບ້ ໕໐໐ໂຕ, ແກະ
໕໐໐ໂຕ ໃຫ້ຊີວິດພວກມັນ ພວກມັນຈະໄດ້ພາກັນໄປກິນຫຍ້າ
ອັນຂຽວສົດ ດື່ມນ້ຳອັນເຢັນສະອາດ ແລະຮັບເອົາສາຍລົມອັນ
ເຢັນສົດຊື່ນເຖິດ.

ຫລັກແຫ່ງການສ້າງຄວາມສຸກໃນຊີວິດ

ສະໄໝໜຶ່ງ ທ່ານອະນາຖະບິນດີກະຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ກຣາບແລ້ວກໍນັ່ງໃນທີ່ຄວນ ສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕຣັສວ່າ:

ດູຣາຄະຫະບໍດີ ! ຄວາມສຸກ ໔ ປະການນີ້ ອັນຄະຣິຫັດ ຜູ້ຄອງເຮືອນຍ່ອມໄດ້ຮັບຕາມກາລ ຕາມສະໄໝ , ຄວາມສຸກ ໔ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ຄວາມສຸກເກີດຈາກການມີຊັບ ໑

ຄວາມສຸກເກີດຈາກການໃຊ້ຈ່າຍຊັບ ໑

ຄວາມສຸກເກີດຈາກຄວາມບໍ່ມີໜີ້ ໑

ຄວາມສຸກເກີດຈາກການປະກອບກິຈການງານທີ່ ປາສະຈາກໂທດ ໑

ດູຣາຄະຫະບໍດີ ! ຄວາມສຸກເກີດຈາກການມີຊັບເປັນ
ແນວໃດ? ຄື: ໂພຄະຊັບຂອງກຸລະບຸຕໃນໂລກນີ້ ເປັນ
ຂອງທີ່ເຂົາຫາມາໄດ້ດ້ວຍຄວາມຂະຫຍັນໝັ່ນພຽນ ສັ່ງສົມ
ຂຶ້ນດ້ວຍກຳລັງແຂນ ມີເທື່ອໂທມຕົວ ປະກອບດ້ວຍທັມ
ໄດ້ມາໂດຍທັມ ເຂົາຍ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມສຸກໂສມະນັສວ່າ
ໂພຄະຊັບທີ່ເຂົາຫາມາໄດ້ດ້ວຍຄວາມຂະຫຍັນໝັ່ນພຽນ
ສັ່ງສົມຂຶ້ນດ້ວຍກຳລັງແຂນ ມີເທື່ອໂທມຕົວ ປະກອບ
ດ້ວຍທັມ ໄດ້ມາໂດຍທັມຂອງເຮົາມີຢູ່ ນີ້ຮຽກວ່າ:
ຄວາມສຸກເກີດຈາກການມີຊັບ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີ ! ກໍຄວາມສຸກເກີດຈາກການໃຊ້ຈ່າຍຊັບ
ເປັນແນວໃດ? ຄື: ກຸລະບຸຕໃນໂລກນີ້ ຍ່ອມໃຊ້ສອຍ
ໂພຄະຊັບ ແລະໄດ້ກະທຳບຸນທັງຫລາຍດ້ວຍໂພຄະຊັບທີ່
ຕົນຫາມາໄດ້ດ້ວຍຄວາມຂະຫຍັນໝັ່ນພຽນ ສັ່ງສົມຂຶ້ນ
ດ້ວຍກຳລັງແຂນ ມີເທື່ອໂທມຕົວ ປະກອບດ້ວຍທັມ ໄດ້
ມາໂດຍທັມ ເຂົາຍ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມສຸກໂສມະນັສວ່າ ເຮົາ
ຍ່ອມໃຊ້ສອຍໂພຄະຊັບ ແລະໄດ້ບຳເພັນບຸນທັງຫລາຍ
ດ້ວຍໂພຄະຊັບເຫລົ່ານັ້ນ (ນີ້ຮຽກວ່າ: ຄວາມສຸກເກີດຈາກ
ການໃຊ້ຈ່າຍຊັບ.)

ດູຣາຄະຫະບໍດີ ! ກໍຄວາມສຸກເກີດຈາກການບໍ່ເປັນໜີ້ເປັນ
ແນວໃດ? ຄື: ກຸລະບຸຕໃນໂລກນີ້ ຍ່ອມບໍ່ເປັນໜີ້ອັນໃດ

ຂອງໃຜ ໜ້ອຍກໍຕາມ ຫລາຍກໍຕາມ ນີ້ຮຽກວ່າ:
ຄວາມສຸກເກີດຈາກການບໍ່ເປັນໜີ້.

ດູຣາຄະຫະບໍດີ ! ກໍຄວາມສຸກທີ່ເກີດຈາກການງານທີ່
ປາສະຈາກໂທດເປັນແນວໃດ? ຄື: ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມ
ວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍກາຍະກັມ ວະຈິກັມ ມະໂນ
ກັມ ອັນຫາໂທດບໍ່ໄດ້ ນີ້ຮຽກວ່າ ຄວາມສຸກທີ່ເກີດຈາກ
ການປະກອບການງານທີ່ປາສະຈາກໂທດ.

ດູຣາຄະຫະບໍດີ ! ຄວາມສຸກ ໔ ປະການນີ້ແລ ອັນຄະຣິ
ທັດຜູ້ຄອງເຮືອນຍ່ອມໄດ້ຮັບຕາມກາລ ຕາມສະໄໝ.

ນໍຣະຊົນຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນສະພາບ ຮູ້ຄວາມບໍ່ເປັນໜີ້ວ່າ
ເປັນສຸກແລ້ວ ຍ່ອມລະນຶກເຖິງສຸກທີ່ເກີດຈາກການມີຊັບ
ເມື່ອໃຊ້ສອຍໂພຄະຊັບຢ່າງເປັນສຸກຢູ່ ຍ່ອມເຫັນແຈ້ງ
ດ້ວຍປັນຍາ ຜູ້ມີປັນຍາດີເມື່ອເຫັນແຈ້ງ ຍ່ອມຮູ້ຄວາມສຸກ
ທັງສາມວ່າ ບໍ່ເຖິງສັງວທີ ໑໖ ອັນຈຳແນກແລ້ວສືບທົກຄັ້ງ
ຂອງຄວາມສຸກທີ່ເກີດຈາກການປະກອບການງານທີ່
ປາສະຈາກໂທດ.

ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງກວ່າຄວາມສະຫງົບບໍ່ມີ

ການຮັກສາສິລນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ບັນດິຕປາຖະໜາຄວາມສຸກ ມ
ປະການນີ້ ຈົ່ງຮັກສາສິລ; ມ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:
ບັນດິຕປາຖະໜາຢູ່ວ່າ:

ຂໍຄວາມສັນລະເສີນຈົ່ງມາເຖິງເຮົາ ໑

ຂໍໂພຄະສົມບັດຈົ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາ ໑

ເມື່ອຕາຍໄປ ຂໍເຮົາໄດ້ເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິໂລກສະຫວັນ ໑
ຈົ່ງຮັກສາສິລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ບັນດິຕປາຖະໜາຄວາມສຸກ ມ
ປະການນີ້ແລ ຈົ່ງຮັກສາສິລ.

**ນັກປຣາຊຍ໌ປາຖະໜາຄວາມສຸກ ມ ປະການຄື ຄວາມ
ສັນລະເສີນ, ການໄດ້ມາເຊິ່ງໂພຄະຊັບເຄື່ອງປຶ້ມໃຈ,
ຄວາມບັນເທີງໃນສະຫວັນໃນໂລກໜ້າ ຈົ່ງຮັກສາສິລ.
ຖ້າວ່າບຸກຄົນບໍ່ກະທຳຄວາມຊົ່ວ ແຕ່ເຂົ້າໄປສະມາຄົມກັບ**

ບຸກຄົນຜູ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຢູ່ ບຸກຄົນນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ຄົນເຂົາລັງ
ກຽດ ເພາະຄວາມຊົ່ວ ແລະ ໂທດຂອງບຸກຄົນຜູ້ສະມາຄົມ
ກັບຄົນຊົ່ວນີ້ຍ່ອມງອກງາມ. ບຸກຄົນທີ່ກະທຳຄົນເຊັ່ນໃດ
ໃຫ້ເປັນມິຕ ແລະເຂົ້າໄປສະມາຄົມກັບຄົນເຊັ່ນໃດ ບຸກຄົນ
ນັ້ນແຫລະຊື່ວ່າເປັນເຊັ່ນດຽວກັບບຸກຄົນນັ້ນ ເພາະເຫດ
ແຫ່ງການຢູ່ຮ່ວມກັນ. ຄົນຊົ່ວຊ້ອງເສບບຸກຄົນອື່ນຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດ
ໂດຍປົກກະຕິຢູ່ ຍ່ອມທຳບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດໂດຍປົກກະຕິທີ່
ຊ້ອງເສບຕົນໃຫ້ຕິດເປື້ອນດ້ວຍຄວາມຊົ່ວ ເໝືອນລູກ
ສອນທີ່ແຊ່ຢາພິດ ຖືກຢາພິດຕິດເປື້ອນແລ້ວ ຍ່ອມທຳ
ໄປກລຸກສອນທີ່ບໍ່ຕິດເປື້ອນ ໃຫ້ຕິດເປື້ອນດ້ວຍຢາພິດ
ສັນນັ້ນ. ນັກປຣາຊຍ໌ຍ່ອມບໍ່ມີຄົນຊົ່ວເປັນເພື່ອນເລີຍ
ເພາະຄວາມຢ້ານກົວຄວາມເປີເປື້ອນ(ຄວາມຊົ່ວ), ຄົນໃດ
ທີ່ປາເນົາໄວ້ດ້ວຍໃບຫຍ້າຄາ ຫຍ້າຄາຂອງຄົນນັ້ນຍ່ອມມີ
ກິ່ນເໝັນຟຸ້ງໄປ. ການເຂົ້າໄປສະມາຄົມກັບນັກປຣາຊຍ໌
ຍ່ອມເປັນເຊັ່ນນັ້ນ. ເພາະສະນັ້ນ ບັນດິຕຮູ້ຄວາມສຳເລັດ
ຜົນແຫ່ງຕົນເໝືອນທີ່ໃບໄມ້ແລ້ວ ຍ່ອມບໍ່ເຂົ້າໄປສະມາຄົມ
ກັບອະສັຕຕະບຸຣຸດ ຍ່ອມສະມາຄົມກັບສັຕຕະບຸຣຸດ
ເພາະວ່າ ອະສັຕຕະບຸຣຸດຍ່ອມນຳໄປສູ່ນະຣົກ ສັຕຕະ
ບຸຣຸດຍ່ອມນຳໄປສູ່ສຸຄະຕິ.

ບຸກຄົນຂ້າຄວາມໂກດໄດ້
ຍ່ອມນອນເປັນສຸກ
ຂ້າຄວາມໂກດໄດ້ຈຶ່ງບໍ່ເສົ້າໂສກ;
ພຣາມ ! ພຣະອະຣິຍະເຈົ້າທັງຫລາຍ
ຍ່ອມສັນລະເສີນການຂ້າຄວາມໂກດ
ອັນມີມູນເປັນພິດເປັນທີ່ສຸດ
ເພາະວ່າບຸກຄົນຂ້າຄວາມໂກດນັ້ນໄດ້ແລ້ວ
ຍ່ອມບໍ່ເສົ້າໂສກ.

ສາຍທານແຫ່ງບຸນກຸສົລ ອັນເປັນປັດໄຈທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສາຍທານແຫ່ງບຸນແຫ່ງກຸສົລ
ອັນເປັນປັດໄຈທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ ໔ ປະການ
ນີ້; ໔ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ປະກອບດ້ວຍຄວາມ
ເຫລືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າວ່າ: ເພາະ
ເຫດນີ້ໆ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້ານັ້ນ ຯລຯ ເປັນຜູ້
ຈຳແນກທັມ. ນີ້ເປັນສາຍທານແຫ່ງບຸນແຫ່ງກຸສົລ ອັນ
ເປັນປັດໄຈທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ ປະການທີ ໑.

ອີກປະການໜຶ່ງ ອະຣິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍຄວາມ
ເຫລືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທັມ...ນີ້ເປັນສາຍທານ

ແຫ່ງບຸນແຫ່ງກຸສົລ ອັນເປັນປັດໄຈທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ
ປະການທີ ໒.

ອີກປະການໜຶ່ງ ອະນິຍະສາວົກປະກອບດ້ວຍຄວາມ
ເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງຄ໌...ນີ້ເປັນ
ສາຍທານແຫ່ງບຸນແຫ່ງກຸສົລ ອັນເປັນປັດໄຈທີ່ນຳມາເຊິ່ງ
ຄວາມສຸກ ປະການທີ ໓

ອີກປະການໜຶ່ງ ອະນິຍະສາວົກເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ຄື
ປະກອບດ້ວຍປັນຍາອັນເປັນເຫດໃຫ້ຮູ້ຊັດເຈນ
ເຊິ່ງຄວາມເກີດແລະຄວາມດັບອັນເປັນອະນິຍະ
ເປັນໄປເພື່ອຊຳລະກິເລດ ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນທຸກຂໍ້
ໂດຍຊອບ. ນີ້ເປັນສາຍທານແຫ່ງບຸນແຫ່ງກຸສົລ ອັນ
ເປັນປັດໄຈທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ ປະການທີ ໔.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສາຍທານແຫ່ງບຸນແຫ່ງກຸສົລ ອັນເປັນ
ປັດໄຈທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ ໔ ປະການນີ້ແລ.

ວິທີການສ້າງຊີວິດໃຫ້ປ່ຽນລົ້ນດ້ວຍຄວາມສຸກ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ !

ຜູ້ປະກອບດ້ວຍທັມ ໖ ປະການ

ຍ່ອມເປັນຜູ້ປ່ຽນລົ້ນໄປດ້ວຍຄວາມສຸກແລະໂສມະນັສ

ໃນປັດຈຸບັນ ແລະຍ່ອມເປັນຜູ້ສ້າງເຫດເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປ

ແຫ່ງອາສະວະທັງຫລາຍ;

ທັມ ໖ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້

ເປັນຜູ້ຍືນດີໃນທັມ ໑

ເປັນຜູ້ຍືນດີໃນພາວະນາ ໑

ເປັນຜູ້ຍືນດີໃນການລະ ໑

ເປັນຜູ້ຍືນດີໃນຄວາມສະຫງົບ ໑

ເປັນຜູ້ຍິນດີໃນຄວາມບໍ່ພະຍາບາທ ໑

ເປັນຜູ້ຍິນດີໃນທັມທີ່ບໍ່ເນີນຊ້າ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ !

ຜູ້ປະກອບດ້ວຍທັມ ໖ ປະການນີ້ແລ

ຍ່ອມເປັນຜູ້ປ່ຽນລົ້ນໄປດ້ວຍຄວາມສຸກແລະໂສມະນັສ

ໃນປັດຈຸບັນ ແລະຍ່ອມເປັນຜູ້ສ້າງເຫດເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປ

ແຫ່ງອາສະວະທັງຫລາຍ.

ສູຕຕັນຕະປິດິກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ປັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໓໘໖/໓໔໙

ຂັ້ນ ທີ່ ໕ ໃນ ພຸ ທ ທ ະ ສ າ ສ ນ າ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເຮົາຈັກສະແດງຂັ້ນທີ່ ໕ ແລະ ອຸປາທານຂັ້ນທີ່ ໕ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຟັງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍຂັ້ນທີ່ ໕ ເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຮູບຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະ ປັດຈຸບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕ່ຳຊາມຫລືປານິດ ຢູ່ໃນທີ່ໄກຫລືທີ່ໃກ້ ນີ້ຮຽກວ່າ: ຮູປຂັ້ນທີ່.

ເວທະນາຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຯລຯ ສັນຍາຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຯລຯ ສັງຂາຣຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຯລຯ ວິນຍານຢ່າງໃດ ຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະ ປັດຈຸບັນ ອັນ ເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕ່ຳຊາມ ຫລືປານິດ ຢູ່ໃນທີ່ໄກຫລືທີ່ໃກ້ ນີ້ຮຽກວ່າ: ວິນຍານຂັ້ນທີ່. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເຫລົ່ານີ້ຮຽກວ່າ ຂັ້ນທີ່ ໕.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍອຸປາທານຂັນທໍ ໕ ເປັນແນວໃດ?
 ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຮູບຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີດ
 ອະນາຄົດ ແລະ ປັດຈຸບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ
 ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕໍ່າຊາມຫລືປານົດ ຢູ່ໃນທີ່ໄກຫລືທີ່ໃກ້
 ເປັນໄປດ້ວຍອາສະວະ ເປັນປັດໄຈແກ່ອຸປາທານ ນີ້ຮຽກ
 ວ່າ: ອຸປາທານຂັນທໍຄືຮູບ. ເວທະນາຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ
 ຯລຯ ສັນຍາຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຯລຯ ສັງຂາຣຢ່າງໃດຢ່າງ
 ໜຶ່ງ ຯລຯ ວິນຍານຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີດ
 ອະນາຄົດ ແລະ ປັດຈຸບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ
 ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕໍ່າຊາມຫລືປານົດ ຢູ່ໃນທີ່ໄກຫລືທີ່ໃກ້
 ເປັນໄປດ້ວຍອາສະວະ ເປັນປັດໄຈແກ່ອຸປາທານ ນີ້ຮຽກ
 ວ່າ: ອຸປາທານຂັນທໍຄືວິນຍານ. **ພິກຂຸທັງຫລາຍ !**
ເຫລົ່ານີ້ຮຽກວ່າ: ອຸປາທານຂັນທໍ ໕.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ຂັນທະວາຣະວັຄ ໑໗/໔໗/໙໔-໙໖

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍທັມທີ່
ຄວນກຳນົດຮູ້ດ້ວຍປັນຍາ
ຢ່າງຍິ່ງເປັນແນວໃດ? ມີຂໍ້
ທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ວ່າ:
ອຸປາທານຂັນທໍ ໔ ໄດ້ແກ່:
ອຸປາທານຂັນທໍ
ຄື ຮູ ບ,
ຄື ເ ວ ທ ະ ນ າ,
ຄື ສັ ນ ຍ າ,
ຄື ສັ ງ ຂ າ ຣ,
ຄື ວິ ນ ຍ າ ນ
ເຫລົ່ານີ້ຊື່ວ່າ: ທັມທີ່ຄວນ
ກຳນົດຮູ້ດ້ວຍປັນຍາຢ່າງຍິ່ງ
(*the teaching of the*
Buddha)

ການຮູ້ຂັ້ນທັງ ໔ ໂດຍຖານະ ກ ປະການ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາໂດຍ ໓ ວິທີ

ສະໄໝໜຶ່ງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິທາຣເຊຕະວັນ
ອາຣາມຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ ໃກ້ພະນະຄອນສາວັຕຖີ
ໃນທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໄດ້ຕຣັສຮຽກພິກຂຸທັງຫລາຍວ່າ: ດູຣາ
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນທູນຮັບຄຳພຣະຜູ້ມີພຣະພາກແລ້ວ,
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໄດ້ຕຣັສວ່າ:

**ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸຜູ້ສະຫລາດໃນຖານະ ກ
ປະການ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາໂດຍ ໓ ວິທີ ເຮົາຮຽກວ່າ
ຍອດບຸຣຸດ ເປັນຜູ້ສຳເລັດກິຈ ຢູ່ຈົບພຣົມມະຈັນໃນທັມ
ວິນັຍນີ້.**

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍພິກຂຸຜູ້ສະຫລາດໃນຖານະ ກ
ປະການເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຮູ້ຊັດເຈນເຊິ່ງຮູບ, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຮູບ, ຄວາມດັບແຫ່ງຮູບ, ປະຕິປະທາ ທີ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບແຫ່ງຮູບ, ຮູ້ຄຸນຂອງຮູບ, ຮູ້ໂທດຂອງ ຮູບ ແລະ ຮູ້ອຸບາຍເຄື່ອງສະລັດອອກໄປຈາກຮູບ;

ຮູ້ຊັດເຈນເຊິ່ງເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານ ຯລຯ ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງວິນຍານ ຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານ, ຮູ້ປະຕິປະທາທີ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມ ດັບແຫ່ງວິນຍານ, ຮູ້ຄຸນຂອງວິນຍານ, ຮູ້ໂທດຂອງວິນ ຍານ ແລະ ຮູ້ອຸບາຍເຄື່ອງສະລັດອອກແຫ່ງວິນຍານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍຮູບເປັນແນວໃດ?

ມະຫາພູຕະຮູບທັງ ໔ ແລະຮູບທີ່ອາໄສມະຫາພູຕະຮູບທັງ ໔ ນີ້ຮຽກວ່າ: ຮູບ;

ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຮູບຢ່ອມມີ ເພາະຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງ ອາຫາຣ; ຄວາມດັບແຫ່ງຮູບຢ່ອມມີ ເພາະຄວາມດັບແຫ່ງ ອາຫາຣ;

ອະຣິຍະມັດອັນປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ແປດຄື ສັມມາທິຕຖິ ຯລຯ ສັມມາສະມາທິ ນີ້ເປັນປະຕິປະທາໃຫ້ເຖິງຄວາມ ດັບແຫ່ງຮູບ.

ຄວາມສຸກໂສມະນັສອັນອາໄສຮູບນີ້ເກີດຂຶ້ນ ນີ້ເປັນຄຸນ
ຂອງຮູບ.

ຮູບບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທຳມະດາ
ນີ້ເປັນໂທດຂອງຮູບ.

ການກຳຈັດສັນທະຣາຄະ ການລະເຊິ່ງສັນທະຣາຄະໃນ
ຮູບເສຍໄດ້ ນີ້ເປັນອຸບາຍເຄື່ອງສະລັດອອກໄປຈາກຮູບ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສະມະນະຫລືພຣາມເຫລົ່າໃດເຫລົ່າ
ໜຶ່ງຮູ້ຊັດເຈນເຊິ່ງຮູບ, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຮູບ, ຄວາມ
ດັບແຫ່ງຮູບ, ປະຕິປະທາທີ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບແຫ່ງຮູບ, ຮູ້
ຄຸນຂອງຮູບ, ຮູ້ໂທດຂອງຮູບ ແລະ ອຸບາຍເຄື່ອງສະລັດ
ອອກໄປຈາກຮູບຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ປະຕິບັດເພື່ອຄວາມເບື້ອ
ໜ່າຍ ເພື່ອຄວາມຄາຍກຳນັດ ເພື່ອຄວາມດັບເຊິ່ງຮູບ
ສະມະນະຫລືພຣາມເຫລົ່ານັ້ນປະຕິບັດດີແລ້ວ ສະມະນະ
ຫລືພຣາມເຫລົ່າໃດປະຕິບັດດີແລ້ວ ສະມະນະຫລືພຣາມ
ເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມຢັ້ງລົງໃນທັມວິນັຍນີ້.

ສ່ວນສະມະນະຫລືພຣາມເຫລົ່າໃດເຫລົ່າໜຶ່ງ ຮູ້ຊັດເຈນ
ເຊິ່ງຮູບ, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຮູບ, ຄວາມດັບແຫ່ງຮູບ,
ປະຕິປະທາທີ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບແຫ່ງຮູບ, ຮູ້ຄຸນຂອງຮູບ,

ຮູ້ໂທດຂອງຮູບ ແລະ ອຸບາຍເຄື່ອງສະລັດອອກໄປຈາກ
ຮູບຢ່າງນຶ່ງແລ້ວ ຫລຸດພົ້ນໄປ ເພາະຄວາມເປື້ອໜ່າຍ
ຄາຍກຳນັດ ເພາະຄວາມດັບ ແລະເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນໃນຮູບ
ສະມະນະຫລືພຣາມເຫລົ່ານັ້ນ ຊື່ວ່າ ຫລຸດພົ້ນແລ້ວດ້ວຍ
ດີ, ສະມະນະຫລືພຣາມເຫລົ່າໃດຫລຸດພົ້ນແລ້ວດ້ວຍດີ
ສະມະນະຫລືພຣາມເຫລົ່ານັ້ນເປັນອັນວ່າ ສຳເລັດກົຈ
ສະມະນະຫລືພຣາມເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີວັຕຕະເພື່ອຄວາມ
ປາກົດອີກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍເວທະນາເປັນແນວໃດ?

**ເວທະນາ ຝ ໝວດນີ້ຄື: ຈັກຊຸສັມຜັສສະຊາເວທະນາ,
ຯລຯ ມະໂນສັມຜັສສະຊາເວທະນາ ນີ້ຮຽກວ່າ ເວທະນາ.**

ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງເວທະນາຍ່ອມມີ ເພາະຄວາມເກີດຂຶ້ນ
ແຫ່ງຜັສສະ, ຄວາມດັບແຫ່ງເວທະນາຍ່ອມມີ ເພາະ
ຄວາມດັບແຫ່ງຜັສສະ;

ອະຣິຍະມັຄອັນປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ແປດ ຄື ສັມມາທິຕຖິ
ຯລຯ ສັມມາສະມາທິ ນີ້ແລເປັນປະຕິປະທາໃຫ້ເຖິງ
ຄວາມດັບແຫ່ງເວທະນາ ຯລຯ ສະມະນະຫລືພຣາມ
ເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີວັຕຕະເພື່ອຄວາມປາກົດອີກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍສັນຍາເປັນແນວໃດ?

**ສັນຍາ ຜ ໝວດນີ້ ຄື: ຮູປສັນຍາ ສັທທະສັນຍາ ຄັນທະ
ສັນຍາ ຣະສະສັນຍາ ໂຜຕຖັພພະສັນຍາ ທັມມະສັນຍາ
ນີ້ຮຽກວ່າ: ສັນຍາ.**

ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງສັນຍາຍ່ອມມີ ເພາະຄວາມເກີດຂຶ້ນ
ແຫ່ງຜັສສະ, ຄວາມດັບແຫ່ງສັນຍາຍ່ອມມີ ເພາະຄວາມ
ດັບແຫ່ງຜັສສະ;

ອະຣິຍະມັດອັນປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ແປດ ຄື ສັມມາທິຕຖິ
ຯລຯ ສັມມາສະມາທິ ນີ້ແລເປັນປະຕິປະທາໃຫ້ເຖິງ
ຄວາມດັບແຫ່ງສັນຍາ ຯລຯ ສະມະນະຫລືພຣາມ
ເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີວັຕຕະເພື່ອຄວາມປາກົດອີກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສັງຂາຣເປັນແນວໃດ?

**ເຈຕະນາ ຜ ໝວດນີ້ ຄື: ຮູປສັນເຈຕະນາ ຯລຯ ທັມມະ
ສັນເຈຕະນາ ນີ້ຮຽກວ່າ: ສັງຂາຣ.**

ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງສັງຂາຣຍ່ອມມີ ເພາະຄວາມເກີດຂຶ້ນ
ແຫ່ງຜັສສະ, ຄວາມດັບແຫ່ງສັງຂາຣຍ່ອມມີ ເພາະຄວາມ
ດັບແຫ່ງຜັສສະ;

ອະຣິຍະມັຄອັນປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ແປດ ຄື ສັມມາທິຕຖິ ຯລຯ ສັມມາສະມາທິ ນີ້ແລເປັນປະຕິປະທາໃຫ້ເຖິງ ຄວາມດັບແຫ່ງສັງຂາຣ ຯລຯ ສະມະນະຫລືພຣາມ ເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີວັຕຕະເພື່ອຄວາມປາກົດອີກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍວິນຍານເປັນແນວໃດ?

ວິນຍານ ໖ ໝວດນີ້ ຄື: ຈັກຊວິນຍານ ໂສຕະວິນຍານ ຄານະວິນຍານ ຊິວຫາວິນຍານ ກາຍະວິນຍານ ມະໂນ ວິນຍານ ນີ້ຮຽກວ່າ: ວິນຍານ.

ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງວິນຍານຍ່ອມມີ ເພາະຄວາມເກີດຂຶ້ນ ແຫ່ງນາມຮູບ; ຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານຍ່ອມມີ ເພາະ ຄວາມດັບແຫ່ງນາມຮູບ.

ອະຣິຍະມັຄອັນປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ແປດຄື ສັມມາທິຕຖິ ຯລຯ ສັມມາສະມາທິ ນີ້ເປັນປະຕິປະທາໃຫ້ເຖິງຄວາມ ດັບແຫ່ງວິນຍານ.

ຄວາມສຸກໂສມະນັສອັນອາໄສວິນຍານນີ້ເກີດຂຶ້ນ ນີ້ເປັນ ຄຸນຂອງວິນຍານ;

ວິນຍານບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທຳມະ
ດາ ນີ້ເປັນໂທດຂອງວິນຍານ.

ການກຳຈັດສັນທະຣາຄະ ການລະເຊິ່ງສັນທະຣາຄະໃນ
ວິນຍານເສຍໄດ້ ນີ້ເປັນອຸບາຍເຄື່ອງສະລັດອອກແຫ່ງວິນ
ຍານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສະມະນະຫລືພຣາມເຫລົ່າໃດເຫລົ່າ
ໜຶ່ງຮູ້ຊັດເຈນເຊິ່ງວິນຍານ, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງວິນຍານ,
ຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານ, ປະຕິປະທາທີ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບ
ແຫ່ງວິນຍານ, ຮູ້ຄຸນຂອງວິນຍານ, ຮູ້ໂທດຂອງວິນຍານ
ແລະ ອຸບາຍເຄື່ອງສະລັດອອກແຫ່ງວິນຍານຢ່າງນຶ່ງແລ້ວ
ປະຕິບັດເພື່ອຄວາມເປື້ອໜ່າຍ ເພື່ອຄວາມຄາຍກຳນັດ
ເພື່ອຄວາມດັບເຊິ່ງວິນຍານ ສະມະນະຫລືພຣາມ
ເຫລົ່ານັ້ນປະຕິບັດດີແລ້ວ ສະມະນະຫລືພຣາມເຫລົ່າໃດ
ປະຕິບັດດີແລ້ວ ສະມະນະຫລືພຣາມເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມຢັ້ງ
ລົງໃນທັມວິນັຍນີ້.

ສ່ວນສະມະນະຫລືພຣາມເຫລົ່າໃດເຫລົ່າໜຶ່ງ ຮູ້ຊັດເຈນ
ເຊິ່ງວິນຍານ, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງວິນຍານ, ຄວາມດັບ
ແຫ່ງວິນຍານ, ປະຕິປະທາທີ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບແຫ່ງວິນ
ຍານ, ຮູ້ຄຸນຂອງວິນຍານ, ຮູ້ໂທດຂອງວິນຍານ ແລະ

ອຸບາຍເຄື່ອງສະລັດອອກແຫ່ງວິນຍານຢ່າງນຶ່ງແລ້ວ
ຫລຸດພົ້ນໄປ ເພາະຄວາມເປື້ອນໜ່າຍ ຄາຍກຳນັດ ເພາະ
ຄວາມດັບ ແລະເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນໃນວິນຍານ ສະມະນະ
ຫລືພຣາມເຫລົ່ານັ້ນ ຊື່ວ່າ ຫລຸດພົ້ນດີແລ້ວ, ສະມະນະ
ຫລືພຣາມເຫລົ່າໃດຫລຸດພົ້ນແລ້ວດ້ວຍດີ ສະມະນະ
ຫລືພຣາມເຫລົ່ານັ້ນເປັນອັນວ່າ ສຳເລັດກິຈ ສະມະນະ
ຫລືພຣາມເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີວັຕຕະເພື່ອຄວາມປາກົດອີກ.

ການພິຈາຣະນາໂດຍ ໓ ວິທີ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍພິກຂຸພິຈາຣະນາໂດຍ ໓ ວິທີເປັນ
ແນວໃດ?

ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມພິຈາຣະນາໂດຍຄວາມເປັນທາຕ
ປະການໜຶ່ງ; ຍ່ອມພິຈາຣະນາໂດຍຄວາມເປັນ
ອາຍະຕະນະປະການໜຶ່ງ; ຍ່ອມພິຈາຣະນາໂດຍຄວາມ
ເປັນປະຕິຈຈະສະມຸປບາທ ປະການໜຶ່ງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຢ່າງນີ້ແລ ພິກຂຸຍ່ອມເປັນຜູ້ພິຈາຣະ
ນາໂດຍ ໓ ວິທີ ເຮົາຮຽກວ່າ ຍອດບຸຣຸດ ເປັນຜູ້
ສຳເລັດກິຈ ຢູ່ຈົບພຣົມມະຈັນໃນທັມວິນັຍນີ້.

ການຮູ້ເຊິ່ງຄຸນ ໂທດ ແລະເຄື່ອງສະລັດອອກ ຈາກຂັນທໍ ໔ ຍ່ອມສາມາດປ່ອຍວາງຂັນທໍ ໔ ໄດ້

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຖ້າຄຸນຂອງຮູບບໍ່ມີແລ້ວ ສັດທັງຫລາຍ
ກໍຈະບໍ່ກຳນົດຍືນດີໃນຮູບ ແຕ່ເພາະຄຸນຂອງຮູບມີຢູ່
ສະນັ້ນ, ສັດທັງຫລາຍຈຶ່ງກຳນົດຍືນດີໃນຮູບ. ຖ້າໂທດ
ຂອງຮູບບໍ່ມີແລ້ວ ສັດທັງຫລາຍກໍຈະບໍ່ເປື້ອໜ່າຍໃນຮູບ
ແຕ່ເພາະໂທດຂອງຮູບມີຢູ່ ສະນັ້ນ, ສັດທັງຫລາຍ ຈຶ່ງມີ
ຄວາມເປື້ອໜ່າຍໃນຮູບ. ຖ້າເຄື່ອງສະລັດອອກໄປຈາກຮູບ
ບໍ່ມີແລ້ວ ສັດທັງຫລາຍກໍບໍ່ສາມາດອອກໄປຈາກຮູບໄດ້
ແຕ່ເພາະເຄື່ອງສະລັດອອກໄປຈາກຮູບມີຢູ່ ສັດທັງຫລາຍ
ຈຶ່ງອອກໄປຈາກຮູບໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຖ້າຄຸນຂອງເວທະນາ ຯລຯ ຂອງ
ສັນຍາ ຯລຯ ຂອງສັງຂາຣ ຯລຯ ຂອງວິນຍານບໍ່ມີແລ້ວ
ສັດທັງຫລາຍກໍຈະບໍ່ກຳນົດຍືນດີໃນວິນຍານ ແຕ່ເພາະຄຸນ
ຂອງວິນຍານມີຢູ່ ສະນັ້ນ, ສັດທັງຫລາຍຈຶ່ງກຳນົດຍືນດີ
ໃນວິນຍານ. ຖ້າໂທດຂອງວິນຍານບໍ່ມີແລ້ວ ສັດ
ທັງຫລາຍກໍຈະບໍ່ເປື້ອໜ່າຍໃນວິນຍານ ແຕ່ເພາະໂທດ
ຂອງວິນຍານມີຢູ່ ສະນັ້ນ, ສັດທັງຫລາຍຈຶ່ງມີຄວາມເປື້ອ
ໜ່າຍໃນວິນຍານ. ຖ້າເຄື່ອງສະລັດອອກໄປຈາກວິນຍານ
ບໍ່ມີແລ້ວ ສັດທັງຫລາຍກໍບໍ່ສາມາດອອກໄປຈາກວິນຍານ
ໄດ້ ແຕ່ເພາະເຄື່ອງສະລັດອອກໄປຈາກວິນຍານມີຢູ່ ສັດ
ທັງຫລາຍຈຶ່ງອອກໄປຈາກວິນຍານໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສັດທັງຫລາຍເມື່ອຍັງບໍ່ຮູ້ຢ່າງຍິ່ງເຊິ່ງ
ຄຸນໂດຍຄວາມເປັນຄຸນ ໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດ ແລະ
ບໍ່ຮູ້ຢ່າງຍິ່ງເຊິ່ງເຄື່ອງສະລັດອອກໂດຍຄວາມເປັນເຄື່ອງ
ສະລັດອອກແຫ່ງອຸປາທານຂັ້ນທີ ໔ ເຫລົ່ານີ້ ຕາມຄວາມ
ເປັນຈິງພຽງໃດ; ສັດທັງຫລາຍ ກໍບໍ່ສາມາດອອກໄປ
ພາກໄປ ຫລຸດພົ້ນໄປ ມີໃຈອັນຫາຂອບເຂດບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນ
ໂລກ ພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມາຣໂລກ ພຣົມໂລກ ໃນໝູ່
ສັດ ພ້ອມທັງສະມະນະພຣາມ ເທວະດາແລະມະນຸດພຽງ
ນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອໃດ ສັດທັງຫລາຍ ຮູ້ຢ່າງຍິ່ງເຊິ່ງ
 ຄຸນໂດຍຄວາມເປັນຄຸນ ໂທດໂດຍຄວາມເປັນໂທດ ແລະ
 ຮູ້ຢ່າງຍິ່ງເຊິ່ງເຄື່ອງສະລັດອອກ ໂດຍຄວາມເປັນເຄື່ອງ
 ສະລັດອອກແຫ່ງອຸປາທານຂັນທໍ ໕ ເຫລົ່ານີ້ ຕາມຄວາມ
 ເປັນຈິງ; ສັດທັງຫລາຍ ກໍສາມາດອອກໄປ ພາກໄປ
 ຫລຸດພົ້ນໄປ ມີໃຈອັນຫາຂອບເຂດບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນໂລກ ພ້ອມ
 ທັງເທວະໂລກ ມາຣໂລກ ພຣົມໂລກ ໃນໝູ່ສັດ ພ້ອມທັງ
 ສະມະນະພຣາມ ເທວະດາແລະມະນຸດ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ຂັນທະວາຣະວັຄ ໑໗/໒໙/໒໒-໒໓

ອະນິຈຈາ ວະຕະ ສັງຂາຣາ ອຸປປາທະວະ
ຍະທັມມິໂນ ອຸປັຊຊິຕະວາ ນິຣຸຊຊັນຕິ
ເຕສັງ ລູປະສະໂມ ສຸໂຂຕິ ຯ
ສັງຂາຣທັງຫລາຍບໍ່ທ່ຽງໜໍ
ມີການເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍເສື່ອມໄປເປັນທຳມະ
ດາ ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍຕັບໄປ ການເຂົ້າໄປ
ສະຫງົບຣະງັບເຊິ່ງສັງຂາຣເຫລົ່ານັ້ນໄດ້
ເປັນຄວາມສຸກ ດັ່ງນີ້.

ມະຫາສຸກັສສະນະສູຕ ສູຕຕົ້ນຕະປິດົກ ທິຄະນິກາຍ ມະຫາວັກ ພາສາໄທ ສະບັບ
ຫລວງ ໑໐/໑໔໖/໑໘໖

ຄວາມເປັນອະນິຈຈັງຂອງຂັນທໍ ໕

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຮູບບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງສິ່ງນັ້ນເປັນ
ທຸກຂໍ ສິ່ງໃດເປັນທຸກຂໍ ສິ່ງນັ້ນເປັນອະນັຕຕາ ສິ່ງ
ໃດເປັນອະນັຕຕາ ສິ່ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ບໍ່ເປັນເຮົາ ບໍ່
ແມ່ນຕົວຕົນຂອງເຮົາ ຂໍ້ນີ້ ອະຣິຍະສາວົກຢ່ອມເຫັນດ້ວຍ
ປັນຍາອັນຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງຢ່າງນີ້.

ເວທະນາບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ ສັນຍາບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ ສັງຂາຣບໍ່
ທ່ຽງ ຯລຯ ວິນຍານບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ
ສິ່ງໃດເປັນທຸກຂໍ ສິ່ງນັ້ນເປັນອະນັຕຕາ ສິ່ງໃດເປັນອະນັຕ
ຕາ ສິ່ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ບໍ່ເປັນເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຕົວຕົນ
ຂອງເຮົາ ຂໍ້ນີ້ ອະຣິຍະສາວົກຢ່ອມເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນ
ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງຢ່າງນີ້ ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້

ຍິນໄດ້ຟັງແລ້ວ ເຫັນຢູ່ຢ່າງນີ້ ຯລຯ ຍ່ອມຮູ້ຊັດເຈນວ່າ
ຊາຕສິ້ນແລ້ວ ພຣົມມະຈັນຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່ຄວນກະທຳ
ໄດ້ທຳສຳເລັດແລ້ວ ກິຈອັນອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້
ມີອີກ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ຂັນທະວາຣະວັດ ໑໗/໒໑/໔໒

ປະຕິຈຈະສະມຸປບາທ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້
ຍ່ອມກະທຳໄວ້ໃນໃຈໂດຍລະອຽດເປັນຢ່າງດີ
ເຊິ່ງປະຕິຈຈະສະມຸປບາທນັ້ນ ດັ່ງນີ້ວ່າ:

ເມື່ອສິ່ງນີ້ມີ ສິ່ງນີ້ຍ່ອມມີ
ເພາະຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງສິ່ງນີ້ ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
ເມື່ອສິ່ງນີ້ບໍ່ມີ ສິ່ງນີ້ຍ່ອມບໍ່ມີ
ເພາະຄວາມດັບໄປແຫ່ງສິ່ງນີ້ ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງດັບໄປ
ໄດ້ແກ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຄື:

ເພາະມີອະວິຊຊາເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງມີສັງຂາຣທັງຫລາຍ
ເພາະມີສັງຂາຣເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງມີວິນຍານ
ເພາະມີວິນຍານເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງມີນາມຮູບ
ເພາະມີນາມຮູບເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງມີສະລາຍະຕະນະ

ເພາະມີສະລາຍະຕະນະເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງມີຜັສສະ
 ເພາະມີຜັສສະເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງມີເວທະນາ
 ເພາະມີເວທະນາເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງມີຕັນຫາ
 ເພາະມີຕັນຫາເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງມີອຸປາທານ
 ເພາະມີອຸປາທານເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງມີພົບ
 ເພາະມີພົບເປັນປັດໄຈ ຈຶ່ງມີຊາຕ
 ເພາະມີຊາຕເປັນປັດໄຈ ຊະຣາ ມະຣະນະ ໂສກະ
 ປະຣິເທວະ ທຸກຂະ ໂທມະນັສ ອຸປາຍາສະທັງຫລາຍ
 ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນຄົບຖ້ວນ;
 ຄວາມເກີດຂຶ້ນພ້ອມແຫ່ງກອງທຸກຂໍ້ທັງສິ້ນນີ້
 ຍ່ອມມີດ້ວຍອາການຢ່າງນີ້.

ເພາະຄວາມຈາງຄາຍດັບໄປໂດຍບໍ່ເຫລືອ
 ແຫ່ງອະວິຊຊານັ້ນໆແລ ຈຶ່ງມີຄວາມດັບແຫ່ງສັງຂາຣ;
 ເພາະມີຄວາມດັບແຫ່ງສັງຂາຣ ຈຶ່ງມີຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານ;
 ເພາະມີຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານ ຈຶ່ງມີຄວາມດັບແຫ່ງນາມຮູບ;
 ເພາະມີຄວາມດັບແຫ່ງນາມຮູບ ຈຶ່ງມີຄວາມດັບແຫ່ງສະລາ
 ຍະຕະນະ;
 ເພາະມີຄວາມດັບແຫ່ງສະລາຍະຕະນະ
 ຈຶ່ງມີຄວາມດັບແຫ່ງຜັສສະ;
 ເພາະມີຄວາມດັບແຫ່ງຜັສສະ ຈຶ່ງມີຄວາມດັບແຫ່ງເວທະນາ;

ເພາະມີຄວາມດັບແຫ່ງເວທະນາ ຈຶ່ງມີຄວາມດັບແຫ່ງຕັນຫາ;
 ເພາະມີຄວາມດັບແຫ່ງຕັນຫາ ຈຶ່ງມີຄວາມດັບແຫ່ງອຸປາທານ;
 ເພາະມີຄວາມດັບແຫ່ງອຸປາທານ ຈຶ່ງມີຄວາມດັບແຫ່ງພົບ;
 ເພາະມີຄວາມດັບແຫ່ງພົບ ຈຶ່ງມີຄວາມດັບແຫ່ງຊາຕ;
 ເພາະມີຄວາມດັບແຫ່ງຊາຕນັ້ນແລ ຊະຣາ ມະຣະນະ
 ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກຂະ ໂທມະນັສ ອຸປາຍາສະທັງຫລາຍ
 ຈຶ່ງດັບສິນ;
 ຄວາມດັບລົງແຫ່ງກອງທຸກຂໍ້ທັງສິນນີ້
 ຍ່ອມມີດ້ວຍອາການຢ່າງນີ້ ດັ່ງນີ້.

ນິທານ. ສໍ. ໑໖/໘໔/໑໔໙.

ສັທທານຸສາຣີ ທັມມານຸສາຣີ ແລະບຸກຄົນທີ່ບັນລຸໂສດາປັຕຕິຜົລ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຮູບບໍ່ທ່ຽງ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງ
ອື່ນເປັນທຳມະດາ, ເວທະນາ ຯລຯ, ສັນຍາ ຯລຯ,
ສັງຂາຣ ຯລຯ, ວິນຍານບໍ່ທ່ຽງ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນ
ຢ່າງອື່ນເປັນທຳມະດາ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຜູ້ໃດເຊື່ອໝັ້ນບໍ່
ຫວັ່ນໄຫວໃນທັມເຫລົ່ານີ້ຢ່າງນີ້ ເຮົາກ່າວຜູ້ນັ້ນວ່າ
ສັທທານຸສາຣີ ກ້າວລົງສູ່ສັມມັຕຕະນິຍາມ ກ້າວລົງສູ່
ສັບບຸຣິສະພູມ ລ່ວງພົ້ນປຸຖຸຊົນພູມ ບໍ່ຄວນທີ່ຈະກະທຳກັມ
ອັນບຸກຄົນກະທຳແລ້ວເພື່ອເຂົ້າເຖິງນະຣົກ ກຳເນີດເດຣັສ
ສານ ຫລືເປຕວິສັຍ ບໍ່ຄວນທີ່ຈະທຳກາລະ ຕາບເທົ່າທີ່
ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງໂສດາປັຕຕິຜົລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທັມເຫລົ່ານີ້ອັນຜູ້ໃດມີການໃຄ່
ຄວນພິຈາຣະນາດ້ວຍປັນຍາໂດຍປະມານ ເຮົາກ່າວຜູ້ນັ້ນ
ວ່າ: ທັມມານຸສາຣີ ກ້າວລົງສູ່ສັມມັຕຕະນິຍາມ ກ້າວລົງສູ່
ສັບບຸຣິສະພູມ ລ່ວງພົ້ນປຸຖຸຊົນພູມ ບໍ່ຄວນທີ່ຈະກະທຳກັມ
ອັນບຸກຄົນກະທຳແລ້ວເພື່ອເຂົ້າເຖິງນະຣົກ ກຳເນີດເດຣັສ
ສານ ຫລືເປຕວິສັຍ ບໍ່ຄວນທີ່ຈະທຳກາລະຕາບເທົ່າທີ່ຍັງ
ບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງໂສດາປັຕຕິຜິລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຜູ້ໃດຮູ້ເຫັນທັມເຫລົ່ານີ້ຢ່າງນີ້ ເຮົາ
ກ່າວຜູ້ນັ້ນວ່າ: ເປັນໂສດາບັນ ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕຳເປັນ
ທຳມະດາ ເປັນຜູ້ທຸ່ງແທ້ທີ່ຈະຕຣັສຮູ້ໃນເບື້ອງໜ້າ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ຂັນທະວາຣະວັຄ ໑໗/໒໕໐/໔໗໘

ລະຄວາມຍິນດີໃນຂັນທີ ໕ ກໍຫລຸດພົ້ນໄປຈາກທຸກຂີ້ໄດ້

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸເຫັນຮູບອັນບໍ່ທ່ຽງນັ້ນແຫລະວ່າ
ບໍ່ທ່ຽງ ຄວາມເຫັນຂອງທ່ານນັ້ນເປັນສັມມາທິຕຖິ ເມື່ອ
ທ່ານເຫັນຢູ່ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຍ່ອມເບື້ອໜ່າຍ ເພາະຄວາມ
ສິ້ນໄປແຫ່ງນັ້ນທີ ຈຶ່ງມີຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຣາຄະ ເພາະ
ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຣາຄະ ຈຶ່ງມີຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງນັ້ນທີ
ເພາະຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງນັ້ນທີ ແລະ ຣາຄະ ກ່າວໄດ້ວ່າ:
ຈິດຫລຸດພົ້ນແລ້ວດ້ວຍດີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸເຫັນເວທະນາອັນບໍ່ທ່ຽງນັ້ນ
ແຫລະວ່າ ບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ; ພິກຂຸເຫັນສັນຍາອັນບໍ່ທ່ຽງນັ້ນ
ແຫລະວ່າ ບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ; ພິກຂຸເຫັນສັງຂາຣອັນບໍ່ທ່ຽງນັ້ນ
ແຫລະວ່າ ບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ; ພິກຂຸເຫັນວິນຍານອັນບໍ່ທ່ຽງນັ້ນ

ແຫລະວ່າ ບໍ່ທ່ຽງ ຄວາມເຫັນຂອງທ່ານນັ້ນເປັນ
ສັມມາທິຕຖິ ເມື່ອທ່ານເຫັນຢູ່ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຍ່ອມເປື້ອ
ໜ່າຍ ເພາະຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງນັ້ນທີ ຈຶ່ງມີຄວາມສິ້ນໄປ
ແຫ່ງຣາຄະ ເພາະຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຣາຄະ ຈຶ່ງມີຄວາມ
ສິ້ນໄປແຫ່ງນັ້ນທີ ເພາະຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງນັ້ນທີ ແລະ
ຣາຄະ ກ່າວໄດ້ວ່າ: ຈິດຫລຸດພົ້ນແລ້ວດ້ວຍດີ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ຂັນທະວາຣະວັດ ໑໗/໔໑/໑໐໓

ຄວາມເກີດຂຶ້ນ ຄວາມຕັ້ງຢູ່ ແລະຄວາມດັບໄປແຫ່ງທຸກຂໍ້

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄວາມເກີດຂຶ້ນ ຄວາມຕັ້ງຢູ່ ຄວາມ
ບັງເກີດ ຄວາມປາກົດແຫ່ງຮູບ ນີ້ເປັນຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງ
ທຸກຂໍ້ ເປັນຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງໂຣຄ ເປັນຄວາມປາກົດແຫ່ງ
ຊະຣາແລະມະຣະນະ. ຄວາມເກີດຂຶ້ນ ຄວາມຕັ້ງຢູ່
ຄວາມບັງເກີດ ຄວາມປາກົດແຫ່ງເວທະນາ ຯລຯ; ແຫ່ງ
ສັນຍາ ຯລຯ; ແຫ່ງສັງຂາຣ ຯລຯ; ແຫ່ງວິນຍານ ນີ້
ເປັນຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງທຸກຂໍ້ ເປັນຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງໂຣຄ
ເປັນຄວາມປາກົດແຫ່ງຊະຣາແລະມະຣະນະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍຄວາມດັບບໍ່ເຫລືອ ຄວາມສະຫງົບ
ຣະງັບ ຄວາມດັບສູນແຫ່ງຮູບ ນີ້ເປັນຄວາມດັບໂດຍບໍ່
ເຫລືອແຫ່ງທຸກຂໍ້ ເປັນຄວາມສະຫງົບຣະງັບແຫ່ງໂຣຄ
ເປັນຄວາມດັບສູນແຫ່ງຊະຣາແລະມະຣະນະ. ກໍຄວາມ

ດັບບໍ່ເຫລືອ ຄວາມສະຫງົບຣະງັບ ຄວາມດັບສູນແຫ່ງ
 ເວທະນາ ຯລຯ; ແຫ່ງສັນຍາ ຯລຯ; ແຫ່ງສັງຂາຣ
 ຯລຯ; ແຫ່ງວິນຍານ ເປັນຄວາມດັບໂດຍບໍ່ເຫລືອແຫ່ງ
 ທຸກຂໍ້ ເປັນຄວາມສະຫງົບຣະງັບແຫ່ງໂຣຄ ເປັນຄວາມ
 ດັບສູນແຫ່ງຊະຣາແລະມະຣະນະ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ຂັນທະວາຣະວັດ ໑໗/໒໔໖-໒໔໗/໔໐໗-໔໐໘

ອຸປະກິເລດຂອງຈິດ

The Causes of Sorrow

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຄວາມກຳນົດດ້ວຍອຳນາດແຫ່ງຄວາມ
ພໍໃຈໃນຮູບ ນີ້ເປັນອຸປະກິເລດຂອງຈິດ; ຄວາມກຳນົດ
ດ້ວຍອຳນາດແຫ່ງຄວາມພໍໃຈໃນເວທະນາ ນີ້ເປັນ
ອຸປະກິເລດຂອງຈິດ; ຄວາມກຳນົດດ້ວຍອຳນາດແຫ່ງ
ຄວາມພໍໃຈໃນສັນຍາ ນີ້ເປັນອຸປະກິເລດຂອງຈິດ; ຄວາມ
ກຳນົດດ້ວຍອຳນາດແຫ່ງຄວາມພໍໃຈໃນສັງຂາຣ ນີ້ເປັນ
ອຸປະກິເລດຂອງຈິດ; ຄວາມກຳນົດດ້ວຍອຳນາດແຫ່ງ
ຄວາມພໍໃຈໃນວິນຍານ ນີ້ເປັນອຸປະກິເລດຂອງຈິດ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອໃດ ພິກຂຸລະອຸປະກິເລດຂອງຈິດ
ໃນຖານະເຫລົ່ານີ້ໄດ້ ເມື່ອນັ້ນ ຈິດຂອງທ່ານຍ່ອມເປັນຈິດ
ທີ່ນ້ອມໄປໃນເນກຂັມມະ ອັນເນກຂັມມະອົບອົມແລ້ວ
ຄວນແກ່ການງານ ປາກົດໃນທັມຍ່ອມທຳໃຫ້ແຈ້ງດ້ວຍ
ອະພິນຍາ.

ສູຕຕັນຕະບິດົກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ຂັນທະວາຣະວັຕ ໑໗/໒໖໑-໒໖໒/໔໐໘

ທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງສັງໂຍຊ ແລະສັງໂຍຊ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເຮົາຈັກສະແດງທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງ
ສັງໂຍຊ ແລະສັງໂຍຊ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຟັງ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ! ກໍທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງສັງໂຍຊເປັນ
ແນວໃດ? ແລະສັງໂຍຊເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂາຣ
ວິນຍານ ຊື່ວ່າ ທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງສັງໂຍຊ. ຄວາມກຳ
ນົດດ້ວຍອຳນາດແຫ່ງຄວາມພໍໃຈໃນ ຮູບ ເວທະນາ
ສັນຍາ ສັງຂາຣ ວິນຍານນັ້ນ ຊື່ວ່າ: ສັງໂຍຊ.
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ນີ້ຮຽກວ່າ: ທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງສັງ
ໂຍຊ; ນີ້ຮຽກວ່າ: ສັງໂຍຊ.

ທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອຸປາທານ ແລະອຸປາທານ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເຮົາຈັກສະແດງທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງ
ອຸປາທານ ແລະ ອຸປາທານ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຟັງ.
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອຸປາທານເປັນ
ແນວໃດ? ແລະອຸປາທານເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂາຣ
ວິນຍານ ຊື່ວ່າ ທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອຸປາທານ. ຄວາມ
ກຳນົດດ້ວຍອຳນາດແຫ່ງຄວາມພໍໃຈໃນ ຮູບ ເວທະນາ
ສັນຍາ ສັງຂາຣ ວິນຍານນັ້ນ ຊື່ວ່າ: ອຸປາທານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ນີ້ຮຽກວ່າ: ທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງ
ອຸປາທານ; ນີ້ຮຽກວ່າ: ອຸປາທານ.

ສັງໂຍຊເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການ (ໂອຣັມພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌)

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສັງໂຍຊອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ຢ່າງນີ້; ໕ ຢ່າງເປັນແນວໃດ? ຄື:

ສັກກາຍະທິຕຖິ ໑

ວິຈິກິຈສາ ໑

ສິລັພພະຕະປຣາມາສ ໑

ກາມສັນທະ ໑

ພະຍາບາທ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສັງໂຍຊອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ຢ່າງນີ້ແລ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຄວນຈະເຣີນອະຣິຍະມັຄອັນປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໘ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຢື່ງ ເພື່ອກຳນົດຮູ້ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປ ເພື່ອລະສັງໂຍຊອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ຢ່າງນີ້ ຯລຯ ພິກຂຸຄວນຈະເຣີນອະຣິຍະມັຄອັນປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໘ ນີ້ແລ.

ສັງໂຍຊເບື້ອງສູງ ໔ ປະການ (ອຸທທັມພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌)

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສັງໂຍຊອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງສູງ ໔ ຢ່າງນີ້; ໔ ຢ່າງເປັນແນວໃດ? ຄື:

ຮູປຣາຄະ ໑

ອະຮູປຣາຄະ ໑

ມານະ ໑

ອຸທທັຈຈະ ໑

ອະວິຊຊາ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ສັງໂຍຊອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງສູງ ໔ ຢ່າງນີ້ແລ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຄວນຈະເຮັດອະຣິຍະ ມັດອັນປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໘ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຢັ້ງ ເພື່ອ ກຳນົດຮູ້ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປ ເພື່ອລະສັງໂຍຊອັນເປັນ ສ່ວນເບື້ອງສູງ ໔ ຢ່າງນີ້;

ອະຣິຍະມັດອັນປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໘ ເປັນແນວໃດ? ຄື: ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຈະເຣີນສັມມາທິຕຖິ ອັນອາໄສ ວິເວກ ອາໄສວິຣາຄະ ອາໄສນິໂຣທ ນ້ອມໄປໃນການ ສະລະ; ຍ່ອມຈະເຣີນ ສັມມາສັງກັປປະ ຯລຯ ສັມມາ ວາຈາ ຯລຯ ສັມມາກັມມັນຕະ ຯລຯ ສັມມາອາຊີວະ ຯລຯ ສັມມາວາຍາມະ ຯລຯ ສັມມາສະຕິ ຯລຯ ສັມມາ ສະມາທິ ອັນອາໄສວິເວກ ອາໄສວິຣາຄະ ອາໄສນິໂຣທ ນ້ອມໄປໃນການສະລະ;

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຄວນຈະເຣີນອະຣິຍະມັດອັນ ປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໘ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອກຳນົດຮູ້ ເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປ ເພື່ອລະສັງໂຍຊອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງສູງ ໔ ຢ່າງນີ້ແລ.

A misty landscape with a body of water, trees, and a rocky foreground. The scene is hazy, with a light-colored sky and a calm body of water in the middle ground. On the left, there are dark, leafy bushes. In the center, a small, bare tree stands on a rocky bank. The foreground is filled with a large pile of grey, irregularly shaped rocks. The background shows a line of trees across the water, all shrouded in a soft, grey mist.

ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້
ສິ່ງໃດເປັນທຸກຂໍ້ ສິ່ງນັ້ນເປັນອະນັຕຕາ
ສິ່ງໃດເປັນອະນັຕຕາ ສິ່ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ
ບໍ່ເປັນເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຕົວຕົນຂອງເຮົາ
ຂໍ້ນີ້ ອະຣິຍະສາວົກຍ່ອມເຫັນດ້ວຍປັນຍາ
ອັນຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງຢ່າງນີ້.

ໂລກະທັມ

WAYS OF THE WORLD

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໂລກະທັມ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມໝູນ
ໄປຕາມໂລກ ແລະໂລກກໍໝູນໄປຕາມໂລກະທັມແປດ
ປະການນີ້; ຕູ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:

ລາພ ໑ ຄວາມເສື່ອມລາພ ໑

ຍົສ ໑ ຄວາມເສື່ອມຍົສ ໑

ສັນລະເສີນ ໑ ນິນທາ ໑

ສຸຂ ໑ ທຸກຂໍ້ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ໂລກະທັມ ຕູ ປະການນີ້ແລ ຍ່ອມໝູນ
ໄປຕາມໂລກ ແລະໂລກກໍໝູນໄປຕາມໂລກະທັມ ຕູ
ປະການນີ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລາພກໍດີ, ຄວາມເສື່ອມລາພກໍດີ, ຍົສ
ກໍດີ, ຄວາມເສື່ອມຍົສກໍດີ, ນິນທາກໍດີ ສັນລະເສີນກໍດີ,

ສຸຂກໍດີ, ທຸກຂໍ້ກໍດີ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນກັບປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ
ແລະຍ່ອມເກີດຂຶ້ນກັບອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ;

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອັນໃດເປັນຄວາມຜິດແປກແຕກຕ່າງ
ກັນລະຫວ່າງອະນິຍະສາວົກທີ່ໄດ້ສະດັບ ກັບປຸຖຸຊົນທີ່ບໍ່
ໄດ້ສະດັບ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຈະເຣີນ ! ທັມຂອງພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍ
ມີພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເປັນມູລ ມີພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເປັນຜູ້ນຳ
ມີພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເປັນທີ່ເພິ່ງອາໄສ; ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຈະ
ເຣີນ ຂໍປະທານໂອກາດ ຂໍເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີດນີ້ຈົ່ງແຈ່ມ
ແຈ້ງກັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖີດ ພິກຂຸທັງຫລາຍໄດ້ສະດັບ
ຕໍ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກແລ້ວ ຈັກຊົງຈຳໄວ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງ
ໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກກ່າວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລາພທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ
ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຮູ້ຊັດເຈນຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ: ລາພນີ້ເກີດ
ຂຶ້ນແລ້ວແກ່ເຮົາ ແຕ່ວ່າລາພນັ້ນກໍເປັນຂອງບໍ່ທ່ຽງ ເປັນ
ທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທຳມະດາ, ຄວາມເສື່ອມ
ລາພ...ຍົສ...ຄວາມເສື່ອມຍົສ...ນິນທາ...ສັນລະເສີນ...ສຸຂ

...ທຸກຂໍ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ຮູ້
 ຊັດເຈນຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ: ທຸກຂໍ້ນີ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວແກ່
 ເຮົາ ແຕ່ວ່າທຸກຂໍ້ນັ້ນກໍເປັນຂອງບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີ
 ຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທຳມະດາ ລາພຍ່ອມຄອບງຳຈິດ
 ຂອງເຂົາໄດ້ ຄວາມເສື່ອມລາພ...ຍົສ...ຄວາມເສື່ອມຍົສ...
 ນິນທາ...ສັນລະເສີນ...ສຸຂ...ທຸກຂໍ້ ຍ່ອມຄອບງຳຈິດຂອງ
 ເຂົາໄດ້ ເຂົາຍ່ອມຍິນດີໃນລາພທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ຍ່ອມຍິນຮ້າຍ
 ໃນຄວາມເສື່ອມລາພ; ຍ່ອມຍິນດີໃນຍົສທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ່ອມ
 ຍິນຮ້າຍໃນຄວາມເສື່ອມຍົສ; ຍ່ອມຍິນດີໃນສັນລະເສີນທີ່
 ເກີດຂຶ້ນ ຍ່ອມຍິນຮ້າຍໃນນິນທາ; ຍ່ອມຍິນດີໃນສຸຂທີ່
 ເກີດຂຶ້ນ ຍ່ອມຍິນຮ້າຍໃນທຸກຂໍ້; ເຂົາປະກອບດ້ວຍຄວາມ
 ຍິນດີຍິນຮ້າຍຢ່າງນີ້ ຍ່ອມບໍ່ພົ້ນໄປຈາກຊາຕ ຊະຣາ
 ມະຣະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກຂໍ້ ໂທມະນັສແລະ
 ອຸປາຍາສະ ເຮົາກ່າວວ່າ: ຍ່ອມບໍ່ພົ້ນໄປຈາກທຸກຂໍ້ໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ລາພຍ່ອມເກີດຂຶ້ນກັບອະຣິຍະສາວົກຜູ້
 ໄດ້ສະດັບ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ຍ່ອມຮູ້ຊັດເຈນຕາມຄວາມ
 ເປັນຈິງວ່າ: ລາພເກີດຂຶ້ນແລ້ວແກ່ເຮົາ ກໍແຕ່ວ່າ ລາພນັ້ນ
 ບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທຳມະດາ,
 ຄວາມເສື່ອມລາພ...ຍົສ...ຄວາມເສື່ອມຍົສ...ນິນທາ...
 ສັນລະເສີນ...ສຸຂ...ທຸກຂໍ້ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນກັບອະຣິຍະສາວົກ
 ຜູ້ໄດ້ສະດັບ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ຍ່ອມຮູ້ຊັດເຈນຕາມ

ຄວາມເປັນຈິງວ່າ: ທຸກໆເກີດຂຶ້ນແລ້ວແກ່ເຮົາ ກໍແຕ່ວ່າ
 ທຸກໆນັ້ນບໍ່ທຸ່ງ ເປັນທຸກໆ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທຳມະ
 ດາ (ເພາະສະນັ້ນ) ລາພື້ນຖານຈິດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້,
**ຄວາມເສື່ອມລາພ...ຍົສ...ຄວາມເສື່ອມຍົສ...ນິນທາ...
 ສັນລະເສີນ...ສຸຂ...ທຸກໆຈິດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້**
 ທ່ານຍ່ອມບໍ່ຍືນດີໃນລາພທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ່ອມບໍ່ຍືນຮ້າຍໃນ
 ຄວາມເສື່ອມລາພ; ຍ່ອມບໍ່ຍືນດີໃນຍົສທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ່ອມບໍ່
 ຍືນຮ້າຍໃນຄວາມເສື່ອມຍົສ; ຍ່ອມບໍ່ຍືນດີໃນສັນລະເສີນ
 ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ່ອມບໍ່ຍືນຮ້າຍໃນນິນທາ; ຍ່ອມບໍ່ຍືນດີໃນສຸຂ
 ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ່ອມບໍ່ຍືນຮ້າຍໃນທຸກໆ; ທ່ານລະຄວາມຍືນດີ
 ຍືນຮ້າຍໄດ້ເດັດຂາດແລ້ວຢ່າງນີ້ ຍ່ອມພົ້ນໄປຈາກຊາຕ
 ຊະຣາ ມະຣະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກໆ ໂທມະນັສ
 ອຸປາຍາສະ ເຮົາກ່າວວ່າ: ຍ່ອມພົ້ນໄປຈາກທຸກໆໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ນີ້ແລ ເປັນຄວາມຜິດແປກແຕກຕ່າງ
 ກັນລະຫວ່າງອະຣິຍະສາວົກທີ່ໄດ້ສະດັບ ກັບປຸຖຸຊົນທີ່ບໍ່
 ໄດ້ສະດັບ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ

ສັຕຕະກະ-ອັຖກະ-ນະວະກະນິບາຕ ໒໓/໑໒໓-໑໒໔/໙໖

ເຫດໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງປັນຍາ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເຫດ ຕູ ປະການ ປັດໄຈ ຕູ ປະການ ນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປັນຍາ ອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນ ແຫ່ງພຣົມມະຈັນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມງອກງາມໄພບູນ ເພື່ອຄວາມຈະເຣີນ ເພື່ອຄວາມບໍຣິບູນແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ ແລ້ວ; ຕູ ປະການເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ອາໄສ ພຣະສາສດາ ຫລືເພື່ອນພຣົມມະຈັນອົງຄ໌ໃດອົງຄ໌ໜຶ່ງ ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຖານະຄຣູ ເຊິ່ງເປັນທີ່ເຂົ້າໄປຕັ້ງຄວາມລະອາຍ ຄວາມເກງກົວ ຄວາມຮັກ ແລະຄວາມເຄົາຣົບໄວ້ຢ່າງ ແຮງກ້າ; ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈຂໍ້ທີ ໑ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາ ຯລຯ ເພື່ອຄວາມບໍຣິບູນ ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ.

ທ່ານອາໄສພຣະສາສດາ ຫລືເພື່ອນພຣົມມະຈັນອົງໃດ
ອົງໜຶ່ງ ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຖານະຄຣູ ເຊິ່ງເປັນທີ່ເຂົ້າໄປຕັ້ງ
ຄວາມລະອາຍ ຄວາມເກງກົວ ຄວາມຮັກແລະຄວາມເຄົາ
ຣົບໄວ້ຢ່າງແຮງກ້ານັ້ນແລ້ວ ທ່ານເຂົ້າໄປຫາແລ້ວສອບ
ຖາມເປັນຄັ້ງຄາວວ່າ: ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ ພາສິດນີ້ເປັນ
ຢ່າງໃດ ເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສິດນີ້ເປັນແນວໃດ ທ່ານ
ເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມເປີດເຜີຍຂໍ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ ກະທຳໃຫ້
ແຈ້ງຂໍ້ທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ ແລະບັນເທົາຄວາມສົງໄສ
ໃນທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມສົງໄສຫລາຍປະການແກ່
ທ່ານ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ນີ້ເປັນເຫດເປັນປັດໄຈຂໍ້ທີ ໒
ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາ ຯລຯ ເພື່ອຄວາມບໍຣິບູນ
ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ.

ທ່ານຟັງທັມນັ້ນແລ້ວ ຍ່ອມຍັງຄວາມສະຫງົບ ໒ ຢ່າງຄື:
ຄວາມສະຫງົບກາຍ ແລະຄວາມສະຫງົບຈິດໃຫ້ເຖິງ
ພ້ອມ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນເຫດ ເປັນປັດໄຈຂໍ້ທີ ໓
ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາ ຯລຯ ເພື່ອຄວາມບໍຣິບູນ
ແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ.

ທ່ານເປັນຜູ້ມີສິລ ສັງຮວມລະວັງໃນປາຕິໂມກຂ໌ ເຖິງ
ພ້ອມດ້ວຍມາລະຍາດແລະໂຄຈອຣ ມີປົກກະຕິເຫັນໄພໃນ
ໂທດແມ່ນພຽງເລັກນ້ອຍ ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນ

ສິກຂາບົດທັງຫລາຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນເຫດ ເປັນ
ປັດໄຈຂໍ້ທີ ໔ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາ ຯລຯ ເພື່ອ
ຄວາມບໍລິບູນແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ.

ທ່ານເປັນພະຫຼຸສູຕ ຊົງສຸຕະ ສັງສົມສຸຕະ ເປັນຜູ້ໄດ້ຍືນ
ໄດ້ພັງຫລາຍ ຊົງຈຳໄວ້ ຄ່ອງປາກ ຂຶ້ນໃຈ ແທງ
ຕະຫລອດດ້ວຍດິດ້ວຍທິຕຖິ (ສາມາດເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ່ມ
ແຈ້ງ) ເຊິ່ງທັມທັງຫລາຍ ອັນງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ງາມໃນ
ທ່າມກາງ, ງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາດພຣົມມະຈັນ ພ້ອມທັງ
ອັດຖະ ພ້ອມທັງພະຍັນຊະນະ ບໍລິສຸດ ບໍລິບູນສິ້ນເຊີງ.
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນເຫດ ເປັນປັດໄຈຂໍ້ທີ ໔ ຍ່ອມເປັນ
ໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາ ຯລຯ ເພື່ອຄວາມບໍລິບູນແຫ່ງປັນຍາທີ່
ໄດ້ແລ້ວ.

ທ່ານປາຣີບຄວາມພຽນເພື່ອລະອະກຸສົລທັມ ເພື່ອຄວາມ
ພ້ອມພຽງແຫ່ງກຸສົລທັມ ເປັນຜູ້ມີກຳລັງ ມີຄວາມບາກບັນ
ພັນຄົງ ບໍ່ປະຖິ້ມທຸລະໃນກຸສົລທັມ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້
ເປັນເຫດ ເປັນປັດໄຈຂໍ້ທີ ໖ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາ
ຯລຯ ເພື່ອຄວາມບໍລິບູນແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ.

ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ທ່ານເຂົ້າປະຊຸມສົງຄ໌ ບໍ່ເວົ້າເລື່ອງອື່ນ ບໍ່
ເວົ້າເລື່ອງບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຍ່ອມສະແດງທັມເອງແດ່

ເຊື້ອເຊີນຜູ້ອື່ນໃຫ້ສະແດງແດ່ ມີຄວາມຍິນດີໃນການ
ນັ່ງນຶ່ງຢ່າງພຣະອະຣິຍະເຈົ້າ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນ
ເຫດ ເປັນປັດໄຈຂໍ້ທີ ໗ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອໄດ້ປັນຍາ
ຯລຯ ເພື່ອຄວາມບໍລິບູນແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ.

ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ທ່ານພິຈາຣະນາເຫັນຄວາມເກີດຂຶ້ນ
ເຫັນຄວາມເສື່ອມໄປຂອງອຸປາທານຂັ້ນທີ ໔ ວ່າ ຮູບເປັນ
ດັ່ງນີ້, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຮູບເປັນດັ່ງນີ້, ຄວາມດັບໄປ
ແຫ່ງຮູບເປັນດັ່ງນີ້; ເວທະນາເປັນດັ່ງນີ້...ສັນຍາເປັນດັ່ງນີ້
...ສັງຂາຣທັງຫລາຍເປັນດັ່ງນີ້...ວິນຍານເປັນດັ່ງນີ້ ຄວາມ
ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງວິນຍານເປັນດັ່ງນີ້, ຄວາມດັບໄປແຫ່ງ
ວິນຍານເປັນດັ່ງນີ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ນີ້ເປັນເຫດ ເປັນປັດໄຈຂໍ້ທີ ໘ ຍ່ອມ
ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປັນຍາອັນເປັນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພຣົມມະ
ຈັນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຄວາມງອກງາມໄພບູນ ເພື່ອຄວາມຈະ
ເຣີນ ເພື່ອຄວາມບໍລິບູນແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄດ້ແລ້ວ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ສັຕຕະກະ-ອັຕຖະກະ-ນະວະກະນິບາຕ ພາສາ
ໄທ ສະບັບຫລວງ ເຫລັ້ມທີ ໒໓ ໜ້າທີ ໑໑໘/໙໒

ປຽບບຸກຄົນເໝືອນບົວ ໓ ເຫລົ່າ

ດູຣາຣາຊະກຸມາຣ ! ຄັນພຣະຕະຖາຄົຕຊາບວ່າ ທ້າວສະ
 ທັມບໍດີພຣົມອາຣາທະນາ ແລະອາໄສຄວາມກະຣຸນາໃນ
 ສັດທັງຫລາຍ ຈຶ່ງກວດເບິ່ງໂລກດ້ວຍພຸທທະຈັກຊຸ, ເມື່ອຕະຖາຄົຕກວດເບິ່ງໂລກດ້ວຍພຸທທະຈັກຊຸ ກໍໄດ້ເຫັນ
 ໝູ່ສັດເຊິ່ງມີກິເລດເໝືອນທຸລີ (ຝຸ່ນ) ໃນດວງຕາໜ້ອຍກໍມີ
 ມີກິເລດເໝືອນທຸລີໃນດວງຕາຫລາຍກໍມີ; ມີອິນຊີແກ່ກ້າ
 ກໍມີ ມີອິນຊີອ່ອນກໍມີ; ມີອາການດີກໍມີ ມີອາການບໍ່ດີກໍມີ;
 ຍ່ອມສອນໃຫ້ຮູ້ໄດ້ງ່າຍກໍມີ ຍ່ອມສອນໃຫ້ຮູ້ໄດ້ຍາກກໍມີ;
 ບາງພວກມີປົກກະຕິເຫັນໂທດໃນປະຣະໂລກ (ໂລກໜ້າ)
 ກໍມີ ປຽບເໝືອນໃນກໍບົວອຸບົນ ບົວຫລວງ ບົວຂາວ
 ດອກບົວອຸບົນ ດອກບົວຫລວງ ຫລືດອກບົວຂາວ
 ເຊິ່ງເກີດໃນນ້ຳ ຈະເຣີນໃນນ້ຳ ບາງເຫລົ່າຍັງບໍ່ພົ້ນນ້ຳ
 ຍັງຈົມຢູ່ໃນນ້ຳ ອັນນ້ຳຫລໍ່ລ້ຽງໄວ້; ບາງເຫລົ່າຕັ້ງຢູ່ສະ
 ເໝີນ້ຳ; ບາງເຫລົ່າຕັ້ງຂຶ້ນພົ້ນນ້ຳ ອັນນ້ຳບໍ່ຕິດ ສັນໃດ;

ດູຣາຣາຊະກຸມາຣ ! ເມື່ອຕະຖາຄົຕກວດເບິ່ງໂລກດ້ວຍ
ພຸທທະຈັກຊຸ ກໍສັນນັ້ນ ໄດ້ເຫັນໝູ່ສັດ ສັດທີ່ມີກິເລດ
ເໝືອນທຸລີໃນດວງຕາໜ້ອຍກໍມີ ມີກິເລດເໝືອນທຸລີໃນ
ດວງຕາຫລາຍກໍມີ; ມີອິນຊີແກ່ກ້າກໍມີ ມີອິນຊີອ່ອນກໍມີ;
ມີອາການດີກໍມີ ມີອາການບໍ່ດີກໍມີ; ຍ່ອມສອນໃຫ້ຮູ້ໄດ້
ງ່າຍກໍມີ ຍ່ອມສອນໃຫ້ຮູ້ໄດ້ຍາກກໍມີ; ບາງພວກມີ
ປົກກະຕິເຫັນໂທດໃນປະຣະໂລກກໍມີ.

ດູຣາຣາຊະກຸມາຣ ! ຄັ້ງນັ້ນຕະຖາຄົຕໄດ້ກ່າວຮັບທ້າວສະ
ຫັມບໍດີພຣົມດ້ວຍຄຳຖາວ່າ:

ດູຣາພຣົມ ! ເຮົາເປີດປະຕູອະມະຕະນິພພານແລ້ວ ເພື່ອ
ສັດທັງຫລາຍຜູ້ມີໂສຕະ ຈົ່ງປ່ອຍສັທທາມາເຖີດ ເຮົາ
ສຳຄັນວ່າ ຈະລຳບາກ ຈົ່ງບໍ່ກ່າວຫັມອັນເລິກເຊິ່ງ ປາມິດ
ໃນໝູ່ມະນຸດທັງຫລາຍ.

ລຳດັບນັ້ນ ທ້າວສະຫັມບໍດີພຣົມຊາບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
ເຈົ້າເປີດໂອກາດເພື່ອຈະສະແດງຫັມແລ້ວ ຈົ່ງອະພິວາທພຣະ
ຕະຖາຄົຕ ກະທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວຫາຍໄປໃນທີ່ນັ້ນເອງ.

ການຮັກສາສິລອຸໂປສົດ ຕາມແບບພຣະອະຣະຫັນ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອຸໂປສົດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ ປະການ
ອັນບຸກຄົນຮັກສາແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນໃຫຍ່ ມີອານິສົງໃຫຍ່
ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫລາຍ ມີຄວາມແຜ່ໄພສານຫລາຍ.
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກໍ່ອຸໂປສົດປະກອບດ້ວຍອົງ ຕູ
ປະການ ອັນບຸກຄົນຮັກສາແລ້ວຢ່າງໃດ ຈຶ່ງມີຜົນໃຫຍ່ ມີ
ອານິສົງໃຫຍ່ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫລາຍ ມີຄວາມແຜ່
ໄພສານຫລາຍ?

ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ຮູ້ຊັດເຈນຢ່າງນີ້ວ່າ:
ພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍລະປານາຕິບາຕ ງົດເວ້ນຈາກ
ປານາຕິບາຕ ວາງທ່ອນໄມ້ ວາງສາດຕາ ມີຄວາມ
ລະອາຍ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຄວາມເອັນດູ ອະນຸເຄາະເກື້ອກູນ

ແກ່ສັດທັງຫລາຍຢູ່ຕະຫລອດຊີວິດ; ໃນວັນນີ້ ເຮົາກໍລະ
ປານາຕິບາຕ ງົດເວ້ນຈາກປານາຕິບາຕ ວາງທ່ອນໄມ້
ວາງສາດຕາ ມີຄວາມລະອາຍ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຄວາມ
ເອັນດູ ອະນຸເຄາະເກື້ອກູນແກ່ສັດທັງຫລາຍຢູ່ຕະຫລອດ
ຄືນໜຶ່ງກັບວັນໜຶ່ງ, ດ້ວຍປະການນີ້ ເຮົາກໍຊື່ວ່າ ກະທຳ
ຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ແລະ ອຸໂປສົດປະການທີ
໑ ກໍຊື່ວ່າ ເຮົາໄດ້ສະມາທານຮັກສາແລ້ວ.

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ລະອະທິນນາທານ, ງົດເວ້ນ
ຈາກອະທິນນາທານ, ຖືເອົາແຕ່ສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້
ຫວັງແຕ່ສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້ ບໍ່ເປັນຂະໂມຍ ເປັນຜູ້ສະອາດ
ຢູ່ຕະຫລອດຊີວິດ; ໃນວັນນີ້ ເຮົາກໍລະອະທິນນາທານ,
ງົດເວ້ນຈາກອະທິນນາທານ, ຖືເອົາແຕ່ສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້
ຫວັງແຕ່ສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາໃຫ້ ບໍ່ເປັນຂະໂມຍ ເປັນຜູ້ສະອາດ
ຢູ່ຕະຫລອດຄືນໜຶ່ງກັບວັນໜຶ່ງ, ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້ ເຮົາ
ກໍຊື່ວ່າ ກະທຳຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ແລະ ອຸໂປ
ສົດປະການທີ ໒ ກໍຊື່ວ່າ ເຮົາໄດ້ສະມາທານຮັກສາແລ້ວ.

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ລະອະພຣົມມະຈັນ
ປະພຶດພຣົມມະຈັນ ປະພຶດຫ່າງໄກ ເວ້ນຈາກເມຖຸນອັນ
ເປັນທັມຂອງຊາວບ້ານຕະຫລອດຊີວິດ; ໃນວັນນີ້ ເຮົາກໍ
ລະອະພຣົມມະຈັນ ປະພຶດພຣົມມະຈັນ ປະພຶດຫ່າງໄກ

ເວັ້ນຈາກເມຖຸນອັນເປັນທັມຂອງຊາວບ້ານ ຕະຫລອດຄືນ
ໜຶ່ງກັບວັນໜຶ່ງ, ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້ ເຮົາກໍຊື່ວ່າ ກະທຳ
ຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ແລະ ອຸໂປສົດປະການທີ
໓ ກໍຊື່ວ່າ ເຮົາໄດ້ສະມາທານຮັກສາແລ້ວ.

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ລະມຸສາວາທ ງົດເວັ້ນຈາກ
ມຸສາວາທ ເວົ້າແຕ່ຄຳຈິງ ສົ່ງເສີມຄຳຈິງ ໝັ້ນຄົງໃນຄຳ
ຈິງ ຄວນເຊື່ອຖືໄດ້ ບໍ່ກ່າວໃຫ້ຄາດເຄື່ອນຈາກຄວາມຈິງ
ແກ່ໂລກຕະຫລອດຊີວິດ; ໃນວັນນີ້ ເຮົາກໍລະມຸສາວາທ
ງົດເວັ້ນຈາກມຸສາວາທ ເວົ້າແຕ່ຄຳຈິງ ສົ່ງເສີມຄຳຈິງ
ໝັ້ນຄົງໃນຄຳຈິງ ຄວນເຊື່ອຖືໄດ້ ບໍ່ກ່າວໃຫ້ຄາດເຄື່ອນ
ຈາກຄວາມຈິງແກ່ໂລກ ຕະຫລອດຄືນໜຶ່ງກັບວັນໜຶ່ງ,
ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້ ເຮົາກໍຊື່ວ່າ ກະທຳຕາມພຣະອະຣະ
ຫັນທັງຫລາຍ ແລະອຸໂປສົດປະການທີ ໔ ກໍຊື່ວ່າ ເຮົາ
ໄດ້ສະມາທານຮັກສາແລ້ວ.

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍລະການດື່ມນ້ຳເມົາ ຄືສຸຣາ
ແລະ ເມຣັຍອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດຕະຫລອດ
ຊີວິດ; ໃນວັນນີ້ ເຮົາກໍລະການດື່ມນ້ຳເມົາ ຄືສຸຣາ ແລະ
ເມຣັຍ ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະໝາດຕະຫລອດຄືນ
ໜຶ່ງກັບວັນໜຶ່ງ, ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້, ເຮົາກໍຊື່ວ່າ ກະທຳ

ຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ແລະ ອຸໂປສົດປະການທີ ໔ ກໍຊື່ວ່າ ເຮົາໄດ້ສະມາທານຮັກສາແລ້ວ.

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ເປັນຜູ້ບໍຣິໂພກອາຫານພຽງຄັ້ງດຽວ ງົດການບໍຣິໂພກອາຫານໃນຣາຕິ, ເວັ້ນຈາກການບໍຣິໂພກອາຫານໃນເວລາວິກາລຢູ່ຕະຫລອດຊີວິດ; ໃນວັນນີ້ ເຮົາກໍບໍຣິໂພກອາຫານພຽງຄັ້ງດຽວ ງົດການບໍຣິໂພກອາຫານໃນຣາຕິ, ເວັ້ນຈາກການບໍຣິໂພກອາຫານໃນເວລາວິກາລຢູ່ ຕະຫລອດຄືນໜຶ່ງກັບວັນໜຶ່ງ, ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້, ເຮົາກໍຊື່ວ່າ ກະທຳຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ແລະ ອຸໂປສົດປະການທີ ໖ ກໍຊື່ວ່າ ເຮົາໄດ້ສະມາທານຮັກສາແລ້ວ.

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍງົດເວັ້ນຈາກການຟ້ອນລຳ ຂັບຮ້ອງ ຫລິ້ນດົນຕີ ເບິ່ງການຫລິ້ນອັນເປັນຂ້າເສີກແກ່ກຸສົລ ແລະການປະດັບຕົກແຕ່ງດ້ວຍດອກໄມ້ຂອງຫອມ ແລະເຄື່ອງລູບທາ ອັນເປັນຖານແຫ່ງການແຕ່ງໂຕຕະຫລອດຊີວິດ; ໃນວັນນີ້ ເຮົາກໍງົດເວັ້ນຈາກການຟ້ອນລຳ ຂັບຮ້ອງ ຫລິ້ນດົນຕີ ເບິ່ງການຫລິ້ນອັນເປັນຂ້າເສີກແກ່ກຸສົລ ແລະການປະດັບຕົກແຕ່ງດ້ວຍດອກໄມ້ຂອງຫອມ ເຄື່ອງລູບທາ ອັນເປັນຖານແຫ່ງການແຕ່ງໂຕຕະຫລອດຄືນໜຶ່ງກັບວັນໜຶ່ງ, ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້, ເຮົາ

ກໍຊື່ວ່າ ກະທຳຕາມພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ແລະອຸໂປ
ສົດປະການທີ ໗ ກໍຊື່ວ່າ ເຮົາໄດ້ສະມາທານຮັກສາແລ້ວ.

ພຣະອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ລະການນັ່ງການນອນໃນທີ່ນັ່ງ
ທີ່ນອນອັນສູງໃຫຍ່ ງົດເວ້ນຈາກການນັ່ງການນອນໃນທີ່
ນັ່ງທີ່ນອນອັນສູງໃຫຍ່ ສຳເລັດການນອນໃນທີ່ນັ່ງທີ່ນອນ
ອັນຕ່ຳຄື ເທິງຕຽງ ຫລືເຄື່ອງປູດ້ວຍຫຍ້າຕະຫລອດຊີວິດ;
ໃນວັນນີ້ ເຮົາກໍລະການນັ່ງການນອນໃນທີ່ນັ່ງທີ່ນອນອັນ
ສູງໃຫຍ່ ງົດເວ້ນຈາກການນັ່ງການນອນໃນທີ່ນັ່ງທີ່ນອນ
ອັນສູງໃຫຍ່ ສຳເລັດການນອນໃນທີ່ນັ່ງທີ່ນອນອັນຕ່ຳຄື
ເທິງຕຽງ ຫລືເຄື່ອງປູດ້ວຍຫຍ້າຕະຫລອດຄືນໜຶ່ງກັບວັນ
ໜຶ່ງ, ດ້ວຍປະການຢ່າງນີ້, ເຮົາກໍຊື່ວ່າ ກະທຳຕາມພຣະ
ອະຣະຫັນທັງຫລາຍ ແລະ ອຸໂປສົດປະການທີ ໘ ກໍຊື່ວ່າ
ເຮົາໄດ້ສະມາທານຮັກສາແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອຸໂປສົດປະກອບດ້ວຍອົງ ໘ ປະການ
ນີ້ແລ ອັນບຸກຄົນຮັກສາແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນໃຫຍ່ ມີອານິສົງ
ໃຫຍ່ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫລາຍ ມີຄວາມແຜ່ໄພສານ
ຫລາຍ.

ສະມາທິພາວະນາ

INSIGHT DEVELOPMENT

ອານຸພາບແຫ່ງສະມາທິ

- ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຈະເຣີນສະມາທິເຖິດ ພິກຂຸຜູ້ມີຈິດຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວ ຍ່ອມຮູ້ຊັດເຈນຕາມຄວາມເປັນຈິງ, ຮູ້ອັນໃດຕາມຄວາມເປັນຈິງ? ຍ່ອມຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າ:
 - ນີ້ທຸກຂໍ້
 - ນີ້ເຫດໃຫ້ເກີດທຸກຂໍ້
 - ນີ້ຄວາມດັບແຫ່ງທຸກຂໍ້
 - ນີ້ທາງດຳເນີນໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບແຫ່ງທຸກຂໍ້
- ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຈະເຣີນສະມາທິເຖິດ ພິກຂຸຜູ້ມີຈິດຕັ້ງໝັ້ນແລ້ວ ຍ່ອມຮູ້ຊັດເຈນຕາມຄວາມເປັນຈິງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ເພາະສະນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງທຳຄວາມພຽນເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຕາມເປັນຈິງວ່າ: ນີ້ທຸກຂໍ້, ນີ້ເຫດໃຫ້ເກີດທຸກຂໍ້, ນີ້ຄວາມດັບແຫ່ງທຸກຂໍ້, ນີ້ທາງດຳເນີນໃຫ້ເຖິງຄວາມດັບແຫ່ງທຸກຂໍ້

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຄ ໑໙/໔໑໓/໑໖໔໔

ອານາປານະສະຕິສະມາທິ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອານາປານະສະຕິອັນບຸກຄົນຈະເຣີນ
ແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນໃຫຍ່ ມີອານິສົງ
ໃຫຍ່; ກໍອານາປານະສະຕິ ອັນບຸກຄົນຈະເຣີນແລ້ວ
ຢ່າງໃດ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວຢ່າງໃດ ຈຶ່ງມີຜົນໃຫຍ່ ມີ
ອານິສົງໃຫຍ່?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ໄປສູ່ປ່າກໍດີ ໄປສູ່
ເທົາໄມ້ກໍດີ ໄປສູ່ເຮືອນວ່າງກໍດີ ນັ່ງຄູ່ບັນລັງ ຕັ້ງກາຍ
ຕົງ ດຳລົງສະຕິໄວ້ສະເພາະໜ້າ ທ່ານມີສະຕິຫາຍໃຈເຂົ້າ
ມີສະຕິ ຫາຍໃຈອອກ;

ເມື່ອຫາຍໃຈເຂົ້າຍາວ ກໍຮູ້ຊັດເຈນວ່າ ເຮົາ
ຫາຍໃຈເຂົ້າຍາວ; ເມື່ອຫາຍໃຈອອກຍາວ ກໍຮູ້ຊັດເຈນວ່າ
ເຮົາຫາຍໃຈອອກຍາວ.

ເມື່ອຫາຍໃຈເຂົ້າສັ້ນ ກໍຮູ້ຊັດເຈນວ່າ ເຮົາຫາຍໃຈ
ເຂົ້າສັ້ນ; ເມື່ອຫາຍໃຈອອກສັ້ນ ກໍຮູ້ຊັດເຈນວ່າ ເຮົາ
ຫາຍໃຈອອກສັ້ນ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມ
ເຊິ່ງກາຍທັງປວງ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມ
ເຊິ່ງກາຍທັງປວງ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ ເຮົາຈັກກະທຳ
ກາຍສັງຂານໃຫ້ສະຫງົບຣະງັບ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ ເຮົາຈັກກະທຳ
ກາຍສັງຂານໃຫ້ສະຫງົບຣະງັບ ຫາຍໃຈອອກ.

ທ່ານຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້
ພ້ອມສະເພາະເຊິ່ງປີຕີ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມ
ສະເພາະເຊິ່ງປີຕີ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມ
ສະເພາະເຊິ່ງສຸຂ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມ
ສະເພາະເຊິ່ງສຸຂ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມ
ສະເພາະເຊິ່ງຈິຕຕະສັງຂານ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມ
ສະເພາະເຊິ່ງຈິຕຕະສັງຂານ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳ
ຈິຕຕະສັງຂານໃຫ້ສະຫງົບຣະງັບ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳ
ຈິຕຕະສັງຂານໃຫ້ສະຫງົບຣະງັບ ຫາຍໃຈອອກ.

ທ່ານຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້
ພ້ອມສະເພາະເຊິ່ງຈິດ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມ
ສະເພາະເຊິ່ງຈິດ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິດ
ໃຫ້ປາໂມທຢ່າງຍິ່ງ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິດ
ໃຫ້ປາໂມທຢ່າງຍິ່ງ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິດ
ໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິດ
ໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິດ
ໃຫ້ປ່ອຍຢູ່ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິດ
ໃຫ້ປ່ອຍຢູ່ ຫາຍໃຈອອກ.

ທ່ານຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້
ເຫັນເຊິ່ງຄວາມບໍ່ທ່ຽງຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້
ເຫັນເຊິ່ງຄວາມບໍ່ທ່ຽງຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້
ເຫັນເຊິ່ງຄວາມຈາງຄາຍຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈເຂົ້າ

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້
ເຫັນເຊິ່ງຄວາມຈາງຄາຍຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້
ເຫັນເຊິ່ງຄວາມດັບບໍ່ເໝາະຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້
ເຫັນເຊິ່ງຄວາມດັບບໍ່ເໝາະຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້
ເຫັນເຊິ່ງຄວາມສະລັດຄືນຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້
ເຫັນເຊິ່ງຄວາມສະລັດຄົນຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈອອກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອານາປານະສະຕິອັນບຸກຄົນຈະເຣີນ
ແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນໃຫຍ່ ມີອານິສົງ
ໃຫຍ່; ພິກຂຸທັງຫລາຍ ເມື່ອອານາປານະສະຕິ ອັນ
ບຸກຄົນຈະເຣີນແລ້ວຢ່າງນີ້ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວຢ່າງນີ້
ຜົນອານິສົງຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງໃນປັນດາຜົນ ໒ ປະການ
ເປັນສິ່ງທີ່ຫວັງໄດ້ ຄື: ອະຣະຫັຕຕະຜົນໃນປັດຈຸບັນ ຫລື
ຖ້າມີອຸປາທິເຫລືອຢູ່ ກໍຈັກເປັນ ອະນາຄາມີ.

ມະຫາວາຣ. ສີ. ໑໙/໓໐໙-໓໐໙/໑໓໑໑-໑໓໑໓.

ກ າ ຍ ະ ຄ ະ ຕ າ ສ ະ ຕິ

The Mindfulness of Body

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກາຍະຄະຕາສະຕິອັນບຸກຄົນ
ຈະເຣີນແລ້ວຢ່າງໃດ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວຢ່າງໃດ ຈຶ່ງມີ
ຜົນໃຫຍ່ ມີອານິສົງໃຫຍ່?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ໄປສູ່ປ່າກໍ
ດີ ໄປສູ່ເທົາໄມ້ກໍດີ ໄປສູ່ເຮືອນວ່າງກໍດີ ນັ່ງຄູ່ບັນລັງ
ຕັ້ງກາຍຕົງ ດຳລົງສະຕິໄວ້ສະເພາະໜ້າ ທ່ານມີສະຕິ
ຫາຍໃຈເຂົ້າ ມີສະຕິ ຫາຍໃຈອອກ;

ເມື່ອຫາຍໃຈເຂົ້າຍາວ ກໍຮູ້ຊັດເຈນວ່າ ເຮົາ
ຫາຍໃຈເຂົ້າຍາວ; ເມື່ອຫາຍໃຈອອກຍາວ ກໍຮູ້ຊັດເຈນວ່າ
ເຮົາຫາຍໃຈອອກຍາວ.

ເມື່ອຫາຍໃຈເຂົ້າສັ້ນ ກໍຮູ້ຊັດເຈນວ່າ ເຮົາຫາຍໃຈ
ເຂົ້າສັ້ນ; ເມື່ອຫາຍໃຈອອກສັ້ນ ກໍຮູ້ຊັດເຈນວ່າ ເຮົາ
ຫາຍໃຈອອກສັ້ນ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມ
ເຊິ່ງກາຍທັງປວງ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມ
ເຊິ່ງກາຍທັງປວງ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ ເຮົາຈັກກະທຳ
ກາຍສັງຂານໃຫ້ສະຫງົບຣະງັບ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳການຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ ເຮົາຈັກກະທຳ
ກາຍສັງຂານໃຫ້ສະຫງົບຣະງັບ ຫາຍໃຈອອກ.

ເມື່ອພິກຂຸບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີຕົນສົ່ງໄປ
ໃນທັມຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມລະຄວາມລະນຶກ ແລະຄວາມດຳຣິ
ອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້; ເພາະລະຄວາມລະນຶກ ແລະ
ຄວາມດຳຣິອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້ ຈິດກໍຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດິ
ສະຫງົບຣະງັບຢູ່ດ້ວຍດິ ເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ເປັນ
ສະມາທິຢູ່ໃນພາຍໃນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຢ່າງນີ້ ພິກຂຸກໍຊື່ວ່າ ຈະເຣີນ
ກາຍະຄະຕາສະຕິ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອີກປະການໜຶ່ງ ພິກຂຸເມື່ອ
ເດີນຢູ່ ກໍຮູ້ດີວ່າ ເຮົາກຳລັງເດີນຢູ່; ເມື່ອຍືນຢູ່ ກໍຮູ້ດີວ່າ
ເຮົາກຳລັງຍືນຢູ່; ເມື່ອນັ່ງຢູ່ ກໍຮູ້ດີວ່າ ເຮົາກຳລັງນັ່ງຢູ່;
ເມື່ອນອນຢູ່ ກໍຮູ້ດີວ່າ ເຮົາກຳລັງນອນຢູ່ ຫລືທ່ານຕັ້ງກາຍ

ໄວ້ດ້ວຍອາການຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ກໍຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍອາການຢ່າງນັ້ນໆ.

ເມື່ອພິກຂຸບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີຕົນສົ່ງໄປ ໃນທັມຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມລະຄວາມລະນຶກ ແລະຄວາມດໍາຣິ ອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້; ເພາະລະຄວາມລະນຶກ ແລະ ຄວາມດໍາຣິອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້ ຈິດກໍຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດີ ສະຫງົບຣະງັບຢູ່ດ້ວຍດີ ເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ເປັນ ສະມາທິຢູ່ໃນພາຍໃນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຢ່າງນີ້ ພິກຂຸກໍຊື່ວ່າ ຈະເຣີນ ກາຍະຄະຕາສະຕິ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອີກປະການໜຶ່ງ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີ ສັມປະຊັນຍະ (ຄວາມຮູ້ຕົວທົ່ວພ້ອມ) ໃນການກ້າວໄປ ແລະຖອຍກັບ ໃນການຫລຽວໄປຂ້າງໜ້າ ແລະຫລຽວ ຊ້າຍ ຫລຽວຂວາ ໃນການຄູ້ອະວັຍຍະວະເຂົ້າ ແລະ ຢຽດອອກ ໃນການຫົ່ມຜ້າສັງຄາຕິ ບາຕ ແລະ ຈິວອຣ ໃນການກິນ ການດື່ມ ການຄຸ້ງ ການຊົມ ໃນການຖ່າຍ ອຸດຈາຣະ ການຖ່າຍປັສສາວະ ໃນເວລາເດີນ ຍືນ ນັ່ງ ນອນ ຫລັບ ຕື່ນ ເວົ້າ ນີ້ໆ.

ເມື່ອພິກຂຸບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີຕົນສົ່ງໄປ ໃນທັມຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມລະຄວາມລະນຶກ ແລະຄວາມດໍາຣິ ອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້; ເພາະລະຄວາມລະນຶກ ແລະ

ຄວາມດໍາຣິອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້ ຈິດກໍຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດີ
ສະຫງົບຣະງັບຢູ່ດ້ວຍດີ ເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ເປັນ
ສະມາທິຢູ່ໃນພາຍໃນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຢ່າງນີ້ ພິກຂຸກໍຊື່ວ່າ ຈະເຣີນ
ກາຍະຄະຕາສະຕິ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອີກປະການໜຶ່ງ ພິກຂຸ
ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນກາຍນີ້ ເບື້ອງເທິງແຕ່ພື້ນຕີນຂຶ້ນໄປ
ເບື້ອງລຸ່ມແຕ່ປາຍຜົມລົງມາ ມີໜັງເປັນທີ່ສຸດຮອບເຕັມ
ດ້ວຍຂອງບໍ່ສະອາດມີປະການຕ່າງໆວ່າ ມີຢູ່ໃນກາຍມີຄື:
ຜົມ ຂົນ ເລັບ ພັນ ໜັງ ຊີ້ນ ເອັນ ກະດູກ ເຍື່ອໃນ
ກະດູກ ມ້າມ ຫົວໃຈ ຕັບ ພັງຜິດ ໄຕ ປອດ ໄສ້ໃຫຍ່
ໄສ້ນ້ອຍ ອາຫານໃໝ່ ອາຫານເກົ່າ ບີ ກະເທີ້ ນ້ຳໜອງ
ເລືອດ ເຫືອ ໄຂມັນຊຸ້ນ ນ້ຳຕາ ໄຂມັນ ນ້ຳລາຍ ນ້ຳມູກ
ໄຂຂໍ້ ປັສສາວະ ເໝືອນຖົງມີປາກສອງຂ້າງເຕັມດ້ວຍທັນ
ຍະຊາຕຕ່າງໆຄື: ເຂົ້າສາລີ ເຂົ້າເປືອກ ຖົ່ວຂຽວ
ຖົ່ວເຫລືອງ ນີ້ງາ ນີ້ເຂົ້າສານ ບຸຣຸສຜູ້ມີຕາດີ ແກ້ຖົງນັ້ນ
ອອກແລ້ວຍ່ອມເຫັນໄດ້ວ່າ ນີ້ເຂົ້າສາລີ ເຂົ້າເປືອກ
ຖົ່ວຂຽວ ຖົ່ວເຫລືອງ ນີ້ງາ ນີ້ເຂົ້າສານ ສັນໃດ; ພິກຂຸກໍ
ສັນນັ້ນເໝືອນກັນ ພິກຂຸຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນກາຍນີ້
ເບື້ອງເທິງແຕ່ພື້ນຕີນຂຶ້ນໄປ ເບື້ອງລຸ່ມແຕ່ປາຍຜົມລົງມາ
ມີໜັງເປັນທີ່ສຸດຮອບ ເຕັມດ້ວຍຂອງບໍ່ສະອາດມີປະການ

ຕ່າງໆວ່າ ມີຢູ່ໃນກາຍນີ້ຄື: ຜົມ ຂົນ ເລັບ ພັນ ຫັງ ຊີ້ນ ເອັນ ກະດູກ ເຍື່ອໃນກະດູກ ມ້າມ ຫົວໃຈ ຕັບ ພັງຜິດ ໄຕ ປອດ ໄສ້ໃຫຍ່ ໄສ້ນ້ອຍ ອາຫານໃໝ່ ອາຫານເກົ່າ ບີ ກະເທີ້ ນ້ຳໜອງ ເລືອດ ເຫື່ອ ໄຂມັນຊຸ້ນ ນ້ຳຕາ ໄຂມັນ ນ້ຳລາຍ ນ້ຳມູກ ໄຂຂີ້ ປັສສາວະ.

ເມື່ອພິກຂຸບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີຕົນສົ່ງໄປ ໃນທັມຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມລະຄວາມລະນຶກ ແລະຄວາມດຳຣິ ອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້; ເພາະລະຄວາມລະນຶກ ແລະ ຄວາມດຳຣິອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້ ຈິດກໍຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດີ ສະຫງົບຣະງັບຢູ່ດ້ວຍດີ ເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ເປັນ ສະມາທິຢູ່ໃນພາຍໃນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຢ່າງນີ້ ພິກຂຸກໍຊື່ວ່າ ຈະເຣີນ ກາຍະຄະຕາສະຕິ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອີກປະການໜຶ່ງ ພິກຂຸ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເທັ້ນກາຍນີ້ ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ຕາມທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕາມ ບົກກະຕິ ໂດຍຄວາມເປັນທາຕວ່າ ມີຢູ່ໃນກາຍນີ້ຄື: ທາຕ ດິນ ທາຕນ້ຳ ທາຕໄຟ ທາຕລົມ.

ເມື່ອພິກຂຸບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີຕົນສົ່ງໄປ ໃນທັມຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມລະຄວາມລະນຶກ ແລະຄວາມດຳຣິ ອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້; ເພາະລະຄວາມລະນຶກ ແລະ ຄວາມດຳຣິອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້ ຈິດກໍຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດີ

ສະຫງົບຣະຮັບຢູ່ດ້ວຍດີ ເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ເປັນ
ສະມາທິຢູ່ໃນພາຍໃນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຢ່າງນີ້ ພິກຂຸກໍຊື່ວ່າ ຈະເຣີນ
ກາຍະຄະຕາສະຕິ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອີກປະການໜຶ່ງ ພິກຂຸທີ່ເຫັນ
ສົບທີ່ເຂົາຖິ້ມໄວ້ໃນປ່າຊ້າ ຕາຍແລ້ວວັນໜຶ່ງແດ່ ສອງວັນ
ແດ່ ສາມວັນແດ່ ທີ່ຂຶ້ນອີດ ມີສີຂຽວໜ້າລັງກຽດ ນ້ຳ
ເຫລືອງໄຫລໜ້າລັງກຽດ ທ່ານຍ່ອມນ້ອມເຂົ້າມາສູ່ກາຍນີ້
ວ່າ ຮ່າງກາຍອັນນີ້ໝໍ ກໍເປັນຢ່າງນີ້ເປັນທຳມະດາ ຄົງ
ເປັນຢ່າງນີ້ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ໄປໄດ້.

ເມື່ອພິກຂຸບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີຕົນສົ່ງໄປ
ໃນທັມຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມລະຄວາມລະນຶກ ແລະຄວາມດຳຣິ
ອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້; ເພາະລະຄວາມລະນຶກ ແລະ
ຄວາມດຳຣິອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້ ຈິດກໍຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດີ
ສະຫງົບຣະຮັບຢູ່ດ້ວຍດີ ເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ເປັນ
ສະມາທິຢູ່ໃນພາຍໃນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຢ່າງນີ້ ພິກຂຸກໍຊື່ວ່າ ຈະເຣີນ
ກາຍະຄະຕາສະຕິ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອີກປະການໜຶ່ງ ພິກຂຸໄດ້ເຫັນ
ສົບທີ່ເຂົາຖິ້ມໄວ້ໃນປ່າຊ້າ ອັນຜູງກາຈິກກິນຢູ່ແດ່ ຜູງ

ແຮງຈິກກິນຢູ່ແດ່ ຝູງນົກພາກັນຈິກກິນຢູ່ແດ່ ໝູ່ໝາກັດ
ກິນຢູ່ແດ່ ໝູ່ໝາຈອກກັດກິນຢູ່ແດ່ ໝູ່ສັດຕ່າງໆກັດກິນຢູ່
ແດ່ ທ່ານຍ່ອມນ້ອມເຂົ້າມາສູ່ກາຍນີ້ວ່າ ກໍຮ່າງກາຍນີ້ໝໍ
ກໍເປັນຢ່າງນີ້ເປັນທຳມະດາ ຄົງເປັນຢ່າງນີ້ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນ
ຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ໄປໄດ້.

ເມື່ອພິກຂຸບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີຕົນສົ່ງໄປ
ໃນທັມຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມລະຄວາມລະນຶກ ແລະຄວາມດຳຣິ
ອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້; ເພາະລະຄວາມລະນຶກ ແລະ
ຄວາມດຳຣິອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້ ຈິດກໍຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດີ
ສະຫງົບຣະງັບຢູ່ດ້ວຍດີ ເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ເປັນ
ສະມາທິຢູ່ໃນພາຍໃນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຢ່າງນີ້ ພິກຂຸກໍຊື່ວ່າ ຈະເຣີນ
ກາຍະຄະຕາສະຕິ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ອີກປະການໜຶ່ງ ພິກຂຸໄດ້ເຫັນ
ສົບທີ່ເຂົາຖິ້ມໄວ້ໃນປ່າຊ້າ ເປັນຮ່າງກະດູກ ຍັງມີເນື້ອ
ແລະເລືອດ ຍັງມີເສັ້ນເອັນຜູກຮັດຢູ່...

ເຫັນສົບທີ່ເຂົາຖິ້ມໄວ້ໃນປ່າຊ້າ ເປັນຮ່າງກະດູກ
ເປື້ອນເລືອດ ແຕ່ປາສະຈາກເນື້ອ ຍັງມີເສັ້ນເອັນຜູກຮັດຢູ່
ຯລຯ ເປັນຮ່າງກະດູກ ປາສະຈາກເນື້ອແລະເລືອດແລ້ວ
ຍັງມີເສັ້ນເອັນຮັດຢູ່ ຯລຯ ເປັນຮ່າງກະດູກ ປາສະຈາກ
ເສັ້ນເອັນຜູກຮັດແລ້ວ ຍັງຢາຍໄປໃນທິດນ້ອຍທິດໃຫຍ່ ຄື
ກະດູກມີໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກຕີນໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກແຂ່ງ

ໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກຂາໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກແອວໄປທາງ
ໜຶ່ງ ກະດູກຂໍ້ສັນຫລັງໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກຊີກໂຄງໄປ
ທາງໜຶ່ງ ກະດູກໜ້າເອິກໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກແຂນໄປ
ທາງໜຶ່ງ ກະດູກບ່າໄຫລໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກຄໍໄປທາງ
ໜຶ່ງ ກະດູກຄາງໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກຟັນໄປທາງໜຶ່ງ
ກະໂຫລກຫົວໄປທາງໜຶ່ງ ທ່ານຍ່ອມນ້ອມເຂົ້າມາສູ່ກາຍນີ້
ວ່າ ກໍຮ່າງກາຍອັນນີ້ ກໍມີແນວນີ້ເປັນທຳມະດາ ຄົງເປັນ
ແນວນີ້ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມເປັນແນວນີ້ໄປໄດ້.

ເມື່ອພິກຂຸບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີຕົນສົ່ງໄປ
ໃນທັມຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມລະຄວາມລະນຶກ ແລະຄວາມດຳຣິ
ອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້; ເພາະລະຄວາມລະນຶກ ແລະ
ຄວາມດຳຣິອັນອາໄສເຮືອນເສຍໄດ້ ຈິດກໍຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍດີ
ສະຫງົບຣະຈັບຢູ່ດ້ວຍດີ ເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ເປັນ
ສະມາທິຢູ່ໃນພາຍໃນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ຢ່າງນີ້ ພິກຂຸກໍຊື່ວ່າ ຈະເຣີນ
ກາຍະຄະຕາສະຕິ.

(ປະການຕໍ່ມາພຣະອົງຄົງຕຣັສເຖິງພິກຂຸເຫັນ
ສົບທີ່ເຂົ້າຖິ້ມໄວ້ໃນປ່າຊ້າ ມີພຽງແຕ່ກະດູກສີຂາວປຽບດັ່ງ
ສີສັງຂັນ...ເຫັນກະດູກເປັນຫ່ອນໆຢາຍເປັນກອງໆ...; ການ
ເຂົ້າເຖິງປະຖົມຊານ...; ທຸຕິຍະຊານ...; ຕະຕິຍະຊານ...;
ຈະຕູຕຖະຊານ...;)

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກາຍະຄະຕາສະຕິ ອັນພິກຂຸ
ຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ເປັນດັ່ງ
ຍານທີ່ທຽມດີແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ເປັນທີ່ດັ່ງ ປະພຶດສັງສົມ
ເນື່ອງໆ ປາຣີບສະໝໍ່າສະເໝີດີແລ້ວ ຍ່ອມຫວັງອານິສົງ
໑໐ ປະການ ຄື:

- ເປັນຜູ້ອົດທົນຕໍ່ຄວາມຍືນດີແລະຄວາມບໍ່ຍືນດີໄດ້
ບໍ່ຖືກຄວາມບໍ່ຍືນດີຄອບງຳ ຍ່ອມຄອບງຳຄວາມບໍ່
ຍືນດີທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວດ້ວຍ.
- ອົດທົນຕໍ່ພັຍແລະຄວາມຢ້ານກົວໄດ້ ບໍ່ຖືກພັຍ
ແລະຄວາມຢ້ານກົວຄອບງຳ ຍ່ອມຄອບງຳພັຍ
ແລະຄວາມຢ້ານກົວທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວດ້ວຍ.
- ເປັນຜູ້ມີປົກກະຕິອົດທົນຕໍ່ຄວາມໜາວ ຄວາມ
ຮ້ອນ ຄວາມຫິວ ຄວາມກະຫາຍ ອົດທົນຕໍ່
ເຫລືອກ ຍູງ ລົມ ແດດ ແລະສັດເລືອຄານ
ທັງຫລາຍ, ອົດທົນຕໍ່ຖ້ອຍຄຳທີ່ກ່າວຮ້າຍ ຫຍາບ
ຄາຍ ຕໍ່ເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນອັນເນື່ອງດ້ວຍກາຍ
ອັນເປັນທຸກຂໍ້ກ້າ ເຈັບແສບ ເຊິ່ງບໍ່ເປັນຄວາມຜາ
ສຸກ ບໍ່ເປັນທີ່ຊອບໃຈ ອັນເປັນໄປເພື່ອຄວາມ
ຕາຍໄດ້.

- ເປັນຜູ້ໄດ້ຊານທັງ ໔ ເປັນມະຫາຄະຕະຈິດ ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໂດຍບໍ່ລຳບາກ.
- ຍ່ອມສະແດງລິທໄດ້ໂດຍອະເນກປະການ ຄື ຄົນດຽວເຮັດເປັນຫລາຍຄົນກໍໄດ້; ຫລາຍຄົນເປັນຄົນດຽວ; ຫາຍຕົວໄປນອກຝາ ນອກກຳແພງ ນອກພູເຂົາໄດ້ໂດຍບໍ່ຕິດຂັດເໝືອນໄປໃນທີ່ວ່າງ ທຳການຜຸດຂຶ້ນຫລືມຸດລົງໃນແຜ່ນດິນເໝືອນໃນນ້ຳກໍໄດ້; ເດີນເທິງນ້ຳເໝືອນເດີນໃນແຜ່ນດິນກໍໄດ້; ເຫາະໄປໃນອາກາດທັງທີ່ຍັງນັ້ງຄັ້ງບັນລັງເໝືອນນົກກໍໄດ້; ລູບຄຳດວງຈັນ ດວງອາທິດເຊິ່ງມີລິທຫລາຍ ມີອານຸພາບຫລາຍດ້ວຍຝາມີກໍໄດ້; ໃຊ້ອຳນາດທາງກາຍໄປຈົນເຖິງພຣົມມະໂລກກໍໄດ້.
- ສາມາດຟັງສຽງທັງ ໒ ຄື ສຽງທິບ ແລະ ສຽງມະນຸດທັງໃນທີ່ໄກແລະທີ່ໃກ້ ດ້ວຍທິບພະໂສຕະ (ດ້ວຍຫູທິບ) ອັນບໍ່ຮິສຸດ ລ່ວງໂສຕະຂອງມະນຸດ.
- ສາມາດກຳນົດຮູ້ໃຈຂອງສັດອື່ນ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ດ້ວຍໃຈຄື: ຈິດມີຣາຄະ ກໍຮູ້ວ່າຈິດມີຣາຄະ; ຈິດປາສະຈາກຣາຄະ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດປາສະຈາກຣາຄະ; ຈິດມີໂທສະ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດມີໂທສະ; ຈິດປາສະຈາກໂທສະ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດປາສະຈາກໂທສະ; ຈິດມີໂມຫະ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດມີໂມຫະ; ຈິດ

ປາສະຈາກໂມຫະ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດປາສະຈາກ
ໂມຫະ; ຈິດຫົດຫູ່ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດຫົດຫູ່;
ຈິດຟຸງຊານ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດຟຸງຊານ; ຈິດເຖິງ
ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່;
ຈິດບໍ່ເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດບໍ່ເຖິງຄວາມ
ຍິ່ງໃຫຍ່; ຈິດມີຈິດອື່ນຍິ່ງກວ່າ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດມີຈິດ
ອື່ນຍິ່ງກວ່າ; ຈິດບໍ່ມີຈິດອື່ນຍິ່ງກວ່າ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດ
ບໍ່ມີຈິດອື່ນຍິ່ງກວ່າ; ຈິດຕັ້ງໝັ້ນ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດຕັ້ງ
ໝັ້ນ; ຈິດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນ; ຈິດ
ຫລຸດພົ້ນ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດຫລຸດພົ້ນ; ຈິດຍັງບໍ່ຫລຸດ
ພົ້ນ ກໍຮູ້ດີວ່າ ຈິດຍັງບໍ່ຫລຸດພົ້ນ.

- ຍ່ອມລະນຶກເຖິງຂັ້ນທີ່ຢູ່ອາໄສໃນຊາຕກ່ອນໄດ້
ເປັນອະເນກປະການຄື ລະນຶກໄດ້ຊາຕໜຶ່ງແດ່
ສອງຊາຕແດ່ ສາມຊາຕແດ່ ສີ່ຊາຕແດ່ ຫ້າຊາຕ
ແດ່ ສິບຊາຕແດ່ ຊາວຊາຕແດ່ ສາມສິບຊາຕແດ່
ສີ່ສິບຊາຕແດ່ ຫ້າສິບຊາຕແດ່ ຮ້ອຍຊາຕແດ່
ພັນຊາຕແດ່ ແສນຊາຕແດ່ ຫລາຍສັງວັດຕະກັບ
ຫລາຍວິວັດຕະກັບແດ່ ສັງວັດຕະ ວິວັດຕະແດ່
ວ່າໃນຊາຕນັ້ນ ເຮົາມີຊື່ຢ່າງນີ້ ມີໂຄຕຢ່າງນີ້ ມີ
ຜົວພັນຢ່າງນີ້ ມີອາຫານຢ່າງນີ້ ສະເຫວີຍສຸກ
ແລະທຸກຂໍ້ຢ່າງນີ້ ມີກຳນົດອາຍຸເທົ່ານີ້. ເຮົານັ້ນ
ເຄື່ອນຈາກຊາຕນັ້ນແລ້ວ ບັງເກີດໃນຊາຕນັ້ນ

ແມ່ນແຕ່ໃນຊາຕນັ້ນ ເຮົາກໍມີຊື່ຢ່າງນີ້ ມີໂຄຕຢ່າງນີ້ ມີຜົວພັນຢ່າງນີ້ ມີອາຫານຢ່າງນີ້ ສະເຫວີຍສຸກແລະທຸກຂໍ້ຢ່າງນີ້ ມີກຳນົດອາຍຸເທົ່ານີ້ ເຮົານັ້ນ ເຄື່ອນຈາກຊາຕນັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງບັງເກີດໃນຊາຕນີ້ ຍ່ອມລະນຶກເຖິງຂັ້ນທີ່ຢູ່ອາໄສໃນຊາຕກ່ອນໄດ້ ເປັນອະເນກປະການ ພ້ອມທັງອາການ ພ້ອມທັງອຸເທສເຊັ່ນນີ້.

- ຍ່ອມມອງເຫັນໝູ່ສັດທີ່ກຳລັງຈູຕິ ກຳລັງອຸບັດ ຕ່ຳຊາມ ປານົດ ມີຜົວພັນດີ ມີຜົວພັນຊາມ ໄດ້ດີ ຕົກຍາກ ດ້ວຍທິບພະຈັກຊຸ ລ່ວງຈັກຊຸຂອງມະນຸດ ຯລຯ ຍ່ອມຮູ້ຊັດເຊິ່ງໝູ່ສັດທີ່ເປັນໄປຕາມກັນເຊັ່ນນີ້.
- ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງເຈໂຕວິມຸຕ ປັນຍາວິມຸຕ ອັນຫາອາສະວະບໍ່ໄດ້ ເພາະອາສະວະທັງຫລາຍ ສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ກາຍະຄະຕາສະຕິ ອັນພິກຂຸຈະເຮີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ເປັນດັ່ງຍານທີ່ທຽມດີແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ເປັນທີ່ຕັ້ງ ປະພຶດສັງສົມເນື່ອງໆ ປາຣົບສະໝໍ່າ ສະເໝີດີແລ້ວ ຍ່ອມຫວັງອານິສົງ ໑໐ ປະການດັ່ງນີ້ແລ.

ຄວາມພໍດີວິທີໃນການປະຕິບັດ

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກປະທັບຢູ່ທີ່ພູເຂົາຄືຊຊະກຸຕ ໃກ້ພຣະນະຄອນຣາຊະຄຶ, ໃນສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະໂສນະຢູ່ທີ່ປ່າສີຕະວັນໃກ້ພຣະນະຄອນຣາຊະຄຶ ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະໂສນະຫລີກເຮັນຢູ່ໃນທີ່ສະຫງົບ ເກີດຄວາມປະຣິວິຕິກຢ່າງນີ້ວ່າ ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຫລົ່າໃດເຫລົ່າໜຶ່ງເປັນຜູ້ປາຣົບຄວາມພຽນຢູ່ ເຮົາກໍເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນຈຳນວນສາວົກເຫລົ່ານັ້ນ ກໍແຕ່ວ່າຈິດຂອງເຮົາຍັງບໍ່ຫລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນ ກໍໄພຄະຊັບກໍຍັງມີຢູ່ໃນສະກຸນຂອງເຮົາ ເຮົາສາມາດໃຊ້ສອຍໄພຄະຊັບແລະທຳບຸນໄດ້ ເພາະສະນັ້ນ, ເຮົາຄວນບອກຄົນສິກຂາສິກມາເປັນຄະຣີຫັດໃຊ້ສອຍໄພຄະຊັບເຫລົ່ານັ້ນແລະກໍທຳບຸນດ້ວຍ.

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຮູ້ເຖິງຄວາມວິຕົກແຫ່ງໃຈຂອງທ່ານພຣະໂສນະດ້ວຍພຣະທັຍ ແລ້ວຊົງຫາຍຈາກພູເຂົາຄືຊຸຂະກູຕໄປປາກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານພຣະໂສນະທີ່ປ່າສີຕະວັນ ປຽບເໝືອນບຸຣຸສຜູ້ມີກຳລັງທີ່ຢຽດແຂນທີ່ຄູ່ ຫລືຄູ່ແຂນທີ່ຢຽດສັນນັ້ນ ຊົງປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູໄວ້ ແລ້ວ ທ່ານພຣະໂສນະກໍຖວາຍອະພິວາທພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ແລ້ວນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໄດ້ຕຣັສຖາມພຣະໂສນະວ່າ:

ດູຣາໂສນະ ! ທ່ານຫລີກເຮັ້ນຢູ່ໃນທີ່ສະຫງົບ ໄດ້ເກີດຄວາມປະຣິວິຕົກແຫ່ງໃຈແມ່ນຫລືບໍ່ວ່າ ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຫລົ່າໃດເຫລົ່າໜຶ່ງເປັນຜູ້ປາຣົບຄວາມພຽນຢູ່ ເຮົາກໍເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນຈຳນວນສາວົກເຫລົ່ານັ້ນ ກໍແຕ່ວ່າຈິດຂອງເຮົາຍັງບໍ່ຫລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນ ກໍໂພຄະຊັບກໍຍັງມີຢູ່ໃນສະກຸນຂອງເຮົາ ເຮົາສາມາດໃຊ້ສອຍໂພຄະຊັບແລະກໍທຳບຸນໄດ້ ເພາະສະນັ້ນ, ເຮົາຄວນບອກຄືນສຶກຂາສຶກມາເປັນຄະຣິຫັດໃຊ້ສອຍໂພຄະຊັບເຫລົ່ານັ້ນ ແລະກໍທຳບຸນເຖິດ. ທ່ານພຣະໂສນະກຣາບທູນວ່າ ຈົງຢ່າງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ.

ດູຣາໂສນະ ! ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ
ເມື່ອທ່ານຍັງຢູ່ຄອງເຮືອນ ທ່ານເປັນຜູ້ສະຫລາດໃນການ
ຕິດພົນແມ່ນຫລືບໍ່?
ເປັນຢ່າງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາໂສນະ ! ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ ກໍ
ສະໄໝໃດສາຍພົນຂອງທ່ານເຄັ່ງເກີນໄປ ສະໄໝນັ້ນ ພົນ
ຂອງທ່ານຈະມີສຽງມ່ວນ ຫລືຄວນແກ່ການໃຊ້ຫລືບໍ່?
ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາໂສນະ ! ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ
ສະໄໝໃດ ສາຍພົນຂອງທ່ານຫຍ່ອນເກີນໄປ ສະໄໝນັ້ນ
ພົນຂອງທ່ານຈະມີສຽງມ່ວນ ຫລືຄວນແກ່ການໃຊ້ຫລືບໍ່?
ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາໂສນະ ! ກໍສະໄໝໃດ ສາຍພົນຂອງທ່ານບໍ່ເຄັ່ງເກີນ
ໄປ ບໍ່ຫຍ່ອນເກີນໄປ ຕັ້ງຢູ່ໃນຂະໜາດກາງ ສະໄໝນັ້ນ
ພົນຂອງທ່ານຍ່ອມມີສຽງດັງມ່ວນ ຫລືຄວນແກ່ການໃຊ້
ຫລືບໍ່?
ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ !

ດູຣາໂສນະ ! ສັນນັ້ນເໝືອນກັນ ຄວາມພຽນທີ່ປາຣົບເກີນ
ໄປ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຟຸ່ງຊານ ຄວາມພຽນ
ທີ່ຫຍ່ອນເກີນໄປ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມກຽດຄຳນ.

ດູຣາໂສນະ ! ເພາະສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຕັ້ງຄວາມພຽນໃຫ້ສະ
ໝໍ່າສະເໝີ ຕັ້ງອິນຊີໃຫ້ສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະຈຶ່ງຖືນິມິຕໃນ
ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີນັ້ນ.

ທ່ານພຣະໂສນະທູນຮັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກແລ້ວ ຄັ້ງນັ້ນ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງກ່າວສອນທ່ານພຣະໂສນະ
ດ້ວຍພຣະໂອວາທນີ້ແລ້ວ ຊົງຫາຍຈາກປ່າສີຕະວັນ ໄປ
ປາກົດທີ່ພູເຂົາຄິຊຊະກູຕ ປຽບເໝືອນບຸຣຸສຜູ້ມີກຳລັງທີ່
ຢຽດແຂນທີ່ຄູ່ ຫລືຄູ່ແຂນທີ່ຢຽດ ສັນນັ້ນ.

ສະໄໝຕໍ່ມາ ທ່ານພຣະໂສນະໄດ້ຕັ້ງຄວາມພຽນໃຫ້ສະ
ໝໍ່າສະເໝີ ໄດ້ຕັ້ງອິນຊີໃຫ້ສະໝໍ່າສະເໝີ ແລ້ວໄດ້ຖືນິມິຕ
ໃນຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີນັ້ນ ຕໍ່ມາທ່ານພຣະໂສນະຫລີກ
ອອກຈາກໝູ່ຢູ່ຜູ້ດຽວ ບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີຄວາມ
ຕັ້ງໃຈແນ່ນອນ ກໍໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງທີ່ສຸດແຫ່ງພຣົມ
ມະຈັນອັນຍອດຍ້ຽມ ທີ່ກຸລະບຸຕທັງຫລາຍອອກບວດເປັນ
ບັນພະຊິຕໂດຍຊອບມີຄວາມຕ້ອງການ ໃນປັດຈຸບັນເຂົ້າ
ເຖິງຢູ່ຕໍ່ກາລບໍ່ນານເລີຍ ໄດ້ຊາບວ່າ ຊາຕສິ້ນແລ້ວ ພຣົມ

ມະຈັນຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່ຄວນທຳ ໄດ້ທຳສຳເລັດແລ້ວ ກິຈ
ອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ມີອີກ. ທ່ານພຣະໂສນະກຳ
ໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນອົງຄົ້ໜຶ່ງ ໃນບັນດາພຣະອະຣະ
ຫັນທັງຫລາຍ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໓໓໙-໓໔໐/໓໒໖

ກ າ ນ ເ ເ ຜ ເ ມ ຕ ຕ າ

Loving-kindness Development

ຊີວິກ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ອາໄສບ້ານຫລືນິຄົມແຫ່ງໃດ ແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ ທ່ານມີໃຈປະກອບດ້ວຍເມຕຕາ ແຜ່ໄປ ຕະຫລອດທິດທຶໜຶ່ງຢູ່ ທິດທິສອງ ທິດທິສາມ ທິດທິສີ່ກໍ ເໝືອນກັນ ທັງເບື້ອງເທິງ ເບື້ອງລຸ່ມ ເບື້ອງຂວາ ແຜ່ໄປ ຕະຫລອດໂລກ ທົ່ວສັດທຸກເຫລົ່າ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ສັດ ທັງຫລາຍໃນທີ່ທຸກສະຖານ ດ້ວຍໃຈອັນປະກອບດ້ວຍ ເມຕຕາອັນໄພບູນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີເວຣ ບໍ່ ມີຄວາມພະຍາບາຫຢູ່ ຄະຫະບໍດີຫລືບຸຕຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປ ຫາທ່ານແລ້ວ ນິມົນສັນອາຫານໃນຕອນເຊົ້າມື້ອື່ນ.

ຊີວິກ ! ເມື່ອພິກຂຸຫວັງຢູ່ ກໍຮັບນິມົນ ພໍຜ່ານຣາຕິນັ້ນໄປ ເວລາເຊົ້າພິກຂຸນັ້ນນຸ່ງຫົ່ມແລ້ວຖືບາຕ ແລະຈົວອຣເຊົ້າໄປ ຍັງນິເວດຂອງຄະຫະບໍດີຫລືບຸຕຂອງຄະຫະບໍດີ ແລ້ວນັ່ງ

ລົງໃນອາສະນະທີ່ເຂົາບູໄວ້ ຄະຫະບໍດີຫລືບຸຕຂອງຄະຫະ
ບໍດີນັ້ນ ຖວາຍອາຫານທ່ານດ້ວຍບິນທະບາຕອັນປານີດ
ຄວາມທີ່ຄິດວ່າ ດີໝໍ ຄະຫະບໍດີຫລືບຸຕຂອງຄະຫະບໍດີຜູ້
ນີ້ ຖວາຍອາຫານເຮົາດ້ວຍບິນທະບາຕອັນປານີດ ດັ່ງນີ້
ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ ແມ່ນແຕ່ຄວາມຄິດວ່າ ໂອໝໍ ຄະຫະ
ບໍດີຫລືບຸຕຂອງຄະຫະບໍດີຜູ້ນີ້ ຄົງຈະຖວາຍອາຫານເຮົາ
ດ້ວຍບິນທະບາຕອັນປານີດເຊັ່ນນີ້ໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປ ດັ່ງນີ້ ກໍບໍ່ມີ
ແກ່ທ່ານ ທ່ານບໍ່ກຳນົດ ບໍ່ຫລົງມົວເມົາ ບໍ່ຟ້າວກິນ
(ອາຫານ)ບິນທະບາຕນັ້ນ ມີປົກກະຕິເຫັນໂທດ ມີປັນຍາ
ເປັນເຄື່ອງສະລະອອກ ບໍຣິໂພກຢູ່.

ຊີວິກ ! ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າແນວໃດ? ສະໄໝ
ນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນ ຍ່ອມຄິດເພື່ອບຸດບຸນຕົນ ເພື່ອບຸດບຸນ
ຜູ້ອື່ນ ຫລືເພື່ອບຸດບຸນທັງສອງຝ່າຍຫລືບໍ່?
ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ.

ຊີວິກ ! ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຊື່ວ່າ ສັນອາຫານອັນບໍ່ມີ
ໂທດແມ່ນຫລືບໍ່? ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົນຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຟັງມາວ່າ ພຣົມມີປົກກະຕິຢູ່
ດ້ວຍເມຕຕາ ຄຳນັ້ນເປັນຄຳທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຟັງມາ ຄຳນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເປັນອົງຄົນພະຍານປາກົດແລ້ວ ດ້ວຍວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງມີ
ປົກກະຕິຢູ່ດ້ວຍເມຕຕາ.

ຊີວິກ ! ບຸກຄົນຍ່ອມມີຄວາມພະຍາບາທ ເພາະຣາຄະ
ໂທສະ ໂມຫະໃດ, ຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະນັ້ນ ຕະຖາຄົຕ
ລະໄດ້ແລ້ວ ເປັນເໝືອນຕົ້ນຕານຍອດຂາດ ເຖິງຄວາມບໍ່
ມີ ຍ່ອມບໍ່ເກີດອີກຕໍ່ໄປເປັນທຳມະດາ.

ຊີວິກ ! ຖ້າທ່ານກ່າວໂດຍໝາຍເອົາການລະຣາຄະ
ໂທສະ ໂມຫະ ເປັນຕົ້ນນີ້ ເຮົາອະນຸຍາດການກ່າວເຊັ່ນ
ນັ້ນແກ່ທ່ານ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂ້ານ້ອຍກ່າວໂດຍໝາຍເອົາ ການລະ
ຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ເປັນຕົ້ນ.

ຊີວິກ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ອາໄສບ້ານຫລືນິຄົມແຫ່ງໃດ
ແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ ທ່ານມີໃຈປະກອບດ້ວຍກະຣຸນາ...ມີໃຈ
ປະກອບດ້ວຍມຸທິຕາ...ມີໃຈປະກອບດ້ວຍອຸເປກຂາ ແຜ່
ໄປຕະຫລອດທິດ ທີ່ໜຶ່ງຢູ່ ທິດທິສອງ ທິດທິສາມ ທິດທິ
ສີ່ກໍເໝືອນກັນ ທັງເບື້ອງເທິງ ເບື້ອງລຸ່ມ ເບື້ອງຂວາງ
ແຜ່ໄປຕະຫລອດໂລກ ທົ່ວສັດທຸກເຫລົ່າ ເພື່ອປະໂຫຍດ
ແກ່ສັດທັງຫລາຍໃນທີ່ທຸກສະຖານ ດ້ວຍໃຈອັນປະກອບ
ດ້ວຍອຸເປກຂາອັນໄພບູນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີ
ເວຣ ບໍ່ມີຄວາມພະຍາບາທຢູ່ ຄະຫະບໍດີຫລືບຸຕຂອງ
ຄະຫະບໍດີ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານແລ້ວ ນິມົນສັນອາຫານໃນ
ຕອນເຊົ້ານີ້ອີ່ນ.

ຊີວິກ ! ເມື່ອພິກຂຸຫວັງຢູ່ ກໍຮັບນິມົນ ພໍຜ່ານຣາຕິນັ້ນໄປ
 ເວລາເຊົ້າພິກຂຸນັ້ນນຸ່ງຫົ່ມແລ້ວຖືບາຕ ແລະຈົວອຣເຂົ້າໄປ
 ຍັງນິເວດຂອງຄະຫະບໍດີຫລືບຸຕຂອງຄະຫະບໍດີ ແລ້ວນັ່ງ
 ລົງໃນອາສະນະທີ່ເຂົາປູໄວ້ ຄະຫະບໍດີຫລືບຸດຂອງຄະຫະ
 ບໍດີນັ້ນ ຖວາຍອາຫານທ່ານດ້ວຍບິນທະບາຕອັນປານິດ
 ຄວາມທີ່ຄິດວ່າ ດີໜ້ຄະຫະບໍດີຫລືບຸຕຂອງຄະຫະບໍດີຜູ້ນີ້
 ຖວາຍອາຫານເຮົາດ້ວຍບິນທະບາຕອັນປານິດ ດັ່ງນີ້
 ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ ແມ່ນແຕ່ຄວາມຄິດທີ່ວ່າ ໂອໜ້ ຄະຫະ
 ບໍດີຫລືບຸຕຂອງຄະຫະບໍດີຜູ້ນີ້ ຄົງຈະຖວາຍອາຫານເຮົາ
 ດ້ວຍບິນທະບາຕອັນປານິດເຊັ່ນນີ້ໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປ ດັ່ງນີ້ ກໍບໍ່ມີ
 ແກ່ທ່ານ ທ່ານບໍ່ກຳນົດ ບໍ່ຫລົງມົວເມົາ ບໍ່ຟ້າວກິນ
 ອາຫານບິນທະບາຕນັ້ນ ມີປົກກະຕິເຫັນໂທດ ມີປັນຍາ
 ເປັນເຄື່ອງສະລະອອກ ບໍຣິໂພກຢູ່.

ຊີວິກ ! ທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າຢ່າງໃດວ່າ ສະໄໝ
 ນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນ ຍ່ອມຄິດເພື່ອບຸດບຸນຕົນ ເພື່ອບຸດບຸນ
 ຜູ້ອື່ນ ຫລືເພື່ອບຸດບຸນທັງສອງຝ່າຍຫລືບໍ່?
 ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ.

ຊີວິກ ! ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຊື່ວ່າ ສັນອາຫານອັນບໍ່ມີ
 ໂທດແມ່ນຫລືບໍ່? ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຟັງມາວ່າ ພຣົມມິປັກກະຕິຢູ່
ດ້ວຍອຸເປກຂາ ຄຳນັ້ນເປັນຄຳທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຟັງມາ ຄຳນີ້ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກເປັນອົງຄຳພະຍານປາກົດແລ້ວ ດ້ວຍວ່າພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກຊົງມີປັກກະຕິຢູ່ດ້ວຍອຸເປກຂາ.

ຊີວິກ ! ບຸກຄົນຍ່ອມມີຄວາມພະຍາບາທ ເພາະຣາຄະ
ໂທສະ ໂມຫະໃດ, ຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະນັ້ນ ຕະຖາຄົຕ
ລະໄດ້ແລ້ວ ເປັນເໝືອນຕົ້ນຕານຍອດຂາດ ເຖິງຄວາມບໍ່
ມີ ຍ່ອມບໍ່ເກີດອີກຕໍ່ໄປເປັນທຳມະດາ. ຊີວິກ ! ຖ້າທ່ານ
ກ່າວໂດຍໝາຍເອົາການລະ ຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ
ເປັນຕົ້ນນີ້ ເຮົາອະນຸຍາດການກ່າວເຊັ່ນນັ້ນແກ່ທ່ານ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂ້ານ້ອຍກ່າວໂດຍໝາຍເອົາການລະ
ຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ເປັນຕົ້ນນີ້. ເຮົາອະນຸຍາດການກ່າວເຊັ່ນ
ນັ້ນແກ່ທ່ານ.

ລັກສະນະຂອງບຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍເມຕຕາ

ສະໄໝໜຶ່ງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິທາຣ
ເຊຕະວັນ ອາຣາມຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ
ເຂດພຣະນະຄອນສາວັຕຖີ ໃນຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະບຸນນະ
ອອກຈາກທີ່ຫລີກເຮັນໃນຕອນແລງ ທ່ານໄດ້ເຂົ້າໄປ
ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິ
ວາທພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ແລ້ວນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງ
ໜຶ່ງ ແລ້ວໄດ້ກຣາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ:
ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂປດ
ສັງສອນຂ້ານ້ອຍດ້ວຍໂອວາທຍ໌້ດ້ວຍເຖີດຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສະດັບໃນທັມຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວ

ຈະເປັນຜູ້ຫລີກໄປຢູ່ຜູ້ດຽວ ບໍ່ປະໝາດ ມີຄວາມພຽນ ມີ
ຕົນລົງໄປໃນທັມຢູ່.

ດູຣາບຸນນະ ! ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ
ເຮົາຈັກກ່າວ; ໂດຍ ຂ້ານ້ອຍ

ດູຣາບຸນນະ ! ຮູບທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕາ ອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າ
ຮັກໃຄ່ ໜ້າພໍໃຈ ອັນເປັນທີ່ຮັກໃຄ່ພໍໃຈ ປະກອບດ້ວຍ
ກາມ ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກຳນັດ ຖ້າພິກຂຸເພີດເພີນ ພໍ່າ
ສັນລະເສີນ ຫລົງມົວເມົາໃນຮູບນັ້ນ ນັ້ນທິຍ່ອມເກີດແກ່
ບຸກຄົນຜູ້ເພີດເພີນ ພໍ່າສັນລະເສີນ ຫລົງມົວເມົາໃນຮູບນັ້ນ
ເພາະນັ້ນທິເກີດ ເຮົາກ່າວວ່າ ທຸກຂໍ້ເກີດນະ ບຸນນະ.

ດູຣາບຸນນະ ! ສຽງທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍໂສຕະ...

ດູຣາບຸນນະ ! ກິ່ນທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຄານະ...

ດູຣາບຸນນະ ! ຣົສທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຊິວຫາ...

ດູຣາບຸນນະ ! ໂຜດຖັພພະທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍກາຍ...

ດູຣາບຸນນະ ! ທັມມາຣົມທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍໃຈ ອັນໜ້າປາຖະ
ໜາ ໜ້າຮັກໃຄ່ ໜ້າພໍໃຈ ອັນເປັນທີ່ຮັກໃຄ່ພໍໃຈ
ປະກອບດ້ວຍກາມ ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກຳນັດ ຖ້າພິກຂຸ
ເພີດເພີນ ພໍ່າສັນລະເສີນ ຫລົງມົວເມົາໃນທັມມາຣົມນັ້ນ
ນັ້ນທິຍ່ອມເກີດແກ່ບຸກຄົນຜູ້ເພີດເພີນ ພໍ່າສັນລະເສີນ

ຫລົງມົວເມົາໃນທັມມາຣົມນັ້ນ ເພາະນັ້ນທິເກີດ ເຮົາກ່າວ
ວ່າ ທຸກຂໍ້ເກີດນະ ປຸນນະ.

ດູຣາປຸນນະ ! ຮູບທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕາ ອັນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າ
ຮັກໃຄ່ ໜ້າພໍໃຈ ອັນເປັນທີ່ຮັກໃຄ່ພໍໃຈ ປະກອບດ້ວຍ
ກາມ ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກຳນັດ ຖ້າພິກຂຸບໍ່ເພີດເພີນ ບໍ່
ພໍ່າສັນລະເສີນ ບໍ່ຫລົງມົວເມົາໃນຮູບນັ້ນ ນັ້ນທິຂອງທ່ານ
ຜູ້ບໍ່ເພີດເພີນ ບໍ່ພໍ່າສັນລະເສີນ ບໍ່ຫລົງມົວເມົາໃນຮູບນັ້ນ
ຍ່ອມດັບໄປ ເຮົາກ່າວວ່າ ທຸກຂໍ້ດັບນະ ປຸນນະ.

ດູຣາປຸນນະ ! ສຽງທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍໂສຕະ...

ດູຣາປຸນນະ ! ກິ່ນທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຄານະ...

ດູຣາປຸນນະ ! ຣົສທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຊິວຫາ...

ດູຣາປຸນນະ ! ໂຜດຖັພພະທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍກາຍ...

ດູຣາປຸນນະ ! ທັມມາຣົມທີ່ຮູ້ໄດ້ດ້ວຍໃຈ ອັນໜ້າປາຖະ
ໜາ ໜ້າຮັກໃຄ່ ໜ້າພໍໃຈ ອັນເປັນທີ່ຮັກໃຄ່ພໍໃຈ
ປະກອບດ້ວຍກາມ ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກຳນັດ ຖ້າພິກຂຸ
ບໍ່ເພີດເພີນ ບໍ່ພໍ່າສັນລະເສີນ ບໍ່ຫລົງມົວເມົາໃນທັມມາຣົມ
ນັ້ນ ນັ້ນທິຂອງທ່ານຜູ້ບໍ່ເພີດເພີນ ບໍ່ພໍ່າສັນລະເສີນ
ບໍ່ຫລົງມົວເມົາໃນທັມມາຣົມນັ້ນ ຍ່ອມດັບໄປ ເຮົາກ່າວວ່າ
ທຸກຂໍ້ດັບນະ ປຸນນະ.

ດູຣາບຸນນະ ! ເມື່ອເຮົາໄດ້ກ່າວສອນທ່ານດ້ວຍໂອວາທ
ອັນຫຍໍ້ໆນີ້ແລ້ວ ທ່ານຈະໄປຢູ່ໃນຊົນນະບົດໃດ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຮີນ ! ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ຊົງກ່າວສອນດ້ວຍໂອວາທຫຍໍ້ໆນີ້ແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປ
ອາໄສຢູ່ທີ່ສຸນາປະຣັນຕະຊົນນະບົດ.

ດູຣາບຸນນະ ! ພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະຣັນຕະຊົນນະບົດ
ນັ້ນໂຫດຮ້າຍຫຍາບຄາຍຫລາຍ ຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸ
ນາປະຣັນຕະຊົນນະບົດດຳວ່າ ບໍ່ຮືພາສທ່ານ ທ່ານຈັກມີ
ຄວາມຄິດຢ່າງໃດໃນໝູ່ມະນຸດພວກນັ້ນ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຮີນ ! ຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະ
ຣັນຕະຊົນນະບົດດຳວ່າ ບໍ່ຮືພາສຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍຈັກມີ
ຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ຍັງດີໜ້າ ທີ່ພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະ
ຣັນຕະຊົນນະບົດນີ້ບໍ່ປະທານເຮົາດ້ວຍຝາມີ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຮີນ ! ຂ້ານ້ອຍຈັກມີຄວາມຄິດໃນ
ມະນຸດພວກນັ້ນຢ່າງນີ້ແລ.

ດູຣາບຸນນະ ! ກໍຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະຣັນຕະ
ຊົນນະບົດຈັກປະທານທ່ານດ້ວຍຝາມີ ທ່ານຈະມີຄວາມ
ຄິດຢ່າງໃດກັບມະນຸດພວກນັ້ນ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເຣີນ ! ຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະ
ຣັນຕະຊົນນະບົດຈັກປະຫານຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຝາມີ ຂ້ານ້ອຍ
ຈັກມີຄວາມຄິດໃນພວກເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ຍັງດີໜ້າ ທີ່ພວກ
ມະນຸດຊາວສຸນາປະຣັນຕະຊົນນະບົດບໍ່ປະຫານເຮົາດ້ວຍ
ກ້ອນດິນ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂ້ານ້ອຍຈັກມີ
ຄວາມຄິດໃນມະນຸດພວກນັ້ນຢ່າງນີ້.

ດູຣາປຸນນະ ! ກໍຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະຣັນຕະ
ຊົນນະບົດຈັກປະຫານທ່ານດ້ວຍກ້ອນດິນ ທ່ານຈະມີ
ຄວາມຄິດຢ່າງໃດກັບມະນຸດພວກນັ້ນ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເຣີນ ! ຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະ
ຣັນຕະຊົນນະບົດຈັກປະຫານຂ້ານ້ອຍດ້ວຍກ້ອນດິນ
ຂ້ານ້ອຍຈັກມີຄວາມຄິດໃນພວກເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ຍັງດີໜ້າ ທີ່
ພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະຣັນຕະຊົນນະບົດບໍ່ປະຫານເຮົາ
ດ້ວຍທ່ອນໄມ້. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂ້ານ້ອຍຈັກ
ມີຄວາມຄິດໃນມະນຸດພວກນັ້ນຢ່າງນີ້.

ດູຣາປຸນນະ ! ກໍຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະຣັນຕະ
ຊົນນະບົດຈັກປະຫານທ່ານດ້ວຍທ່ອນໄມ້ ທ່ານຈະມີ
ຄວາມຄິດຢ່າງໃດກັບມະນຸດພວກນັ້ນ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຊົມເຊີຍ ! ຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະ
ຮັນຕະຊົນນະບົດຈັກປະຫານຂ້ານ້ອຍດ້ວຍທ່ອນໄມ້
ຂ້ານ້ອຍຈັກມີຄວາມຄິດໃນພວກເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ຍັງດີໜ້າ ທີ່
ພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະຮັນຕະຊົນນະບົດບໍ່ປະຫານເຮົາ
ດ້ວຍສາດຕາ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຊົມເຊີຍ ! ຂ້ານ້ອຍຈັກ
ມີຄວາມຄິດໃນມະນຸດພວກນັ້ນຢ່າງນີ້.

ດູຣາປຸນນະ ! ກໍຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະຮັນຕະ
ຊົນນະບົດຈັກປະຫານທ່ານດ້ວຍສາດຕາ ທ່ານຈະມີ
ຄວາມຄິດຢ່າງໃດກັບມະນຸດພວກນັ້ນ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຊົມເຊີຍ ! ຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະ
ຮັນຕະຊົນນະບົດຈັກປະຫານຂ້ານ້ອຍດ້ວຍສາດຕາ
ຂ້ານ້ອຍຈັກມີຄວາມຄິດໃນພວກເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ຍັງດີໜ້າ ທີ່
ພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະຮັນຕະຊົນນະບົດບໍ່ປົງຊີວິດເຮົາ
ດ້ວຍສາດຕາອັນຄົມ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຊົມເຊີຍ !
ຂ້ານ້ອຍຈັກມີຄວາມຄິດໃນມະນຸດພວກນັ້ນຢ່າງນີ້.

ດູຣາປຸນນະ ! ກໍຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະຮັນຕະ
ຊົນນະບົດຈັກປົງຊີວິດທ່ານດ້ວຍສາດຕາອັນຄົມ ທ່ານຈະ
ມີຄວາມຄິດຢ່າງໃດກັບມະນຸດພວກນັ້ນ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ ! ຖ້າພວກມະນຸດຊາວສຸນາປະ
 ຣັນຕະຊົນນະບົດຈັກປົງຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍສາດຕາ
 ອັນຄົມ ຂ້ານ້ອຍຈັກມີຄວາມຄິດໃນພວກເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ມີ
 ເຫລົ່າສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກທີ່ອິດອັດກຽດຊັງ
 ຮ່າງກາຍແລະຊີວິດ ພາກັນສະແຫວງຫາສາດຕາສັງຫານ
 ຊີວິດຢູ່ ເຮົາບໍ່ຕ້ອງສະແຫວງຫາສິ່ງນັ້ນເລີຍ ກໍໄດ້ສາດຕາ
 ສັງຫານຊີບແລ້ວ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ ! ຂ້ານ້ອຍ
 ຈັກມີຄວາມຄິດໃນມະນຸດພວກນັ້ນຢ່າງນີ້.

ດີລະ ດີລະ ປຸນນະ ! ທ່ານເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍທະມະ
 ແລະອຸປະສະມະດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍຈັກສາມາດຢູ່ໃນສຸນາປະ
 ຣັນຕະຊົນນະບົດໄດ້ແລ.

ສູ່ຕັ້ນຕະບິດົກ ມັຊຊິມະນິກາຍ ອຸປະຣິບັນນາສ ໑໔/໓໖໑-໓໖໔/໗໔໔-໗໖໖

ພຣະນາງສາມາວະດີ ຜູ້ມີປົກກະຕິຢູ່ດ້ວຍເມຕຕາ

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ໂຄສິ
ຕາຣາມ ໃກ້ພຣະນະຄອນໂກສັມພີ ກໍສະໄໝນັ້ນ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າອຸເທນສະເດັດປະພາສພຣະຣາຊະອຸທິຍານ
ພາຍໃນພຣະຣາຊະວັງຖືກໄຟໄໝ້ ຍິ່ງ ໕໐໐ ຄົນ ມີພຣະ
ນາງສາມາວະດີເປັນປະມຸກທຳກາລະລົງ.

ຄັ້ງນັ້ນເປັນເວລາເຊົ້າ ພິກຂຸຫລາຍອົງຄຳ້ດ້ວຍກັນນຸ່ງຫົ່ມ
ແລ້ວ ຖືບາຕແລະຈິວອຣເຂົ້າໄປບິນທະບາຕໃນພຣະ
ນະຄອນໂກສັມພີ ເມື່ອກັບຈາກບິນທະບາຕໃນພຣະ
ນະຄອນໂກສັມພີພາຍຫລັງສັນບິນທະບາຕແລ້ວ ເຂົ້າໄປ
ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາທ
ແລ້ວນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ກໍໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄເຈົ້າວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຮີນ ! ຂໍປະທານໂອກາດ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າອຸທິສະເດັດປະພາສພຣະຣາຊະອຸທິຍານ
ພາຍໃນພຣະຣາຊະວັງຖືກໄຟໄໝ້ ຍິງ ໕໐໐ ຄົນ ມີພຣະ
ນາງສາມາວະດີເປັນປະມຸກທຳກາລະລົງ; ຄະຕິຂອງ
ອຸປາສິກາເຫລົ່ານັ້ນເປັນແນວໃດ? ພົບໜ້ານັ້ນເປັນ
ແນວໃດ ຂ້ານ້ອຍ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ບັນດາອຸປາສິກາເຫລົ່ານັ້ນ ອຸປາສິກາ
ທີ່ເປັນໂສດາບັນມີຢູ່ ເປັນສະກະທາຄາມີມີຢູ່ ເປັນ
ອະນາຄາມີມີຢູ່. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ອຸປາສິກາທັງໝົດນັ້ນ
ເປັນຜູ້ບໍ່ໄຮ້ຜົນທຳກາລະ.

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຊາບເນື້ອຄວາມນີ້ແລ້ວ
ຊົງເປັງອຸທານໃນເວລານັ້ນວ່າ:

ສັດໂລກມີໂມທະເປັນເຄື່ອງຜູກພັນ ຍ່ອມປາກົດເໝືອນ
ສົມບູນດ້ວຍເຫດ; ຄົນພາລມີອຸປະທິເປັນເຄື່ອງຜູກພັນ
ຖືກຄວາມມືດທໍ່ທຸ້ມໄວ້ ຍ່ອມປາກົດເໝືອນວ່າທ່ຽງຍັງຢືນ;
ກິເລດເຄື່ອງກັງວົນ ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ຜູ້ພິຈາຣະນາເຫັນຢູ່.

(ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງສັນລະເສີນນາງສາມາວະດີວ່າ ເລີດກວ່າ
ອຸປາສິກາສາວິກາຂອງເຮົາ ຜູ້ມີປົກກະຕິຢູ່ດ້ວຍເມຕຕາ)

ວິທີແກ້ຄວາມຍ້ານກົວ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍຢູ່ໃນປ່າ
 ຢູ່ໃນເທົາໄມ້ ຫລືຢູ່ໃນເຮືອນວ່າງກໍຕາມ
 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງພຣະສັມມາສັມພຸທທະເຈົ້າເຖິດ
 ຄວາມຍ້ານກົວກໍຈະບໍ່ມີແກ່ພວກທ່ານທັງຫລາຍ;
 ແຕ່ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍ ລະນຶກເຖິງພຣະພຸທທະເຈົ້າ
 ເຊິ່ງເປັນຜູ້ຈະເຣີນແຫ່ງໂລກ ເປັນຜູ້ປະເສີດແຫ່ງນໍຣະຊົນ
 ບໍ່ໄດ້ ກໍຈົ່ງລະນຶກເຖິງພຣະທັມ ອັນເປັນເຄື່ອງນຳອອກ
 ຈາກທຸກຂໍ້ ທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ດີແລ້ວ;
 ແຕ່ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍ ລະນຶກເຖິງພຣະທັມ
 ອັນເປັນເຄື່ອງນຳອອກຈາກທຸກຂໍ້ທີ່ເຮົາສະແດງໄວ້ດີແລ້ວ
 ບໍ່ໄດ້ ກໍຈົ່ງລະນຶກເຖິງພຣະສົງຄ໌ ຜູ້ເປັນເນື້ອນາບຸນຂອງ
 ໂລກ ບໍ່ມີນາບຸນອື່ນຢຶ່ງກວ່າເຖິດ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍລະນຶກເຖິງ
ພຣະພຸທ ພຣະທັມ ແລະພຣະສົງຄຢູ່ຢ່າງນີ້ ຄວາມຍ້ານ
ກົວກໍດີ ຄວາມຫວາດສະດຽງກໍດີ ຄວາມຂົນພອງ
ສະຫຍອງເກົ້າກໍດີ ຈັກບໍ່ມີເລີຍ ດັ່ງນີ້.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ສະຄາຖະວັດ ໑໔/໒໙໔/໒໙໖໖

ຄຸນແຫ່ງການສັນອາຫານຄັ້ງດຽວ

ສະໄໝໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫານ ເຊຕະວັນ ອາຣາມຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ ເຂດພຣະນະຄອນສາວັຕຖີ ໃນທີ່ນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕຣັສຮຽກພິກຂຸທັງຫລາຍວ່າ:

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ເຮົາສັນອາຫານພຽງຄັ້ງດຽວ ເມື່ອ ເຮົາສັນອາຫານຄັ້ງດຽວ ຍ່ອມຮູ້ສຶກເຖິງຄຸນ ຄືຄວາມເປັນ ຜູ້ມີອາພາດນ້ອຍ ມີໂຣຄເປົາບາງ ກາຍເປົາມີກຳລັງ ແລະມີຄວາມເປັນຢູ່ຜາສຸກ.

ດູຣາພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງສັນອາຫານຄັ້ງ ດຽວເຖີດ ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍສັນອາຫານພຽງຄັ້ງດຽວ ຍ່ອມຮູ້ສຶກເຖິງຄຸນ ຄືຄວາມເປັນຜູ້ມີອາພາດນ້ອຍ ມີໂຣຄເປົາບາງ ກາຍເປົາມີກຳລັງ ແລະມີຄວາມເປັນຢູ່ຜາສຸກ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ມັຊຊິມະນິກາຍ ມັຊຊິມະປັນນາສ ໑໓/໑໒໙/໑໖໐

ຫລັກການບໍຣິໂພກອາຫານ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸເປັນຜູ້ຮູ້ປະມານ
ໃນໂພຊະນະເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້
ພິຈາຣະນາໂດຍລະອຽດແລ້ວຈຶ່ງສັນອາຫານ
ບໍ່ສັນເພື່ອຫລິ້ນ ບໍ່ສັນເພື່ອມົວເມົາ
ບໍ່ສັນເພື່ອປະດັບ ບໍ່ສັນເພື່ອຕົກແຕ່ງ
ແຕ່ສັນພຽງເພື່ອໃຫ້ກາຍນີ້ຕັ້ງຢູ່ໄດ້
ເພື່ອໃຫ້ຊີວິດເປັນໄປ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມ
ລຳບາກ ເພື່ອອະນຸເຄາະພຣົມມະຈັນ

ໂດຍກຳນົດຮູ້ວ່າ ເຮົາຈັກກຳຈັດເວທະນາເກົ່າ
 (ຄືຄວາມຫົວ) ເສຍ ແລ້ວບໍ່ກະທຳເວທະນາໃໝ່
 (ຄືອິມຈົນອິດອັດ) ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ
 ຄວາມທີ່ອາຍຸດຳເນີນໄປໄດ້
 ຄວາມບໍ່ມີໂທດເພາະອາຫານ
 ແລະຄວາມຢູ່ຜາສຸກສຳລານຈະມີແກ່ເຮົາ ດັ່ງນີ້,
 ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ພິກຂຸຢ່າງນີ້ຊື່ວ່າ
 ເປັນຜູ້ຮູ້ປະມານໃນໂພຊະນະ.

ຈະຕຸກກະ. ອີ. ໒໑/໕໐/໓໗

ເຫດປັດຈັຍທີ່ເຮັດໃຫ້ອາຍຸສັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທັມ ໕ ປະການນີ້ແລ
 ເປັນເຫດໃຫ້ອາຍຸສັ້ນ; ໕ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:
 ເປັນຜູ້ບໍ່ກະທຳຄວາມສະບາຍແກ່ຕົນເອງ ໑
 ບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານໃນສິ່ງທີ່ສະບາຍ ໑
 ບໍ່ຮູ້ໂພກສິ່ງທີ່ຍ່ອຍຍາກ ໑
 ເປັນຄົນທຸສິລ ໑
 ເປັນຜູ້ມີມິຕຊົ່ວ ໑
 ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທັມ ໕ ປະການນີ້ແລ
 ເປັນເຫດໃຫ້ອາຍຸສັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທັມ ໕ ປະການນີ້ແລ
 ເປັນເຫດໃຫ້ອາຍຸຍືນ; ໕ ປະການເປັນແນວໃດ? ຄື:
 ເປັນຜູ້ທຳຄວາມສະບາຍແກ່ຕົນເອງ ໑
 ຮູ້ຈັກປະມານໃນສິ່ງທີ່ສະບາຍ ໑
 ບໍ່ຮືໂພກສິ່ງທີ່ຍ່ອຍງ່າຍ ໑
 ເປັນຄົນມີສິລ ໑
 ເປັນຜູ້ມີມິຕຕິ ໑
 ພິກຂຸທັງຫລາຍ ! ທັມ ໕ ປະການນີ້ແລ
 ເປັນເຫດໃຫ້ອາຍຸຍືນ.

ສູດຕັນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໑໓໑/໑໒໖

ຜູ້ຮຽບຮຽງ:

ພຣະອາຈານ ວ. ວົງແສງສີ

ກວດແກ້ແລະພິສູດອັກສອນ:

ພຣະອາຈານ ຕິສະສະວັງໂສ

ພຣະອາຈານ ບັນຍານັນດະ

ພຣະອາຈານ ອະພິປັນໂຍ

ພຣະອາຈານ ອະຣິຍະວັງໂສ

For more information:

Email: vimokkha.temp@gmail.com

Facebook: ວັດປ່າວິໄນກະວະນາຣາມ

Vimokkha forest Monastery in
Vientiane

Youtube Channel:

Vimokkha Monastery

WORDS
OF THE
BUDDHA

The true refuge of the Buddhist

ສັດທັງຫລາຍປະພຶດຊອບໃນເວລາໃດ
ເວລານັ້ນຊື່ວ່າ ເປັນເສີກດີ ມຸງຄຸນດີ
ສະຫວ່າງດີ ຮຸ່ງດີ ຂະນະດີ ຍາມດີ ແລະ
ບູຊາດີໃນພຣົມມະຈາຣີບຸກຄົນທັງຫລາຍ.

ກາຍກັມເປັນສ່ວນເບື້ອງຂວາ ຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງທ່ານເປັນສ່ວນເບື້ອງຂວາ
ສັດທັງຫລາຍກະທຳກັມອັນເປັນສ່ວນ
ເບື້ອງຂວາແລ້ວ ຍ່ອມໄດ້ຜົນປະໂຫຍດ
ອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງຂວາ ທ່ານເຫລົ່ານັ້ນ
ໄດ້ປະໂຫຍດແລ້ວ ຍ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມສຸກ
ຍ່ອມງອກງາມໃນພຸທທະສາສນາ ຍ່ອມບໍ່
ມີໂຣຄ ເຖິງຄວາມສຸກພ້ອມດ້ວຍຍາຕທັງ
ມວນ.

ສູຕຕັນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ
ເອກະ-ທຸກ-ຕິກະນິບາຕ ເຫລັ້ມທີ ໒໐/໒໘໕-໒໘໖/໔໙໕